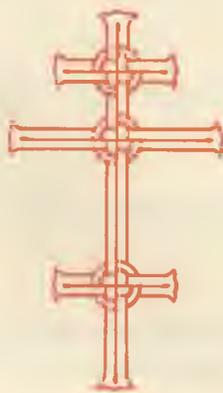

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ

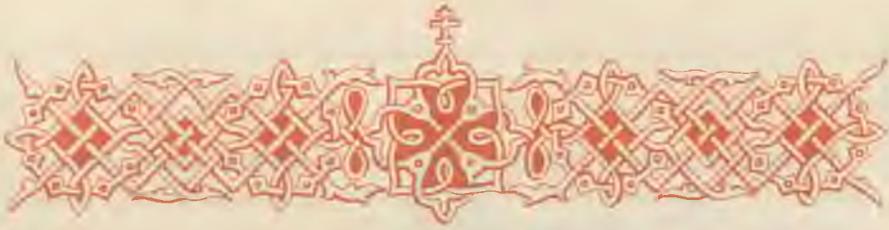

Рим
1990

*На славу і хвалу
всемогучого Бога, в Тройці Єдиного,
Пресвятої Богородиці і всіх Святих,
за благословенням Блаженнішого Мирослава Івана
Кардинала Любачівського,
Отця і Глави Української Католицької Церкви,
видається книга ця
Святих Євангелій
у Вічному Місті Римі
Р. Б. 1990.*

Святе
Євангеліє

ВІД МАТЕЯ СВЯТЕ БЛАГОВІСТУВАННЯ

Глава 1

Родовід Ісуса Христа 1-17; надприродне народження Ісуса 18-25.

Глава 2

Відвідини мудреців зі Сходу 1-12; втеча в Єгипет і вбивство немовлят 13-18; поворот з Єгипту 19-23.

Глава 3

Св. Іван Христитель 1-12; хрищення Ісуса 13-17.

Глава 4

Спокуси Ісуса 1-11; Ісус у Галилеї; перші учні 12-25.

Глава 5

Нагірна проповідь 1-12; сіль землі та світло світу 13-16; виконання закону 17-20; нова справедливість 21-48.

Глава 6

Чистота наміру 1; милостиня 2-4; молитва 5-15; піст 16-18; багатства 19-24; покладання на провидіння Боже 25-34.

Глава 7

Несправедливий суд 1-5; заклик не оскверняти святих речей 6; сила молитви 7-11; золоте правило 12-14; лже-пророки 15-20; правдиві учні 21-29.

Глава 8

Оздоровлення прокаженого 1-4; слуги сотника 5-13; тещі Петра та інших 14-22; утихомирення бурі 23-27; оздоровлення гадаринських біснуватих 28-34.

Глава 9

Оздоровлення розслабленого 1-8; покликання Матея 9-13; про піст 14-17; оздоровлення кровоточивої та воскресіння дочки начальника 18-26; оздоровлення двох сліпих 27-31; і німого біснуватого 32-38.

Глава 10

Дванадцять апостолів: Ісус дає їм вказівки 1-33; і провіщає переслідування 34-42.

Глава 11

Посольство від Івана Христителя 1-15; Ісус про сучасне йому покоління 16-19; провіщення горя тим містам, які залишилися байдужими супроти Божих чудес 20-24; благовість – явна для малих дітей 25-30.

Глава 12

Апостоли зривають колосся в суботу 1-8; оздоровлення сухорукого 9-14; здійснення пророцтва Ісаї 15-21; Ісус та Велзевул 22-32; слова - свідок серця 33-37; знак Йони 38-42; нечистий дух 43-45; правда родина Ісусова 46-50.

Глава 13

Притчі: про сіяча 1-23; про кукіль, зерно гірчичне, закваску і про скарб та перлу 24-52; Ісус у Назареті 53-58.

Глава 14

Ірод про Ісуса 1-2; смерть Івана Христителя 3-12; перше помноження хлібів 13-21; Ісус іде водою 22-36.

Глава 15

Ісус та фарисеї 1-20; оздоровлення дочки хананейки 21-28; численні оздоровлення біля озера 29-31; друге помноження хлібів 32-39.

Глава 16

Лукавий рід хоче знаку з неба 1-4; фарисейська закуска 5-12; віровизнання Петра 13-20; перша згадка про страждання 21-28.

Глава 17

Переображення 1-8; учні запитують про Іллю 9-13; вилікування біснுவатого 14-21; Ісус удруге повідомляє про страсті 22-23; Ісус дає податок на храм 24-27.

Глава 18

Хто більший у Царстві Небеснім 1-11; заблукана вівця 12-14; братня догана 15-20; прощення братові провини 21-22; притча про немилосердного боржника 23-35.

Глава 19

Нерозривність християнського подружжя 1-12; Ісус благословляє дітей 13-15; багатство – небезпечна річ 16-26; нагорода за повне зречення 27-30.

Глава 20

Притча про робітників у винограднику 1-16; третє сповіщення про Христові страсті 17-19; мати Заведеїв 20-28; оздоровлення двох сліпих 29-34.

Глава 21

Урочистий в'їзд Ісуса до Єрусалиму 1-11; Ісус виганяє торговців із храму 12-17; безплідна смоковниця 18-22; юдеї запитують Ісуса про походження його влади 23-27; притча про двох синів 28-32; притча про виноградарів-убивців 33-46.

Глава 22

Весільний бенкет 1-14; податок кесареві 15-22; воскресення мертвих 23-33; найбільша заповідь 34-40; Месія – Син і Господь Давида 41-46.

Глава 23

Лицемірство й суета книжників та фарисеїв 1-12; проти книжників та фарисеїв 13-36; звернення Ісуса до Єрусалиму 37-39.

Глава 24

Лиха перед закінченням світу 1-14; велика скорбота Єрусалиму 15-22; прихід Сина Чоловічого 23-35; заклик, щоб завжди бути готовими 36-51.

Глава 25

Притча про десять дів 1-13; притча про таланти 14-30; загальний суд 31-46.

Глава 26

Змова проти Ісуса 1-5; намащення Ісуса миром 6-13; зрада Юди 14-16; приготування Пасхи 17-25; установлення Пресв. Євхаристії 26-29; Ісус прорікає відречення 30-35; Ісус у Гетсиманії 36-46; схоплення Ісуса 47-56; Ісус перед Каяфою 57-68; відречення Петра 69-75.

Глава 27

Ісуса ведуть до Пилата 1-2; смерть Юди 3-10; Ісус перед Пилатом 11-26; терновий вінок 27-31; розп'яття 32-38; глузування з Ісуса на хресті 39-44; смерть Ісуса 45-56; похорон 57-61; сторожа біля гробу 62-66.

Глава 28

Порожній гріб; янголи при гробі 1-10; підкуп сторожі 11-15; поява Ісуса у Галилеї 16-20.

ВІД МАТЕЯ СВЯТЕ БЛАГОВІСТУВАННЯ

ГЛАВА 1.

1 **Р**одовід * Ісуса Христа, сина Дави-
2 да, сина Авраама. Авраам пород-
3 див Ісаака, Ісаак породив Якова. Яків
4 породив Юду і братів його. Юда поро-
5 див Фареса та Зару від Тамари. Фа-
рес породив Есрома, Есрома породив
Арама. Арам породив Амінадава, Амі-
надав породив Наасона, Наасон поро-
див Салмона, Салмон породив Вооза

Зач.
1

Неділя перед Різдвом Христовим, святих отців:
Книга родоводу *

від Раха́ви, Воо́з породі́в Йо́веда від Ру́ти, Йо́вед породі́в Єссе́я, Єссе́й породі́в ца́ря Да́віда. Да́від же ца́р породі́в Со́ломона від жі́нки Урї́ї, Со́ломон породі́в Ровоа́ма, Ровоа́м породі́в Аві́ю, Аві́я породі́в Аса́фа. Аса́ф породі́в Йо́сафа́та, Йо́сафа́т породі́в Йо́рама, Йо́рам породі́в Озі́ю. Озі́я породі́в Йо́ата́ма, Йо́ата́м породі́в Аха́за, Аха́з породі́в Єзекі́ю, Єзекі́я породі́в Ма́насію, Ма́насі́я породі́в Амо́са, Амо́с породі́в Йо́сію, Йо́сі́я породі́в Єхоні́ю і бра́тів його́ за вавило́нського переселе́ння. А пі́сля вавило́нського переселе́ння Єхоні́я породі́в Сала́тіїла, Сала́тіїл породі́в Зо́ровавела, Зо́ровавел породі́в Аві́юда, Аві́юд породі́в Елі́які́ма, Елі́які́м породі́в Азо́ра, Азо́р породі́в Садо́ка, Садо́к породі́в Ахі́ма, Ахі́м породі́в Елі́юда, Елі́юд породі́в Єлеза́ра, Єлеза́р породі́в Ма́тта́на, Ма́тта́н породі́в Я́кова, Я́ків породі́в Йо́сифа, чо́лові́ка Ма́рїї, з	6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16
---	--

17 якої народівся Ісус, що звється Хри-
стос. Покоління же всіх було: від Авра-
ама до Давіда чотирнадцять, від Даві-
да до вавилонського переселення чо-
тирнадцять і від вавилонського пере-
селення до Христа – покоління чотир-
надцять.

18 **Народження Ісуса Христа** * сталося
так. Марія, його мати, була заручена
з Йосифом; але перед тим, як вони зі-
йшлися, виявилось, що вона була вагіт-
на від Святого Духа. Йосиф, її чоло-
вік, буди праведний і не бажавши її
ославити, хотів тайком її відпустити.
19 І от, коли він це задумав, ангел Господ-
ній з'явився йому в сні і мовив:
20 Йосифе, сину Давіда, не бійсь узяти
Марію, твою жінку, бо те, що в ній
зачалося, походить від Святого Духа.
21 Вона породить сина, і ти даси йому
ім'я Ісус, бо він спасе народ свій від

Зач.
2

Різдво Христове, на Утрені: Народження Ісуса Христа *
Це ж і на 1-му Часі, у навечір'я Різдва Христового.

гріхів їхніх. А сталося все це, щоб збулось Господнє слово, сказане пророком: Ось діва матиме в утробі і народить сина, і дасть йому ім'я Еммануїл, що значить: з нами Бог. Прокінувшись від сну, Йосиф зробив, як велів йому ангел Господній: прийняв свою жінку; і не пізнав її, аж поки не родила сина, і він дав йому ім'я Ісус.

Кінець неділі, Утрені й 1-му Часові.

ГЛАВА 2.

Зач.
3

Колі Ісус * народився у Вифлеємі юдейським за днів Ірода царя, мудреці прийшли в Єрусалім зі сходу і спитали: Де цар юдейський, що народився? Бо ми бачили його зорю на сході і прийшли поклонитись йому. Почувши це, цар Ірод стривожився, і ввесь Єрусалім з ним. Зібравши всіх

Різдво Христове, на Літургії: Колі Ісус *
Це ж і на 6-му Часі, в навечір'я Різдва Христового

первосвящеників та книжників народних, він випитував у них, де Христос має народитись. Вони йому сказали: У Вифлеємі Юдейським, бо так написано пророком: І ти, Вифлеєме, земле Юди, нічим не менший між містами Юди, бо з тебе вийде вождь, що буде пасти мій народ, Ізраїля. Тоді Ірод, покликавши тайком мудреців, випитав у них пильно про час, коли з'явилась зоря, і відіслав їх у Вифлеєм, кажучи: Ідьте та розпитайтеся пильно про дитя, і коли знайдете, сповістіть мені, щоб і я пішов йому поклонитись. Вислухали вони царя і пустилися в дорогу. І ось зоря, що бачили на сході, ішла перед ними, аж поки не прийшла і не стала зверху, де було дитятко. Побачивши зорю, вони зраділи радістю вельми великою. Увійшли до хати і побачили дитятко з Марією, матір'ю його, і, впавши ниць, поклонились йому; потім відкрили свої скарби і піднесли йому дары: зб-

лото, ладан і міро. І, попереджені в сні не завертати до Ірода, пустілись іншою дорогою у край свій.

12

Кінець Літургії й 6-му Часові.

Зач.
4

Якже вони вірушили в дорогу, * ангел Господній з'явився у сні Йосифові і каже: Устань, візьми дитятко і його матір, і втікай у Єгипет, і пробудь там, поки я тобі не скажу, бо Ірод розшукуватиме дитя, щоб його вбити. Вставши, Йосиф узяв уночі дитятко та його матір і пішов у Єгипет, де пробув до смерті Ірода, щоб збулось сказане Господом через пророка: З Єгипту я покликав мого сина. Тоді Ірод, побачивши, що мудреці насміялися з нього, розлютився вельми і послав убити у Вифлеємі й по всій окрузі всіх дітей, що мали менше, ніж два роки, згідно з часом, що пильно ввідав був від му-

13

14

15

16

На 9-му Часі, в навечір'я Різдва Христового:
Як відійшли мудреці, *

Це ж і 26 грудня, в неділю після Різдва Христового і святим немовлятам.

17 дреців. Тоді збулось те, що сказав був
18 пророк Єремія: В Рамі чути голос, плач
і тяжке ридання: то Рахіль плаче за
дітьми своїми і не хоче, щоб її втіши-
19 ти, бо їх немає. Якже вмер Ірод, ан-
гел Господній з'явився у сні Йоси-
20 фові в Єгипті і каже: Встань, візьми
дитятко та його матір і вернися в із-
раїльську землю, бо вмерли ті, що
21 чигали на життя дитятка. Встав він,
узяв дитятко та його матір і прийшов
22 в ізраїльську землю, але почувши, що
в Юдеї царює Архелай замість Ірода,
батька свого, боявся іти туди. Попе-
реджений же в сні, він пішов у га-
23 лилейські сторони і, прибівши туди,
оселився в місті, що зветься Назарет,
щоб збулось сказане пророками, що
Назорей назветься.

Кінець неділі, дітям і 9-му Часові.

ГЛАВА 3.

Зач.
5

Того часу * з'явивсь Іван Христитель і проповідував у пустині Юдейській. Він говорив: Покайтесь, бо наблизилося Царство Небесне. Це той, про якого говорив пророк Ісаїя, кажучи: Голос вопіючого в пустині: Приготуйте Господню дорогу, вирівняйте стежки його. Сам же Іван мав одягу з верблюжого волосу і ремінний пояс на крижах у себе; їжа ж його була – сарана й дикий мед. Тоді виходили до нього Єрусалим і вся Юдея, і вся околиця йорданська, і приймали хрищення від нього в ріці Йордані, сповідаючись у своїх гріхах. Побачивши, що сила фарисеїв та садукеев іде на хрищення до нього, він до них мовив: Гадюче поріддя! Хто вас навчив тікати від наступаючого гніву? Принесіть же плід, гідний покаєння,

1

2

3

4

5

6

7

8

Субота перед Богоявленням: В той час *
Це ж і на 1-му Часі, в навечір'я Богоявлення.

9 і не гадайте, що можете самі собі казати: Маємо за батька Авраама. Кажу
10 бо вам, що Бог з цього каміння може збудити дітей Авраама. Сокіра вже
11 при корінні дерев: кожне дерево, що не принесе доброго плоду, зрубують і у вогонь кинуть. Я вас хрищу водою на покаяння, а той, хто йде за мною, від мене потужніший; я негідний носити йому взуття. Він вас христитиме Духом Святим і вогнем.

Кінець суботі й 1-му Часові.

12 Лопата вже в руці в нього, і він очистить тік свій та збере свою пшеницю до засіків, а полюву спалить вогнем незагасним.

13 Тоді * Ісус прибув із Галилеї на Йордан до Івана, щоб христитися від
14 нього, але Іван протівився йому, кажучи: Мені треба христитися в тебе

Зач
6

Богоявлення, на Літургії: В той час *
Це ж і на 9-му Часі, у навечір'я Богоявлення.

бе, а ти приходиш до мене? Ісус у від- 15
 повідь сказа́в до нього: Лиші́ це тепе́р,
 так бо лі́чить нам здійсніти всяку 16
 пра́вду. І він лишив його́. А охрестив-
 шись, Ісус за́раз же вийшов з води́. І
 ось розкри́лось не́бо, і він побачив
 Ду́ха Бо́жого, якій спустився, мов
 го́луб, і зійшо́в на нього́. І го́лос про- 17
 луна́в з не́ба: Це Син мій любий, якого́
 я вподо́бав.

Кінець Богоявленню і 9-му Часові.

ГЛАВА 4.

Зац. 7
Тоді * Дух повів Ісуса в пустиню, 1
 щоб диявол спокуша́в його́. Він 2
 по́стив со́рок день і со́рок ночей, і на-
 ре́шті зголодні́в. Тоді підійшо́в до нього́ 3
 споку́сник і сказа́в: Ко́ли ти Син
 Бо́жий, вели́, щоб це ка́міння ста́ло

Субота після Богоявлення: В той час *

4 хлібом. Він відповів: Написано: Чо-
ловік житиме не самим хлібом, а кож-
ним словом, що виходить з уст Божих.
5 Тоді диявол берє його у святе місце,
ставить на наріжник храму і каже:
6 Коли ти Син Божий, кинься додолу,
написано бо: Він ангелам своїм велі-
тиме про тебе, і вони візьмуть тебе на
руки, щоб ти ногою не спіткнувсь об
7 камінь. Ісус сказав до нього: Напи-
сано також: Не будеш спокушати Го-
8 спода, Бога твого. Знову берє його
диявол на височенну гору і показує
йому всі царства світу і їхню славу,
9 кажучи: Оце все дам тобі, як упадеш
10 ниць і поклонишся мені. Тоді Ісус ска-
зав до нього: Геть, сатано! Написано
бо: Господу, Богу твоєму, поклонишся,
11 і йому єдиному будеш служити. Лишив
тоді його диявол. І ось ангели присту-
пили і почали йому служити.

Кінець суботі після Богоявлення.

Зач.
8

Почувши, * що Івана ув'язнено, Ісус вернувся в Галилею і, покинувши Назарет, пішов і оселився у Капернаумі, що при морі, на границях Завулона та Нафталі, щоб збулося те, що сказав був пророк Ісаїя: О земле Завулона та земле Нафталі, приморський шляху, країно за Йорданом, поганська Галилеє! Народ, який сидів у темноті, побачив велике світло; тим, що сиділи в країні й тіні смерті, зійшло світло. З того часу Ісус почав проповідувати й говорити: Покайтесь, бо Царство Небесне близько.

12

13

14

15

16

17

Кінець неділі після Богоявлення.

Зач.
9

Раз ідучи ** уздовж Галилейського моря, він побачив двох братів: Симона, що звався Петро, і Андрія, його брата, що кидали сіті у море, бо були рибалки, і мовив до них: Ідіть за мною,

18

19

Неділя після Богоявлення: В тому часі зачувши, *
Неділя 2-га, після всіх святих: В той час,
колі Ісус проходив **

20 я вас зроблю рибалками людей. І ті
негайно кинули сіті і пішли за ним.
21 Пройшовши звідтіль далі, побачив
інших двох братів: Якова, сина Заве-
дєя, та Івана, його брата, що в човні
з батьком Заведєем лагодили сіті, і
22 їх покликав. Вони зараз же, кинувши
човна і свого батька, пішли слідом за
23 ним. І ходів Ісус по всій Галилєї, нав-
чаючи по їхніх синагогах, звіщаючи
Добру Новину про Царство і зціляючи
всяку хворобу та всяку недугу в на-
роді.

Кінець неділі.

24 Чутка про нього розійшлась по всій
Сирії, і приносили до нього всіх хво-
рих на різні недуги, знеможених страж-
данням, біснуватих, сновід, розсла-
блених, і він оздоровлював їх.

25 І йшла за ним * велика сила людей
з Галилєї, з Десятимістя, з Єрусаліму,
з Юдеї та з Зайордання.

Зем
10

Вівторок 1-го тижня: Одного разу за Ісусом ішла *
Це і преподобним.

ГЛАВА 5.

Побачивши народ, він зійшов на гору. І коли сів, підійшли до нього його учні, і він, відкривши уста, почав навчати їх: Блаженні вбогі духом, бо їхнє Царство Небесне. Блаженні тихі, бо вони успадкують землю. Блаженні засмучені, бо будуть утішені. Блаженні голодні та спрагли справедливості, бо вони наситяться. Блаженні милосердні, бо вони знають милосердя. Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога. Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назвуться. Блаженні переслідувані за правду, бо їхнє Царство Небесне. Блаженні ви, коли вас будуть зневажати, гонити та виговорювати всяке ліхо на вас, обмовляючи, менє ради. Радійте й веселіться, бо нагорода ваша велика на небі.

Кінець преподобним.

13 Так бо переслідували пророків, які
були перед вами. Ви – сіль землі.
14 Коли ж сіль звітріє, чим її солонію
зробити? Ні на що не придатна біль-
ше, хіба – викинути її геть, щоб то-
птали люди.

Кінець вітніркові.

14 * Ви – світло світу. Не може схова-
тись місце, що лежить на верху горі.
15 І не запалюють світла і не ставлять
його під посудиною, лише на свічник,
16 і воно світить усім у хаті. Так нехай
світить перед людьми ваше світло,
щоб вони, бачивши ваші добрі вчин-
ки, прославляли вашого Отця, що на
17 небі. Не думайте, що я прийшов усунути
закон чи пророків: я прийшов їх
18 не усунути, а доповнити. Істинно бо
кажу вам: Доки мине небо і земля, ні
одна йота, ні одна риска з закону не
19 перейде, поки все не здійсниться. Хто,

Зач.
11

Отже, порушить одну з оцих найменших заповідей і навчить інших так робити, той буде найменшим у Царстві Небеснім. А хто виконає їх і навчить, той буде великим у Царстві Небеснім.

Кінець святителям.

Зач.
12

Кажу бо вам, що, * коли ви своєю праведністю не перевищите книжників та фарисеїв, не ввійдете в Царство Небесне. Ви чули, що було сказано стародавнім: Не вбивай; і коли хто уб'є, той підпаде під суд. А я кажу вам, що кожний, хто гнівається на брата свого, підпаде під суд. Хто ж скаже братові: Нікчема! – той підпаде під верхівний суд. А хто скаже: Дурень! – той впаде у вогонь пекельний. Коли, отже, приносиш на жертівник дар твій і там згадаєш, що твій брат має щось на тебе, зостав там перед жертівником твій

20

21

22

23

24

Середа 1-го тижня: Сказав Господь своїм учням: *

дар; піді, помирись перше з твоїм бр-
том, і тоді прийдеш і принесеш дар твій.
25 Мирися з твоїм протівником швидко,
колі ти ще з ним у дорозі, щоб про-
тівник часом не відав тебе судді, а
суддя возному, щоб тебе не вкинули в
26 темницю. Істинно кажу тобі: Не ви-
йдеш звідти, доки не заплатиш остан-
нього шага.

Кінець середі.

27 * **Ви** чули, що було сказано: Не
28 чини перелюбу. А я кажу вам, що
кожний, хто дивиться на жінку з по-
жаданням, той уже вчинив перелюб з
29 нею в своїм серці. І коли твоє праве
око тебе спокушає, вирви його і кинь
геть від себе: ліпше тобі, щоб один
твій член загинув, аніж щоб усє твоє
30 тіло вкинуто в пекло. І коли твоя пра-
виця тебе спокушає, відітни її і кинь

Зач.
18

геть від себе: ліпше тобі, щоб одін твій член загинув, аніж щоб усє твоє тіло пішло в пекло. Сказано теж: Хто відпускає свою жінку, хай дасть їй розвідний лист. А я кажу вам: Хто відпускає свою жінку, хіба у випадку розпусти, той робить з неї перелюбницю; і хто взяв би розведену, чинить перелюб.

31

32

Кінець четвергові.

Зач.
14

Ви чули теж, * що було сказано стародавнім: Не клянись неправдиво і – виконаєш твої клятви Господеві. А я кажу вам, не клястися зовсім: ні небом, бо це престол Бога; ні землею, бо це підніжок стіп його; ні Єрусалимом, бо це місто великого царя. Та й головою твоєю теж не клянись, бо ти не можеш ані одного волоска зробити білим або чорним. Хай буде ваше слово-

33

34

35

36

37

П'ятниця 1-го тижня: Сказав Господь: Ви чули, *

38 во: так – так; ні – ні. А що більше
39 цього, те від лихого. Ви чули, що було
сказано: Око за око, зуб за зуб. А я
кажу вам: Не противтеся злому. Хто
40 вдарить тебе в праву щоку, оберни до
нього і другу. Хто хоче позиватися з
41 тобою і взяти з тебе одѣжу, лишій
йому і плащ. І хто тебе силуватиме
йти мілью, іди з ним дві.

Кінець п'ятниці.

42 *Дай тому, хто в тебе просить, а від
того, хто хоче позичити в тебе, не від-
43 вертайся. Ви чули, що було сказано:
Люби ближнього свого і ненавидь во-
44 рога свого. А я кажу вам: Любіть во-
рогів ваших і моліться за тих, що гонять
45 вас; таким чином станете синами Отця
вашого, що на небі, який велить сво-
єму сонцю сходити на праведних і
46 неправедних. Бо коли ви любите тих,

Зач.
15

що вас люблять, то якá вам за це нагорода? Хіба не те саме й митарі роблять? І коли ви вітаєте лише братів ваших, що надзвичайне чините? Хіба не те саме й погани роблять? Тож будьте досконалі, як Отець ваш небесний досконалий.

47

48

Кінець суботі по П'ятдесятниці.

ГЛАВА 6.

Зач.
16

* **У**важайте добре, щоб ви не чинили ваших добрих учинків перед людьми, які б вас бачили, а то не матимете нагороди в Отця вашого, що на небі. Отó, коли даєш милостиню, не труби перед собою, як роблять лицеміри по синагогах та вулицях, щоб їх хвалили люди. Істинно кажу вам: Вони вже мають свою нагороду. Ти ж, коли даєш милостиню, нехай твоя

1

2

3

Субота сиропусна! Сказав Господь: *

ліва рука не знає, що робить твоя пра́ва; щоб твоя мiлостиня була таємна, і Отець твій, що бачить таємне, воздасть тобі. А коли мо́литесь, не будьте, як лицеміри, що люблять мо́литися пе́ред усіма́ по синаго́гах та на перехрестях, щоб показати́ся лю́дям. Істинно кажу́ вам: Вони́ вже ма́ють свою́ нагоро́ду. Ти ж, коли мо́лишся, увійди́ у свою́ кімна́ту, зачини́ за собою́ двє́рі і моли́сь Отце́ві твоє́му, що в та́йні, і Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі. Коли ж мо́литесь, не говори́ть за́йвого, як пога́ни; гада́ють бо, що за свої́м многосло́в'ям бу́дуть вiслухані. Не будьте, о́тже, поді́бні до них, бо Отець ваш небесний знає, чо́го вам тре́ба, перш ніж ви про́сите в ньо́го. Мо́літься, о́тже, так: О́тче наш, що еси́ на не́бі! Нехай́ святі́ться твоє́ ім'я́. Хай при́йде твоє́ ца́рство; нехай́ буде во́ля твоя́, як на не́бі, так і на землі. Хлі́б наш насущний дай нам

днесь. І прості́ нам прові́ни на́ші, як і ми проща́ємо винувáтцям на́шим. Не введі́ нас у спокúсу, алé вíзволь нас від лука́вого. Бо твоє́ є ца́рство, і сі́ла, і сла́ва наві́ки, амінь.

Кі́нець суботі́.

Зач.
17

Ко́лі * ви проща́тимете лю́дям їхні прові́ни, Оте́ць ваш небéсний про́стїть і вам. А ко́лі ви не бúдете про́щати лю́дям, і Оте́ць ваш небéсний не про́стїть вам прові́н ва́ших. Ко́лі по́стите, не бúдьте сумні́, як лицемі́ри: бо вони́ висна́жують сво́є лице́, щоб бу́ло ві́дно лю́дям, що вони́ по́стятъ. Ї́стинно кажу́ вам: Вони́ вже ма́ють сво́ю нагоро́ду. Ти ж, ко́лі по́стиш, намастї́ сво́ю го́лову і вмий сво́є лице́, щоб не показáти лю́дям, що ти по́стиш, алé Отце́ві тво́єму, що в та́йні; і Оте́ць твій, що ба́чить у та́йні, від-

Неді́ля сиропу́сна: Сказа́в Госпо́дь: Ко́лі *

19 дасть тобі. Не збирайте собі скарбів
на землі, де міль і хробакі нищать і де
20 злодії підкопують і крадуть. Збирайте
собі скарби на небі, де ні міль, ні хробакі
не точать і де злодії не проломлюють стін і не крадуть. Бо де твій
21 скарб, там і твоє серце буде.

Кінець неділі сиропусній.

22 *Світло тіла – око. Як, отже, твоє
23 око ясне, все тіло твоє буде світле. А
колі твоє око лихе, все тіло твоє буде
в темряві. Колі ж те світло, що в то-
бі, темрява, то якою великою буде
24 темрява! Ніхто не може двом панам
служити: бо або одного зненавидить,
а другого буде любити, або буде три-
матися одного, а того знехтує. Не мо-
жете служити Богові і мамоні. Ось
25 чому кажу вам: Не турбуйтеся вашим
життям, що вам їсти та що пити; ні

Зач.
18

тілом ва́шим, у що одягну́тись. Хіба́ життя не бі́льше їжі, тіло – не бі́льше одéжі? Гля́ньте на птиць небéсних: не сіють і не жну́ть, ані не збира́ють у за́сіки, і Оте́ць ваш небéсний їх году́є. Хіба́ ви не вартні́ші від них? Хто з вас, жу́рячісь, мо́же доба́вити до свого́ віку хоч оди́н лікоть? І про одéжу, чо́го ж вам клопотáтись? Гля́ньте на польові́ ліле́ї, як вони́ расту́ть: не працю́ють і не пряду́ть. Та я кажу́ вам, що й Соломо́н у всі́й свої́й славі́ не вдяга́вся так, як одна́ з них. І коли́ польове́ зілля, яке́ сього́дні є, а за́втра вкида́ють до пе́чі, Бог так одяга́є, то чи не ба́гато бі́льше вас, малові́рні?

26

27

28

29

30

Зач.
19

Тож не турбу́йтесь, * ка́жучи: Що бу́демо їсти, що пі́ти і в що одя́гнемося? Про все те побива́ються пога́ни. Оте́ць же ваш небéсний зна́є, що вам усе́ це потрі́бне. Шука́йте пе́рше Ца́р-

31

32

33

Понеділок 2-го тижня: Сказав Господь: Не журіться, *

ства Божого та його справедливости,
і все те вам додається.

Кінець неділі.

34 Не журіться, отже, зівтрішнім днем;
зівтрішній день журитиметься сам за
себе. Доволі днів його ліха.

Переступи до понеділка.

ГЛАВА 7.

1-2

* **Н**е судіте, щоб вас не судили; бо
яким судом судите, таким і вас
будуть судити, і якою мірою міряєте,
3 такою і вам відміряють. Чого ти ді-
вишся на скалку в оці брата твого?
4 Колоди ж у власнім оці не бачиш? Або
як можеш своєму братові сказати:
Дай, вийму скалку в тебе з ока, як он
5 колода в твоїм оці? Лицеміре! Вийми
спершу із свого ока колоду і тоді

Зач.
20

Субота 2-га, після всіх святих: Сказав Господь: *

побачиш, як вийняти з ока брата твого скалку. Не давайте святого псам, і не кидайте перел ваших перед свиньми, щоб не потоптали їх ногами і, обернувшись, не роздерли вас.

Зач
и пр.

*Просіть, і дасться вам; шукайте, і знайдете; стукайте, і відчинять вам. Кожний бо, хто просить, одержує; хто шукає, знаходить; хто стукає, тому відчинять.

Кінець суботі. Читай понеділкові:

Чи ж є між вами хто такий, що, коли син попросить у нього хліба, дасть йому камінь? Або, коли попросить риби, дасть йому гадюку? Тож коли ви, злі будши, вмієте давати дітям вашим добрі дарі, оскільки більше Отець ваш, що на небі, дасть дарі тим, які його просять.

Кінець понеділкові і проханню.

На всяке прохання: Сказав Господь: *

12 **Все, отже, *** що ви бажаєте, щоб
люди вам чинили, те ви чиніть їм; це
13 бо закон і пророки. Вхідте вузькими
дверима, бо просторі двері і розлога
14 дорога, що веде до погібелі, і багато
нею входять. Але тісні двері і вузька
15 дорога, що веде до життя, і мало та-
ких, що її знаходять.

Зач.
21

15 ****Стережіться** лжепророків, що
приходять до вас в овечій одязі, а все-
16 рєдині – хижі вовки. Ви пізнаєте їх по
їхніх плодах; хіба збирають виноград
17 з терніни, або з будяків – смокви? Так
кожне добре дерево родить гарні пло-
18 ді, а лихе дерево – плоди погані. Не
може добре дерево принести плодів
поганих, ані лихе дерево – плодів до-
19 брих. Всяке дерево, що не родить до-
брого плоду, рубают і в вогонь ки-
20 дають. По їхніх плодах, отже, пі-
знаєте їх.

Зач.
22

Преподобним отцям: Сказав Господь: Усе,
Вівторок 2-го тижня: Сказав Господь: **

Зач.
23

*Не ко́жний, хто до ме́не ка́же: Го́споди, Го́споди! – вві́йде в Ца́рство Небе́сне, але́ той, хто чі́нить во́лю Отця́ мо́го, що на не́бі.

21

Кінець вітніркові і преподобним.

Бага́то мені то́го дня ска́жуть: Го́споди, Го́споди! Хиба́ ми не твої́м ім'я́м про́рокува́ли? Хиба́ не твої́м ім'я́м бісі́в виганя́ли? Хиба́ не твої́м ім'я́м си́лу чуде́с творі́ли? І тоді́ я їм скажу́ прилю́дно у ві́чі: Я вас не знав ніко́ли! Віді́йдіть від ме́не, ви, що чі́ните беззако́ння!

22

23

Кінець середі.

Зач.
24

Ко́жний, ** хто слуха́є оці́ слова́ і ви́конує їх, поді́бний до розу́много чо́ловіка, що збудува́в свій ді́м на скелі́. Полила́ся злива́, розли́лись пото́ки, поду́ли ві́три і натисну́ли на той ді́м, та він не повали́вся, бо був збудова́ний

24

25

Середа 2-го тижня: Сказав Господь: *
Субота 3-го тижня: Сказав Господь: Кожен, **

26 на скелі. А ко́жний, хто слухає оці мої
слова́ і не виконує їх, подібний до не-
27 обачного чоловіка, який збудував свій
дім на піску́. Полилась злива, разли-
лись потоки, подули вітри́ і вдарили
на той дім, і він повалився, і руїна його́
28 була велика. І як Ісус скінчив ці слова́,
народ не міг надивуватись його́ на-
вчання́, бо він навчав їх, як повновла́д-
29 ний, а не як їхні кни́жники й фарисеї.

ГЛАВА 8.

1 **К** олі ж Ісус зішóв з горі, за ним
2 ішла слідом сила народу. І при-
ступив до нього́ прокажений, вклю-
нівсь йому́ і мовив: Господи, коли́ хо-
3 чеш, можеш мене́ очістити. Ісус про-
стягну́в руку́ і доторкну́вся до нього́,
4 ка́жучи: Хóчу, очісться! І він нега́ймо
ж очістився від прока́зи. Ісус промов-
вив до нього́: Гляди́, не кажи́ нікому́;
іди́, покажися священи́кові і принеси́

дар, приписаний Мойсеем, їм на свідоцтво.

Кінець суботі.

Зач.
25

Коли Ісус увійшов * у Капернаум, приступив до нього сотник, благаяючи його: Господи, слуга мій лежить дома розслаблений і мучиться тяжко. Ісус каже до нього: Я прийду і оздоровлю його. Сотник у відповідь мовив: Господи, я недостойний, щоб ти ввійшов під мою покрівлю; скажи лише слово, і слуга мій відужає. Бо і я підвладний чоловік, маю вояків під собою, і кажу цьому: Іди – і він іде; і тому: Ходи – і він приходить; і слугі моєму: Зроби це – і він робить. Почувши це, Ісус здивувався і сказав тим, що за ним ішли: Істинно кажу вам: Ні в кого в Ізраїлі я не найшов такої віри. Кажу вам, що багато прийде зо сходу і заходу, і за-

5

6

7

8

9

10

11

Неділя 4-та: Одного разу, коли Ісус увійшов

12 сядуть з Авраа́мом, Ісаа́ком та Яко-
вом у Ца́рстві Небе́снім, а сині ца́р-
ства бу́дуть ви́кинуті геть у те́мряву
13 кромі́шню, де бу́де плач і скре́гіт зу-
бів. І сказа́в Ісу́с со́тникові: Іди́, хай
тобі ста́неться за твоєю́ вірою! І слуга́
віду́жав тієї́ ж годіни.

Кінець неділі.

14 **Як** Ісу́с прийшо́в * до Петра́ в ха́ту,
поба́чив його́ те́щу, що лежа́ла в га-
15 ря́чці. Він доторкну́всь до її́ руки́ і га-
ря́чка її́ поки́нула, і вона́ вста́ла, і
16 услу́говувала йому́. І як наста́в ве́чир,
принесли́ до нього́ багáто біснубáтих,
і він слóвом вигна́в дүхив і зці́лів усіх
17 недүжих, щоб збу́лося ска́зане проро́-
ком Ісае́ю: Він узя́в на́ші недүги і по-
18 ніс на́ші хвороби́. Побáчивши сі́лу
на́роду навколо́ себе, Ісу́с велів від-
19 пли́сти на дру́гий бік. І приступи́в одін

Зач.
26

Субота 4-го тижня: В той час, коли прийшов Ісус *

кніжник та сказав до нього: Учителю, кудь б ти не пішов, я підую за тобою. Ісус каже до нього: Лисиці мають нори і птіці небесні – гнізда, а Син Чоловічий не має де голові прихилити. Другий з учнів сказав до нього: Господи, дозволь мені піти спершу поховати мого батька. Ісус сказав до нього: Іди за мною і зостав мертвим ховати своїх мертвих.

20

21

22

Зач.
27

Як він увійшов * до човна, слідом за ним увійшли його учні.

23

Кінець суботі.

Аж ось зірвалася на морі така велика буря, що хвилі заливали човен. Він спав. Ті кинулись до нього, збудили його і кажуть: Рятуй, Господи, ми погибаємо! А він до них каже: Чого ви полохливі, маловіри? Тоді він встав, погрозив вітрам і морю, і на-

24

25

26

* Четвер 2-го тижня: Одного разу, як увійшов Ісус *

27 ста́ла вели́ка ти́ша. І здивува́лись лю́ди
та й заговори́ли між собо́ю: Хто це
такий, що і вітри́, і мо́ре слухають
його́?

Кінець четвергові.

28 **Коли́** ж він прибу́в * на то́й бік, у
край гада́рінський, зустрі́ли його́ два
біснуба́ті, що вийшли з гробі́в, такі
лю́ті, що ніхто́ не міг пере́йти тією́
29 до́ро́гою. І ста́ли крича́ти: Що нам і
тобі́, си́ну Бо́жий? Прийшо́в єси́ сюди́,
30 щоб нас му́чити пе́ред ча́сом? Поблизу́
же від них па́слося вели́ке ста́до сви́ней.
31 Біси́ попроси́ли його́: Як ти нас ви-
ганя́єш, пошли́ нас в оте́ ста́до сви́ней.
32 Іди́ть! – сказа́в їм. І вийшли з них, і
ввійшли́ у сви́ней. Тоді́ все ста́до кину́-
лося з кру́чі в мо́ре і втопи́лось у хви́-
33 лях. А пастухи́ втекли́ і, прибі́гши в
місто, все розпові́ли, і про біснуба́тих.

Зач.
28

Неділя 5-та: Одного разу, коли Ісус прибув *

І ось усё місто вийшло Ісусові назустріч, і, побачивши його, попросили, щоб відійшов з їхніх околиць.

34

ГЛАВА 9.

Зач.
29

Сівши * в човен, він переплів і прибув у своє місто.

1

Кінець 5-й неділі.

І от принесли до нього розслабленого, що лежав на носіях. Побачивши їхню віру, Ісус сказав розслабленому: Бадьоріся, сину, твої гріхи відпускаються. Тут деякі з книжників заговорили між собою: Він хулить. Ісус, знаючи їхні думки, каже: Чого лукаве думаєте в серцях ваших? Що легше сказати: Твої гріхи відпущені – чи сказати: Встань і ходи! Та щоб ви знали, що Син Чоловічий має владу

2

3

4

5

6

Неділя 6-та: В той час, як увійшов Ісус *

на землі гріхі відпускати, – каже розслабленому: Встань, візьми твої ноші і йди до свого дому. Встав той і пішов до свого дому. Народ же, бачивши це, налякався і славив Бога, що дав таку владу людям.

Кінець неділі.

9 Ідучи звідтіля, Ісус * побачив мимохідь чоловіка, на ім'я Матей, що сидів на митниці, і сказав до нього: Іди за мною! Той встав і пішов слідом за ним. Коли Ісус був при столі в його домі, прийшло багато митарів і грішників, і посідали з ним і з його учнями.

10 Побачивши це, фарисеї почали говорити його учням: Чого ваш учитель їсть з митарями та грішниками? Почувши те, Ісус озвався: Здорові не потребують лікаря, лише хворі. Ідіть, отже, і навчіться, що значить: Я ми-

11

12

13

Зач.
30

Субота 5-го тижня: В той час, ідучи звідтіля, Ісус
Це й 16 листопада, в день св. ап. Матея.

лосёрдя хóчу, а не жёртви. Бо я при-
йшо́в клі́кати не пра́ведних, а грі́шних.

Кі́нець субо́ти і свято́му.

Зач.
14

Тоді́ присту́пили до ньо́го * учні́ 14
Іва́на і ка́жуть: Чому́ ми і фарисе́ї 15
по́стимо, а твої́ учні́ не по́стять? Ісу́с
ві́дпові́в їм: Чи ж лі́чить весі́льним
го́стям сумува́ти, по́ки молоді́й з ні-
ми? Наді́дуть дні́, ко́лі від них ві́зь-
му́ть молодо́го, і тоді́ бу́дуть по́стити.
Ніхто́ не пришива́є ла́тки з ново́ї тка- 16
ніни до старо́ї оде́жі, бо ла́тка в оде-
жіні збі́житься, і ді́ра ста́не гірша.
І не влива́ють ново́го вина́ в старі́ бур- 17
дю́кй, а то бурдю́кй трі́снуть, і вино́
розі́ллється, і бурдю́кй пропа́дуть; а
влива́ють моло́де вино́ в нові́ бурдю́-
кй, і одне́ і дру́ге збереже́ться.

Кі́нець п'ятни́ці.

П'ятни́ця 2-го тижня́: В той час присту́пили до Ісу́са *

18 **К**о́лі він їм ка́зав це, приступи́в
оді́н нача́льник * і, вкльо́нившись, мо́-
вить йому́: Дочка́ моя́ тільки що по-
19 ме́рла. Прийди́, поклади́ на неї́ ру́ку,
20 і вона́ оживе́. Підви́всь Ісу́с і пішо́в за
ним з учня́ми. І от одна́ жінка, що два-
на́дцять ро́ків незду́жала на кровоте́-
чу, приступи́ла зза́ду і доторкну́лась
21 до кра́ю його́ оде́жі. Каза́ла бо сама́
до се́бе: Як тільки доторкну́ся до
22 кра́ю його́ оде́жі, відужаю. Ісу́с,
оберну́вшись, побачив її́ і ка́же:
Бадьори́ся, дочко! Віра́ тво́я спасла́
тебе́. І відужала жінка́ тієї́ ж годі́ни.
23 Ко́лі Ісу́с прибу́в до до́му нача́льника
і побачив там сопі́льників і схвильо́-
24 вану юрбу́, сказа́в: Уступі́ться, бо
дівча́ не вмёрло, а спить. І на́сміха́-
25 лися з ньо́го. Якже́ ви́проваджено
люде́й, він увійшо́в, узя́в її́ за ру́ку,

Зач.
32

Субота 6-го тижня: В той час одін нача́льник
приступи́в до Ісу́са *

і дівча́ вста́ло. Чу́тка про це розі-
йшла́сь по всій тій країні.

26

Кінець суботи.

Зач.
33

І як Ісус відходив звідти, * слідом
за ним пішли́ два сліпці, кричачі:
Помілуй нас, сїну Давїдів! І коли він
увійшо́в до ха́ти, сліпці приступіли до
нього, і він спита́в їх: Чи віруєте,
що я мо́жу це зробі́ти? – Так, Гόспо-
ди! – вони́ йому́ ка́жуть. Тоді він до-
торкнўся до їхніх очей, ка́жучи:
Неха́й вам ста́нется за ва́шою вірою!
І відкри́лись їхні о́чі. Ісус суворо нака-
за́в їм: Глядіть, щоб ніхто́ не знав
про це. Та вони́, вийшовши, розголо-
сйли про нього́ чу́тку по всій країні.
Як вони́ виходили, привелі до нього́
німо́го, що був біснуба́тий. Коли ж він
ви́гнав біса, німий почав говоріти,
і лю́ди дивуба́лися, ка́жучи: Ніко́ли

27

28

29

30

31

32

33

Неділя 7-ма: В той час, як Ісус відходив, *

34 чо́гось тако́го не ба́чено в Ізраїлі. Фа-
 35 рисеї́ ж говори́ли: Він виганя́є бісів
 князем бісівським! Ісус обхо́див усі мі-
 ста́ і се́ла, навча́ючи в їхніх синаго́гах,
 пропові́дуючи Єва́нгеліє Ца́рства та
 виго́юючи всяку хворо́бу й недугу.

Кінець неділі.

36 **Він**, ба́чачи * юрби наро́ду, мило-
 се́рдився над нїми, бо вони́ були́ сто́-
 37 млени́ і прибі́ті, немо́в вівці, що па-
 стуха́ не ма́ють. Тоді він ка́же свої́м
 38 учням: Жнива́ великі́, та робітників
 ма́ло. Просіть, о́тже, господа́ря жнив,
 щоб віслав робітників на свої́ жнива́.

Зач.
34

ГЛАВА 10.

1 **П**риклі́кавши ** свої́х двана́дцять
 учнів, дав їм вла́ду над нечі-

Зач.
св.лк

Понеділок 3-го тижня: В тому часі Ісус, бачачи
 1 листопада і 1 липня, святим лікарям:
 В той час Ісус, прикли́кавши **

стими дүхами, щоб їх виганяли і лікували всяку хворобу й усяку неміч.

Переступи святим лікарям.

Ось іменá дванадцятьо́х апóстолів: 2
 пёрший Сімон, прóзваний Петрóm, і
 Андрій, брат його́; Яків, син Заведéя, 3
 та Іва́н, брат його́; Филип та Вартоло-
 ме́й; Тома́ й Мате́й, мїтар; Яків, 4
 син Алфе́я, і Таде́й; Сімон Канані́й
 та Ю́да Іскаріо́тський, що зра́див
 його́.

Читай лікарям:

Оци́х дванадцятьо́х Ісус віслав і на- 5
 каза́в їм: У доро́гу до пога́н не пуска́й-
 тесь і в самарійські міста́ не захо́дьте.
 Ідіть ра́дше до погіблїх ове́ць до́му 6
 Ізраїля. Ідіть, пропові́дуйте, ка́жучи, 7
 що Ца́рство Небе́сне – близько. Оздо- 8
 ровля́йте недужих, воскреша́йте ме́рт-
 вих, очища́йте прокаже́них, бісів ви-

ганяйте. Даром ви взяли – даром да-
вайте.

Кінець понеділкові й лікарям.

9   ***Не** беріть ні злота, ні срібла, ні
10 дрібних грошей у чєреси ваши, ні
торби на дорóгу, ні двох одежин, ні
взуття, ні палиці, бо робітник ва́ртий
11 утримання свого. Як зайдете в яке мі-
сто чи село, спита́йте, хто в ньому до-
сто́йний, і там пробува́йте, по́ки не
12 вийдете. Входячі ж у дім, віта́йте
13 його́, ка́жучи: Мир до́му цьому́! І як
той дім досто́йний, неха́й ваш мир
зійде на нього; а як недосто́йний, не-
14 ха́й ваш мир до вас ве́рнеться. Як хто
вас не при́йме і не послухає ва́ших
15 слів, то ви, виходячі з до́му чи з міста,
обтрусіть по́рох із ніг ва́ших. Істинно
кажу́ вам: Лє́гше бу́де су́дного дня

Зач.
35

Вівторок 3-го тижня: Сказав Господь своїм учням: *

землі содомській і гоморській, ніж місту тому.

Кінець вівтіркові.

Зач.
36

***Оце** я посилаю вас, немов овець серед вовків. Будьте, отже, мудрі, як змії, і прості, як голубки. Стережіться люде́й, бо вони відадуть вас синедріонам і бичуватимуть вас по своїх синагогах. Волочитимуть вас і до правителів, і до царів за мене, щоб свідчити перед ними й поганями. І коли відадуть вас, не журіться, як або що вам говорити; вам буде дано на той час, що маєте говорити; не ви бо будете говорити, а Дух Отця вашого в вас говоритиме. Брат відасть на смерть брата і батько дитину; діти повстануть на батьків і будуть їх убивати. Вас ненавидітимуть усі за моє ім'я,

16

17

18

19

20

21

22

Середа 3-го тижня: Сказав Господь своїм учням: *
Це й мученикам.

але хто витримає до кінця, той спасеться.

Кінець середі й мученикам.

23 **А** як * будуть вас переслідувати в тому місті, тікайте в інше. Істинно кажу вам: Не встигнете обійти міст ізраїльських, як прийде Син Чоловічий.

24 Учень не є понад учителя, ні слуга понад пана свого. Досить для учня, коли стане, як його вчитель, а слуга – як його пан. Коли господаря назвали Велзевулом, то скільки більше – його

25 домашніх. Тож ви їх не лякайтесь. Нема нічого схованого, що не виявиться; нічого тайного, що не стане

26 знаним. Що вам кажу в темоті, кажіть при світлі; і що чуєте на вухо, звіщайте з покрівель. Не бійтеся тих, що вбивають тіло, душі ж убити не

27 можуть; бійтеся радше того, хто може

28

Зач.
37

Четвер 3-го тижня: Сказав Господь своїм учням: Коли *

погубіти ду́шу і тіло в пе́клі. Хіба́ не
за шага́ продається па́ра горобці́в? 29
Проте́ ні оди́н із них не впаде́ на
зе́млю без во́лі Отця́ ва́шого. У вас 30
усе волóсся на голо́ві порахо́вано. Не 31
бійте́сь, о́тже: ви вартні́ші за багато́х
горобці́в.

Кінець четвергові.

Зач.
38

Ко́жний, о́тже, * хто ви́знає мене́ 32
пе́ред людьмі́, того́ і я ви́знаю пе́ред
мої́м Отце́м небесни́м. А хто мене́ 33
зрече́ться пе́ред людьмі́, того́ і я зрече́
чу́сь пе́ред Отце́м мої́м небесни́м.

Переступи всім святым.

Не ду́майте, що я прии́шов принести́ 34
мир на зе́млю. Не мир прии́шов я при-
нести́ на зе́млю, а меч. Я прии́шов 35
розлучи́ти чолові́ка від його́ ба́тька,
дочку́ від її ма́тері і неві́стку від її

Неділя 1-ша, всіх святих:
Сказав Господь своїм учням: Кожний,
Це й у п'ятницю 3-го тижня.

36 свекру́хи. І ворога́ми чолові́ка бу́дуть
його́ дома́шні.

Переступи п'ятниці. Читай всім святим:

37 *Хто лю́бить ба́тька або́ ма́тір бі́ль-
ше, ніж мене́, той мене́ недосто́йний. І
38 хто лю́бить си́на або́ дочку́ бі́льше,
ніж мене́, той мене́ недосто́йний. Хто
не бере́ свого́ хреста́ і не йде́ слідо́м
за мно́ю, той мене́ недосто́йний.

Перейди всім святим до зач. 79:

Тоді озва́всь Петро́...

39 Хто сво́є життя́ зберега́є, той його́
погу́бить; а хто сво́є життя́ погу́бить
40 за́для мене́, той його́ зна́йде. Хто вас
прийма́є, той мене́ прийма́є; хто ж
мене́ прийма́є, той прийма́є того́, хто
41 мене́ посла́в. Хто прийма́є проро́ка,
тому́ що він проро́к, той одержить
проро́чу нагоро́ду, і хто прийма́є пра́-
ведного, тому́ що він пра́ведний, той
42 одержить пра́ведничу нагоро́ду. Хто

Субота 7-ма і субота перед Воздвиженням:

Сказав Господь: *

напоїть, як учня, одного з цих малих тільки кўхликом холодної води, істинно кажў вам, той не втратить своєї нагоро́ди.

Читай п'ятниці:

ГЛАВА 11.

К олі Ісўс скінчив навчати дванадцятьох своїх учнів, пішов звідти навчати і проповідувати по їхніх містах. 1

Кінець п'ятниці, і суботі 7-ій, і перед Воздвиженням.

Зач.
40

Почўвши * у в'язниці про діла Христові, Ів́ан че́рез своїх учнів послав спитати його́: Ти той, що ма́є прийти, чи іншого ма́ємо чека́ти? У відповідь на це Ісўс сказа́в їм: Ідіть і сповістіть Ів́ана про те, що чу́єте й ба́чите: сліпі ба́чать і криві ходять; прокаже́ні 2
3
4
5

Понеділок 4-го тижня: Одного разу, почўвши *
Це й на Літургії на Знайдення голови Предтечі.

очіщуються і глухі чу́ють; ме́ртва
воскреса́ють і вбо́гим проповідується
6 Добра Новіна. І щасливий, хто че́рез
7 ме́не не спіткне́ться. Тоді, як ті відхо́-
дили, Ісус почав говори́ти лю́дям про
Іва́на: На що ви вийшли диві́тися в
пусті́ню? Чи на трості́ну, яку коли́ше
8 ві́тер? На що ви вийшли диві́тись?
Чи на чолові́ка, одя́гненого в м'яку́
оде́жу? Таж ті, що но́сять м'яку́ оде́-
9 жу, сидя́ть у ца́рських пала́тах. Чого́
ж тоді ви вийшли? Ба́чити проро́ка?
Так, кажú вам, і бі́льше, як проро́ка.
10 Це той, про якого́ напи́сано: Ось я по-
сила́ю мого́ посланця́ пе́ред тобо́ю,
що пригото́є то́бі доро́гу пе́ред тобо́ю.
11 Істи́нно кажú вам, що між наро́дже-
ними від жіно́к не було́ бі́льшого від
Іва́на Христі́теля; одна́к найме́нший
у Ца́рстві Небе́сним бі́льший від ньо́го.
12 Від часі́в Іва́на Христі́теля і поні́ні
Ца́рство Небе́сне здобува́ється сі́лою;
і ті, що вжива́ють сі́лу, силомі́ць бе-

руть його. Усі бо пророки і закон пророкували до Івана. І коли хочете знати, він – Ілля, що має прийти. Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає.

Кінець понеділкові й Іванові.

Зач.
41

До ко́го б * мені прирівняти рід цей? Він подібний до дитя́т, що сидять на майданах та клічуть до інших, кажучи: Грали ми вам на сопілці, та ви не танцювали; співали ми вам жалобної, та ви не біли себе в груди. Пришов бо був Іван, що не їв, не пив, і вони кажуть: Він біса має. Пришов Син Чоловічий, що їсть і п'є, і вони кажуть: Оце́й чоловік ненаже́ра й п'яни́ця, приятель митарів і грішників! І виправдалась му́дрість власними ділами.

Зач.
42

Тоді ** Ісус почав докоряти тим містам, у яких відбулося найбільше його чуд, за те, що не пока́ялись:

Кінець вітківки.

Вівторок 4-го тижня: Сказав Господь: До ко́го б *
Середа 4-го тижня: В той час **

21 Горе тобі, Хоразіне! Горе тобі,
Витсаїдо! Бо, якби чуда, що у вас від-
булися, сталися в Тірі й Сидоні, вони
22 б давно покаялись у волосяниці та
в попелі. Тому кажу вам: Тірові й
Сидонові судного дня легше буде, ніж
23 вам. Та й ти, Капернауме, чи хочеш
піднятися до небес? Аж до аду зі-
йдеш! Бо, якби чуда, які відбулися в
24 тобі, сталися в Содомі, він стояв би й
досі. Тому кажу вам: Землі содомській
25 легше буде судного дня, ніж тобі. Тоді
Ісус заговорив: Я восхваляю тебе,
Отче, Господи неба і землі, що ти за-
26 таїв це від мудрих та розумних і від-
крив це немовлятам. Так, Отче, бо так
тобі було до вподоби.

Кінець середі.

27 ***Все** передане мені моїм Отцем, і
ніхто не знає Сина, крім Отця, і Отця

Зач.
43

Четвер 4-го тижня: Сказав Господь своїм учням: *

ніхто не знає, крім Сїна, та кому Син схоче відкрити. Прийдіть до мене, всі втомлені й обтяжені, і я облегшу вас. Візьміть моє ярмо на себе і навчіться від мене, бо я лагідний і сумірний серцем, і найдете полєгшу душам вашим. Ярмо бо моє любе і тягар мій легкїй.

28

29

30

Кінець четвергові.

ГЛАВА 12.

Зач.
44

Того часу * Ісус проходив ланами в суботу. Учні ж його, зголоднілі, стали рвати колоскі і їсти. Побачили це фарисеї і кажуть до нього: Он твої учні роблять те, чого не можна робити в суботу. Він відповів їм: Хіба ви не читали, що зробив Давід, як зголоднів був він і ті, що були з ним? Як він увійшов у дім Божий і їв хліби предложення, яких, за

1

2

3

4

5 вiннятком самiх св'ященикiв, не можна
було їсти нi йому, нi тим, що з ним бу-
6 лi. Абo хiба ви не читали в законi,
як св'ященики в суботу порушують у
7 храмі суботу i не мають провини? А
я кажу вам, що тут бiльше, нiж храм.
8 Якби ви зрозумiли, що значить: Я ми-
лосердя хочу, а не жертов, – ви без-
вiнних не осуджували б. Бо Син Чо-
ловiчий – Господь i суботи.

Кiнець п'ятниці.

9 **Звiдти** пішов Ісус у їхню синагогу. *
10 А був там чоловік з сухою рукою. І
вони, щоб обвинуватити його, спитали,
11 кажучи: Чи можна зціляти в су-
боту? Він сказав до них: Чи є який
між вами, що, маючи одну вівцю, не
12 візьме її і не витягне, коли вона впаде
в суботу в яму? А скільки ж чоловік
над вівцю вартніший! Тим-то і в суботу

Зач.
45

Понеділок 5-го тижня:

Одного разу увійшов Ісус у юдейську синагогу.

можна добро чинити. Тоді сказав до чоловіка: Простягни твою руку! Простягнув той, і вона стала здорова, як і друга.

13

Кінець понеділкові.

Зач.
46

А фарисеї вийшли звідти і радили на нього раду, * щоб його ногубити. Довідавшись про це, Ісус пішов геть звідти.

14

15

Зач.
с.п.р.

Слідом за ним пішла сила народу; ** він оздоровів їх усіх, але суворо наказав їм його не виявляти,

16

Переступи вівтіркові.

Щоб збулося сказане Ісаєю пророком: Ось мій слуга, якого я вибрав, улюблений мій, якого моя душа вподобала собі. Я покладу на нього духа мого, і він звіщатиме поганам правосуддя. Він не буде ні змагатися, ні кричати, і голосу його ніхто не буде чути на май-

17

18

19

Вівторок 5-го тижня:

Одного разу фарисеї радили раду на Ісуса, *

Субота після Різдва Христового:

В той час за Ісусом пішло багато народу; **

20 да́нах. Він надло́маної очереті́ни не
долóмить, і тлію́чого гно́та не зага́сить,
аж по́ки не доведе́ пра́во до перемо́ги.
21 На його́ ім'я́ бу́дуть наді́ятись пога́ни.

Кі́нець субо́ти.
Чита́й ві́тківку:

22 То́ді привели́ до ньо́го біснуба́того:
сліпо́го та німо́го, і він зці́лів його́,
23 так що ні́мий і говорі́в, і ба́чив. І зди-
вуба́лися всі лю́ди і говорі́ли: Чи не
24 є ча́сом цей син Даві́да? А фарисе́ї,
почу́вши це, сказа́ли: Ото́й не іна́кше
виганя́є бісі́в, як ті́льки Велзеву́лом,
25 кня́зем бісі́вським. Зна́ючи думкі́ їх-
ні, Ісу́с сказа́в їм: Ко́жне ца́рство,
розді́лене в собі́, за́пустіє, і ко́жне мі-
сто чи ді́м, розді́лені в собі́ само́му, не
26 всто́їться. І ко́лі сатана́ сатану́ виганя́є,
то він розді́лений у собі́ само́му;
як же то́ді вде́ржиться його́ ца́рство?
27 І ко́лі я виганя́ю бісі́в Велзеву́лом,
сині́ ва́ші ким виганя́ють? То́му-то
28 вони́ бу́дуть ва́шими суддя́ми. Ко́лі ж

я дүхом Бóжим виганяю бiсiв, прибуло до вас Царство Бóже. Абó як мóже хто увiйти в дiм сiльного i розграбити його майно, якщо вiн перше не зв'яже сiльного, i тодi дiм його розграбить?

29

Зач.
47

*Хто не зо мною, той прóти мене, i хто зо мною не збирає, той розкидає.

30

Кiнець вiвiрковi.

Тому кажú вам: Усякий грiх, усяка хула простiться людям; але хула на Дүха не простiться. I коли хто скаже слово прóти Сiна Чоловiчого, простiться йому. Коли ж хто скаже прóти Святого Дүха, йому не простiться нi на цьому свiтi, нi на тому. Виплекайте добре дiрево, то i плiд його бiде добрий; а посадите погане дiрево, то i плiд його бiде поганий. Бо дiрево пiзнається з плоду. Гадючий рiде, як

31

32

33

34

можете говорити слова добрі, будши
зліми? З повноті бо серця уста про-
35 мовляють. Добра людина з доброго
скарбу добро виносить, лиха ж з ли-
36 хого скарбу лихе виносить. Кажу бо
вам: За кожне пусте слово, яке ска-
жуть люди, дадуть відповідь судного
37 дня за нього. Бо за словами твоїми
будеш виправданий і за словами тво-
їми будеш засуджений.

Кінець суботі.

38 Тоді * деякі з книжників та фарисеїв
озвалися до нього: Учителю, ми хо-
39 чемо побачити знак від тебе. Він у
відповідь сказав їм: Лукаве кодло і
перелюбне вимагає знаку, та знаку не
буде йому дано, як тільки знак про-
40 рока Йіони. Як Йіона був у нутрі кита
три дні і три ночі, так буде Син Чоло-

Зач.
48

Середа 5-го тижня: В той час, приступивши до Ісуса, *

вічий у лоні землі три дні і три ночі. Люди ніневійські стануть на суді з цим родом і його засудять, бо вони покалися на проповідь Йіони, а тут – більше, ніж Йіона. Царця півдня стане на суді з цим родом і його засудить, бо вона прибула з кінця світу, щоб побачити мудрість Соломона, а тут – більше від Соломона. Коли нечистий дух вийде з чоловіка, блукає по місцях безводних, шукаючи спочинку, та не знаходить. Тоді каже: Вернусь у дім свій, звідки я вийшов. Приходить і знаходить його порожнім, виметеним та прибраним. Тоді він іде, бере з собою сім інших духів, гірших від себе, і вони входять і оселяються там, і останнє того чоловіка буде гірше, ніж перше. Так буде і з цим лукавим родом.

41

42

43

44

45

Кінець середі.

46 **К**оли́ він промовляв ще * до наро́ду,
ма́ти його́ та браті́ стояли надво́рі, ба-
47 жа́ючи з ним говорі́ти. Ка́же оди́н до
ньо́го: Он тво́я ма́ти і твої́ браті́ сто-
48 я́ть надво́рі, бажа́ючи говорі́ти з то-
бо́ю. Він відпові́в тому́, що говорі́в до
ньо́го: Хто мо́я ма́ти і хто мої́ браті́?
49 І, вказáвши руко́ю на свої́х учні́в, мо́-
50 вив: Ось мо́я ма́ти й мої́ браті́! Бо
хто чы́нить во́лю мого́ Отця́, що на
не́бі, той мій брат, сестра́ й ма́ти.

Зач.
49

ГЛАВА 13.

1 **Т**ого́ дня Ісус вийшов з до́му і сів
2 край мо́ря. І зібра́лася ко́ло ньо́-
го така́ сі́ла наро́ду, що він увійшо́в у
чо́вен і сів у ньо́му, а весь наро́д стоя́в
3 на бе́резі. Він повча́в їх багáто у прі́т-
чах,

Кінець четвергові.

Четвер 5-го тижня: В той час, коли Ісус промовляв *

Зач.
50

Кажучи: * Війшов сіяч сіяти. І коли він сіяв, деяке впало край дорogi, і прилетіло птаство, і відзьобало його. Інше впало на кам'янистий ґрунт, де не було багато землі, і зараз же проросло, бо земля була неглибока. Як зійшло сонце, воно вигоріло; а що не мало коріння, усохло. Інше впало між тернину, і вибуяла тернина і заглушила його. Інше впало на добру землю і вродило одне в сто разів, друге в шістдесят, а інше в тридцять. Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає.

Кінець п'ятниці.

Зач.
51

І приступили його учні і сказали до нього: Чому ти у притчах говориш до них?

**Він же у відповідь сказав їм: Тому, що вам дано знати тайни Царства Не-

П'ятниця 5-го тижня: Сказав Господь притчу оцю: *
Понеділок 6-го тижня: В той час приступили учні до Ісуса і сказали до нього: Чому ти притчами говориш до народу? **

12 бѣсного, а тим не дано. Бо хто має,
тому дасться, і він надто буде мати; а
13 в того, хто не має, візьмуть і те, що
має. Я тому говорю до них у притчах,
14 що вони, дивлячись, не бачать, і, слухаючи,
не чують, і не розуміють. На них
збувається пророцтво Ісаї, що каже:
15 Слухом почуєте, та не зрозумієте, і,
дивлячись, не побачите, бо серце в
цього народу затовстіло. Вони на вуха
тяжко чують і зажмурили свої очі,
щоб не бачити очима, і вухами не
16 чути, і не зрозуміти серцем, та не на-
вернутись, щоб я зцілів їх. Ваші ж очі
17 щасливі, бо бачать; та й ваші вуха, бо
чують. Істинно кажу вам: Багато про-
років і праведних хотіли бачити, що
ви бачите, і не бачили, і чути, що ви
18 чуєте, і не чули. Слушайте, отже,
19 притчу про сіяча: До кожного, хто чує
слово Царства і його не розуміє, при-
ходить лукавий і викрадає те, що посі-
яне в його серці. Це той, хто був при-

йняв насіння край дорogi. А той, хто був прийняв його на кам'янистiм ґрунті, це той, що чує слово і зaраз же з радiстю його приймає, але він корiння в собi не має, непостійний, і коли настане яка скрута чи переслiдування зaдля слова, він швидко зневірюється. А той, хто прийняв його між тернину, це той, хто слухає слово, але турботи цього свiту та омана багатства заглушують те слово, і воно не приносить плiду. Той же, нарештi, хто прийняв його на добрiй землі, – це той, хто слухає і розуміє слово, і плiд приносить; і приносить одiн у сто разів, iнший у шiстдесят, ще iнший у тридцять.

Кiнець понедiлковi.

Зач.
52

Ще одну прiтчу подав він їм, кажу-чи: * Царство Небесне подiбне до чо-

Вiвторок 6-го тижня: Сказав Господь прiтчу оцю: *
Це й ангелам.

25 ловіка, що був посіяв добре зёрно
на своїм полі. Та, коли люди спали,
26 прийшов його ворог, і посіяв кукуль
пóмiж пшеницю, і пішов. Коли вирос-
ло збіжжя і вигнало колóсся, тоді й
27 кукуль появилсь. Прийшли слуги го-
сподаря і кажут до нього: Пáне,
хiба не добре зёрно ти посіяв на твоїм
28 полі? Звiдки ж узiвся кукуль? Він же
вiдповiв їм: Вóрог-чоловiк зробив
це. Слуги йому кажут: Чи хочеш,
29 ми підемо його виполемо? – Ні, каже,
щоб, випóлюючи кукуль, ви часом не
30 вирвали рáзом з ним пшениці. Ли-
шiть, нехай росте до жнив одне і
друге рáзом. А під час жнив я жен-
цям скажу: Зберiть перше кукуль
та зв'язiть його в снопи, щоб його
спалити; пшеницю ж складiть у мою
клуню.

Кiнець вiвiрковi.
Переступи ангелам.

Зач.
53

Іншу притчу він подав їм, кажучи: *
 Царство Небесне подібне до зёрна гір-
 чичці, що його взяв чоловік і посіяв на
 своїм полі. Воно, щоправда, най-
 менше з усіх зерён; але, як віросте,
 стає найбільшим з усієї горобини, і
 навіть стає деревом, так що птаство
 небесне злітається і гніздиться на його
 гілках. Ще іншу притчу оповів їм:
 Царство Небесне схоже на закваску,
 яку бере жінка і кладє до трьох мірок
 муки, аж поки все не скісне. Усе це
 говорів Ісус до людей у притчах, і без
 притч не говорів до них нічого, щоб
 збулося сказане пророком: Уста мої
 відкрию в притчах, оповім тайни, схо-
 вані від початку світу. Тоді він віді-
 славав народ і прийшов додому.

31

32

33

34

35

36

Кінець середі.
 Читай ангелам:

Середа 6-го тижня: Сказав Господь притчу оцю:

37 **І** * підійшли до нього його учні
та кажуть: Виясни нам притчу про
кукіль, що на полі. Він у відповідь
38 сказав їм: Той, хто сіє добре зерно
– це Син Чоловічий; а поле – це світ;
добре зерно – це сини Царства; а
39 кукіль – це сини лукавого; ворог, що
його посіяв – це диявол; жнивля – це
40 кінець світу; а жниці – це ангели. Так,
як збирають кукіль і у вогні палять,
41 так само буде при кінці світу: Син Чо-
ловічий пошле своїх ангелів, і зберуть
вони з його Царства всі спокуси і тих,
42 що чинять беззаконня, і вкинуть їх до
вогненної печі: там буде плач і скрегіт
43 зубів. І тоді праведні засяють, як сонце,
в Царстві Отця свого. Хто має вуха, щоб
слухати, нехай слухає.

Зач.
54

Кінець четвергові й ангелам.

Четвер 6-го тижня:
В той час, коли Ісус прийшов додому, *

Зач.
55

*Царство Небесне подібне до скарбу, схованого в полі, що чоловік, найшовши, ховає і, радіючи тим, іде, і продає все, що має, і купує те поле. Царство Небесне іще подібне до купця, що шукає добрих перел. Найшовши одну дорогоцінну перлину, іде, продає все, що має, і купує її. Подібне також Царство Небесне до невода, що, закінутий у море, набрав усякої всячини. Коли він вповниться, тягнуть його на берег і, сівши, збирають, що добре, у посуд, а непридатне викидають. Так буде при кінці світу: ангели вийдуть і відділять злих від праведних і кинуть їх до вогненної печі: там буде плач і скрегіт зубів. Чи ви це все зрозуміли? – Так, йому відповіли. Тоді сказав їм: Ось чому кожен книжник, навчений про Царство Небесне, подібний до господаря, який

44

45

46

47

48

49

50

51

52

П'ятниця 6-го тижня: Сказав Господь притчу оцю:
Це й 3 жовтня, св. Діонісію.

виймає зі свого скáрбу новé і старé.

53 **Якжé** Исус скінчів ці притчі, пішов
54 звідти. Прибувши в свою батьківщину,
він навчав їх * у їхній синагозі,

Кінець п'ятниці і святому.

55 так що вони дивувáлися і говоріли:
Звідкіля в нього ця мúдрість і сила
56 чудодійна? Хібá він не син тéслі? Хібá
не його мáти звéться Марія і його
57 браті Яків, Йосиф, Сімон та Юда? І
його сéстри хібá не всі між нáми?
58 Звідки ж йому це все? І вони брали
йому це за зло. Исус же сказав їм:
Пророк не має пошáни лишé в своїй
батьківщині та в себе вдома. І не зробив там багáто чудес чéрез їхню невіру.

Кінець понеділкові.

Понеділок 7-го тижня: В той час прийшов
Исус у батьківщину свою і навчав людей *

ГЛАВА 14.

Зач.
57

Того часу чутка про Ісуса дійшла до Ірода четверовласника, і він сказав * до своїх слуг: Це Іван Христитель! Це він воскрес із мертвих, і тому чудодійні сили діють у ньому. Бо Ірод був схопив Івана, зв'язав його і вкинув у темницю – через Іродіяду, жінку брата свого Філіпа; Іван бо говорив до нього: Не можна тобі її мати. Він хотів його вбити, та боявся народу, бо його мали за пророка. Коли настав день народження Ірода, дочка Іродіяди танцювала перед усіма і догодила Іродові; і він, клянучись, обіцяв їй дати, чого тільки попросить. Вона, під намовою матері своєї, сказала йому: Дай мені тут на полумиску голову Івана Христителя. І засмутивсь

1

2

3

4

5

6

7

8

9

Вівторок 7-го тижня: В той час, коли дійшла чутка до Ірода четверовласника про Ісуса, він сказав: Це й на Усікновення голови Івана Христителя, на Утрени.

10 цар, але, задля клятви і тих, що разом
11 за столом були, велів дати, і послав
12 стяти голову Іванові в темниці. При-
13 несли, отже, на полумиску його
14 голову і дали дівчині, а та подала своїй
15 матері. І прийшли його учні, взяли
16 тіло і поховали його. І пішли та спові-
стили про те Ісуса. Почувши це, Ісус
відплив звідти човном у пустинне й
самітне місце; народ же, довідавшись
про це, пішов за ним із міст пішки.

Кінець вітківки й Усікновенню.

14 **Вийшовши**, Ісус побачив * сілу
15 народу і змилосердився над ними та
16 вигоїв їхніх недужих. Якже настав
вечір, підійшли до нього його учні і
кажуть: Пустинне це місце та й час
минув уже. Відпусти людей, нехай
йдуть по селах та куплять собі поживи.
Ісус сказав їм: Не треба їм відходи-

Зач.
58

ти: дайте ви їм їсти. Вони ж мовлять до нього: Ми маємо тут тільки п'ять хлібів і дві риби. Тоді він каже: Принесіть мені їх сюди. І, велівши народові сісти на траві, взяв п'ять хлібів і дві риби, підвів очі до неба, поблагословив і розламав хліби, і дав учням, а учні – людям. І всі їли до насити, і на- збирали кусків, що зосталися, дванад- цять кошів повних. Тих же, що їли, було яких п'ять тисяч чоловік, окрім жінок та дітей.

Зач.
59

І з'явився * заставив учнів увійти до човна і переплисти на той бік раніше від нього, тим часом як відпускав народ.

Кінець 8-ї неділі.

І коли відпустив народ, пішов на гору молитись на самоті. Як звечорило, він був там сам один. Човен уже

25 був посеред моря і його кидали хвилі,
бо вітер був супротивний. О четвертій
26 сторожі ночі Ісус прийшов до них, ідучи
по морю. Учні, побачивши, що він іде
27 по морю, жахнулись. То привид! – за-
говорили, і з переляку закричали. Та
Ісус тієї ж миті мовив до них: Заспо-
28 кійтесь – це я, не бійтеся! Тоді Петро
озвався до нього і каже: Господи,
колі це ти, вели мені прийти по воді
29 до тебе! – Іди! – сказав Ісус. І вийшов
Петро з човна, почав іти по воді і при-
30 шов до Ісуса; але, побачивши, що ві-
тер сильний, злякався, почав пото-
пати і скрикнув: Господи, рятуй ме-
31 не! Ісус зараз же простягнув руку, вхо-
пив його і мовив до нього: Малові-
32 ре, чого ти засумнівався? І як увійшли
до човна, вітер ущух. Тоді ті, що були в
33 човні, вклонилися йому до ніг, кажучи:
34 Ти істинно – Син Божий! І, переплив-
ши, прибули в землю генезаретську.

Кінець неділі.

Зач.
60

Пізнали його місцеві люди і * розгосіли по всій тій околиці вістку про нього. І принесли до нього всіх недужих, і просили його, аби тільки приторкнутись їм до краю його одягу. І скільки їх доторкалося, одужували.

35

36

ГЛАВА 15.

Тоді приступили до Ісуса фарисеї та книжники з Єрусаліму і кажуть: Чому твої учні порушують передання старших: не міють рук, коли споживають страву? А він у відповідь сказав їм: А ви чого порушите заповідь Божу вашим переданням? Бог бо заповів: Шануй батька твого й матір. І далі: Хто проклинає батька-матір, хай буде караний на смерть. А ви кажете: Хто скаже батькові чи матері: Добро, яким би я міг

1

2

3

4

5

Середа 7-го тижня: В той час, пізнавши Ісуса, люди землі генезаретської *

6 помогті вам, є дар Божий, – той може
не шанувати свого батька чи матір
свою. Так вашим переданням ви усу-
7 ваєте заповідь Божу. О лицеміри!
Добре про вас пророкував був Ісая:
8 Народ цей устами мене поважає, а
9 серце їхнє далеко від мене. Та вони
марно мене шанують, навчаючи люд-
10 ських наказів. І, прикликавши людей,
11 сказав їм: Слухайте і розумійте! Не
те, що до уст входить, сквернить лю-
дину, а те, що з уст виходить, те
сквернить людину.

Кінець середі.

12 **Тоді** приступили * учні і кажуть
йому: Чи знаєш, що фарисеї взяли
тобі за зло, як почули, що ти так гово-
13 риш? Ісус озвався: Кожна рослина,
яку не посадив мій Отець небесний,
14 буде вірвана з корінням. Лишіть їх:

Зач.
61

це сліпі проводирі сліпих! Коли ж сліпий веде сліпого, обидва впадуть у яму. Тоді Петро заговорив до нього і каже: З'ясуй нам ту притчу. Він відповів: То ви також без розуму ще й досі? Хіба не розумієте, що все те, що до уст входить, іде до нутра і геть виходить? А те, що з уст виходить, іде з серця і сквернить людину; із серця бо виходять лихі думки, убійства, перелюби, розпуста, крадежі, лживе свідчення, богохульства. Це сквернить людину, а їсти немитими руками не сквернить людину.

15

16

17

18

19

20

Зач
02

Ісус ввійшов звідти і пішов у * сторони тирські та сидонські.

21

Кінець четвергові.

Аж ось жінка хананейка ввійшла з тих околиць і стала кричати: Змилуйся надо мною, Господи, сину Дави-

22

23 да! Біс тяжко мучить мою дочку. Він
не озвався до неї і словом. Тут присту-
24 пили його учні і почали його просити:
Відпусті її, бо вона кричить за на-
25 ми. Він у відповідь сказав: Я посла-
ний лише до погіблих овець до́му Із-
26 раїля. Вона ж підійшла і, вклонівшись
йому в ноги, каже: Господи, поможи
27 мені! Він відповів їй: Не лйчить
брати хліб у дітей і кидати щенятам.
28 А вона каже: Так, Господи! Але й
щенята їдять кришки, що падають зо
столу в панів їхніх. Тоді Ісус у відпо-
відь сказав їй: О жінко, велика твоя
віра! Хай тобі буде, як бажаєш. І ві-
дужала її дочка від тієї години.

Кінець неділі.

29 **З**відти Ісус прийшов до Гали-
лейського моря і зійшов на гору і сів
30 там. Сила народу прийшла тоді до

Зач.
63

П'ятниця 7-го тижня: В той час прийшов Ісус

нього, що мали при собі кривіх, калік, сліпих, німих, чимало й інших, та і клали їх до його ніг, і він зціляв їх. І дивувалися люди, ба́чачи, що німі говорять, каліки одужують, криві ходять і сліпі ба́чать. І прославляли Бо́га Ізраїля.

Кінець п'ятниці.

Зач.
64

Тим часом Ісус покликав * своїх учнів і сказав їм: Жаль мені цих людей, бо ось уже три дні, як вони зомно́ю, і не ма́ють що їсти, а відпустити їх голо́дними не х́очу, щоб, бува́, не охляли десь у дорозі. Ка́жуть до нього учні: Де нам узяти сті́льки хлі́ба в пусти́ні, щоб нагодува́ти сті́льки лю́ду? Ісус спита́в їх: Скільки у вас хлі́бів? – Сім, ка́жуть, і кі́лька ри́б. Тоді він велів лю́дям сісти на зе́млю, узя́в сім хлі́бів та ри́бу, возда́в хвалу́,

Субота 9-го тижня: В той час покликав Ісус

37 розламав і став давати учням, а ті лю-
38 дям. Усі їли до насіту, і назбирали
39 кусків, що зосталися, сім повних ко-
шів. Тих же, що їли, було яких чо-
тіри тисячі чоловік, окрім жінок та
дітей. І, відпустивши народ, Ісус сів до
човна, і прибув у сторони Магадану.

Кінець суботі.

ГЛАВА 16.

1 **І** приступили * фарисеї та садукеї, і,
2 спокушаючи його, просили, щоб
показав їм знак з неба. А він у відпо-
відь сказав їм: Як настане вечір, ви
кажете: Буде гарна погода, бо чер-
3 воне небо; а вранці: сьогодні буде не-
года, бо небо щось червонясто похму-
ре. То вигляд неба ви вмієте розпізна-
вати, а знаків часу ви нездатні розпі-
4 знавати? Рід лукавий і перелюбний
шукає знаку, але знаку йому не дасться,

Зач.
65

Понеділок 8-го тижня: В той час приступили до Ісуса *

хліба що знак Йіони. І покінув їх, і пішов звідти. Коли перепливали учні на той бік, забули взяти хліба.

5

Зач.
66

Ісус сказав їм: * Глядіть, бережіться закваски фарисейської й садукейської.

6

Кінець понеділкові.

Вони ж перемовлялись між собою і говоріли: Тому що ми не взяли хліба. Помітив це Ісус і каже: Чого перемовляєтеся між собою, маловіри, тому що не взяли хліба? І ви досі не збагнули? Чи ж ви не пам'ятаєте п'ять хлібів для п'яти тисяч, і скільки ви кошів збрали? Ані тих сім хлібів для чотирьох тисяч, і скільки ви кошів збрали? Тож як не розумієте, що я не про хліб вам говорив, коли казав: Бережіться закваски фарисейської й садукейської? Тоді ті зрозуміли, що він

7

8

9

10

11

12

Вівторок 8-го тижня: Сказав Господь своїм учням: *

говорів їм стерегтіся не хлібної закваски, а фарисейської та садукейської науки.

Кінець вітніркові.

13 **Прийшовши** * в околицю Філіпової Кесарії, Ісус спитав своїх учнів: За кого мають люди Сїна Чоловічого?

14 Ті відповіли: Одні за Івана Христителя, інші за Іллю, ще інші за Єремїю або одного з пророків. – На вашу ж думку, каже до них, хто я? Озвався Сїмон Петро і заявляє: Ти – Христос, Син Бoga живого.

17 У відповідь Ісус сказав до нього: Щасливий ти, Сїмоне, сїну Йони, бо не тіло і кров це тобі відкрили, а Отець мій небесний. Тож і я тобі заявляю, що ти – Петро-Скеля, і на цій скелі збудую мою Церкву, і адові ворота її не подолають.

18

Зач.
67

Кінець посвяченню церкви.

29 червня, на Літургії: В той час, прийшовши
Це й на посвячення церкви.

І дам тобі ключі Царства Небесного, і що ти зв'яжеш на землі, буде зв'язане на небі; і те, що ти розв'яжеш на землі, буде розв'язане на небі.

19

Кінець апостолам.

Зач.
68

Тоді він * наказав учням, щоб вони нікому не казали, що він Христос. З того часу Ісус почав виявляти своїм учням, що йому треба йти в Єрусалим, і там багато страждати від старших, первосвященників та книжників, і бути вбитим, і на третій день воскреснути. Тоді Петро, взявши його набік, став йому докоряти: Пожалій себе, Господи! Нехай це не станеться з тобою! Він же обернувся і сказав Петрові: Геть від мене, сатано! Ти мені спокуса, бо думаєш не про Боже, а про людське.

20

21

22

23

Зач.
69

Тоді Ісус сказав ** до своїх учнів: Коли хто хоче йти за мною, нехай

24

Середа 8-го тижня: В той час Ісус *
Четвер 8-го тижня: Сказав Господь *

зречётся себе самого, візьме хрест свій і йде за мною.

Кінець середі.

25 Хто хоче спасти своє життя, той
його погубить; а хто своє життя погубить
26 ради мене, той його знайде. Яка користь людині, коли здобуде увесь світ, але занастить власну душу?
Що може людина дати взамін за свою
27 душу? Син Чоловічий має прийти в славі Отця свого з ангелами своїми і тоді віддасть кожному згідно з його ділами.
28 Істинно кажуть вам: Є деякі між тут присутніми, які не зазнають смерті, поки не побачать Сина Чоловічого, що приходить у своєму царстві.

Кінець четвергові.

ГЛАВА 17.

Зан.
70

По шістьох днях * узяв Ісус Петра,
 Якова та Івана, його брата, повів
 їх окремо на високу гору і переобра-
 зився перед ними: обличчя його сяяло,
 наче сонце, а одяга стала білою, наче
 світло. І ось з'явилися їм Мойсей та
 Ілля, і з ним розмовляли. Озвався Пе-
 тро і каже до Ісуса: Господи, добре
 нам тут бути! Як хочеш, зроблю тут
 три намети: один для тебе, один для
 Мойсея і один для Іллі. Він говорив
 іще, аж ось ясна хмара огорнула їх і
 з хмари було чути голос: Це – мій
 улюблений Син, якого я вподобав:
 його слухайте. Почувши ж це, учні
 впали лицем до землі і злякались
 вельми. Ісус же підійшов, доторкнувся
 до них і каже: Устаньте, і не бійтеся!
 Підвівши очі, вони не бачили нікого,

1

2

3

4

5

6

7

8

9 крім само́го Ісуса. Ко́лі ж сходили з горі́, Ісус наказав їм: Ні́кому не розповідайте про це видіння, аж по́ки Син Чолові́чий не воскресне з ме́ртвих.

Кі́нець Переображенню.

10 **Тоді** учні його́ спита́ли його́: * Чо́му кнїжники ка́жуть, що спершу ма́є прибу́ти Ілля? Він відпові́в їм: Ілля при́йде і все приведе́ дола́ду. Але́ я вам кажу́, що Ілля вже прийшо́в був, та вони́ його́ не пізна́ли і вчині́ли з ним, що хоті́ли. Так і Син Чолові́чий ма́є від них постражда́ти. І зрозумі́ли тоді́ учні, що він їм говорі́в про Іва́на Христі́теля.

Змч.
71

14 **Ко́лі ж** прийшли́ до наро́ду, присту́пів до ньо́го оди́н чолові́к ** і, припа́вши йому́ до ніг, ка́же: Го́споди, зми́луйся над мої́м си́ном, бо він причі́нний і тя́жко незду́жає: ча́сто кїдається в вогóнь, ча́сто й у во́ду. Я був

Змч.
72

П'ятниця 8-го тижня: Того́ часу́ учні Ісуса запита́ли його́: *
Неді́ля 10-та:

В той час яки́йсь чолові́к присту́пив до Ісуса **

привів його до твоїх учнів, та вони не могли його зцілити. – О рåde невірний та розбещений! – відповів Ісус. Доки я маю бути з вами? Доки терпітиму вас? Приведіть мені його сюди! Ісус погрозив йому, і біс вийшов з хлопця; і юнак відужав тієї ж хвилини.

Кінець п'ятниці.

Тоді підійшли учні до Ісуса на самоті і спитали: Чому ми не могли його вигнати? Ісус сказав їм: Через вашу малу віру; бо істинно кажу вам: Коли матимете віру, як зерно гірчиці, скажете цій горі: Перенесіся звідси туди – і вона перенесеться; і нічого не буде для вас неможливого. А щодо цього роду бісів, то його виганяють лише молитвою і по́стом. Як вони зібралися в Галилеї, Ісус сказав до них: Син Чоловічий має бути віданий у руки людям, і вони його уб'ють, але третього дня він воскресне. І вони тяжко зажурілись.

Кінець неділі.

17

18

19

20

21

22

23

24 **К**о́лі вони́ прийшли́ в Каперна́ум, *
 підійшли́ збирачі́ дидра́хми до Петра́ і
 пита́ють: Чи запла́тять ваш учи́тель
 25 дидра́хму? – Так, ка́же. І як увійшо́в
 до ха́ти, Ісу́с ви́передив його́, ка́жучи:
 Як то́бі, Сі́моне, зда́ється? Земні́
 26 ца́рі з ко́го беру́ть дані́ну чи пода́ток?
 Із своі́х сині́в, чи з чужі́х? Ко́лі він
 відпові́в: З чужі́х, Ісу́с сказа́в до ньо́-
 27 го: О́тже, сині́ ві́льні. Одна́к, щоб
 вони́ нам цьо́го не взяли́ за зле, піди́ до
 мо́ря, заки́нь вудку, візьми́ пе́ршу, яка́
 попаде́ться, ри́бу, і відкри́й їй ро́та: там
 найдеш ти ста́тир; візьми́ його́ і дай
 їм за ме́не й за се́бе.

Звч.
73

ГЛАВА 18.

1 **Т**о́го ча́су ** підійшли́ до Ісу́са учні́
 і мо́влять: Хто найбі́льший у
 2 Ца́рстві Небе́снім? Ісу́с поклі́кав дитй-

Звч.
74

Субота 10-го тижня: В той час *
 Понеділок 9-го тижня: В той час **

ну, поставив її серед них і каже: Істинно кажу вам: Якщо ви не навернетесь і не станете, як діти, не ввійдете в Царство Небесне. Хто, отже, стане малім, як ця дитина, той буде найбільший у Царстві Небесному.

Кінець суботи.

Хто приймає дитину в моє ім'я, той мене приймає. А хто спокусить одного з тих маліх, що вірують у мене, такому було б ліпше, якби млинове жорно повішено було йому на шю, і він був утоплений у глибині моря. Горе світові від спокус. Воно і треба, щоб прийшли спокуси, однак горе тій людині, через яку спокуси приходять! Коли твоя рука або нога стає тобі причиною падіння, відігни її і кинь геть від себе: ліпше тобі ввійти в життя одnorуки́м чи кульгавим, ніж з обома руками чи з обома ногами бути вкіненим у вогонь вічний. І коли око твоє призво-

3

4

5

6

7

8

9

дить тебе́ до гріха́, вірви його́ і кинь
геть від себе́: ліпше тобі́ ввійти́ в життя́
одноо́ким, ніж з обома́ очіма́ бути
вкїненим у вогне́нне пе́кло.

10 *Глядіть, щоб ви нікім з оци́х ма-
ліх не гордува́ли: кажу́ бо вам, що а́н-
гели і́хні на не́бі повсякча́с ба́чать
11 обліччя мо́го Отця́ небесно́го. Бо Син
Чолові́чий прийшо́в спасти́ те, що за-
гінуло.

Зач.
75

Кінець 9-му понеділкові.

12 Що ви гада́єте? Коли́ хто ма́є сто
ове́ць і одна́ з них заблудить, чи він не
кіне дев'ятдеся́т дев'ять у го́рах і не
13 піде шука́ти тієї́, що заблуділа? І коли́
пощастіть найти́ її́ зно́ву, істинно
кажу́ вам, що він радіє не́ю більше,
ніж дев'ятдеся́т дев'ятьма́, що не за-
14 блуділи. Так са́мо і в Отця́ ва́шого
небесно́го нема́є во́лі, щоб загінуло

Понеділок Святого Духа: Сказав Господь: *

одне з тих малих. Коли брат твій зави- 15
 нить супроти тебе, піді і докорі йому
 віч-на-віч. Коли послухає тебе, ти
 придбав брата твого. Коли не послу- 16
 хає тебе, візьмі з собою ще одного
 або двох, щоб усяка справа полаго-
 джувалась за словом двох або трьох
 свідків. І коли він не схоче слухати їх, 17
 скажі Церкві; коли ж не схоче слу-
 хати Церкви, нехай буде для тебе, як
 поганін і митар.

Зач.
76

*Істинно кажу вам: Усе, що ви 18
 зв'яжете на землі, буде зв'язане на не-
 бі, і все, що розв'яжете на землі, буде
 розв'язане на небі. Істинно кажу вам 19
 ще раз: Коли двоє з вас згодиться на
 землі просити що б там не було, во-
 но буде дано їм моїм Отцем небесним;
 бо де двоє або троє зібрані в моє ім'я, 20
 там я серед них.

Кінець понеділкові Святого Духа.

Вівторок 9-го тижня: Сказав Господь своїм учням:

21 Тоді підійшов Петро і каже до нього:
Господи! Коли мій брат згрішить
супроти мене, скільки разів маю йому
простити? Чи маю до сімох разів про-
22 щати? Ісус промовив до нього: Не
кажу тобі: до сімох разів, а до сімде-
сяті раз по сім.

Переступи вітківку.

23 Тому * Царство Небесне схоже на
царя, що хотів звести рахунки зі слуг-
24 гами своїми. Коли він розпочав зво-
дити рахунки, приведено йому одного,
25 що був вінен десять тисяч талантів. А
що не мав той чим віддати, пан велів
продати його, жінку, дітей і все, що
26 він мав, і віддати. Тоді слуга, впавши
йому до ніг, поклонився лицем до зе-
млі і каже: Потерпи мені, пане, все
27 тобі верну. І змилосердився пан над
тим слугою, відпустив його і подару-

Зин
77

вав йому борг той. Війшовши, той слуга здібав одного з своїх співслуг, який вінен був йому сто динарів, схопив його і почав душити його, кажучи: Верни, що вінен. Слуга його впав йому в ноги і почав його просити: Потерпи мені, я тобі верну. Та той не хотів; пішов і кинув його в темницю, аж поки не верне боргу. Коли товариші його побачили, що сталося, засмутились вельми, пішли до свого пана і розповіли йому про всю справу. Тоді пан покликав його і сказав йому: Слуга лукавий! Я простив тобі весь борг той, бо ти мене благав. Чи не слід було й тобі змилосердитись над твоїм товаришем, як я був змилосердився над тобою? І, розгнівавшись, його пан передав його катам, аж поки не верне йому всього боргу. Отак і мій Отець небесний буде чинити вам, якщо кожний з вас не прощатиме братові своєму з серця свого.

Кінець неділі.
Читай вітніркові:

ГЛАВА 19.

1 **І** коли Ісус скінчив ці слова, покінув
2 Галилею, і прибув у сторони Юдеї,
що за Йорданом. Сила народу йшла за
ним, і він їх оздоровив там.

Переступи знову вітківці.

3 **І** підійшли до нього * фарисеї, і,
спокуюючи його, спитали: Чи можна
чоловікові відпустити свою жінку з
4 якоїбудь причини? Він відповів їм: Хіба
ви не читали, що Творець від початку
сотворив їх, чоловіка і жінку, і мовив:
5 Тому покине чоловік батька й матір і
пристане до своєї жінки, і вони будуть
6 двоє одне тіло, так що вони не будуть
більше двоє, лише одне тіло. Що, отже,
Бог злучив, людина хай не розлучає.
7 Кажуть вони до нього: Чому ж тоді
Мойсей велів дати розвідний лист і

Злч
78

відпустіти її? Він сказав їм: Задля жорстокости сердець ваших Мойсей дозволив вам відпускати жінок ваших; спочатку ж не було так. А я кажу вам: Хто відпускає свою жінку – за винятком розпустити – і жєниться з іншою, той чїнить перєлюб; а хто жєниться з розведєною, чїнить перєлюб. Кажуть до нього учні: Коли така справа чоловіка з жінкою, то ліпше не жєнитись. Він відповів їм: Не всі розуміють це слєво, лишє ті, комў дано. Бувають бо скопці, що з матірнього лєна такими народїлись; бувають і скопці, яких люди оскопїли; бувають і скопці, що самі себе оскопїли задля Царства Небєсного. Хто мєже збагнути, нехай збагне.

Кїнець суботї.
Читай вївїрковї:

Тодї привелї до нього дїтеї, щоб він, поклавши на них рўки, помолївся. Учні ж боронїли їм. Ісус сказав їм:

8

9

10

11

12

13

14

15 Пустіть дітєй! Не бороніть їм прихó-
дити до мєне, бо такіх є Царство Не-
бєсне. І, поклавши на них рúки, пішов
звїдти.

Кінець вітїрковї.

16 **Аж** ось одїн приступїв до ньòго і
каже: * Учїтелю добрий! Що доброго
маю чинїти, щоб мати життєя вїчне?
17 Ісýс сказав до ньòго: Чомý називаєш
менє добрим? Нїхтò не добрий, тїльки
одїн Бог. Як хочеш увїїтї в життєя,
18 додєржуй заповїдей. – Якїх? – питає
йòго. Ісýс же до ньòго: Не вбивай, не
чинї перєлюбу, не крадь, не свїдкуй
19 крїво, поважай батька-матїр і любї
блїжнього твого, як себе самого.
20 Каже юнак до ньòго: Все це я зберїг
21 їзмалку. Чогò менї ще бракує? – Якщо
хочеш бúти досконалий, сказав Ісýс
до ньòго, пїдї, продай, що маєш, дай

Зач.
79

Недїля 12-та:

В той час одїн юнак приступїв до Ісýса і сказав:

бідним, і будеш мати скарб на небі; потім приходь і йди за мною. Почувши це слово, юнак відійшов сумний, мав бо велике майно. Тоді Ісус сказав до своїх учнів: Істинно кажу вам: Трудно багатому ввійти в Царство Небесне. Іще кажу вам: Легше верблюдові пройти через вушко в голці, ніж багатому ввійти в Царство Боже. Почувши це, учні здивувались вельми і сказали: Хто ж тоді може бути спасенний? Ісус глянув на них пильно і мовив: У людей це неможливо, Богові – все можливо.

Кінець 12-й неділі.
Читай неділі всіх святих:

Тоді озвався Петро і сказав до нього: Ось ми покинули все і пішли за тобою; що будемо за те мати? Ісус відповів їм: Істинно кажу вам: Ви, що пішли за мною, як новий світ настане, коли Син Чоловічий сяде на престолі своєї слави, сидітимете й ви

22

23

24

25

26

27

28

29 на дванадцятьох престόлах, щоб судіти
дванадцять поколінь Ізраїля. І ко́жний,
хто за́для імени мого́ поки́не дім, братів,
сесте́р, ба́тька, ма́тір, жі́нку, діте́й, поля́,
30 у сто раз бі́льше оде́ржить і життя́ вічне
ма́тимає в спа́дщину. Бага́то з пе́рших
бу́дуть оста́нніми, а оста́нні – пе́ршими.

Кі́нець неде́лі всіх святих.

ГЛАВА 20.

1 Ца́рство Небе́сне * поді́бне до чоло-
ві́ка-госпо́даря, що ра́но-вранці
війшов найняти робітників у свій ви-
ногра́дник. Домовившись з робітни-
ка́ми по дина́рію де́нно, він посла́в їх
2 у свій виногра́дник. А коли́ війшов
3 ко́ло тре́тьої годі́ни, побачив і́нших,
4 що безді́льно стоя́ли на рй́нку. І ска-
за́в їм: Ідіть і ви в мій виногра́дник;

Зач.
80

Середа 9-го тижня: Сказав Господь
притчу оцю: Царство небесне *
Це й 9 березня, святим 40 мученикам, що в Севастії.

що буде по справедливості, дам вам. І ті пішли. Коли він знову ввійшов, біля шостої та дев'ятої години, зробив так само. Ввійшовши коло одинадцятої, стрінув інших, що стояли, і сказав їм: Чого тут увесь день стоїте бездільно? Кажуть йому: Бо ніхто не найняв нас. І він сказав їм: Ідіть і ви у виноградник. Коли ж настав вечір, власник виноградника наказав своєму управителеві: Поклич робітників і дай їм заплату, почавши від останніх аж до перших. Ті, що прийшли коло одинадцятої години, взяли по динарію. Коли приступили перші, думали, що дістануть більше. Але й вони взяли по динарію. І, взявши, стали ремствувати на господаря, кажучи: Ті останні одну годину працювали, і ти зрівняв їх з нами, що несли тягар і спеку дня. Той, відповідаючи одному з них, сказав: Друже, не кривджу тебе; чи не за динарія ти згодився був зо мною? Бері

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14 своє та йди! Хочу бо й цьому остан-
15 ньому дати, що й тобі. Хіба не дозво-
лено мені робити зо своїм, що захочу?
Чи око твоє лукаве, тому що я добрий?
16 Так-то останні будуть перші, а перші
– останні.

Кінець середі і мученикам.

17 **К**оли Ісус вирушав * у Єрусалім,
узяв набік дванадцятьох і дорогою
18 сказав їм: Оце ми ідемо в Єрусалім,
і Син Чоловічий буде віданий перво-
священникам і книжникам, і засудять
19 його на смерть. І відадуть його поганам,
щоб ті глумилися, катували та
розп'яли його; і третього дня він во-
20 скресне. Тоді підійшла до нього мати
Заведеевих синів зо своїми синами і
вклонилась, щоб його щось просіти.
21 Він сказав їй: Чого бажаєш? Та йому
відповіла: Скажи, щоб оці два сини

309
81

мої сіли в твоєму царстві – одін праворуч, другий ліворуч тебе. Ісус у відповідь мовив: Не знаєте, чого просите. Чи можете ви пити чашу, яку я маю пити? Сказали йому: Можемо. Промовив до них: Чашу мою питимете, але сісти праворуч мене чи ліворуч, не моє це давати, лише – кому Отець приготував. Почувши це, десятеро почали нарікати на двох братів. Ісус покликав їх і сказав: Ви знаєте, що князі народів панують над ними, і вельможі гнітять їх. Не так має бути між вами. Але хто хотів би у вас бути великий, нехай буде вам за слугу. І хто б хотів у вас бути перший, нехай стане вам за раба. Так само Син Чоловічий прийшов, не щоб йому служили, але щоб служити і дати життя своє як викуп за багатьох.

Кінець четвергові.

29 **К**оли вони виходили * з Єрихону,
 30 ішло за ним багато народу. Два сліпці
 сиділи край дороги і, почувши, що Ісус
 проходить мимо, закричали, кажучи:
 31 Господи, сину Давіда, змілуйся над на-
 ми! Люди картали їх, щоб замовкли.
 А ті ще більше голосили: Змілуйся
 32 над нами, Господи, сину Давіда! Тоді
 Ісус зупинився, покликав їх і мовив:
 33 Що бажаєте, щоб я учинив вам? Вони
 кажуть йому: Господи, щоб очі нам
 34 відкрились. Змілувався Ісус, доторк-
 нувсь їхніх очей, і вони негайно про-
 зріли, і пішли слідом за ним.

Кінець суботі.

ГЛАВА 21.

1 **Н**аближаючись ** до Єрусалиму,
 вони прийшли у Витфагію, коло
 Олівної гори. Тоді Ісус послав двох

Субота 12-го тижня: В той час, як виходив Ісус
 В квітну неділю на Утрени: В той час,
 коли наблизився Ісус **

учнів, кажучи їм: Ідїть у село, що перед ва́ми; за́раз же на́йдете прив'я́зану осли́цю й осля́ з не́ю; відв'яжіть і приведіть до мене. А як хто вам що ска́же, ви відповісте́, що Госпо́дь їх потребу́є і він незаба́ром поверне їх. Ста́лось це, щоб збуло́сь сло́во проро́ка, який говори́в: Скажіть дочці си́онській: Ось цар твій іде́ до тебе, ла́гідний і ве́рхи на осли́ці, – на осля́ті, си́нові під'яре́мної. Учні пішли і зроби́ли так, як Ісу́с велів їм: привели́ вони́ осли́цю та осля́тко, покла́ли на них о́діж, і Ісу́с сів на не́ї. Си́ла наро́ду стели́ли своєю́ о́діж по дорóзі, а і́нші рі́зали з дере́в гілкі́ і кла́ли по дорóзі. Лю́ди, що йшли по́переду́ і зза́ду, викри́кували: Оса́нна си́нові Дави́да! Благослове́н той, хто йде́ в ім'я́ Госпо́дне! Оса́нна на висóтах! І коли́ він увійшо́в у Єрусали́м, замету́шилося́ все місто, пита́ючи: Хто це

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11 такий? Народ казав: Це пророк, Ісус
із Назарету в Галилеї.

Переступи неділі.

12 * Ісус увійшов у храм і вигнав усіх, що
продавали і купували в храмі; пере-
вернув столи мінйялів і ослони тих,
13 що продавали голубів, і сказав їм:
Написано: Дім мій діомом молитви бу-
де зватися; ви ж чините з нього пе-
чєру розбійників. І підійшли до нього
14 в храмі сліпі та кульгаві, і він зцілів їх.

Переступи п'ятниці.
Читай квітній неділі:

15 Первосвященники ж та книжники,
побачивши чуда, які він творив, і ді-
тей, що кричали в храмі: Осанна сі-
нові Давіда! – обурилися і мовили до
16 нього: Чуєш, що оці кажуть? А Ісус
відповів їм: Хіба ви ніколи не чита-

Зач.
П'ят.

ли: Уста́ми немовля́т та ссу́щих ти
вчині́в собі хвалу́.

Читай п'ятниці:

І, покiнувши їх, вiйшов з мiста у
Вита́нiю, i там заночува́в.

Кiнець квітній неділі.

Зач.
84

Ура́нці, верта́ючись до мiста, він *
зголодні́в. Побáчивши край доро́ги
смоко́вницю, він підiйшо́в до не́ї, та
не найшо́в на нiй ни́чого, крiм само́го
ли́стя, i сказа́в до не́ї: Нехáй повік не
бу́де з тебе пло́ду! I нега́йно же смо-
ко́вниця всо́хла. Побáчивши це, учні
здивува́лись i говорiли: Як це смо-
ко́вниця в одну́ мить всо́хла?

Кiнець п'ятниці.

Исус у вiдповiдь сказа́в їм: Їстинно
кажу́ вам, коли ма́тимете віру i не за-
вага́єтесь, зроби́те не тiльки таке i

Понеділок 10-го тижня: Того́ ча́су, верта́ючись, Исус *
Це ж i в святий i великий понеділок на Утрени,
до зач. 88, не переступаючи.

22 смоковницею, але коли й горі цій скажете: Двигнись і кинься в море! – воно станеться. І все, чого проситимете в молитві з вірою, одержите.

Кінець 10-му понеділкові.

23 **Коли** він увійшов у храм і почав навчати, прийшли до нього * первосвященики і старші народу і мовили: Якою владою ти чиниш це? Хто тобі дав цю
24 владу? Ісус у відповідь сказав їм: Я теж питаю вас одну річ, і коли мені на неї відповісте, я вам теж скажу,
25 якою владою я чиню це. Іванове хрищення звідки було? З неба чи від людей? Вони почали міркувати між собою: Як скажемо: З неба, він нам скаже: Чого ж тоді ви не увірували в нього?
26 А як скажемо: Від людей, бо їмось народу, всі бо вважають Івана за пророка. І вони відповіли Ісусові:
27

Вівторок 10-го тижня: В той час, як навчав Ісус, приступили до нього *

Не знаємо. Тоді він сказав їм: І я вам не скажу, якою владою чиню це.

Кінець вітніркові.

Зач.
86

Як вам здається? * Один чоловік мав двох синів. Звернувшись до першого, він мовив: Піді, дитино, нині працювати у винограднику. Той озвався: Піду, господи. І не пішов. Звернувшись до другого, сказав так само. А цей відповів: Не хочу. Але, потім розкавшись, пішов. Котрий з двох учинив волю батька? – Останній, відповіли ті. Тоді Ісус сказав їм: Істинно кажу вам, що митарі і блудниці вас випереджають у Царстві Божім. Пришов бо був до вас Іван дорогою правди, та ви не повірили йому; митарі і блудниці повірили йому, а ви, бачачи це, навіть потім не розкалися, щоб повірити йому.

Кінець середі.

Середа 10-го тижня: Сказав Господь притчу оцю: *

33

Слухайте іншу притчу. * Був один чоловік-господар, що насадив виноградник. Він обвів його огорожею, відовбав у ньому чавило, побудував башту, найняв його виноградарям і відійшов. Коли ж настала пора винозбору, послав він слуг своїх до виноградарів, щоб узяли від них належні плоди. А виноградарі, схопивши його слуг, кого побіли, кого вбіли, кого ж укаменували. Тоді він послав інших слуг, більше від перших, та ті вчинили з ними те саме. Нарешті послав до них свого сина, кажучи: Матимуть пошану до мого сина. Та виноградарі, узрівши сина, заговорили між собою: Це спадкоємець. Ходімо, в'єммо його і візьмемо собі його спадщину. І, взявши його, вівели геть з виноградника, і вбіли. Отож, коли прибуде господар виноградника, що зробить з

34

35

36

37

38

39

40

Зач.
17

Неділя 13-та: Сказав Господь притчу оцю:
Це ж і первомученикові Стефанові.

тими виноградарями? – Лютих люто вігубить, відповіли йому, а виноградник найме іншим виноградарям, що будуть давати йому своєчасно його плоди. Тоді Ісус сказав їм: Чи ви в Писанні ніколи не читали: Камінь, що відкинули будівничі, став наріжним каменем. Від Господа це сталося, і дивно воно в очах наших.

Кінець неділі і святому.

Зач.
46

Тому кажіть вам: * Відніметься від вас Царство Боже і дасться народові, що буде приносити плоди його.

Кінець великому понеділку на Утрени.

Хто впаде на цей камінь, розіб'ється, а на кого він упаде, того роздуть. Почувши ці притчі, первосвященники й фарисеї зрозуміли, що

Четвер 10-го тижня:

Сказав Господь юдеям, що до нього прийшли:

46 він про них говорить. І намагалися
схопити його, та боялися людей, бо
ті мали його за пророка.

Кінець четвергові.

ГЛАВА 22.

1 **І** сус, озвавшись, знову заговорив
2 до них у притчах: * Царство Не-
3 бєсне схоже на царя, що справив сво-
4 єму синові весілля. Він послав своїх
5 слуг кликати запрошених на весілля,
6 але вони не хотіли прийти. Тоді він
знову послав інших слуг, кажучи: Ска-
жіть запрошеним: Ось я зготував
обід мій; зарізано волів та годівану
худобу, все готове, ідіть на весілля.
Та вони ним знєхтували і пішли геть,
хто на власне поле, хто до свого кра-
марства; інші ж, схопивши слуг, зну-

Зач.
89

щалися з них і вбіли. Розгнівався цар і віслав військо, яке вигубило тих убивців, а їхнє місто спалило. Тоді він мовив своїм слугам: Обід готовий, але запрошені були негідні. Підіть, отже, на роздоріжжя і, когось лише здібаєте, клічте на весілля. Війшли ці слуги на дороги і зібрали всіх, когось тільки спіткали, і злих і добрих, так що весільна світлиця була повна гостей. Якже ввійшов цар, щоб подивитися на гостей, побачив там чоловіка, що не був убраний у весільну одіж, і сказав до нього: Як ти ввійшов сюди, друже, не маючи весільної одіжі? Той мовчав. Тоді цар промовив до слуг: Зв'яжіть йому ноги й руки і киньте геть у темряву кромішню. Там буде плач і скрегіт зубів. Багато бо покликаних, але мало вибраних.

7

8

9

10

11

12

13

14

Кінець неділі.

15 **Тоді фарисеї пішли і радили раду,**
16 **як би його піймати на слові. І вислали**
* **до нього своїх учнів разом з іродія-**
нами. Учителю, кажуть вони, ми
знаємо, що ти щірого серця і що до-
роги Божої навчаєш по правді і не
вважаєш ні на кого, бо не дивишся на
17 **лице людей. Скажи нам, як тобі зда-**
ється: чи дозволено давати кесареві
18 **податок, чи ні? Ісус, знаючи їхнє лу-**
кавство, озвався: Чого мене споку-
19 **шаєте, лицеміри? Покажіть мені по-**
датковий гріш. Ті принесли йому ди-
20 **нарій. Він спитав їх: Чий це образ і**
21 **напис? Відповідають йому: Кесарів.**
Тоді він до них каже: Віддайте кеса-
22 **реве кесареві, а Боже – Богові. Почув-**
ши це, вони здивувались і, лишивши
його, відійшли.

Кінець суботи.

Субота 13-го тижня: Одного разу радились фарисеї, як би зловити Ісуса на слові, і посилають
Це ж і в святий і великий вівторок на Утрени,
до зач. 96, не переступаючи.

Зач.
91

Того ж самого дня приступили до нього * садукєї, що кажуть, ніби нема воскресіння, і спитали його: Учителю, Мойсєй сказав: Коли хто вмре бездітним, нехай брат його одружиться з його жінкою і дасть потомство братові своєму. Було в нас сім братів. Перший, одружившись, умер, не маючи потомства, і зоставив свою жінку братові своєму. Так само і другий, і третій – аж до сьомого. Нарешті, після всіх померла й жінка. У воскресінні, отже, котрого з сімох буде жінка? Всі бо мали її. Ісус у відповідь сказав їм: Помиляєтеся, бо не знаєте ні Писання, ні Божої сили. У воскресінні не женяться і не виходять заміж, але будуть, як ангели на небі. А щодо воскресіння мертвих, то хіба ви не читали слова Божого, яке вам каже: Я – Бог Авраама,

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

П'ятниця 10-го тижня: В той час приступили до Ісуса *

33 Бог Ісаака і Бог Якова. Бог – не мёртвих, алé живіх! І, чұвши це, нарід дивува́вся його́ навча́нню.

Кінець п'ятниці.

34 Довідавшись, що він замкну́в уста́
35 садукéям, фарисеї зібра́лися разом. І
от одін із них, законовчíteль, * спи-
36 та́в його́, спокуша́ючи: Учíteлю,
котра́ найбільша за́повідь у зако́ні?
37 Він сказа́в до нього́: Люби́ Го́спода,
Бо́га твого́, всім твої́м се́рцем, усією
твоєю́ душе́ю і всією́ думкою́ твоєю́:
38-39 це найбільша й найпе́рша за́повідь. А
дру́га поді́бна до неї́: Люби́ бли́жнього
40 твого́, як себе́ само́го. На цих двох
за́повідях сто́ять увесь зако́н і проро́-
41 ки. Коли́ фарисеї були́ вкупі, Ісу́с
42 спита́в їх: Що ви дума́єте про Хри-
ста́? Чий він син? Кажуть йому́: Да-
43 відів. Він до них мо́вить: Як же Да-

Зав.
92

Неділя 15-та: В тому часі
одін законовчíteль приступів до Ісу́са і *

від у на́тхненні назива́є його́ Го́спо-
дом, ка́жучи: Госпо́дь промовив Го́- 44
сподеві моєму: Сиди́ правору́ч мене,
до́ки не покладу́ твої́х ворогі́в підні́ж-
ком ніг твої́х. Ко́ли, о́тже, Даві́д 45
його́ назива́є Го́сподом, як він мо́же
бу́ти його́ си́ном? Ніхто́ не міг йому́ 46
відповісти і сло́ва, і від то́го дня ні-
хто́ не ва́жився бі́льше його́ пита́ти.

Кінець неділі.

ГЛАВА 23.

Зач.
93

Тоді Ісус промовив * до наро́ду й 1
до сво́їх учні́в: На сіда́лиці Мой- 2
се́я сіли кни́жники та фарисе́ї. Робіть 3
і зберіга́йте все, що вони́ ска́жуть вам,
але не робіть, як вони́ ро́блять. Бо
вони́ гово́рять, а не ро́блять. В'я́жуть 4
тяжкі́, не під си́лу, тяга́рі і кладу́ть
лю́дям на плече́; самі ж і па́льцем сво-

Субота 14-го тижня: Того часу сказав Ісус *

5 їм рӯшити не хочуть. Усі свої діла вони
рóbлять на те, щоб бачили їх люди;
6 пошірюють свої філактэри і побіль-
шують свої кїтиці. Люблять пёрші
7 місця на бенкэтах і пёрші сїдження в
синагогах та вітанья на майданах мно-
8 голюдних, щоб люди звали їх: учітелю!
9 Ви ж не давайте себе звати: учітелю;
одін бо ваш Учїтель, а ви усі братї.
10 Та й отця собі теж не йменуїте на
землі: одін бо у вас Отець – той, що
11 на небї. Анї наставниками не давайте
себе називати, одін бо ваш Наставник
12 – Христос. Найбїльший з вас хай б́уде
вам слугою. Хто себе вївищить, той
б́уде принїжений, а хто себе принї-
зить, той б́уде вївищений.

Кїнець суботї.

13 **Горе** * вам, кийжники та фарисеї,
лицемїри, що людям замикаєте Цар-

Зач
94

Понедїлок 11-го тижня:

Сказав Господь юдеям, що до нього прийшли: Горе

ство Небесне! Самі не входите і не дозволяєте ввійти тим, які бажали б увійти. Горе вам книжники та фарисеї, лицеміри, що поїдаєте домів вдовіць і на показ довго молитесь; тим ще тяжчий приймете засуд.	14
Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що проходите море і землю, щоб придбати одного новонаверненого, і коли знайдете, робите його удвоє більше, ніж ви, гідним пекла.	15
Горе вам, сліпі проводирі, що кажете: Хто клянеться храмом, це – нічого; а хто клянеться золотом храму, той винуватий. Нерозумні і сліпі!	16
Що більше – золото, чи храм, який освячує золото? І хто клянеться жертівником, це – нічого; хто ж клянеться даром, що на ньому, той винуватий.	17
Нерозумні і сліпі! Що більше? Дар, чи жертівник, який освячує дар? Хто клянеться жертівником, той клянеться ним і всім тим, що на ньому.	18
І хто клянеться храмом, той	19
	20
	21

22 клянётся ним і тим, хто живе в ньому.
І хто клянётся небом, той клянётся
Божим престолом і тим, хто сидить
на ньому.

Кінець понеділкові.

23 *Горе вам, книжники й фарисеї,
лицеміри, що даєте десятину з м'яти,
кропу і кмину, а занедбуєте що най-
важливіше в законі: справедливість,
24 милосердя й віру. І те слід робити, і
того не слід лишати. Сліпі проводирі,
що комара відциджуєте, а ковтаєте
25 верблюда. Горе вам, книжники й фа-
рисеї, лицеміри, що очищаєте зверху
чашу й миску, а всередині вони повні
26 здірства та нездержливости. Сліпий
фарисею! Очисти спершу середину
чаші й миски, щоб і назовні були чі-
27 сті. Горе вам, книжники й фарисеї,
лицеміри, що схожі на побілені гро-

309
95

Вівторок 11-го тижня:

Сказав Господь юдеям, що до нього прийшли:

бї, якї звѣрху здаються гѣрними, а всерѣдинї пѡвнї мѣртвих кїсток і всѣкої нѣчисти. Отѣк і ви: назѡвнї здаєтѣсь лѹдѣям справедлївї, а всерѣдинї ви пѡвнї лицемїрства ѣ беззакѡннѣя.

Кїнець вївтірковї.

Зач
96

*Горѣ вам, кнїжники ѣ фарисѣї, лицемїри, що будѹете гробї прорѡкїв та прикрашуєте нагрѡбники праведних, і кѣжете: Якбї ми жилї за батькїв нѣших, ми не булї б причѣтнї з нїми крѡви прорѡчої. Ви, такїм чїном, самї признаєтѣсь, що ви синї тих, якї вбивѣли прорѡкїв. Допѡвнюйте мїрку батькїв вѣших! Змїї, гадѹче кѡдло! Як ви мѡжете унїкнути пекѣльного зѣсуду? Томѹ-то послаѣю до вас прорѡкїв, мудрецїв і кнїжникїв. Ви дѣяких з них уб'єтѣ ѣ розїпнетѣ, а дѣяких бичувѣтимете у вѣших синагѡ-

28

29

30

31

32

33

34

Середа 11-та тижнѣя:

Сказѣв Господѣ юдѣям, що до ньѡго пришлї:

35 гах і гонїтимете з міста в місто, щоб,
такім чїном, упала на вас уся кров
праведна, проліта на землі, від крові
праведного Авеля до крові Захарїї,
36 сїна Варахїї, якого ви вбїли між свя-
37 тїнею і жертівником. Їстинно кажў
вам: Усе це впадє на цей рїд! Єрусалї-
ме, Єрусалїме, що вбиваєш пророків і
каменуєш посланих до тебе! Скільки
разів хотїв я зібрати дітей твоїх, як
квочка збирає курчат своїх під крила,
38 але ви не бажали! Ось дїм лишиться
39 вам порожній. Кажў бо вам: Ви не
побачите мене віднині, доки не скаже-
те: Благословен той, що приходить в
ім'я Господнє!

Кінець середі і великому вітїркові на Утрені.

ГЛАВА 24.

Зач.
97

Ісус вийшов з храму і, коли він ішов, приступили до нього * учні його, щоб показати йому храмові будівлі. Він у відповідь сказав їм: Чи бачите все це? Істинно кажу вам: Не лишиться тут камінь на камені, який не був би перевернений.

Зач.
98

І коли він сів ** на Олівній горі, його учні приступили до нього на самоті і питали: Скажи нам, коли це буде і який буде знак твого приходу і кінця світу? Ісус у відповідь мовив їм: Глядіть, щоб ніхто не звів вас. Багато бо прийде в моє ім'я, що будуть казати: Я Христос, і зведуть багатьох. Ви почуєте про війни та воєнні погроми; глядіть же, не тривожтесь, бо треба, щоб це все сталося, але це ще

Субота 15-го тижня: Того часу приступили до Ісуса
У святий і великий понеділок на Літургії:
Одного разу, як сів Ісус **

7 не кінець. Нарód бо на нарód повста́не
і ца́рство на ца́рство. Го́лод, чума́ та
8-9 землетру́си бу́дуть по різних місця́х,
та все це – поча́ток стражда́ння. Тоді
вйдадуть вас на му́ки і уб'ю́ть вас; вас
бу́дуть нена́видіти всі наро́ди імени
10 мого́ ра́ди. Бага́то тоді споку́сяться, і
видава́тимуть оди́н одного́, і бу́дуть
11 нена́видіти оди́н одного́. Чима́ло лже-
проро́ків уста́не і зведу́ть бага́то лю-
12 де́й. Тому́ що розбуя́ється беззако́н-
ня, любо́в багатьо́х охолоне́.

13 **Але́,** хто вітримає́ до оста́нку, той
спасе́ться.

Зач.
99

Кінець суботи.

14 І це Єва́нгеліє Ца́рства бу́де пропові-
дуватись по всьому́ світі, на свідо́цтво
всім наро́дам. І тоді прійде кінець.
15 Ото́ж, коли побачите мерзо́ту запу-
стіння, провіщену проро́ком Даниї-
лом, поста́влену на святі́м місці – хто

Четвер 11-го тижня:

Сказав Господь своїм учням: Хто вітерпить

читає, нехай розуміє! – тоді ті, що в 16
 Юдеї, нехай тікають у гори; а хто на 17
 покрівлі, хай не сходить узяти речі з
 своєї хати; і хто в полі, хай не вертає 18
 ється назад узяти свою одіж. Горе 19
 вагітним і годуючим у ті дні! Моліть- 20
 ся, щоб ваша втеча не сталася зимою,
 ані в суботу. Тоді буде скорбота ве- 21
 ліка, якої не було від початку світу аж
 поніні, та й не буде. І коли б ті дні не 22
 були вкорочені, ніхто б не врятувався;
 але заради вибраних будуть вко-
 рочені ті дні. І коли хто скаже тоді 23
 вам: Глянь, ось Христос, чи онде, – не
 вірте, бо встануть лжехристі і лже- 24
 пророки, які чинитимуть великі знаки
 й чудá, щоб, коли можна, звести на-
 віть і вибраних. Ось я попередив вас. 25
 Коли вам, отже, скажуть: Ось він у
 пустині, – не вірте! 26

Зач.
 100

***Як** блискавка, що на сході блисне 27
 і вмиє аж на самім заході сяє, так

28 буде і прихід Сіна Чоловічого. Де бо є труп, там і орлі зберуться.

Кінець четвергові.

29 Нега́йно по тих днях скорбо́тних со́нце затьми́ться, місяць не дасть біль-
ше свого́ бли́ску, зорі па́датимуть з
30 не́ба і захита́ються небесні сі́ли. Тоді
на не́бі з'яві́ться знак Сіна Чоловічо-
го, і тоді усі племена́ землі бі́тимуть
себе́ у груди і побачать Сіна Чолові-
чого, коли́ він приходитьиме на небес-
них хма́рах з поту́гою та славою ве-
31 лікою. Він пошле́ своїх а́нгелів із сур-
мо́ю вельми голосно́ю, і ті зберу́ть
ви́браних його́ з чотирьох вітрів, від
32 одного́ аж до дру́гого кінця́ не́ба. Від
смоко́вниці навчі́ться прі́тчі. Коли́
ві́ття її стає́ м'яке́ і вона́ виганяє лі-
33 стя, ви зна́єте, що бли́зько літо. Ота́к
і ви: коли́ це все побачите, зна́йте,
що він уже́ бли́зько при двє́рях.

Переступи п'ятниці.

Зач.
101

***Істинно** кажú вам: Цей рід не проминé, по́ки не збу́деться це все. Не́бо і земля про́йдуть, але́ слова мо́ї не про́йдуть.

Кінець великому понеділкові на Літургії.

Зач.
102

А про той день і го́дину ** ніхто́ не зна́є, ані а́нгели небéсні, ані Син, лише́ оди́н Оте́ць. Як бу́ло за днів Но́я, так бу́де й за днів Си́на Чолові́чого. Бо як за днів пе́ред пото́пом і́ли й пи́лі, жени́лися та віддава́лись аж до дня, коли́ Ной уві́йшов у ковче́г, і ніхто́ не знав нічо́го, аж по́ки не при́шов пото́п і змив усі́х, так бу́де і при́хід Си́на Чолові́чого. Тоді́ з двох, що бу́дуть у по́лі, одно́го ві́зьмуть, дру́гий ли́шиться. Дві мо́лотимуть на жо́рнах: одну́ ві́зьмуть, дру́га ли́шиться.

Читай п'ятниці:

Субота 16-го тижня: Сказав Господь своїм учням: *
 У святий і великий вівторок на Літургії:
 Сказав Господь своїм учням:
 Про день і го́дину, коли́ Син Чолові́чий при́йде, **

42 **Чува́йте, о́тже, * бо не зна́єте, яко́**
43 **го дня Госпо́дь ваш прійде. Зна́йте**
те, що коли́ б госпо́дар відав, у яку́
сторо́жу прійде зло́дій, пильнува́в би
44 і не дав би підкопа́ти свого́ до́му. То-
му́ й ви бу́дьте гото́ві, бо Син Чоло-
вічий прійде тієї́ годіни, про яку́ ви й
не ду́маєте.

Кінець суботі.

45 **Хто є вірний та му́дрий слуга́, яко́го**
пан настанови́в над че́ляддю своєю́ да-
46 ва́ти їм поживу́ у свій час? Щасли́вий
той слуга́, як його́ пан, верну́вшись,
47 зна́йде його́ при робо́ті. Істинно кажу́
вам, що він поста́вить його́ над усім
свої́м ма́єтком.

Кінець святому.

48 **Коли́ ж той злий слуга́ ска́же в**
49 **своєму́ се́рці: Мій пан барі́ться, і по-**
чне́ біти своїх товари́шів-слуг, їсти та

30 вересня, св. Григорія Вірменського:
Сказав Госпо́дь свої́м учням: Чувайте,

піти з п'яницями, пан того слугі прійде в день, якого він не сподівається, і в годину, якої він не знає, і розітне його надвоє, і долю його покладє з лицемірами. Там буде плач і скрегіт зубів.

Кінець п'ятниці.

ГЛАВА 25.

Зач.
104

Тоді * Царство Небесне буде подібне до десятиох дів, що взяли свої лямпи і вийшли назустріч молодому. П'ять з них були нерозумні, а п'ять мудрі. Нерозумні взяли з собою світичі, та не взяли оливи з собою. Мудрі ж узяли в посудинках оливу. А що молодій забарівся, всі задрімали й поснули. Та опівночі залунав крик: Ось молодій! Виходьте йому назустріч! Схопились тоді ті діви і приготу-

50

51

1

2

3

4-5

6

7

Субота 17-го тижня: Сказав Господь притчу оцю: *
Це і святий первомучениці Теклі й іншим мученицям.

8 ва́ли свої світичі. І нерозу́мні ка́жуть
до му́дрих: Да́йте нам ва́шої оли́ви,
9 бо на́ші світичі га́снуть. Му́дрі ж у
ві́дповідь їм ка́жуть: Щоб ча́сом і
нам і вам не забра́кло, – підіть краще
10 до прода́вців і купіть собі. І як вони́ пі-
шли́ купува́ти, прибу́в молоді́й, і ті,
що були́ гото́ві, ввійшли́ з ним у ве-
сі́льну світли́цю, і замкну́лися двє́рі.
11 Нарешті́ прихо́дять тако́ж інші́ діви
і ка́жуть: Го́споди, Го́споди, відчини́
12 нам! Він у ві́дповідь сказа́в їм: Істин-
13 по кажу́ вам: Я вас не зна́ю. Чува́йте,
отже, не зна́єте бо ні дня, ні годі́ни,
колі́ Син Чолові́чий прійде́.

Кінець суботі і мученицям.

14 **І** * Ца́рство Небе́сне бу́де, мов той
чолові́к, що, пуска́ючись у доро́гу,
прикли́кав своїх слуг і переда́в їм
15 сво́є майно́. Одному́ він дав п'ять та-
ла́нтів, дру́гому – два, а тре́тьому –

Зап.
105

Неділя 16-та: Сказав Господь притчу оцю:

одін, кожному за його здібністю, і від'їхав. Той, що взяв п'ять талантів, негайно пішов і орудував ними, і придбав других п'ять талантів. Так само й той, що взяв два, також придбав два других. А той, що взяв одін, пішов, вікопав у землі яму і сховав гроші пана свого. По довгим часі приходить пан слуг тих і зводить з ними рахунок. Приступив той, що узяв був п'ять талантів, і приніс других п'ять талантів: Мій пане, каже, ти мені дав п'ять талантів, ось я придбав других п'ять талантів. Сказав до нього його пан: Гарзд, слуго добрий і вірний. Ти був вірний у малому, поставлю тебе над великим. Увійди в радість пана твого. Приступив і той, що взяв був два таланти і каже: Пане, два таланти дав ти мені. Ось других два придбав я. Сказав до нього пан його: Гарзд, слуго добрий і вірний! Ти був вірний у малому, поставлю те-

16

17

18

19

20

21

22

23

24 б́е над великим. Увійді в радість пана
твого́. Приступів і той, що взяв був
о́дін талáнт, і ка́же: Па́не, знав я
тебе́, що ти жорсто́кий чоловік: жнеш,
де не сіяв, і збира́єш, де не роз-
25 сіпав. Тому́, зо стра́ху, я пішо́в і за-
копа́в талáнт твій у зе́млю. Ось він –
26 ма́єш твоє́. Озва́вся його́ пан і ка́же
до ньо́го: Лука́вий слуго́ і лінйвий!
Ти знав, що я жну, де не сіяв, і зби-
27 ра́ю, де не розсіпав. Тож тре́ба було́
тобі да́ти мої гро́ші торго́вцям, і я,
верну́вшись, взяв би сво́є з відсо́тка-
28 ми. Візьміть, о́тже, талáнт від ньо́го
і да́йте тому́, хто ма́є де́сять. Бо ко́ж-
29 ному, хто ма́є, дода́сться, і він ма́-
тиме над мі́ру; а в то́го, хто не ма́є,
30 візьму́ть і те, що ма́є. А нікче́много
слугу́ то́го вікиньте в те́мряву кро-
мішню. Там бу́де плач і скре́гіт зубів.
Сказа́вши це, він дода́в: Хто ма́є у́ші,
щоб слухати, нехай слуха́є.

Кінець неділі.

Зач.
106

*Ко́лі Син Чолові́чий прійде у сла́-
ві сво́ій, і всі а́нгели з ним, він сяде на
престо́лі своєї сла́ви. І зберу́ться пе́-
ред ним усі наро́ди, і він відлу́чить
їх одних від одних, як пасту́х відлу́чує
овець від козлі́в; і поста́вить овець
право́руч се́бе, а козлі́в ливо́руч. Тоді
ца́р ска́же тим, що право́руч ньо́го:
Ходи́те, благослове́нні Отця́ мого́, візь-
міть у спа́дщину Ца́рство, що було́
пригото́ване вам від ство́рення світу.
Бо я голодува́в, і ви дали́ мені їсти;
мав спра́гу, і ви мене́ напоїли; чужи́нцем
був, і ви мене́ прийняли́; на́гий, і ви
мене́ одягли́; хво́рий, і ви навідали́сь
до мене́; у тюрмі́ був, і ви прийшли́
до мене́. Тоді озвуться пра́ведні до
ньо́го: Го́споди, коли́ ми ба́чили тебе́
голо́дним, і нагодува́ли, спра́гненим,
і напоїли? Коли́ ми ба́чили тебе́ чу-
жи́нцем, і прийняли́, або́ на́гим, і одяг-
ну́ли? Коли́ ми ба́чили тебе́ недужи́м

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40 чи в тюрмі, і прийшли́ до тебе? А цар,
відповідаючи їм, скаже: Істинно ка-
жу́ вам: Усе́, що ви зробили одному́
41 з моїх найме́нших братів, ви мені зро-
бйли. Тоді скаже й тим, що ліворуч:
Ідіть від мене геть, прокляті, у во-
го́нь вічний, пригото́ваний дияволу́
42 й а́нгелам його́; бо я голодува́в, і ви
не дали мені їсти; мав спра́гу, і ви ме-
43 не́ не напоїли; був чужинцем, і ви ме-
не́ не прийняли́; на́гим, і ви мене́ не
одягну́ли; недужим і в тюрмі, і ви не
44 навідались до мене. Тоді озвуться й ті,
кажучи: Го́споди, коли ми бачили
тебе́ голо́дним або́ спра́глим, чужин-
цем або́ на́гим, недужим або́ в тюрмі,
45 і тобі не послужйли? Він відповість
їм: Істинно кажу́ вам: Те, чо́го ви не
зробили одному́ з моїх найме́нших
46 братів, і мені не зробили. І підуть ті
на вічну му́ку, а пра́ведники – на жит-
тя́ вічне.

Кінець неділі м'ясопусній.

ГЛАВА 26.

Зач.
107

Якже скінчив Ісус усі ці слова, сказав до своїх учнів: * Ви знаєте, що через два дні буде Пасха і Син Чоловічий буде віданий на розп'яття.

1

2

Кінець великому вівтіркові.

Тоді зібралися первосвященники і старші народу в палаті первосвященника, що звався Кайфа, і радились, як би підступом схопити Ісуса і вбити. Тільки ж казали: Не в свято, щоб не було в народі заколоту.

3

4

5

Зач.
108

Коли Ісус ** був у Витанії, в домі Сімона прокаженого, підійшла до нього одна жінка з алябастровою плящиною, повною вельми дорогого міра, і вилляла йому на голову, як він сидів при столі. Побачивши це, учні

6

7

8

У святий і великий четвер на Літургії:

Сказав Господь своїм учням: *

У велику середу на Літургії:

В той час, коли Ісус **

9 наріка́ли й каза́ли: Наві́що таке мар-
10 нотра́тство? Це мо́жна б було́ до́рого
це і сказа́в їм: Чому́ ви докуча́єте
цій жінці? Вона́ зроби́ла до́бре діло
11 для ме́не: за́вжди бо бі́дних ма́єте з
12 собо́ю; мене́ ж не за́вжди ма́єте. Вй-
13 ливши це мі́ро на мо́є тіло, вона́ вчи-
ніла те на мій по́хорон. Ї́стинно кажу́
вам: Де ті́льки бу́де пропові́дуватися
це Єва́нгеліє по всьо́му сві́ті, опові-
да́тиметься і про те, що вона́ зроби́ла,
14 їй на спо́мин. Тоді оди́н із дванадця-
тьо́х, що зва́вся Ю́да Іскаріо́тський,
15 пішо́в до первосвяще́ників і ка́же:
Що хо́чете мені да́ти, я вам його́ ви-
16 дам? Ті відва́жили йому́ три́дцять срі́б-
някі́в. І з то́го ча́су він шука́в до́-
брої наго́ди, щоб його́ ви́дати.

Кінець великій середі.

17 Пёршого дня Опрісноків приступіли
учні до Ісуса і питають: Де хочеш,

щоб ми приготували тобі їсти Пасху? Він відповів їм: Ідіть до такого й такого в місто і скажіть йому: Учитель каже: Час мій близько, у тебе я справляю Пасху з учнями моїми. Учні зробили так, як їм велів Ісус, і приготували Пасху. Коли ж настав вечір, він сів до столу з дванадцятьма учнями.

18

19

20

Перейди великому четвергові до Івана, зачало 44:

Ісус, знаючи...

І знову читай тут:

І коли вони їли, він промовив: Істинно кажу вам: Один з вас мене зрадить. Засмучені глибоко, почали ко́жний з них питати його: Чи то часом не я, Господи? Він відповів: Хто вмочив зо мною руку в миску, той мене зрадить. Син Чоловічий іде, як написано про нього, та горе тому чоловікові, що зрадить Сина Чоловічого. Ліпше було б тому чоловікові не народитись! Юда, зрадник його, і собі озвався: Чи то часом не я, учі-

21

22

23

24

25

26 телю? Ка́же Ісус до ньо́го: Ти мо́-
вив. Якже́ вони́ їли, Ісус узя́в хлі́б, по-
благослови́в, розлама́в і дав учням,
ка́жучи: Беріть, ї́жте: це моє́ тіло.
27 По́тім узя́в ча́шу, возда́в хвалу́ і по-
28 да́в їм, ка́жучи: Пійте з не́ї всі, бо це
моя́ кров Ново́го Завіту, яка́ за багатьо́х
пролива́ється на відпу́щення гріхі́в.
29 Кажу́ вам: Не пітиму́ відні́ні з цьо́го
виноградного́ пло́ду аж до то́го дня,
колі́ пітиму́ його́ новім з ва́ми в
30 Ца́рстві Отця́ мого́. І, відспіва́вши хва-
31 лу́, вони́ вийшли на Олі́вну гору́. То-
ді Ісус сказа́в їм: Усі́ ви зневі́ритесь
у мені́ ціє́ї но́чі. Напи́сано бо: Уда́-
рю па́стиря, і розбіжа́ться ві́вці ста́да.
32 Але́ пі́сля мо́го воскресі́ння я ві́пере-
33 джу вас у Галиле́ї. Озва́вся тоді́ Пе-
тро́ і ка́же йому́: На́віть якби́ всі
зневі́рили́сь у то́бі, я не зневі́рюся
34 ніко́ли. Ісус мо́вив до ньо́го: Істи́н-
но кажу́ то́бі: Ціє́ї ж но́чі, пе́рше ніж
заспіва́є пі́вень, ти три́чі відрече́шся

від мене. Каже йому Петро: Навіть якби я мав з тобою вмерти, не відре-
чуся від тебе! Так само говорили всі
учні. Тоді Ісус приходить з ними на
місце, зване Гетсиманія, і каже до
учнів: Сидіть тут, поки я піду та по-
молюся там. І взяв Петра з собою і
двох синів Заведєя, і почав скорбіти
та тужити. І сказав їм: Душа моя
смутна до смерти. Зостаньтесь тут і
чувайте зо мною. І, пройшовши трохи
далі, упав лицем до землі, молячися
і промовляючи: Отче мій, якщо мож-
ливо, нехай мине мене ця чаша. Од-
наче, не як я бажаю, але – як ти.

Стань тут знову великому четвергові і перейди
до Луки, зачало 109:

З'явився йому ангел з неба...

І знову читай тут:

Вернувся він до учнів і, бачачи, що
вони заснули, каже до Петра: То так
ви й однієї години не могли чувати зо
мною? Чувайте й моліться, щоб не
ввійшли у спокусу, бо дух бадьорий,

42 алé тіло нéмічне. Зно́ву, вдру́ге віді-
йшо́в він і поча́в моли́тись: Оче мій,
колі́ ця ча́ша не мо́же мину́ти, щоб я
43 її не пив, хай бу́де твоя́ во́ля! І, верну́в-
шись, зно́ву побáчив, що вони́ спа́ли,
44 бо о́чі в них були́ отяжі́лі. Лишйв
він їх, пішо́в зно́ву і поча́в моли́тись
утре́те, повто́рюючи ті са́мі слова́.
45 По́тім верну́вся до учні́в і ка́же до них:
Спіть і відпочива́йте! Наблі́зилась
уже́ годі́на, і Син Чолові́чий бу́де ви-
46 даний грішникам у ру́ки. Устава́йте,
ходи́мо! Ось набли́зився мій зра́дник.
47 Він говори́в ще, як надійшо́в Ю́да,
оді́н з дванадцятьо́х, і з ним сі́ла
наро́ду з мечáми та дрю́чка́ми, від
первосвящени́ків та ста́рших наро́ду.
48 Зра́дник його́ дав їм знак, ка́жучи:
Кого́ я поці́люю, то він, бері́ть його́.
49 І відра́зу він підійшо́в до Ісу́са і ка́же:
Ра́дуйся, мій учи́телю! І поці́лува́в
50 його́. Ісу́с його́ пита́є: Чого́ прийшо́в
ти, дру́же? І за́раз ті присту́пили,

накла́ли на Ісúса рúки і схопи́ли його́. Аж тут оди́н із тих, що були́ з Ісúсом, простягну́в рúку, ви́хопив меч і, вда́ривши слугу́ первосвященика, відтя́в йому́ вúхо. Ісúс сказа́в до нього́: Вкладі́ твій меч наза́д до піхви: всі́ бо, що за меч берúться, від меча́ загину́ть. Чи гада́єш, що я не ми́г би попроси́ти Отця́ мого́, і він за́раз же не дав би мені́ більш, як двана́дцять леги́онів а́нгелів? Як же тоді́ збуло́ся б Писа́ння, що воно́ так му́сить ста́тись? Тоді́ Ісúс промовив до наро́ду: Немо́в на розби́йника вийшли ви з мечами́ та дрючкáми, щоб мене́ схопи́ти! Щодня́ сидів я, навча́ючи у хра́мі, і ви мене́ не взяли́. Та все це ста́лося, щоб збули́ся Писа́ння проро́ків. Тоді́ всі́ учні́ лишйли його́ і втекли́.

51

52

53

54

55

56

Зач.
109

Ті, * що схопи́ли Ісúса, повели́ його́ до первосвященика Кая́фи, де зібра́-

57

58 лися кнїжники та старші. Петро ж
ішов слідом за ним здалека, аж до па-
лати первосвященника і, увійшовши
до середини, сів із слугами, щоб побачи-
59 чити, чим воно скінчиться. Первосвя-
щенники та весь синедрион шукали
ложного свідощтва на Ісуса, щоб його
60 вбити, і не знайшли, дарма що було
з'явилося багато ложних свідків. На-
решті прийшло двоє і кажуть: Цей
61 казав: Я можу зруйнувати храм Божий
і за три дні його відбудувати. Тут під-
62 вівся первосвященник і сказав до нього:
Нічого не заперечуєш, що вони
63 на тебе свідчать? Але Ісус мовчав.
Первосвященник каже до нього: За-
клинаю тебе живим Богом, щоб ти
сказав нам, чи ти Христос, Син Бо-
64 жий. Тоді Ісус сказав до нього: Ти
мовив. Тільки ж кажу вам: Віднині по-
бачите Сїна Чоловічого, який сиді-
тиме праворуч Всемогутнього і йтиме
65 на небесних хмарах. Тоді первосвяще-

ник роздёр своєю оде́жу, ка́жучи: Він сказа́в богоху́льство! На́що нам іще́ свідків? Ось ви тепе́р чу́ли богоху́льство! Як вам здае́ться? Ті відповіли: Він вінен смёрти. Тоді вони́ почали́ плюва́ти йому́ в лице́ та біти кулака́ми; і́нші ж біли його́ в лице́ і промовля́ли: Проречі́ нам, Хрі́сте, хто тебе́ вда́рив? Петро́ ж сидів надво́рі. Аж тут одна́ слугі́ня підійшла́ до нього́ і ка́же: І ти був з Ісу́сом Галиле́єм. Але́ той пе́ред усіма́ відрі́кся і заявйв: Не зна́ю, що гово́риш. Коли́ ж він вййшов до ворі́т, узрі́ла його́ і́нша і ка́же до тих, що там булі́: Цей був з Ісу́сом з Назаре́ту. Він знóву, кленучі́сь, відрі́кся: Не зна́ю я цього́ чолові́ка. Тро́хи зго́дом присту́пили ті, що там стоя́ли, і заговорйли до Петро́: Ти такі́ спра́вді оді́н з них, бо і тво́я вимо́ва тебе́ виявля́є. Тоді Петро́ поча́в клясти́ся та божі́тися: Я не зна́ю цього́ чолові́ка. І враз

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75 заспівав півень. І Петро́ згада́в сло́во, що Ісус сказа́в був: Раніше, ніж півень заспіваеть, ти тричі відречешся від мене. І, вийшовши звідтіль, заплакав гірко.

Кінець 3-му страсному Євангелію.

ГЛАВА 27.

1 **Я**кже́ наста́в ра́нок, * усі ** перво-
священики і старші народу склика-
ли раду на Ісуса, щоб його́ вбити.
2 І, зв'язавши його́, повелі і віддали
правителеві Пилатові.

Зач.
110

Кінець великому четвергові на Літургії

3 **Тоді** Юда, що зрадив його́, побачив-
ши, *** що його́ засудили, розка́вся і
верну́в наза́д тридцять срібняків пер-
восвященикам і старшим. Згрішив я,
4 сказа́в, відавши кров невинну. Ті ж

Зач.
111

У велику п'ятницю на 1-му Часі: Тоді, як наста́в ра́нок †

У велику п'ятницю ввечері: В той час усі **

Євангеліє 5-те святих страстей: В той час Юда, який
зрадив Ісуса, побачивши ***

відповіли: Що нам до того? Ти побачиш! Тоді він кинув гроші у святіню, пішов геть, і повісився. Первосвященники взяли ті гроші і кажуть: Їх не годиться класти до скарбони, бо це ціна крові. Порадившись, вони купили за них ганчарське поле, щоб ховати там чужинців. Тому це поле й досі зветься Полем Крові. Тоді здійснилося слово пророка Єремії, що каже: І взяли вони тридцять срібняків, ціну того, що був оцінений синами Ізраїля, і дали їх за ганчарське поле, як Господь мені велів був. Привели вони Ісуса перед правителя, і правитель спитав його: Ти цар юдейський? Ісус відповів: Ти кажеш. Та коли первосвященники і старші його обвинувачували, він не відповідав нічого. Тоді Пилат каже до нього: Хіба не чуєш, скільки свідчать проти тебе? Він не відповів йому ані на одне слово, так що правитель вельми дивувався.

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15 На свято правитель звик був відпу-
16 скати народові одного в'язня, якого
17 вони хотіли. Був же тоді визначний
в'язень, що звався Варавва. І от, коли
вони зібрались, Пилат каже до них:
Кого бажаєте, щоб я відпустів вам:
18 Варавву, чи Ісуса, що зветься Хри-
19 стос? Знав бо він добре, що вони з за-
здности відали його. І коли він сидів
на судищі, його жінка прислала
йому сказати: Нічого не роби пра-
ведникові тому, бо я цієї ночі в сні
20 багато вітерпіла заради нього. Та
первосвященники і старші намовили
народ просити, щоб пустів Варавву, а
21 Ісуса відав на смерть. Заговорів пра-
витель і сказав їм: Кого з двох ба-
жаєте, щоб я відпустів вам? Ті відпо-
22 віли: Варавву. Каже до них Пилат: А
що маю робити з Ісусом, що зветься
Христос? Усі відповіли: Нехай буде
23 розп'ятий! Він спитав: Що злого вчи-
нів він? Вони ж іще більше стали кри-

ча́ти: Нехáй бу́де розп'я́тий! Пилáт, ба́чачи, що нічо́го не вдіє, а за́колот деда́лі більша́є, взяв водї́ і вмив пе́ред наро́дом ру́ки та й ка́же: Я неві́нний кро́ви пра́ведника цьо́го; ви побáчите. Увесь же наро́д відпові́в, ка́жучи: Кро́в його́ на нас і на діте́й на́ших! Тоді́ він відпусті́в їм Варáвву, а Ісу́са, бичува́вши, відав на розп'я́ття.

24

25

26

Зач.
112

Воякі́ праві́теля, взя́вши * Ісу́са у прето́рію, зібра́ли на ньо́го всю чо́ту і, роздягну́вши його́, накі́нули на ньо́го черво́ний плащ, і, сплі́вши віне́ць з терні́ни, покла́ли йому́ на го́лову, і да́ли трості́ну в пра́ву ру́ку. По́тім, па́даючи пе́ред ним на колі́на, глузува́ли з ньо́го, ка́жучи: Ра́дуйся, ца́рю юде́йський! І плюва́ли на ньо́го, бра́ли трості́ну і бі́ли його́ по голо́ві. На-смія́вшись з ньо́го, скі́нули з ньо́го

27

28

29

30

31

На поклоніння чесному Дереву: В той час воякі́, взявши
Це ж і ризи́ Господні́ на Утрени́.

32 плащ, надягну́ли на ньо́го його́ одіж і
 повелі́ на розп'яття. Вихо́дячи ж, вони́
 зустрі́ли одно́го чолові́ка з Кири́неї,
 на ім'я́ Сі́мон, і приму́сили його́ нести́
 хрест його́.

Кінець 5-му страсному, поклонінню і ризи Господній.

33 **Прибу́вши на місце, що зветься**
 34 **Голго́та, то́бто Че́реп, дали́ йому́ ***
 35 **піти вина́, змішаного з жо́вчю, але́**
 36 **він, покуштува́вши, не хоті́в піти. Ті**
 37 **ж, що розп'яли́ його́, поді́лились його́**
 одéжею, кінувши же́реб. А по́тім сі-
 ли, щоб його́ стерегті́ там. Над голо-
 во́ю в ньо́го приб́или на́пис, за що́ йо-
 го́ засу́джено: Це Ісу́с – цар юде́йський.
 38 Тоді́ розп'яли́ з ним дво́х розб́ійників:
 одно́го правору́ч, а дру́гого лівору́ч.

Зач.
113

Пере́йди вели́кій п'ятни́ці вече́ра до Лу́ки, за́чало 111:

Оди́н же з пові́шених...

І зно́ву чита́й тут:

Євангелі́е 7-ме святи́х страстей: В той час воя́кї,
 при́йшовши на місце, що зветься Голго́та, то́бто
 Че́реп-місце, дали́ Ісу́сові *

Ті ж, що прохóдили мiмо ньóго, 39
лихослóвили його́ і кивáли головою,
кáжучи: Ти, що руйну́єш храм і за три 40
дні буду́єш зно́ву, спасі себе́ само́го:
якщо́ ти Син Бóжий, зійди́ з хрестá!
Так са́мо і первосвящéники насміха́ 41
лися з кнiжниками та стар́шими, кá-
жучи: Інших спасáв – себе́ спасти́ не 42
мо́же! Він цар Ізраїля: нехай тепér
зійде з хрестá, і ми увiруємо в ньóго.
Він покладáвся на Бóга, нехай же Бог 43
вiзволить його́ нiнi, якщо́ він його́
любить. Сам бо казáв: Я – Син Бó-
жий. Так теж і розбiйники, що булі з 44
ним розп'ятi, ображáли його́. Від шó-
стої годiни тёмрява настáла по всiм 45
краю аж до дев'ятої годiни. А ко́ло
дев'ятої годiни Исус скрiкнув сiльним 46
го́лосом, кáжучи: Елі, Елі, лема́, са-
вахта́ні, то́бто: Бóже мiй, Бóже мiй,
чому́ ти мене́ поки́нув? Деякі з тих, 47
що там стоя́ли, почу́вши це, казáли:
Він Іллю́ кли́че. І нега́йно одiн iз них 48

49 підбіг, узяв губку і, намочивши її
50 оцтом, настромив на тростину і дав
51 йому піти. Інші ж казали: Лиші, по-
бачимо, чи прийде Ілля його рятува-
52 ти. Ісус, скрікнувши сильним голо-
53 сом, віддав духа. Тоді завіса храму
54 роздерлася надвоє, від верху аж до ні-
зу, земля затряслася, скелі розпались;
52 гроби відкрилися, багато тіл святих
53 померлих устали і, вийшовши з гробів
54 по його воскресінні, ввійшли у святе
місто і багатьом з'явилися. А сотник
і ті, що стерегли з ним Ісуса, бачивши
землетрус і те, що сталося, вельми на-
лякалися і мовили: Це справді був
Син Божий.

Кінець 7-му страстному Євангелію.

Перейди великій п'ятниці вечора до Івана, зачало 61:

Юдеї ж...

І знову читай тут:

55 Було ж там багато жінок, які диві-
лися здалека; вони слідом ішли за Ісу-
56 сом з Галилеї і служили йому: між

німи Марія Магдаліна, Марія, ма́ти Якова та Йо́сифа, і ма́ти синів Завед́ея.

Кінець великій п'ятниці, 1-му Часові.

Якже́ на́ста́в ве́чір, прийшо́в замо́жний чоловік з Аримате́ї, на ім'я Йо́сиф, що й сам був учнем Ісу́са. Він прийшо́в до Пилáта і проси́в тіла Ісу́са. Тоді Пилáт велі́в ви́дати ті́ло. Йо́сиф узя́в ті́ло, загорну́в його́ в чисте полотно́ і покла́в у свій новий грі́б, що його́ ви́сік був у скелі́. І, прикоти́вши до вхо́ду гробу́ вели́кий ка́мінь, відійшо́в. Була́ там Марія Магдалі́на й інша Марія́, що сиді́ли проти́ гробу́.

Кінець великій п'ятниці вечора.

На дру́гий день, * що пі́сля п'ятниці, зібра́лися первосвяще́ники й фарисе́ї до Пилáта і ка́жуть: Ми пригада́ли собі́, па́не, що той обма́нник ще за

Евангеліє 12-те святих страстей: На другий день
Це ж і у велику суботу на Утрени.

64 життя сказав був: Я по трьох днях
 воскресну. Вели, отже, щоб гріб був
 добре забезпечений аж по третій день,
 щоб часом не прийшли його учні та не
 вкрали його і не сказали людям: Він
 65 воскрес із мертвих! І буде ця остання
 омана гірша за першу. Пилат каже до
 66 них: Маєте сторожу, ідіть і забезпечте,
 як знаєте. Вони пішли і забезпечили
 гріб, запечатавши камінь, і поставили
 сторожу.

Кінець 12-му страсному Євангелію,
 і великій суботі на Утрені.

ГЛАВА 28.

1 Після вечора * суботи, як зайня-
 лось на світання першого дня
 тижня, прийшла Марія Магдаліна та
 2 інша Марія навідатися до гробу. І ось
 зчинився великий землетрус, ангел бо

Зач.
115

У велику суботу на Літургії: Після вечора *

Господній зійшов із неба, приступів, відкотів камінь і сів на ньому. Вігляд його був, наче блискавка, а одяга, як сніг, біла. Зо страху перед ним сторожа затремтіла і стала, наче мертва. Тоді ангел заговорив до жінок, кажучи: Не бійтесь: знаю бо, що ви шукаєте Ісуса розп'ятого. Нема його тут, бо він воскрес, як сказав був. Ходіть, гляньте на місце, де він лежав. Та біжіть хутко, скажіть його учням, що він воскрес із мертвих. Он він вас випередить у Галилеї, там ви його побачите. Ось я вам сказав. І вони поспішно лишили гріб зо страхом і великою радістю, і побігли сповістити його учнів. Аж ось Ісус зустрів їх і каже: Радуйтеся! Ті підійшли і, кинувшись йому в ноги, вклонились. Тоді Ісус сказав їм: Не бійтесь! Ідіть і сповістять моїх братів, щоб ішли назад у Галилею: там мене побачать. Коли ті йшли, деякі з сторожі прийшли до мі-

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12 ста і оповіли первосвященикам про
все, що сталося. Вони, зібравшись
із старшими та скликавши раду, дали
13 воюкам досить грошей і веліли:
Скажіть, що його учні прийшли
вночі і вкрали його, коли ми спали.
14 А як почує це правитель, ми умовимо
його і він не буде вас турбувати.
15 Вони, узявши гроші, зробили
так, як їх навчили. І рознеслася про
це чутка поміж юдеями – аж по цей
день.

16 **А** одинадцять * учнів пішли в Галилею
на гору, куді їм призначив Ісус.
17 Побачивши його, вони вклонились
18 йому; але деякі сумнівались. Ісус
приступив і промовив до них: Дана
мені всяка влада на небі і на землі.
19 Ідіть, отже, навчіть усі народи: хри-
стячі їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого
20 Духа, навчаючи їх берегти все, що я

Зач.
116

вам заповідав. Ось я з ва́ми по всі дні
аж до кінця віку. Амінь.

Кінець великій суботі і 1-му воскресному.
Кінець святому Євангелію від Матея.
Має в собі 28 глав і 116 церковних зачал.

ВІД МАРКА СВЯТЕ БЛАГОВІСТУВАННЯ

Глава 1

Іван Христитель проповідує в пустині 1-13; покликання Симона, Андрія, Якова та Івана 14-20; оздоровлення бісுவатого, тещі Петра та прокаженого 21-45.

Глава 2

Оздоровлення розслабленого 1-12; покликання Матея 13-22; Ісус виправдує учнів 23-28.

Глава 3

Оздоровлення сухорукого 1-12; вибір апостолів 13-19; Ісус розбиває твердження фарисеїв 20-30; хто мати і брати Ісуса 31-35.

Глава 4

Притча про сіяча 1-20; не треба погорджувати Божими дарами 21-29; притча про зерно гірчичне 30-41.

Глава 5

Біси входять у стадо безріг 1-20; оздоровлення кровоточивої 21-34; воскресіння доньки Яіра 35-43.

Глава 6

Ісус у своїй батьківщині без пошани 1-6; навчання апостолів 7-13; смерть Івана Хрестителя 14-29; помноження хлібів 30-44; Ісус іде морем 45-56.

Глава 7

Ісус картає фарисеїв 1-23; про ханаанянку 24-30; оздоровлення глухонімого 31-37.

Глава 8

Друге помноження хлібів 1-10; Ісус викриває фарисеїв 11-21; оздоровлення сліпого 22-26; Петро визнає Ісуса Христа 27-30; Ісус закликає нести хрест 31-38.

Глава 9

Переображення Ісуса 1-13; оздоровлення біснуватого 14-29; Ісус прорікає свої муки і поручає покору 30-41; про спокуси 42-50.

Глава 10

Про нерозривність подружжя 1-12; благословення дітей 13-16; багатий юнак 17-31; Ісус сповіщає свою смерть 32-34; просьба синів Заведеевих 35-45; оздоровлення сліпого 46-52.

Глава 11

В'їзд у Єрусалим 1-11; проклін смоковниці 12-14; вигнання торгівців із храму 15-19; про силу молитви 20-26; розмова з книжниками 27-33.

Глава 12

Притча про виноградник 1-12; про данину 13-17; про воскресіння 18-27; найбільша заповідь 28-34; син Давида 35-40; дві лепти вдовиці 41-44.

Глава 13

Про зруйнування Єрусалиму 1-13; мерзота запустіння 14-27; про чуйність і молитву 28-37.

Глава 14

У домі Симона прокаженого 1-11; Тайна Вечеря 12-31; у саді Гетсиманським 32-52; перед Каяфою 53-65; Петро відкривається 66-72.

Глава 15

Ісус перед Пилатом 1-15; знущання з Ісуса 16-21; розп'яття 22-41; Йосиф Ариматейський ховає Ісуса 42-47.

Глава 16

Воскресіння Ісуса 1-8; з'ява Магдалині та апостолам 9-20.

ВІД МАРКА СВЯТЕ БЛАГОВІСТУВАННЯ

ГЛАВА 1.

1 **П**очаток * Євѡнгелія Ісуса Христа,
2 Сйна Божого. Як написано в
пророка Ісаї: Ось я посилаю мого по-
3 сланця перед тобою, який приготує
4 тобі дорóгу. Гóлос вопіющого в пусті-
ні: Готуйте дорóгу Гóсподеві, вірів-
няйте стежки його. Так вїступив Іван,
христячі в пустіні та проповідуючи
хрищеня покаяння на прощеня грїхів.

Зач.
1

Неділя перед Богоявленням: Початок *
Це ж і на 3-му Часі в навечір'я Богоявлення.

І виходили до нього вся країна юдейська та всі мешканці Єрусалиму, христїлись від нього в ріці Йордані і визнавали гріхи свої. Іван був одягнений в одягу з верблюжого волосу, носив ремінний пояс на бідрах і їв сарану й дїкий мед. Він проповідував, кажучи: Слідом за мною йде сильніший від мене, якому я недостойний, нахилившись, розв'язати ремінь його сандалів. Я вас христїв водою, а він христїтиме Духом Святим.

Кінець неділі й 3-му Часові.

Зач.
2

Тими днями * прийшов Ісус із Назарету, що в Галилеї, і був хрищений Іваном у Йордані. І коли виходив з води, побачив, як небо розкрилось, і Духа, що, як голуб, сходив на нього. І голос ізлінув з неба: Ти є Син мій улюблений, у тобі – моє уподобання.

Кінець Богоявленню на Утрени.

Понеділок 12-го тижня: Одного разу *
Це ж і на 6-му Часі в навечір'я Богоявлення
і на Богоявлення на Утрени.

12 І відрáзу Дух повів його́ в пустíню;
13 і він пробу́в у пустíні сорок день, спо-
ку́шуваний сатано́ю, і був із дiкими
14 звірами, і а́нгели йому́ служіли. Коли́
ж вйдали Іва́на, Ісус прийшо́в у Гали-
лею́ і проповідував там Єва́нгеліє
15 Бо́же, ка́жучи: Сповнився час, і Ца́р-
ство Бо́же близько; пока́йтеся і вірте
в Єва́нгеліє.

Кінець понеділкові й 6-му Часові.

16 Проходячи повз Галиле́йське мо́ре,
побачив він * Сімона й Андрі́я, його́
брата́, як вони́ кiдали мере́жу в
17 мо́ре, бу́ли бо рибáлки. Ісус їм сказа́в:
Ідіть за мно́ю, я зроблю́ вас рибáл-
18 ками люде́й. І вми́ть вони́ поки́нули
19 мере́жу і пішли́ слідо́м за ним. Про-
йшо́вши тро́хи да́лі, побачив Якова́,
сі́на Заведе́я, та Іва́на, його́ брата́,
що теж бу́ли у човні́ і направля́ли

Зач.
3

Вівторок 12-го тижня: В той час Ісус, проходячи
повз Галиле́йське мо́ре, побачив *

сіті, і відразу їх покликав. І вони зо- 20
 ставили батька Заведєя в човні з най-
 митами та пішли слідом за ним.
 Прийшли вони в Капернаум, і він у 21
 суботу відразу увійшов у синагогу і
 почав навчати. І дивувалися його нав- 22
 чанню, бо навчав він їх, як повновлад-
 ний, не як книжники.

Кінець вітніроків.

Зач.
4

А був якраз у їхній синагозі чоловік 23
 * з нечистим духом, що закричав, ка-
 жучи: Що нам і тобі, Ісусе Назар- 24
 ряніне? Прийшов ти нас погубити!
 Знаю бо, хто ти – святій Божий! Ісус 25
 погрозив йому: Мовчі, вийди з ньо-
 го! Нечистий дух стряс ним, скрікнув 26
 сильним голосом і вийшов геть із ньо-
 го. Здивувалися всі і один одного пи- 27
 тали: Що це за новá повновладна
 наука? Навіть нечистим духам нака-

Середа 12-го тижня: В той час якийсь чоловік був
 у юдейській синагозі *

28 з́ав, і ті сл́ухаються його́! І вми́ть
чу́тка про нього́ розі́йшла́ся по всіх
у́сюдах, по всій краї́ні галиле́йській.

Кі́нець се́реді.

29 І за́раз же він * вийшов із синаго́ги
і, ра́зом з Яковом та Іва́ном, пішо́в у
30 дім Сі́мона та Андрі́я. Сі́монова те́ща
лежа́ла у гаря́чці, і йому́ нега́йно ска-
31 за́ли про не́ї. Він підійшо́в і, взявши
ї́ї за ру́ку, підві́в її, і покйнула її га-
ря́чка, і вона́ ста́ла їм услу́говувати.
32 Якже́ наста́в ве́чір, по за́ході со́нця,
поча́ли прино́сити до нього́ усі́х неду́-
33 жих та біснуба́тих. Усе́ місто зібра́-
34 лося пе́ред двері́ма. І він оздоровля́в
чимало́ недужих на різні́ хвороби́, і
бісі́в бага́то вигнав, але́ забороні́в
бісам гово́рити, бо вони́ зна́ли про
нього́.

Злч.
5

Зач.
6

Ура́нці ж, іще́ геть за но́чі, вста́вши, вийшов і пішо́в * на самоту́ і там моли́вся.

35

Кінець четвергові.

Та Сімон і ті, що були́ з ним, посні́шили за ним, найшли́ його́ і ка́жуть до нього́: Усі́ тебе́ шука́ють. Він відпо́вів їм: Ході́мо деінде́, у сусі́дні се́ла, щоб і там пропові́дувати, бо я на те прии́шов. І він пішо́в, і пропові́дував у їхніх синаго́гах по всій Галиле́ї, і виганя́в бісів. Прии́шов до нього́ прокаже́ний, блага́в його́ та, впавши на колі́на, ка́же йому́: Якщо́ хочеш, мо́жеш мене́ очисти́ти. Змилосе́рдився Ісу́с і, простягну́вши ру́ку, доторкну́вся до нього́ і сказа́в йому́: Хóчу, будь чі́стий! І вмить прока́за зійшла́ з нього́, і він став чі́стий. І, зверну́вшись до нього́ суво́ро, нега́йно відпусти́в його́

36

37

38

39

40

41

42

43

Субота 2-га посту: Одного́ разу пішо́в Ісу́с *

44 і мовив йому: Гляди, нікому не кажи нічого, але йди та покажися священикові, і принеси за твоє очищення, що велів був Мойсей, їм на свідощтво.

Кінець суботи.

45 Як тільки той вийшов, став говорити уголос та ширити усюди про те чутку, так що Ісус не міг одверто ввійти в місто і перебував осторонь у самотних місцях. І приходили до нього звідусюди.

ГЛАВА 2.

1 **К**олі ж по кількох днях Ісус вер-
нувся * до Капернауму, чутка
2 пішла, що він у домі. І там зібралось
стільки народу, що не було більше міс-
ця, навіть перед дверима; і він промов-

Зач.
7

ляв до них словом. І от прийшли до нього, несучі розслабленого; несли його четверо. А що задля народу не могли принести до нього, розкрили стелю над місцем, де він був, і через отвір спустили ліжко, на якому лежав розслаблений. Ісус, побачивши їхню віру, каже до розслабленого: Сїну, відпускаються тобі твої гріхи. Були ж деякі книжники, що сиділи там і думали собі: Як може цей так говорити? Він богохулить! Хто може прощати гріхи, крім одного Бога? Ісус вмиє збагнув духом, що вони také собі думають, і каже до них: Чого také мислите у серцях ваших? Що легше – сказати розслабленому: Відпускаються тобі гріхи, чи сказати: Встань, візьми своє ліжко і ходи? Та щоб ви знали, що Син Чоловічий має на землі владу відпускати гріхи, – мовить до розслабленого, – кажу тобі: Встань, візьми своє ліжко і йди додому. Встав	3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
--	---

той і з́араз же взяв лі́жко, і вийшов на оча́х усі́х; і дивува́лися всі, хвали́ли Бо́га і каза́ли: Ніко́ли ми тако́го не ба́чили.

Кінець неділі.

13 **І** зно́ву вийшов він над мо́ре, і ввесь
наро́д прихо́див до ньо́го, і він навча́в
14 їх. Прохо́дячи, він * побачив Леві́,
сйна Алфе́я, що сидів на митниці, і
ка́же до ньо́го: Іди́ за мно́ю! Той
15 встав і пішо́в слідо́м за ним. І коли́ він
сидів за столо́м у його́ до́мі, бага́то
митарі́в і грішників сі́ли з Ісу́сом та
його́ учня́ми, бо чима́ло було́ із них,
16 що за ним ішли́. І коли́ кни́жники, що
були́ з фарисе́їв, побачили, що він
їсть із митаря́ми та грішниками, ска-
17 за́ли його́ учням: Чого́ він їсть і п'є з
митаря́ми та грішниками? Ісу́с, по-
чу́вши те, сказа́в їм: Не здоро́ві по-

требу́ють лікаря, а хвóрі. Я прии́шов клікати не пра́ведних, а грішників до пока́ння.

Кінець суботи.

Зач.
9

* У́чні Іва́на і фарисеї по́стили; і 18
прихо́дять до Ісу́са та ка́жуть йому́:
Чого́ у́чні Іва́на та у́чні фарисеї́в по́-
стять, а твої́ не по́стять? Ісу́с відпові́в 19
їм: Чи мо́жуть по́стити весі́льні го́сті,
по́ки жени́х з ні́ми? По́ки жени́х з ні-
ми, вони́ не мо́жуть по́стити. Але́ на- 20
ста́не час, ко́ли в них візьму́ть жени́-
ха́, і тоді́ вони́ бу́дуть по́стити за тих
днів. Ніхто́ не пришива́є ла́тки з си- 21
рово́го сукна́ до старої́ одежі́ни, бо
но́ва ла́тка відірве́ться від старої́ оде-
жі́ни, і діра́ ста́не більшо́ю. І ніхто́ не 22
налива́є но́вого вина́ у старі́ бурдюкі́,
бо вино́ прорве́ бурдюкі́, і пропаде́

П'ятниця 12-го тижня:

В той час *

вино́ й бурдюкі, але́ нове́ вино́ влива́ють у нові бурдюкі.

Кінець п'ятниці.

23 **О**днієї суботи проходив Ісус [✠] ланами, і його́ учні на ходу́ зривали колоскі. Фарисеї ка́жуть йому́: Глянь! Чому́ вони́ роблять у суботу те, що не дозво́лено? Він їм відповів: Невже́ ви не чита́ли, що зробив Давід, бу́вши в потре́бі, коли́ він і ті, що були́ з ним, зголодніли? Як він за первосвяще́ника Авія́тара увійшо́в у храм Бо́жий і їв жерто́вні хлі́би, яких не дозво́лено їсти ні́кому, крім свяще́ників, і дав та́кож тим, що були́ з ним? І ка́же до них: Субо́ту устано́влено для лю́дини, а не лю́дину для субо́ти, тому́ Син Чолові́чий – вла́дика й над субото́ю.

Зач.
10

Субота 1-ша посту:

Одного́ разу́ довелось Ісусові перехо́дити

ГЛАВА 3.

І ввійшов знову в синагогу. А був там чоловік, який мав суху руку. І стежили за ним, чи він оздоровить його в суботу, щоб його обвинуватити. І мовив Ісус до чоловіка, який мав суху руку: Стань посередині! Потім каже до них: Годіться в суботу чинити добро, чи зло, спасти життя, чи погубити? Вони мовчали. Тоді, поглянувши на них гнівно, зажурений, що їхні серця закам'яніли, каже до чоловіка: Протягни руку! І той простягнув, і рука його стала здоровою, як і друга.

1

2

3

4

5

Кінець суботи.

Зач.
11

І ввійшли фарисеї, і зараз же з іродіянами радили раду проти нього, * як

6

Понеділок 13-го тижня: В той час фарисеї раду радили з іродіянами проти Ісуса, *

7 би його погубіти. Тоді Ісус пішов до
моря зі своїми учнями. Сіла людей із
8 Галилеї йшла за ним; і з Юдеї, з Єру-
салїму, і з Ідумеї та й геть із Зайор-
данн्या, і з околиць Тіру та Сидону;
9 велика юрба людей, довідавшись про
те, що діяв, прийшла до нього. Тоді
він сказав своїм учням, щоб пригото-
10 вили йому човен задля народу, щоб не
тиснув його. Бо він багато з них оздо-
ровив, і ті, що мали які недуги, кїда-
лися до нього, щоб його доторкнуть-
11 ть. І дүхи нечїсті, бачивши його,
падали ниць перед ним і кричали: Ти –
12 Син Божий! Він, однак, суворо нака-
зав їм, щоб вони його не виявляли.

Кінець понеділкові.

13 **П**отім вийшов * на гору і покликав
тих, яких сам хотів, і вони прийшли
14 до нього. І він призначив дванадцятьох,

Зач.
12

Вівторок 13-го тижня: Одного разу вийшов Ісус *

щоб були́ при ньому́, та щоб їх поси-
 ла́ти проповідувати; і дав їм вла́ду ви-
 ганя́ти бісів. Призначив він дванад-
 цятьо́х: Сімона, якому́ дав ім'я́ Петро́;
 Якова, сина́ Заведє́я, та Іва́на, бра́та
 Якова, і дав їм ім'я́ Воанерге́с, у пере́-
 кладі – Сині́ грому́; Андрі́я, Филі́па,
 Вартоломе́я, Мате́я, Тому́, Якова,
 сина́ Алфе́я, Тадє́я, Сімона́ Канане́я,
 та Ю́ду Іскаріо́та, що його́ зра́див.

Кінець вітківки.

Зач.
11

Коли́ він * верну́вся додо́му, стільки
 наро́ду зно́ву там зібра́лось, що вони́
 не ма́ли змо́ги хлі́ба з'їсти. До-
 відавши́сь про те, його́ своя́кі ви́-
 йшли, щоб його́ взя́ти, бо говорі́ли:
 Він не при собі́! А кни́жники, які при-
 йшли́ були́ з Єрусали́му, каза́ли, що
 він Велзеву́ла ма́є і бісівським кня́зем
 бісів виганя́є. Тоді́ Ісу́с прикли́кав
 їх до се́бе і заговорі́в прі́тчами до

Середа 13-го тижня: Одного́ разу,
 коли́ Ісу́с *

24 них: Як може сатана́ сатану́ виганя́-
ти? Коли́ якé царство́ поділене самé в
25 собі́, те царство́ не може́ всто́ятись.
26 Коли́ яка́ сім'я́ розділена сама́ в собі́,
не може́ та сім'я́ всто́ятись. І коли́ са-
танá встав сам на себе́ і розділівся,
він не може́ всто́ятись, і кінець настав
27 йому́. Ніхто́ не може́ вдертись до силь-
ного в хату́ і розграбува́ти його́ до-
бро́, якщо́ він спершу не зв'яже́ силь-
ного, і тоді́ розграбує́ його́ хату́.

Кінець середі.

28 *Істинно кажу́ вам: Усе́ буде́ від-
пущене́ синáм людським, гріхі́ та бо-
гоху́льства, скільки́ б вони́ не ху́лили.
29 Але́ хто вірече́ хулу́ проти́ Свято́го
Духа́, тому́ повіки́ не прості́ться: він
30 буде́ вінен у грісі́ вічнім. Вони́ бо мо́-
вили: Він ма́є нечисто́го духа́. При-
31 ходять ма́ти та браті́ його́ і, стоячі́

Зач.
14

надворі, посилають до нього, щоб його прикликати. Народ же сидів круг нього, і кажуть йому: Ось твоя мати і брати надворі тебе шукають. Він у відповідь сказав їм: Хто моя мати та брати? І, поглянувши навкруги на тих, які сиділи довкола нього, каже: Ось моя мати та мої брати. Бо хто чинить волю Божу, той – мені брат, сестра і мати.

Кінець четвергові.

ГЛАВА 4.

Зач.
15

Знову почав Ісус * навчати над морем. Сила людей збралась навколо нього, і він увійшов у човен та сидів у ньому, на морі, і весь народ був на землі при морі. Він багато навчав їх у притчах, і говорив до них у своїм навчанні: Слухайте: ось ви-

32

33

34

35

1

2

3

4 йшов сіяч сіяти. Коли він сіяв, дещо з
зёрна впало при дорозі, та прилетіло
5 птаство і відзьобало його. Інше впало
на ґрунт каменістий, де не було
багато землі, і вмиль зійшло, бо зе-
6 мля була не глибока. Коли ж зійшло
сонце, воно згоріло і, за браком ко-
7 ріння, висло. А інше впало між тер-
ніну, і зійшла терніна та його поглу-
8 шила, і воно не дало плоду. Ще інше
впало на добру землю і, вигнавшись
гарно вгору, принесло плід: одне у
тридцять, одне у шістдесят, а одне у сто
9 разів більше. І додав: Хто має вуха
слухати, хай слухає!

Кінець п'ятниці.

10 **Коли** Ісус був на самоті, спитали
його ті, що були біля нього разом
із дванадцятьма, * що означали притчі.
11 І він сказав їм: Вам дана тайна Цар-

Зач.
16

Понеділок 14-го тижня: Того часу приступили до Ісуса учні, як він зостався на самоті, і запитали,

ства Божого; тим же, що осторонь, усё дається у притчах, щоб вони, дивлячись, не бачили, слухаючи, не розуміли, щоб, бува, не навернулись і щоб їм не простилось. І сказав їм: Не розумієте цієї притчі? Як же тоді вам розуміти всі притчі? Сіяч сіє слово. Ті, що край дороги, де сіється слово, коли почують слово, сатана зараз же приходить і бере геть посіяне в них слово. Так само посіяне на каменістому ґрунті – це ті, що, почувши слово, зараз же з радістю його приймають, але, не маючи у собі коріння й стійкості, вони згодом, коли настає утиск або переслідування за слово, негайно зневірюються. Ще інші, посіяні між терня, це ті, що чули слово, але ось клопоти світу цього, принада багатства й жадоба інших речей увіходять і заглушують слово, і воно стає неплодним. А що посіяні на добрій

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21 землі, це ті, які чу́ють сло́во, його́
прийма́ють і прино́сять плід: хто у три́д-
цять, хто у ші́стдесят, хто у сто ра-
зів бі́льше. І говорі́в їм: Хи́ба вно́-
сять сві́тло на те, щоб поста́вити йо-
го́ під по́судом або́ під лі́жком, і не на
те, щоб поста́вити його́ на сві́чнику? 22
Нема́є бо нічо́го схова́ного, що не ма́-
ло б ста́ти я́вним, ані нема́є нічо́го та́й-
ного, що не вийшло б на я́вне. Хто 23
ма́є ву́ха слухати, хай слуха́є!

Кінець понеділкові.

24 І ка́зав їм: * Вважа́йте, що чу́єте.
Яко́ю мірою міря́єте, тако́ю й вам від-
25 міря́ють, та ще й причі́нять вам. Бо
хто ма́є, тому́ да́сться, а в то́го, хто не
26 ма́є, візьму́ть і те, що ма́є. І ка́зав їм:
Із Ца́рством Небе́сним воно́ так, як

Зач.
17

Вівторок 14-го тижня: Сказав Господь своїм учням: *

з чоловіком, що кїдає насїння в зємлю: чи спить він, чи встає, чи то вночі, чи вдень, насїння те кїльчиться й ростє. А як – він сам не знає. Самá від себе земля плїд приносить: спєршу стебельце, пótим кóлос, а пótим пóвну в кóлосї пшеницю. А коли плїд доспїє, він зáраз же з серпóм посилає, бо жнивá настáли. І мóвив: До чо́го приривняємо Цáрство Бóже – абó у якїй прїтчї ми його предстáвимо? Воно – немóв гїрчйчне зєрно, що, коли сїєть-ся у зємлю, наймєнше від усіх насїнь, що на землі. А як посїяне зїйде, стає бїльшим від усякої горóдини і пускає такє велїке вїття, що птаство небєсне мóже сховáтися в його тїні. І багать-мá такїми прїтчами він проповїдував їм слóво, наскїльки вони могли зрозу-мїти. Без прїтчї не говорїв він їм; на самотї ж пояснював усє своїм учням.

Кїнець вїтїрковї.

27

28

29

30

31

32

33

34

35 **Того ж дня, як настав вечір, він їм**
36 **каже: * Перепливімо на той бік! І,**
зоставивши народ, беруть його з со-
бою, так як він був у човні; були ж і
37 інші човні з ним. І знявся сильний бу-
ревій, і хвилі лінули в човен, так що
38 він уже наповнювався водою. А він
був на кормі і спав на подушці. Вони
збудили його і кажуть йому: Учите-
39 лю, чи байдуже тобі, що гинемо? То-
ді він встав, погрозів вітрові і сказав
до моря: Замовкни! Ущухни! І затих
40 вітер, і настала велика тиша. Тоді
сказав до них: Чого ви такі боязкі?
41 Ще досі не маєте віри? Страх великий
огорнув їх, і вони казали один до од-
ного: Хто це такий, що йому вітер і
море послухні?

Зач.
18

Кінець середі.

Середа 14-го тижня: Сказав Господь своїм учням: *

ГЛАВА 5.

Зач.
19

Переплилі вони ⁸ на той бік моря, 1
 в країну герасінську. І коли він 2
 вийшов з човна, зразу ж вийшов йому
 назустріч чоловік з гробів, що мав у 3
 собі нечистого духа. Він перебував у
 гробах, і ніхто ланцюгом не міг його 4
 зв'язати; раз у раз його зв'язували
 кайданами та ланцюгами, але він роз-
 ривав ланцюги і трощів кайдани, і 5
 ніхто не міг його угóвтати. Днями і
 но́чами, завжди перебував він між 6
 гробами і в гóрах, кричав і товк себе
 камінням. Побачивши зда́лека Ісуса, 7
 він прибiг, уклонiвся йому і закричав
 великим гóлосом: Що мені і тобі,
 Ісусе, Сiну всеви́шнього Богá? Закли- 8
 наю тебе́ Богом: Не муч мене́! Ісус бо
 сказа́в був до нього: Вийди, нечистий 9
 ду́ше, з цього́ чоловіка! І спита́в його́:

10 Як тебе звати? Той відповів: Легіон
– мені ім'я, багато бо нас! І благав його
11 го вельми, щоб не виганяв їх з краю.
12 А було там на узгір'ї велике стадо
свиней, що там паслося. І стали його
просіти: Пошли нас у ті свині, щоб
13 ми ввійшли в них. І він їм дозволив.
І, вийшовши, нечисті духи ввійшли у
свиней, і кинулось стадо, яких дві тис-
14 сячі, з кручі в море та й утопилось у
морі. Пастухи втекли і розповіли про
те в місті та по селах; і вийшли лю-
15 ди побачити, що сталося. Приходять
вони до Ісуса і бачать біснுவатого: си-
дять він одягнений, при умі, – той, що
16 мав у собі легіон, – і злякалися. Розпо-
віли їм очевидці, як воно сталося з бі-
17 снуватим і зі свиньмі. І просили йо-
18 го, щоб вийшов з їхніх околиць. Ко-
ли він сідав у човен, біснуватий став
19 його просіти, щоб бути з ним. Ісус
йому не дозволив і сказав до нього:
Іди до свого дому, до своїх, і повідай

їм, що Господь зробив для тебе і як змилюсёрдився над тобою. Пішов він і став проповідувати у Десятимісті, що зробив йому Ісус, і всі дивувалися.

20

Кінець четвергові.

Зач.
20

Коли Ісус переплів човном знову на той бік, зібралась до нього сила народу, і перебував він над морем. Аж ось * приходить один із старших синагоги, Яір на ім'я, і, побачивши його, упав йому до ніг і благав його вельми, кажучи: Дочка моя при смерті. Прийди, покладі на неї руки, щоб відужала і жила. І він пішов з ним.

21

22

23

24

Зач.
21

Слідом же за ним ** ішло багато люду, що тиснувся до нього.

Переступи п'ятниці.

І ось одна жінка, що дванадцять років страждала на кровотечу і натер-

25

26

П'ятниця 14-го тижня: В той час до Ісуса *
Понеділок 15-го тижня: Одного разу слідом за Ісусом **

27 пілась чимало від багатьох лікарів та
вїтратила все, що мала, а полєгші ні-
якої не зазнала, ба й, навпаки, ще гїр-
ше їй ста́ло, почу́вши про Ісуса, пі-
28 дійшла в на́товпі зза́ду і доторкну́лась
29 його́ одєжі. Мо́вила бо: Як доторк-
ну́ся до його́ одєжі – віду́жаю. І ві-
сохла тієї ж хвиліни її кровотєча, і
30 вона́ почу́ла тілом, що віду́жала від
недуги. Ісус, вмить почу́вши, що з
нього́ вїйшла сі́ла, оберну́вся до на-
ро́ду і спита́в: Хто доторкнўся до
31 моєї одєжі? Учні його́ сказа́ли йому́:
Ба́чиш, як на́товп тїснеться до те-
бе, і пита́єш: Хто мене́ доторкнўся?
32 І озирну́вся навколо, щоб побачити
33 ту, що так учинїла. Жїнка ж, наляка-
на, тремтячї, – зна́ла бо, що ста́лось з
нею, – приступїла, впала пе́ред ним і
34 оповїла всю правду. Він їй сказа́в:
До́чко, віра твоя́ спасла́ тебе́. Іді в
мїрі і будь здоро́ва від твоєї недуги.

Кінець понедїлкові.

Читай п'ятниці:

Коли він ще говорів, приходять від старшини синагоги і кажуть: Дочка твоя померла, чого іще завдаєш клопоту учителеві? Але Ісус, почувши слово, що ті сказали, промовив до старшини синагоги: Не бійся! Тільки віруй. І не дозволив іти нікому з собою, окрім Петра, Якова та Івана, брата Якова. Приходять вони до старшини синагоги в хату, і бачить він метушню і тих, що ридали й голосили вельми. Увійшов він і каже: Чого метушиться і плачете? Дівча не померло, воно спить! І насміхались з нього. Він же, виславши усіх, узяв батька дівчати та матір і тих, що з ним були, і увійшов туди, де лежало дівча. Взяв він дівча за руку і сказав до нього: Таліта кум (що значить у перекладі: дівчино, кажу тобі, встань). І в ту ж мить дівча встало і почало ходити; мало воно дванадцять років. І всі тим здивувалися вельми. Та він нака-

35

36

37

38

39

40

41

42

43

зав їм суворо, щоб ніхто про те не довідався; і звелів дати їй їсти.

ГЛАВА 6.

1 **І** вийшовши звідти, прибув * у свою батьківщину, і слідом за ним пішли його учні.

Зач.
22

Кінець п'ятниці.

2 Якже настала субота, він почав навчати у синагозі; багато з тих, що його слухали, дивувалися, кажучи: Звідкіль оте в нього? Що то за мудрість, що йому дана, і такі чуда, що діються його руками? Хіба він не тєся, син Марії, брат Якова, Йосифа, Юди та Сїмона? І сестри його – хіба не тут між нами? І брали йому це за зле. Але

3

4 Ісус промовив до них: Немá пророка без пошани, як тільки у своїй кра-

їні, між власною родиною та у своєму домі. І не міг зробити там ніякого чуда, лишé вилікував деяких недужих, поклавши на них руки. І дивувався їх невірству. І ходів кругом по селах і навчав.

5

6

Зач.
23

Поклікав він * дванадцятьох і став їх посилати по двох, даючи їм владу над нечистими духами.

7

Кінець вітїркові.

І наказав їм, щоб нічого не брали на дорóгу, крім самої палиці, ні хліба, ні торбїни, ні грошей у гаманець; щоб обувалися в сандалі і не вдягалися в дві одєжі. І говорив їм: До яко́го б до́му ви не ввійшли, там пробувайте, аж по́ки не вийдете звідти. А коли в яко́му місці вас не приймуть і не слухатимуть вас, виходячи звідтіль, обтрусіть і порошок з ва́ших ніг на свідо-

8

9

10

11

12 цтво їм. Вони вийшли і проповідували
13 покаєння, виганяли численних бісів і
намащували олією чимало хворих та
оздороблювали їх.

Кінець середі.

14 **І** зачув цар Ірод, – * бо ім'я його
стало явним, – і казав, що Іван Христий-
15 тель воскрес із мертвих, і тому чудо-
дійні сили діють у ньому. Інші ж твер-
діли: то – Ілля, а ще інші: то пророк
16 – один із пророків. Почувши про
те, Ірод мовив: То Іван, якому я від-
17 тям голову; він встав із мертвих. Бо
то був той Ірод, що послав був схопити
Івана і зв'язав його в темниці за-
18 для Іродіяди, жінки Філіпа, свого
брата, бо оженився був з нею. Іван
казав Іродові: Не лічить тобі мати
19 жінку брата твого. Іродіяда ж люті-
лась на нього і бажала вбити його, та

Зач.
24

29 серпня, на Усікновення Предтечі, на Літургії:
В той час почув цар Ірод про Ісуса, *

не могла, бо Ірод боявся Івана, знаючи, що він був чоловік справедливий і святий, і беріг його. Слухаючи його, він дуже непокоївся, однак слухав його охоче. Якже настав сприятливий час, коли Ірод у день свого народження справляв бенкет для своїх вельмож, тисячників та знатних галілейських, увійшла дочка тієї Іродіяди, танцювала і догодила Іродові та гостям. Цар сказав дівчині: Проси мене, чого бажаєш, я дам тобі, хоч би й половину мого царства. Вийшла вона і каже матері: Чого маю просити? Вона ж відповіла: Голову Івана Христітеля! І зараз же, увійшовши хутенько до царя, дівчина попросила: Хочу, щоб ти дав мені негайно на полумиску голову Івана Христітеля. Цар вельми засмутився, та задля присяги і гостей не хотів їй відмовити. І послав цар відразу свого прибічника, наказавши йому принести голову Іва-

20

21

22

23

24

25

26

27

28 на. Пішов той, відт'яв йому голову у
в'язниці, приніс її на полумиску і по-
дав дівчині, а дівчина дала її матері.
29 Учні його, довідавшись про те, при-
йшли і взяли його тіло та поклали йо-
го до гробу.

30 *Апостоли вернулися до Ісуса і роз-
повіли йому про все, що робили й чо-
го навчали.

Зач.
25

Кінець Усікновенню.

31 Він їм каже: Ідіть самі одні осто-
ронь, десь на самоту, і відпочиньте
трохи. Бо тих, що приходили і відхо-
дили, так було багато, що вони не
32 мали часу навіть що перекусити. І від-
плили вони човном у відлюдне місце
самі одні. Але їх бачили, як вони від-
33 пливали, і багато пізнали їх, і пішки
збіглись туди з усіх міст, і випередили
34 їх. Вийшовши, Ісус побачив силу на-

рoду і змилосо́рдився над нiми, бо
вони́ були́, немoв вiвци́, що пастуха́
не маю́ть. І він навча́в їх чимало́. А 35
коли́ була́ вже пізня година́, присту-
пи́ли до нього́ його́ учні́ і ка́жуть:
Місце са́мотне тут, і час уже́ пізній.
Відпусти́ їх, хай піду́ть в око́лишні 36
сло́боди й се́ла та кúплять собі́ що їс-
ти. А він відповiв їм: Да́йте ви їм 37
їсти. Вони́ йому́ ка́жуть: Хiба́ піти́
нам та купіти хлiба́ за двiсті дина́риiв
і да́ти їм їсти? Він ка́же їм: Скiльки 38
хлiбiв ма́єте? Підiть і подивiться. До-
вiдавши́сь, вони́ ка́жуть: П'ять хлi-
бiв і двi рiби. І велiв їм поса́дити всiх 39
гуртка́ми на зелeній траві́. І поси́-
да́ли гуртка́ми по со́тнях та пiвсо́тнях. 40
Узяв він п'ять хлiбiв і двi рiби і, зви́-
ши о́чи на не́бо, благослови́в, і розпо́-
ми́в хлiби́, і став розда́вати учням,
щоб кла́ли пе́ред нiми, і розді́лив двi 41
рiби між усіма́. І їли всi і наситiлися. 42
І назбира́ли кúснiв хлiба́ по́вних двана́д- 43

44 цять кошів та рештки риби. Тих же,
що їли, було п'ять тисяч чоловік.

45 **З**араз же заставив * учнів сідати в
човен і плістї поперёд нього на той
бік до Витсаїди, поки він не відпу-
стить народ.

Кінець четвергові.

46 Відпустівши їх, пішов на гору мо-
47 літись. Як настав вечір, човен був се-
48 ред моря, а він сам одін на землі. Ко-
лі ж побачив, як вони втомілися ве-
слуючи, бо вітер їм був протівний,
пішов до них близько четвертої сторо-
жі ночі, идучи по морю, і хотів мину-
49 ти їх. Вони ж, побачивши, як він сту-
пає по морю, гадали, що то примара,
50 і закричали. Усі бо узріли його і
занепокійлись, а він вмиль заговорив
до них, кажучи: Будьте мужні: це я,
51 не бійтесь! І ввійшов до них у човен,

П'ятниця 15-го тижня: Одного разу заставив Ісус *

і ущух вітер. Вони в собі вельми здуміли, понад міру, бо не розуміли чуда з хлібами – серце в них було нечуле. І, перепливши, прибули вони в землю Генезаретську і причадили.

52

53

Кінець п'ятниці.

Зач.
27

А коли вийшли з човна, люди зараз же його пізнали * і розбіглися по всій країні та почали приносити хворих на ліжках, де тільки чули, що він перебуває. І куди він тільки приходив, у села, чи міста, чи в слободи, клали на майданах хворих і просили його, щоб їм можна було бодай доторкнутися краю його одяжі; і хто тільки торкався його, ставав здоровий.

54

55

56

Понеділок 16-го тижня: В той час, як Ісус вийшов із човна, пізнали його люди землі Генезаретської *

ГЛАВА 7.

1 **Ф**арисеї й деякі з книжників, що
2 були з Єрусалиму, зібрались ко-
3 ло Ісуса. І бачили, що дехто з його
4 учнів їсть хліб нечистими, тобто немі-
5 тими, рука́ми. Фарисеї й усі юдеї, до-
6 держуючи передання старших, не
їдять, поки не виміють добре рук, і,
вернувшись з торгу, не споживають,
поки себе не покроплять; ще багато
іншого вони перейняли і дотриму-
ють: миття чаш, глеків і мосяжного
посуду.

5 **П**итають, отже, його * фарисеї та
книжники: Чому твої учні не живуть
за переданнями старших і їдять немі-
6 тими рука́ми? Він відповів їм: Добре
пророкував про вас, лицемірів, Ісая,
як написано: Народ цей устами мене
почитає, серце ж їхнє далеко від ме-

Зач.
28

не; та вони марно мене почитають, навчаючи наук – наказів людських. Занедбавши заповідь Божу, притримуетесь людського передання:

Кінець понеділкові.

Мієте глечики та кұхлі і ще багато в тому роді. І сказав їм: Як ви хитро-мудро відкидаєте заповідь Божу, щоб берегти ваше передання. Мойсеї бо наказав: Шануй батька твого й матір твою, і хто проклинає батька або матір – смерть такому! А ви твердите: Коли хто батькові чи матері скаже: Корван, тобто священний дар, є те, чим би ти користувався від мене, – тому не даєте більше змоги зробити що для батька-матері. Таким чином, касуєте слово Боже вашим переданням, якé ви самі завелі. І іншого такого чините чимало.

7

8

9

10

11

12

13

14 **І** прикли́кавши зно́ву * наро́д, про-
мовля́в до ньо́го: Слу́хайте мене́ всі
15 і розумі́йте! Нема́ нічо́го зовнішнього
для лю́дини, що, вхо́дячи в не́ї, мо-
гло́ б її оскверні́ти; те, що вихо́дить
16 з лю́дини, те оскве́рнює лю́дину. Хто
ма́є ву́ха слухати, хай слуха́є.

Зач.
29

Кінець вітїркові.

17 **І** коли́ він увійшо́в до ха́ти, да́льше
від наро́ду, учні́ спита́ли його́ про прїт-
18 чу. Він ка́же їм: **І** ви ще такі нероз-
судли́ві? Не розумі́єте, що все, що
вхо́дить у лю́дину ззовні, не мо́же її
19 оскверні́ти? Воно́ бо не вхо́дить в її
се́рце, лише́ в живі́т і вихо́дить геть.
(Таки́м чи́ном, він об'я́вив чи́стими всі
20 стра́ви). Сказа́в, що те, що вихо́дить з
21 лю́дини, те оскве́рнює лю́дину. З ну-
тра́ бо, з се́рця лю́дини вихо́дять не-
до́бри за́мисли, розпу́ста, злоді́йство,

Середа 16-го тижня: В той час Ісус, прикли́кавши *

душегубство, перелюби, загребу́щість, лука́вство, обма́н, безсоромні́сть, за́здрий по́гляд, на́клеп, го́рдість, безу́мство. Уся́ ця по́гань вихо́дить із ну́тра і оскве́рнює люди́ну.

22

23

Зач.
30

І вірушивши звідти, пішов * у сто́рони Ті́ру та Сидо́ну.

24

Кінець середі.

Увійшовши ж в оди́н дім, не хоті́в, щоб дові́дався хто про те, але́ не міг скри́тися. Бо відра́зу одна́ жі́нка, дочка́ яко́ї ма́ла злого́ ду́ха, дізна́вшись про ньо́го, прийшла́ і впала́ йому́ до ніг. Була́ ж та жі́нка пога́нка, ро́дом сирофінікі́йка. Благала́ вона́ його́, щоб ви́гнав бі́са з її́ дочкй. Він відпо́вів їй: Дай спе́ршу, щоб діти́ наїлись; не лі́чить бо взя́ти хлі́б у діте́й і кйну́ти щеня́там. Вона́ ж озва́лась і ка́же йому́: Так, Го́споди, але́ й ще-

25

26

27

28

29 нята їдять під столóm кришкї по ді-
30 тях. І сказа́в їй: За це сло́во йди: біс
війшов з твоєї дочкї. Верну́лася вона́
до сво́го до́му і найшла́, що дитїна
лежа́ла на ліжку, і біс вийшов.

Кінець четвергові.

31 І зно́ву, * покинувши тїрську кра-
їну, прийшо́в че́рез Сидо́н над Гали-
ле́йське мо́ре у ме́жі око́лиць Десяти-
32 містя. І приво́дять йому́ глухонімо́го,
і блага́ють його́, щоб покла́в на нього́
33 ру́ку. Взяв він його́ на́бік від наро́ду,
вклав йому́ па́льці свої́ в уха́ і, добу́в-
ши своєї́ сліни, доторкну́всь до його́
34 язика́; підві́вши о́чі на не́бо, зітхну́в
і ка́же: Еффата́ (то́бто: відкрийся).
35 І за́раз же відкри́лись його́ ву́ха, і язїк
у нього́ розв'язався, і він почав вира́з-
36 но говоріти. І наказав їм ні́кому про
це не говоріти. А що бі́льше він їм

Зач.
31

нака́зував, то бі́льше вони́ те розго́ло-
шували. І, здивова́ні над мі́ру, говори́-
ли: Він усé добре зробі́в: і глухі́м
дає́ слух, і німі́м – мо́ву.

37

Кі́нець субо́ті.

ГЛАВА 8.

Зач
30

З а тих днів, * як зно́ву була́ сі́ла
наро́ду, а не ма́ли що ї́сти, за-
кли́кав Ісус учні́в і ка́же ї́м: Жаль мені́
цих люде́й, ось вони́ уже́ три дні́ зі
мно́ю, і не ма́ють що ї́сти. Ко́лі відпу-
щу́ голо́дних до́дому, осла́бнуть у до-
ро́зі; де́які бо з них при́шли зда́лека.
Учні́ йому́ відпові́ли: Зві́дкі́ль хто
міг би нагодува́ти їх хлі́бом тут у пу-
сте́лі? Він спита́в їх: Скільки ма́єте
хлі́бів? – Сім, відпові́ли. То́ді він
велі́в наро́дові сі́сти на зе́млю і, взяв-
ши сі́м хлі́бів та возда́вши хвалу́,

1

2

3

4

5

6

7 розламав їх, дав учням, щоб роздавали,
і вони роздавали наро́дові. Ма́ли вони
8 також кілька рибок; він благословив
їх і наказав теж розда́ти. І вони їли й
9 насити́лись, і збрали сім кошів ку-
10 сків, що зоста́лись. Було́ їх якіх чо-
тйри тис́ячі. І відпустив їх. Ввійшо́в-
ши відрáзу в чо́вен з учнями, прибу́в
у Далману́т-край.

Кінець п'ятниці.

11 **В**ійшли тоді фарисеї і ста́ли спе-
речáтися з ним, * і вимага́ли від ньо́го
12 зна́ку з не́ба, спокуша́ючи його́. Зіт-
хну́в він ва́жко з глибини́ се́рця і ка́-
же: Чо́го цей рід вимага́є зна́ку?
13 Істинно кажу́ вам: Не да́сться цьо́му
ро́дові зна́ку! І, поки́нувши їх, зно́ву сів
14 у чо́вен, і поплив на той бік. Учні ж
забу́ли взяти хлі́ба – ма́ли з собою́ лиш
15 оди́н хлі́б у човні́. Він остеріга́в їх,

Змч.
33

Понеділок 30-го тижня: Одного разу вийшли фарисеї
і стали сперечатися з Ісусом, *

ка́жучи: Глядіть бережі́ться заква́ски фарисе́йської та Іродової! І вони стали́ говори́ти між собою́ про те, що не ма́ють хлі́ба. Ісус, дові́давшись про те, ка́же до них: Чого́ між собою́ го-во́рите, що не ма́єте хлі́ба? Невже́ ви іще́ не розумі́єте й не тямите? Невже́ у вас іще́ нечу́ле се́рце? Ма́ючи о́чі – не ба́чите? Ма́ючи ву́ха – не чу́єте? Не пам'я́таєте, як я лама́в п'ять хлі́бів на п'ять тис́яч? Скільки кошів, по́вних ку́снів, ви зібра́ли? – Двана́дцять, ка́жуть йому́. – А коли́ я розлама́в сім хлі́бів на чоти́ри тис́ячі, скільки кошів ку́снів ви зібра́ли? – Сім, ка́жуть. І він сказа́в їм: Іще́ не розумі́єте?

16

17

18

19

20

21

Кінець понеділкові.

Зач.
34

Прихо́дять вони́ * у Витса́їду, і ось приво́дять йому́ сліпо́го, і про́сять йо-

22

Вівторок 30-го тижня: Одно́го разу́ прийшо́в Ісус *

23 го́, щоб його́ доторкнўвся. Узявши
сліпо́го за ру́ку, вивів він його́ за село́ і,
помазавши йому́ сли́ною о́чі, покла́в
24 на нього́ ру́ки і спита́в його́: Чи ба-
чиш що? Глянув той і ка́же: Бачу
25 люде́й – на́че б дере́ва ходя́чі. Тоді́
він зно́ву покла́в йому́ ру́ки на о́чі, і
той прозрі́в, і одужав, і ба́чив усé я́сно
26 й далéко. Посла́в він його́ до́дому, ка́-
жучи: Не входь у село́; і ні́кому в се-
лі не розка́зуй!

Кінець вітїрковї.

27 **І** пішо́в * Ісус з учнями до сіл Ке-
са́рії Філіпової і в дорозі пита́в учнів,
ка́жучи до них: За ко́го мене́ ма́ють
28 лю́ди? Вони́ йому́ відповіли: Одні́ –
за Іва́на Христїтеля, інші́ – за Іллю́,
29 ще́ інші́ – за одно́го з проро́ків. – А
ви, спита́в їх, що ка́жете про мене́:
хто я? Озва́всь Петро́ і ка́же до нього́:
Ти – Христос.

Зач.
35

Зач.
36

І він наказав їм гостро, * щоб нікому не говорили про нього. І почав навчати їх, що Сїнові Чоловічому треба багато страждати, і старші, первосвященники та книжники відцураються його і його уб'ють, і він трьох днів воскресне.

Кінець суботі.

Він говорив про це відкрито. Тут Петро, взявши його набік, почав йому докоряти. Він, обернувшись і глянувши на учнів, зганів Петра і сказав: Геть від мене, сатано! Бо ти думаєш не про те, що Боже, а про те, що людське. І, прикликавши народ разом із учнями, сказав їм:

Зач.
37

**Коли хто хоче йти за мною, хай зречеться себе самого, візьме на себе хрест свій та йде слідом за мною.

Кінець середі.

Середа 30-го тижня: В той час наказав Ісус своїм учням,
Неділя 3-тя посту: Сказав Господь: **
Це ж і в неділю після Воздвиження.

35 Бо хто хоче спасти́ свою́ ду́шу, той
її погубить; а хто погубить свою́ ду́шу
36 менé ради та Євaнгелія, той її спасé.
37 Яка́ бо ко́ристь лю́дині здобути світ
уве́сь і занапасти́ти свою́ ду́шу? Що
38 бо лю́дина мо́же да́ти вза́мін за вла́сну
ду́шу? Хто, о́тже, бу́де соромитися ме-
не́ й мої́х слів пе́ред цим ро́дом пере-
лю́бним та грішним, тогó бу́де соромитися Син Чоловічий, коли́ прійде у
сла́ві Отця́ свого́ зі святи́ми а́нгелами.

ГЛАВА 9.

1 **І** сказа́в їм: Їстинно кажу́ вам: Є
де́які з оту́т прису́тніх, що не за-
зна́ють сме́рти, аж по́ки не побачать
Ца́рства Бо́жого, що прійде у могу́т-
ності.

Кінець неділі.

2 **Ш**ість день після цього * Ісус берé зі
собо́ю Петра́, Якова та Іва́на і веде́

Зач.
38

Переображення на Утрені: В той час *

їх саміх на високу гору окремо. І переобразився перед ними: одяга його стала блискучою й такою білою, що ніякий білійник на землі так не вибілів би її. З'явився їм Ілля та Мойсей і говорили з Ісусом. Заговорив і Петро і каже до Ісуса: Учителю, добре нам тут бути! Зробімо три намети: тобі один, Мойсееві один та Іллі один. Не знав бо, що говорив, тому що страх огорнув їх. Тут наступила хмара і отінила їх, і з хмари пролунав голос: Це Син мій возлюблений, слухайте його! І, оглянувшись негайно навколо, не бачили більш нікого, крім самого Ісуса з ними. А коли вони сходили з горь, наказав їм, щоб нікому не оповідали те, що бачили, аж поки Син Чоловічий не воскресне з мертвих.

Кінець Переображенню.

10 **І** зберегли вони в собі це слово, пи-
таючи одін одного, * що воно значить
11 воскреснути з мертвих. І спитали вони
його: Чому книжники кажуть, що Ілля
12 прийде перше? Він відповів їм: Ілля
має прийти перше і знову все до
ладу привести. Але як то воно про
Сіна Чоловічого написано, що він
13 мусить багато страждати і бути погор-
дженим? Однак кажу вам, що Ілля
вже був прийшов, і вони вчинили з
ним, що хотіли, як написано про ньо-
14 го. Вернувшись до учнів, побачив нав-
коло силу народу і книжників, що
15 сперечалися з ними. Як тільки весь
народ його укрів, здивувався вельми
і, біжучи до нього, став його вітати.
16 Він спитав їх: Про що сперечаетесь
з ними?

Зач.
39

Кінець четвергові.

Четвер 30-го тижня: В той час учні, зберігши слово
Ісуса, питали одін одного, *

Зач.
40

І відповів йому один з народу: *
 Учїтелю, я привів до тебе сїна мого,
 що має німого дїха, і де тільки його
 вхопить, кїдає його об зємлю, так що
 він пїниться, скрегоче зубами і ціпе-
 ніє. Просїв я учнів твоїх, щоб його
 вигнали, та вони не могли. Він у від-
 повідь каже їм: О рїде невірний!
 Доки я буду з вами? Доки вас терпіти-
 му? Приведіть його до мене. І приве-
 лі його до нього. Як тільки дух побачив
 його, зараз же потряс ним, і той
 повалився на зємлю, запїнився і почав
 качатися. Він спитав його батька:
 Скільки часу, як це йому сталося? –
 З дитинства, відповів той. Частво
 він кїдає його у вогонь і в воду, щоб
 його погубити. Якщо можеш, поможи
 нам, змилосердися над нами. Ісус ка-
 же йому: Якщо можеш? Все можливе

17

18

19

20

21

22

23

Неділя 4-та посту: Одного разу чоловік якийсь прийшов до Ісуса і, кланяючись йому, сказав: *

24 тому, хто вірує. І вмить ба́тько хлоп-
чйни скрікнув крізь сльо́зи: Вірую,
25 поможи́ моєму неві́рству! Ісус, ба́чачи,
що збігається наро́д, погрози́в нечі-
стому ду́хові, ка́жучи: Німій та глухий
ду́ше! Нака́зую тобі: Війди з ньо́го
26 і не входь бі́льше в ньо́го. І, закри-
чавши та си́льно ним стря́сши, війшов
з ньо́го. І той став, мов ме́ртвий, і
27 бага́то-хто ка́зали: Він уме́р. Ісус узяв
його́ за ру́ку, підві́в його́, і той встав.
28 Коли́ він увійшо́в у дім, учні пита́ли
його́ на самоті́: Чому́ ми не могли́
29 його́ ви́гнати? Він відпові́в їм: Цей
рі́д нічим не мо́жна ви́гнати, тільки
30 моли́твою та по́стом. Війшовши
зві́дти, проходи́ли крізь Галиле́ю, і
31 він не хоті́в, щоб хто знав, бо він
навча́в своїх учні́в і ка́зав їм: Син Чо-
лові́чий бу́де ви́даний у ру́ки лю́дям,
і вб'ю́ть його́, і три дні пі́сля то́го, як
його́ уб'ю́ть, він воскресе́не.

Кінець неділі.

Та вони не розуміли цього слова і боялись його питати.

Зач
11

Прийшли вони * у Капернаум, і як був він у домі, спитав їх: Про що ви сперечались в дорозі? Вони мовчали, бо сперечались були в дорозі, хто з них більший. Тоді він, сівши, прикликав дванадцятьох і каже до них: Коли хто хоче бути першим, нехай буде з усіх останнім і усім слугою. Потім узяв дитину, поставив її серед них і, обнявши її, каже до них: Хто прийме одне з таких дитят у моє ім'я – мене приймає; а хто мене приймає – не мене приймає, а того, хто послав мене. Іван сказав до нього: Учителю, ми бачили одного, що твоїм ім'ям бісів виганяє, але не ходить з нами, і ми заборонили йому, бо не ходить з нами. Ісус відповів: Не бороніть йому. Немає бо такого, хто робив би

32

33

34

35

36

37

38

39

П'ятниця 30-го тижня:

Одного разу прийшов Ісус і учні його *
Це й Ігнатію Богоносцеві.

40 чуда моїм ім'ям і міг би скоро лихо-
41 слівити мене. Бо хто не проти нас,
той за нас. Хто напоїть вас кұхлем
води, тому що ви Христові, істинно
кажу вам, той не втратить своєї на-
городи.

Кінець п'ятниці і святому.

42 **Хто ж *** спокұсить одне з оцїх ма-
ліх, що вірують, краще було б тако-
му, щоб йому повішено на шию жор-
43 новий камінь та вкїнено в море. І ко-
лі твоя рука спокушає тебе, відітні
її: краще тобі ввійти в життя калі-
кою, ніж з двома руками піти у пек-
44 ло, у вогонь незагасний, де черв'як
45 їхній не вмирає і вогонь не вгасає. І
колі нога твоя спокушає тебе, віді-
тні її: краще тобі ввійти в життя кри-
46 вим, ніж з двома ногами бути кїну-
тим у пекло, де черв'як їхній не вмирає
47 і вогонь не вгасає. І коли око твоє

Зач
42

спокушає тебе, вірви його: краще тобі ввійти в Царство Боже однооким, ніж з двома очима бути кинутим у пекло, де черв'як їхній не вмирає і вогонь не вгасає. Бо кожен вогнем посолиться, і кожна жертва сіллю посолиться. Сіль – річ добра; та коли сіль стане несолоною, чим її приправите? Майте в собі сіль, і живіть у мирі між собою!

48

49

50

ГЛАВА 10.

Війшовши звідти, Ісус приходить у Юдею та по той бік Йордану. І знову сходяться до нього люди, і він, своїм звичаєм, знову навчає їх.

Кінець понеділкові.

Зач.
43

Приступили фарисеї і, спокушаючи його, питали: * Чи можна чолові-

2

Вівторок 31-го тижня: Одного разу фарисеї, приступивши і спокушаючи, питали Ісуса: *

3 кові відпустіти жінку? Він у відповідь
сказав їм: Що заповів вам Мойсєй?
4 Вони сказали: Мойсєй дозволив на-
писати розвідного листа і відпустіти.
5 Исус сказав їм: То через жорстоке
серце ваше написав він вам той прїпис.
6 На початку ж сотворення Бог створїв
7 їх чоловіком та жінкою. Ось чому чо-
ловік покине батька-матір і пристане
8 до своєї жінки, і обоє будуть одним
тілом; тому вони вже не двоє, а одне
9 тіло. Що, отже, Бог з'єднає, людина
10 хай не розлучає. В домі ж учні знов
11 його про те спитали. І він сказав їм:
12 *Хто відпускає свою жінку і бе-
ре іншу, чужоложить з нею. І коли
жінка покине свого чоловіка і вийде
за іншого, чужоложить.

Кінець вітїрковї.

І прині́сили до ньо́го діте́й, щоб
 доторкн́вся їх, але́ учні забороня́ли
 їм. Ба́чачи те, Ісус в́иявив невдово́лен-
 ня і сказа́в їм: Пустіть діте́й прихó-
 дити до ме́не, не бороніть їм: такі́х
 бо Ца́рство Бо́же. Їстинно кажу́ вам:
 Хто Ца́рства Бо́жого не при́йме, як
 диті́на, не вві́йде до ньо́го. І, обня́вши
 їх, покла́в на них ру́ки і благослови́в
 їх.

13

14

15

16

Кінець середі.

Зач
45

Ко́ли він віруши́в * у доро́гу, при-
 бі́г оди́н, упав пе́ред ним навко́лішки
 і поча́в його́ пита́ти: Учи́телю до́-
 бри́й, що мені́ робі́ти, щоб успадку-
 ва́ти житт́я ві́чне? – Чого́ назива́єш
 мене́ до́брим? – сказа́в Ісус до ньо́го.
 Ніхто́ не до́брий, крім одно́го Бо́га.
 За́повіді зна́єш: не вбива́й, не чужо-
 ло́ж, не краді́, не свідчи́ неправди́во,

17

18

19

Четвер 31-го тижня: В той час, як вірушив Ісус *

20 не кривдь, шануй ба́тька-ма́тір. Він у
відповідь мовив до нього: Учі́телю,
21 я все те дотримував зма́лку. Тоді Ісус,
глянувши на нього, полюбі́в його́ і
сказа́в йому́: Одно́го то́бі браку́є:
підй, прода́й, що ма́єш, дай бі́дним, і
22 бу́деш ма́ти скарб на не́бі. Тоді при
йди́, візьми́ хрест і йди за мно́ю. Той,
засму́чений тим сло́вом, відійшо́в вель
ми зажу́рений, мав бо великі бага́т
23 ства. Ісус, глянувши навколо, сказа́в
до своїх учнів:

24 ***Як** тяжко тим, що ма́ють бага́т
ства, увійти́ в Ца́рство Бо́же! У́чні бу
лі здивова́ні цїми слова́ми. Тоді Ісус
зно́ву заговорі́в до них і ка́же: Діти,
як тяжко тим, що поклада́ються на
бага́тства, увійти́ в Ца́рство Бо́же!
25 Лє́гше верблю́дові пройти́ крізь ву́ш
ко го́лки, ніж бага́тому ввійти́ в Ца́р
26 ство Бо́же. Дивува́лися вони́ ще біль-

Зач.
46

ше і одін до одного казали: Хто ж тоді може спастися? Ісус, глянувши на них, мовив: У людей це неможливо, але не в Бога; у Бога все можливо.

27

Кінець четвергові.

І заговорів до нього Петро: Ось ми покинули все і пішли слідом за тобою. Ісус озвався і каже: Істинно кажу вам: Нема такого, хто, кинувши свій дім, або братів, або сестер, або батька-матір, або дітей, або поля, ради мене та ради Євангелія, не дістав би сторіцею домів, братів, сестер, матерів, дітей і піль, тепер, у цьому часі, серед переслідувань, і в майбутньому віці життя вічне. І багато з перших стануть останніми, а останні – першими. Вони були в дорозі, простуючи в Єрусалім. Ісус ішов перед ними, і дивувались вони, ідучи за ним, і боялися.

28

29

30

31

32

Кінець п'ятниці.

Взявши знову дванадцятьох, він почав їм говорити, що має з ним статися: Оце ідемо в Єрусалим, і Син Чоловічий буде віданий первосвященникам та книжникам, і засудять його на смерть, і відадуть його поганам, і насміхатимуться з нього, і уб'ють, і по трьох днях він воскресне. Яків та Іван, сини Заведєя, підходять до нього і кажуть йому: Учителю, хочемо, щоб ти нам зробив те, чого попросимо. Він їм відповів: Що хочете, щоб я зробив вам? – Дай нам, ти йому кажуть, щоб ми сиділи один праворуч, другий ліворуч тебе у твоїй славі. Ісус сказав їм: Не знаєте, чого просите. Чи можете пити чашу, яку я п'ю, і христитися хрищенням, яким я хрищуся? Вони йому відповіли: Можемо. Ісус сказав їм: Чашу, яку я п'ю, питимете, і хрищенням, яким я

Зач.
47

Неділя 5-та посту:

Одного разу Ісус, взявши дванадцятьох,

хрищу́ся, христїтиметесь. Сидіти ж
 праворуч мене чи ліворуч – не моє
 дати вам, а ко́му приготівано. Почу-
 ли про те десятеро і обурились на
 Якова та Івана. Тоді Ісус прикликав
 їх і сказав їм: Ви знаєте, що ті, якіх
 уважають князями народів, верхо-
 водять ними, і їхні вельможі утиска-
 ють їх. Не так воно хай буде між ва-
 ми, але хто з-поміж вас хоче ста́ти
 великим, хай буде вам слуго́ю, і хто
 з-поміж вас хоче бу́ти першим, хай
 буде рабом усіх. Бо Син Чоловічий
 не прийшов на те, щоб йому́ служили,
 лише́ щоб служити і віддати своє
 життя́ як викуп за багатьох.

Кінець неділі.

Приходять вони́ в Єрихон. Коли ж
 він з учнями своїми і з сілою наро-
 ду виходив * з Єрихону, син Тимея –

Зач
48

Понеділок 17-го і 32-го тижня:
 Того часу, як Ісус виходив *

47 Вартимей, сліпий жебрак, сидів край
дороги. Довідавшись, що то Ісус з На-
зарету, закричав він, кажучи: Сі-
ну Давідів, Ісусе, змілуйся надо мною!
48 Багато-хто сварив його, щоб мовчав,
та він кричав ще більше: Сіну Да-
49 відів, змілуйся надо мною! Ісус спи-
нівсь і каже: Покличте його! Клі-
чуть, отже, сліпого і говорять до
нього: Бадьоріся! Устань, він кличе
50 тебе. Тоді він, скинувши верхню одё-
51 жу, скочив і підійшов до Ісуса. Ісус,
звернувшись до нього, каже: Що
хочеш, щоб я зробив тобі? Сліпий
йому каже: Учителю мій, щоб я
52 прозрів! Сказав Ісус до нього: Іди,
віра твоя спасла тебе. І негайно про-
зрів той, і пішов дорогою за ним.

Кінець понеділкові.

ГЛАВА 11.

Зач.
49

К олі вони наблизились до Єрусалиму, * до Витфагії й Витанії, біля Оливної горі, він послав двох своїх учнів, кажучи їм: Ідіть у село, що перед вами, і як тільки ввійдете у нього, знайдете прив'язане осля, на яке ніхто з людей ще не сідав. Відв'яжіть і приведіть його. А коли вам хто скаже: Що робите? – скажіть: Господь його потребує, і негайно відішле його назад сюди. Пішли вони і знашли осля, прив'язане коло дверей, на вулиці, і відв'язали його. Деякі з тих, що там стояли, сказали їм: Що робите, чому відв'язуєте осля? Ті їм відповіли, як сказав Ісус, і їх відпустили. Привели вони осля до Ісуса, поклали на нього свою одягу, і він сів на нього. І багато-хто стелили

1

2

3

4

5

6

7

8

Понеділок м'ясопусного тижня:

В той час, коли Ісус наблизвся до Єрусалиму і прийшов

9 своєю одіж на дорозі, інші ж різали
віття на полі і стелили по дорозі. Ті,
що йшли попереду, і ті, що слідували
10 заду, викликували: Осанна! Благо-
словен, хто йде в ім'я Господнє! Благо-
словенне грядуще царство отця на-
шого Давида. Осанна на висоті!

11 **І** він увійшов у Єрусалім, * у храм,
і оглянув усє; а що було вже пізно,
війшов з дванадцятьма у Витанію.

Кінець понеділкові.

12 На другий день, коли вони виходили
13 з Витанії, зголоднів він. Побачивши
здалека смоківницю, вкриту лїстям,
приступів, чи часом не знайде чого на
ній, та, підійшовши до неї, окрім лї-
стя, не найшов нічого, бо ще не була
14 поря смоків. І звернувшись до смо-
ківниці, промовив: Нехай ніхто по-
віки не їсть плоду з тебе! Учні його

Змч.
50

Вівторок 17-го і 32-го тижня:
В той час увійшов Ісус у Єрусалім, *

чу́ли це. Прихо́дять вони́ в Єрусали́м 15
і, ввійшо́вши у храм, Ісу́с став виганя́-
ти тих, що продава́ли і купува́ли в
хра́мі; він переки́нув столи́ міня́йлів та
осло́ни тих, що продава́ли голубі́в, і 16
не дозво́лив, щоб хто переноси́в що
че́рез храм. Навча́в він їх і каза́в їм: 17
Хіба́ не напи́сано: Дім мій до́мом мо-
лі́тви назве́ться для всіх наро́дів? А
ви з ньо́го зробили́ пече́ру розбійни́ків!
Почу́ли це первосвяще́ники та кни́ж- 18
ники і шука́ли, як би його́ погуби́ти,
але́ боя́лися його́, бо весь наро́д
дивува́вся його́ нау́ці. А як наста́в 19
вече́р, він вийшо́в за місто. Прохо́дивши
ж тудо́ю вранці́, вони́ побачили́ смоко́в- 20
ни́цю, всо́хлу від ко́реня. Тоді Петро́,
згада́вши, ка́же йому́: Учи́телю, ди- 21
ві́ся, смоко́вниця, що ти прокля́в,
усо́хла. Ісу́с у відпові́дь сказа́в їм: 22

* Ма́йте віру в Бо́га. Істинно ка- 23

Зач.
51

Середа 17-го і 32-го тижня:
Сказа́в Госпо́дь свої́м учням *

жү вам, що хто скаже цій горі: Двигнись і кинься в море, та не сумніватиметься у своїм серці, але віруватиме, що станеться те, що каже, буде йому так.

Кінець вітїрковї.

24 Тому й кажү вам: Усе, чоґо будете
просїти у молїтві, віруйте, що одержите,
25 і буде вам так. І коли стоїте на
молїтві, прощайте, як маєте щось проти
кого-небудь, щоб і Отець ваш, який
на небі, простїв вам провіни ваші.
26 Коли ж ви не простите, і Отець ваш,
що на небі, не простить провін ваших.

Кінець середї.

27 І прийшли знов * у Єрусалім. І
коли він ходїв у храмі, підійшли до
нього первосвященники, книжники та
28 старші і кажуть до нього: Якою
владою чїниш це? Хто дав тобі владу

Четвер 17-го і 32-го тижня:
В той час прийшов Ісус *

це робіти? Ісус відповів їм: Спитаю я вас одну річ; дайте мені відповідь, і я скажучу вам, якою владою я це чиню. Іванове хрищення було з неба чи від людзей? Відповіжте мені. Вони почали міркувати між собою і говорити: Як відповімо: З неба, – скаже: Чому ж ви не повірили йому? А скажемо: Від людзей, – боялися народу, бо всі вважали Івана за пророка. І відповіли Ісусові: Не знаємо. Ісус же сказав їм: І я вам не скажучу, якою владою я це чиню.

29

30

31

32

33

Кінець четвергові.

ГЛАВА 12.

Зач.
53

І почав до них промовляти у притчах: * Один чоловік насадив виноградник, обвів його муром, відобрав виноток, збудував баш-

1

П'ятниця 17-го і 32-го тижня:
Сказав Господь притчу оцю: *

2 ту, найняв його виноградарям і від'ї-
хав на чужину. І послав він у свій час
до виноградарів слугу, щоб узяти у них
свою частину плодів виноградних.
3 Воні його схопили, побіли і відослали
4 ні з чим. І знов послав до них іншого
слугу, але й тому побіли голову і зне-
5 важили. Ще іншого послав він, та
воні того вбіли. Та багато інших по-
6 слав він, і їх воні або побіли, або по-
вбивали. Мав він єдиного сина воз-
любленого, і його послав до них нао-
7 станку, кажучи: Матимуть пошану до
мого сина. Та виноградарі ті казали
8 між собою: Це спадкоємець, ходіть,
уб'ємо його, і спадщина буде наша. І,
9 схопивши його, вбіли і викинули з
виноградника. Що, отже, зробить го-
10 сподар виноградника? Прийде, вигу-
бить виноградарів, і виноградник від-
дасть іншим. Чи ви не читали цього
11 Писання: Камінь, який відкинули бу-
дівнічі, став каменем наріжним. Го-

сподь зробів це, і воно дівне в очах наших. І шукали його піймати, але боялися народу, бо зрозуміли, що він до них сказав ту притчу. І зоставили його і відійшли.

12

Кінець п'ятниці.

Зач

54

Послали до нього * дєкого з фари-
сеїв та іродіян, щоб його піймати на
слові. Прийшли ті і кажуть до нього:
Учителю, знаємо, що ти праведний і
не зважаєш ні на кого: бо не дивишся
на лице людєй, лишє по правді наста-
вляєш на путь Божу. Лічить давати
даніну кєсареві, чи ні? Маємо давати,
чи не давати? Він, знаючи їхнє лукав-
ство, сказав їм: Чого мене споку-
шаєте? Принесіть мені динарій, щоб я
бачив. Ті принесли. Він сказав їм:
Чий це образ і напис? Ті йому відпові-
ли: Кєсарів. Тоді Ісус промовив до

13

14

15

16

17

Понеділок 33-го тижня: Одного разу послали до
Ісуса фарисєї і старші юдєйські *

них: Віддайте кесареві, що кесареве, а Богові, що Боже. І вони дивувались йому.

Кінець понеділкові.

18 **П**рийшли до нього садукєї, * які
кажуть, що нема воскресіння, і питають
19 його, кажучи: Учителю, Мойсей
написав нам, що коли в кого по-
мере брат і зоставить жінку, а дітей не
зоставить, то щоб брат його взяв жінку
і дав потомство братові своєму.
20 Сім братів було. Перший узяв жінку і
21 помер, не лишивши потомства. Узяв
її другий і помер, не лишивши потом-
22 ства; так само і третій. Нікотрій із
сімох не лишив потомства. А після
23 всіх померла й жінка. При воскресін-
ні, вони, як воскреснуть, котрого з них
вона буде жінкою? Бо семеро мали
24 її за жінку. Ісус сказав їм: Чи не то-

Зач.
55

Вівторок 33-го тижня: В той час прийшли до Ісуса садукєї, *

мұ ви помиляєтеся, що не знаєте ні Писання, ні Божої сили? Бо, як воскреснуть із мертвих, ні женитимуться, ні виходитимуть заміж, але будуть, як ангели на небі. А про мертвих, що вони воскреснуть, хіба ви не читали в книзі Мойсея про кущ, як Бог сказав до нього: Я – Бог Авраама, Бог Ісаака і Бог Якова. Він – Бог не мертвих, а живих. Тому ви вельми помиляєтеся.

Кінець вітїркові.

Зач.
56

Одін же з книжників, що чув їхню суперечку і бачив, * як він їм добре відповів, підійшов і спитав його: Яка перша з усіх заповідей? Ісус відповів: Перша: Слухай, Ізраїлю, Господь, Бог наш – Господь єдиний, і будеш любити Господа, Бога твого, всім серцем твоїм, усією душею твоєю, всією думкою твоєю і всією силою

Середа 33-го тижня: Того часу одін з книжників, що чув, як садукєї сперечалися з Ісусом, побачивши, *

31 твоєю. А друга: Будеш любити ближ-
нього твого, як себе самого. Іншої,
32 більшої від цих, заповіді нема. І ска-
зав йому книжник: Добре, учителю:
ти сказав по правді, що він – єдиний,
33 і що немає іншого, крім нього. І
любити його всім серцем, усім розу-
мом та силою всією, і любити ближ-
нього, як себе самого – це більш, ніж
34 усі всепалення та жертви. Ісус, побачивши, що той відповів розумно, ска-
зав до нього: Ти недалеко від Цар-
ства Божого. І ніхто не смів більше
35 його питати. Заговорив тоді Ісус і ка-
зав, навчаючи у храмі: Як то воно
книжники кажуть, що Христос – син
36 Давідів? Адже ж Давід сам промовив
був Святим Духом: Сказав Господь
Господеві моему: Сиди праворуч мене,
доки не покладу ворогів твоїх підніж-
37 ком ніг твоїх. Сам Давід зве його Го-
сподом; як же тоді він – його син? І
багато людей слухали його радо.

Кінець середі.

Зач.
57

І він говорив у своїм навчанні: *
 Остерігайтесь книжників, що люблять ходити собі у довгих шатах, вітання на майданах, перші сидження у синагогах, перші місця на бенкетах, що з'їдають домі вдовиць і довго моляться на показ. Вони матимуть тяжкий засуд. І, сівши проти скарбони, дивися, як народ кидав гроші у скарбоню. Чимало заможних кидали багато. І ось прийшла одна вдовиця і вкинула дві лепти, тобто кодрант. Прикликавши своїх учнів, сказав їм: Істинно кажу вам, що та вбога вдовиця кинула більш від усіх, які кидали у скарбоню. Усі бо кидали зо свого зайвого, вона ж зо свого убозтва вкинула все, що мала, увесь свій прожиток.

38

39

40

41

42

43

44

Кінець четвергові.

ГЛАВА 13.

1 **І** як виходив * із храму, каже йому
2 один з його учнів: Учителю,
3 глянь, якé каміння, яка будівля! Ісус
4 сказа́в до нього: Ба́чиш оці великі
5 будівлі? Ка́мінь на ка́мені не ли́шить-
6 ся тут, яко́го б не переверну́ли. Як
7 він сидів на Оливній горі, проти хра-
8 му, Петро́, Які́в, Іва́н та Андрі́й спи-
9 тали його́ на самоті: Скажи́ нам, ко-
10 лі́ це бу́де і який бу́де знак, коли́ все
11 те ма́є сповні́тися? Тоді́ Ісус поча́в до
12 них промовляти: Уважа́йте, щоб ні-
13 хто́ не обману́в вас. Бага́то прійде́ під
14 мо́їм ім'я́м і ка́затимуть вам: Це я! – і
15 багатьо́х зведу́ть. Коли́ почу́єте про
16 війни́ та во́єнні чу́ткі, не триво́жтесь,
17 бо це му́сить ста́тися, та це ще не кі-
18 нець. Наро́д бо на наро́д повста́не, і

Зан.
56

царство на царство. По різних місцях будуть землетруси, буде голоднеча. Це початок горя.

Кінець п'ятниці.

Зач.
59

Вважайте * на себе самих: вас відадуть на суді, бітимуть по синагогах, ставитимуть перед правителями та царями ради мене – їм на свідощтво. Треба, щоб Євангеліє проповідувалось спершу всім народам. І коли вестимуть вас, щоб вїдати, не клопочіться, що будете говорити, лишé кажіть те, що дасться вам у ту годину; не ви бо говоритимете, а Дух Святий. Брат вїдасть на смерть брата, батько – дитину. Діти повстануть на батьків і смерть їм заподіють. І ненавидітимуть вас усі за моє ім'я. Та хто витримає до кінця – той спасеться.

9

10

11

12

13

Кінець понеділкові.

Понеділок 34-го тижня: *

Сказав Господь своїм учням: Вважайте *

14 **А** як * побачите мерзоту запустіння,
що настане там, де їй не слід бути, –
хто читає, хай розуміє! – тоді ті, що в
15 Юдеї, нехай утікають у гори; хто на
покрівлі, нехай уніз не сходить і не
входить до хати, щоб узяти що із неї;
16 а хто у полі, нехай не вертається на-
17 зад узяти одяжу. Горе вагітним і тим,
що годуватимуть грудьми у той час.
18 Моліться, щоб це не сталося зимою.
19 Бо дні ті будуть таким лихом, якого
не було від початку світу, якій Бог
сотворив, аж понині, і ніколи більше
20 не буде. І якби Господь не вкоротив
тих днів, ніхто б не врятувався; але зара-
ди вибраних, яких вибрав, він укороти-
21 тить ті дні. І коли вам тоді хто ска-
же: Ось тут Христос! Глянь, он там
він! – не вірте. Постахнуть бо неправ-
22 диві месії та лжепророки і чинитимуть

Зач.
(6)

Вівторок 34-го тижня:

Сказав Господь своїм учням: Коли

знакі та чудá, щоб, як мѳжна, одуріти ви́браних. Ви ж уважа́йте. Я сказа́в вам усѳ наперед.

23

Кінець вітїрковї.

Зач.
61

За тих днів, * після то́го го́ря, со́н-це затьми́ться, місяць не да́сть свого́ свї́тла, зѳрі спаду́ть з не́ба, і си́ли не-бе́сні захита́ються. І тоді побáчать Сї-на Чолові́чого, що йти́ме на хма́рах з вели́кою си́лою і сла́вою. Тоді він пошле́ а́нгелів і збере́ свої́х ви́браних із чоти́рьо́х вітρί́в, від кра́ю землі до кра́ю не́ба. Від смоко́вниці навчи́ться прїтчі: коли́ віття її ста́є м'які́м і пуска́є ли́стя, зна́єте, що лі́то бли́зько. Так і ви, коли́ побáчите, що це ді́ється, зна́йте, що він бли́зько, при двѳрях. Ї́стинно кажу́ вам: Не мине́ цей рїд, до́ки усѳ це не збу́деться.

24

25

26

27

28

29

30

Середа 34-го тижня: Сказа́в Госпо́дь свої́м учням: *

31 * Не́бо і земля про́йдуть, слова́ ж
мої не про́йдуть.

Кінець середі.

32 Про день же той чи годину, ніхто
не знає: ні а́нгели на не́бі, ні Син, тіль-
33 ки Оте́ць. Глядіть, чува́йте, не знає-
34 те бо, ко́ли настане той час. І воно́ так,
як чоловік, що, від'їжджаючи, зо-
ста́вив свій дім, дав слугам своїм вла́ду
і ко́жному роботу, і велів воротаре́ві
35 пильнува́ти. Так пильну́йте й ви, бо
не знаєте, ко́ли прийде пан до́му: увé-
чорі, чи опівночі, чи як запіє півень,
36 чи вранці, щоб, ко́ли вернеться не-
37 сподівано, не заста́в вас у сні. А що
вам кажу́, кажу́ всім: Чува́йте!

Зап.
62

Четвер 34-го тижня:

Сказав Господь своїм учням:

ГЛАВА 14.

Два дні ж по тому мала бути Пасха і Опрісноки, і первосвященники та книжники шукали, як би його схопити підступом і вбити, та казали: Тільки не під час свята, щоб не було розруху в народі.

Кінець четвергові.

Зач.
63

Колі був він * у Витанії, в домі Сімона прокаженого, як був за столом, підійшла жінка з алябастровою посудинкою щірого дорогоцінного нарду і, розбивши посудинку, вилила йому на голову. Деякі обурились і говорили між собою: Навіщо така втрата міра! Таж його можна було продати більш, ніж за триста динаріїв, і гроші дати бідним. І вони ремствували на неї. Але Ісус сказав: Лишіть її. Чого її

7 непокоїте? Вона зробила для мене
добрый учінок. Бідних бо ви завжди
маєте з собою і, коли захочете, може-
8 те їм добро чиніти; мене ж не завжди
маєте. Що могла, те зробила; вона
заздалегідь намастила моє тіло на
9 похорон. Істинно кажучи вам: По цілім
світі, скрізь, де тільки буде пропові-
дуватись це Євангеліє, оповідатимуть
і те, що вона зробила, на пам'ятку
про неї.

Кінець п'ятниці.

10 * **Ю**да Іскаріотський, одін з два-
надцятьох, пішов до первосвящеників,
11 щоб його відати їм. Почувши це, во-
ні зраділи і обіцяли дати йому гроші.
І він шукав, як би його відати у спри-
12 ятливий час. Першого дня Опрісноків,
коли жертували Пасху, кажуть до
нього учні: Де хочеш, щоб ми йшли

Зач.
64

Вівторок м'ясопусного тижня: В той час

і приготували тобі їсти Пасху? Тоді він послав двох із своїх учнів і сказав їм: Ідіть у місто; і стріне вас чоловік, що нестиме жбан води; ідіть лишень за ним, і, куді він увійде, скажіть господареві дому: Учитель питає, де моя світлиця, в якій я міг би їсти з моїми учнями Пасху? І він вам покаже велику світлицю, вистелену килимами та готову. Там приготуйте нам. Учні пішли, прибули до міста і найшли, як він сказав їм, і приготували Пасху. Якже настав вечір, приходив він з дванадцятьма. І коли вони сиділи за столом та їли, Ісус промовив: Істинно кажу вам, один з вас, що їсть зі мною, зрадить мене. Вони засмутились, і один по одному почали його питати: Чи це я? Він відповів їм: Один з дванадцятьох, що вмачає зі мною руку в миску. Син Чоловічий іде, як написано про нього, але горе тому чоловікові, що зрадить Сина Чолові-

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22 чого. Кра́ще було б не роді́тись чоло-
вікові́ тому́! І коли́ вони́ їли, Ісус узяв
23 хліб, благословів, розломів і дав їм,
ка́жучи: Беріть, це моє́ тіло. По́тім
24 узяв ча́шу, возда́в хвалу́, дав їм, і пи-
лі з неї́ всі. І сказа́в їм: Це моя́ кров
завіту, що пролива́ється за багатьо́х.
25 Істинно кажу́ вам, що не пі́тиму бі́ль-
ше від пло́ду виногра́ду аж по той день,
як бу́ду його́ піти новім у Ца́рстві
26 Бо́жім. І, проспівавши хвалу́, вийшли
27 на Олі́вну го́ру. Сказа́в їм Ісус: Усі
ви спокӯ́ситеся, бо напі́сано: Вда́рю
28 па́стиря, і вівці́ розбіжа́ться. Та по
мої́м воскресі́нні ві́переджу вас у Га-
29 лиле́ї. Петро́ сказа́в до нього́: Хоч і
30 всі спокӯ́сяться, та не я! Відповів йо-
му́ Ісус: Істинно кажу́ тобі́, що ти
сього́дні, ціе́ї ж но́чі, за́ки пі́вень
заспіва́є двічі, трі́чі мене́ відрече́шся.
31 Та він ще бі́льше тверді́в: Хоч би
мені́ прийшло́ся з тобо́ю і вме́рти, не
відрече́ся тебе́! І всі́ говори́ли так са́-

мо. Прийшли вони на місце, що зветься Гетсиманія, і він сказав своїм учням: Посіďte тут, поки я помолюся. І взяв зі собою Петра, Якова та Івана, і його став огортати жах і тривога. Потім сказав до них: Душа моя сумна аж до смерті. Лишіться тут і чувайте. Проїшовши трохи далі, він припав до землі і почав молитися, щоб, якщо можливо, минула його ця година. І мовив: Авва-Отче, усє тобі можливе: віддай від мене цю чашу! Та не, що я хочу, але що ти. І приходить, і знаходить їх у сні, і каже до Петра: Симоне, ти спиш? Не міг ти чувати ні однієї години? Чувайте, моліться, щоб не ввійти в спокусу. Дух бо бадьорий, але тіло кволе. І, знову відійшовши, молився та говорив те саме слово. І, вернувшись, знову знайшов їх у сні, очі бо в них були отяжілі, і вони не знали, що йому відпо-

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41 вісти. Вернувся він утретє і каже їм:
Усе ще спите і спочиваєте? Годі.
42 Прийшла година: ось Син Чоловічий
буде віданий у руки грішникам. Уста-
вайте, ходімо! Зрадник мій ось набли-
зився.

Кінець вівтіркові.

43 **І** відразу, колий він ще говорів, *
прибув Юда, одін з дванадцятьох, і з
ним юрба з мечами та киями, від пер-
восвящеників, книжників і старших.
44 Його зрадник дав був їм знак, кажучи:
Кого поцілую, то він: візьміть його
45 і ведіть під доброю сторожею. І, при-
йшовши, зараз приступів до Ісуса і
каже: Учителю! І поцілував його.
46 Вони ж наклали на нього руки і схо-
пили його. Одін із тих, що були там,
47 витягнув меч, вдарив слугу перво-

Зач
68

Середа м'ясопусного тижня:

В той час, як Ісус говорів учням своїм,

священика і відтяв йому вуха. Ісус, звернувшись до них, сказав їм: Немов на розбійника ви вийшли з мечами та киями, щоб мене піймати. Щодня був я між вами, навчаючи у храмі, і ви мене не схопили. Та це – щоб збулося Писання. Тоді всі, лишивши його, втекли. Якийсь же юнак, загорнений в одне лиш покривало, ішов за ним. Його схопили, і він, покинувши покривало, втік від них нагий. Повели Ісуса до первосвященика; і зібрались усі первосвященики, старші та книжники. Петро ж ішов слідом за ним здалека аж усередину до двору первосвященика і, сівши з слугами, грівся при вогні. Первосвященики і вся рада шукали свідчення на Ісуса, щоб його вбити, та не знаходили. Багато бо свідчило неправдиво проти нього, але свідчення їхні не були згідні. Та деякі, підвівшись, так свідчили проти нього ложно: Ми чули, як він говорив:

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

Зруйну́ю храм цей рукотво́рний і за
три дні збуду́ю інший, нерукотво́рний.
59 Але й ці свідчення не були між собою
60 згідні. Тоді первосвяще́ник, вста́вши
посере́дині, спита́в Ісу́са: Не відпо-
віда́єш нічо́го, що оці свідчать проти́
61 те́бе? Та він мовча́в і нічо́го не відпо-
віда́в. Зно́ву спита́в його́ первосвяще́-
ник і ка́же йому́: Чи ти є Христос,
62 Син Благослове́нного? Ісу́с відпові́в:
Я є; і побачите Сі́на Чолові́чого, що
сиді́тиме правору́ч Всемогу́тного та
63 йти́ме на хма́рах небе́сних. Тоді пер-
восвяще́ник розде́р на собі оде́жу і
64 ка́же: Навіщо́ нам іще́ свідків? Ви
чу́ли богоху́льство! Як вам зда́ється?
І всі вони́ присудили, що він ві́нен
65 сме́рти. Де́які ста́ли плюва́ти на ньо́-
го, закрива́ти йому́ лице́ і бі́ти його́
по що́ках та ка́зали йому́: Проро-
ку́й! Слуги́ тако́ж бі́ли його́ по що́-
ках. Ко́лі Петро́ був внизу́ на подві́-
66 р'ї, прихо́дить одна́ з служни́ць пер-

восвященика і, побачивши Петра, що грівся, подивилась на нього і каже: І ти був з Ісусом Назарянином. Та він відрікся, кажучи: Не знаю й не розумію, що ти кажеш. І він вийшов на переддвір'я. Тут заспівав півень. Служниця, побачивши його знову, почала говорити тим, що там стояли: Цей із них. Та він відрікся знову. І трохи згодом ті, що там стояли, сказали до Петра: Ти справді з них, бо ти галілеянин. Тоді він став клястися й божитися, кажучи: Не знаю цього чоловіка, про якого говорите. І зразу же удруге заспівав півень. І згадав Петро слово, що Ісус був промовив до нього: Перше, ніж півень заспіває двічі, тричі мене відречешся. Та й заридав гірко.

67

68

69

70

71

72

ГЛАВА 15.

1 **З**араз же вранці * первосвященники
вчинили нараду із старшими та
кніжниками – увесь синедріон. Зв'я-
завши Ісуса, вони повелі і віддали йо-
го Пилатові.

Зоч
66

Кінець середі.

2 Пилат спитав його: Ти – цар юдей-
ський? Він у відповідь каже йому:
3 Ти кажеш. Первосвященники обвину-
4 вачували його багато. І знову спитав
його Пилат, кажучи: Не відповідаєш
нічого? Дивись, скільки тебе обвину-
5 вачують. Та Ісус нічого більше не від-
6 повідав, і Пилат дивувався. На свято
Пасхи він відпускав їм одного в'язня,
7 якого вони просили. А був одін, що
звався Варавва, ув'язнений з бунтівни-
ками, які під час бунту вчинили були

Четвер м'ясопусного тижня: В той час

вб'ївство. І нар'од, підійшовши, почав просити про те, що він робив їм за звичаєм. Пилат відповів їм, кажучи: Хочете, щоб я вам відпустив царя юдейського? Знав бо, що первосвященники віддали його зі зздощів. Первосвященники ж підбурили нар'од, щоб він відпустив їм радше Варавву. Пилат знову заговорив і сказав до них: Що мені робити з тим, якого ви звете царем юдейським? Ті знову закричали: Розпни його! Пилат сказав до них: Якé зло вчинив він? Та вони ще гірше кричали: Розпни його! Тоді Пилат, бажаючи догодити юрбі, відпустив їм Варавву, Ісуса ж велів бичувати і віддав на розп'яття.

Кінець четвергові.

Зач.
67

Воякі повелі його * в середину двору, тобто у преторію, і скликали всю

Євангеліє 6-те святих страстей, не переступаючи:

В той час воякі повелі Ісуса *

Це ж і на 3-му Часі, не переступаючи, і ризи
Господній на Літургії.

17 чоту́. Вони вдягли його́ в багрянцю
і, сплївши вінець із тернїни, покла́ли
18 на нього́, і почали́ його́ вітати: Ра́-
19 дуйся, ца́рю юде́йський! І біли його́
тростїною по голові́, плюва́ли на ньо́-
го і, па́даючи на колїна, кла́нялись йо́-
20 му́. Коли́ над ним наглумі́лися, зняли́
з нього́ багрянцю́ і одягну́ли його́ в
його́ оде́жу. Опісля ж повелі́ його́ на
21 розп'яття. І заставіли одного́ з прохó-
жих, Сїмона Кирине́я, ба́тька Олек-
са́ндра та Ру́фа, що верта́вся з поля,
нести́ його́ хрест.

22 **І** привелі́ його́ * на місце́ Голго́ту,
що значить Че́реп-місце́,

Переступи п'ятниці.

23 І да́ли йому́ піти вина́, змішаного з
24 мі́ррою, але́ він не прийня́в. Тоді́ роз-
п'яли́ його́ і поділи́лись його́ оде́жею,
кінувши на неї́ же́реб, хто що візьме.

Читай п'ятниці:

П'ятниця м'ясопусного тижня: В той час воякї, взявши
Ісуса, повелі́ його́ *

Була ж трéтя годíна, коли розп'яли його́.

25

Переступи знову п'ятниці.

Був такóж на́пис, за що його́ було засуджено, на якому́ стояло: Цар юде́йський. І розп'яли́ з ним двох розбійників, одного́ правóруч, дру́гого лівóруч ньóго. Тоді збуло́сь Писа́ння, що ка́же: До беззако́нних зарахо́вано його́. Прохо́жі ху́лили його́ і, кива́ючи го́ловами, промовля́ли: Овва́! Ти, що руйну́єш храм і в три дні знов його́ буду́єш, спасі́ себе, зйди́ з хреста́! Так са́мо й первосвяще́ники разóм з кни́жниками, глузу́ючи, говорі́ли між собо́ю: Інших спаса́в, себе́ ж спасти́ не мо́же! Христóс, цар Ізраї́ля, хай зйде тепе́р із хреста́, щоб ми побачили́ і уві́рували.

26

27

28

29

30-31

32

Кінець 6-му страсному Євангелію і ризи Господній.

І ті, що були́ з ним розп'яті, зневажали́ його́.

Читай п'ятниці:

33 А як настала шоста година, темрява
наступила по всій землі аж до дев'я-
34 тої години. О дев'ятій же годині Ісус
скрікнув сильним голосом: Елої, Елої,
лама савахтані? (що означає у перекла-
ді: Боже мій, Боже мій! Чому поки-
35 нув ти мене?). Деякі з тих, що там
стояли, почувши те, казали: Он,
36 Іллю кліче! Побіг одін і, намочивши
губку оцтом та настромивши на тро-
стіну, дав йому пити, кажучи: Че-
кайте, побачимо, чи прийде Ілля йо-
37 го зняти! Ісус же, скрікнувши сильним
38 голосом, віддав духа. Тоді завіса в
храмі роздерлася надвоє, звérху аж
39 донізу. Сотник, що стояв проти нього,
бачачи, що так віддав духа, сказав:
Чоловік цей справді був Син Божий.
40 Були там і жінки, що дивилися здале-
ка. Між ними була Марія Магдалина,
Марія, матері Якова Молодшого та Йо-
41 сифа, і Саломія, що слідом за ним хо-

діли і йому́ usługовували, як був він у Галилеї, та й багáто інших, що з ним були́ прийшли́ в Єрусали́м.

Кінець п'ятниці м'ясопусній, і 3-му Часові.

Коли настав уже́ вѣчир, тому́ що то була́ п'ятниця, то́бто пѣред субото́ю,

✠ Йо́сиф з Ариматеї, пова́жний ра́дник, що й сам очікував Ца́рства Бо́жого, приб́ув і, смі́ливо ввійшо́вши до Пилáта, попросі́в ті́ло Ісýса. Пилáт здивува́вся, що вже вмер; і, прикли́кавши со́тника, спита́в його́, чи вже поме́р. Дові́давшись від со́тника, що так, він ви́дав Йо́сифові ті́ло; тоді́ Йо́сиф, купі́вши полотно́, зняв його́, обгорну́в полотно́м і покла́в у грóбі, що був ви́сичений у скелі́. Пóтім прикóтів ка́мінь до вхо́ду грóбу; Марія́ ж Магда́ліна й Марія́, ма́ти Йо́сифа, диві́лись, де його́ покла́ли.

Кінець 10-му страстному Євангелію.

Євангеліє 10-те святих страстей: В той час *
Це ж і в неділю 3-тю після Пасхи, мирноносцям.

ГЛАВА 16.

1 **Я**кже минула * субота, Марія Маг-
2 далина, Марія, ма́ти Якова, та
3 Саломія купіли пахощів, щоб піти
4 та намастити Ісуса. Ра́но-вранці, пер-
5 шого дня тіжня, прийшли вони до
6 гробу, як сходило сонце, і говорили
7 між собою: Хто нам відкотить ка-
мінь від входу до гробу? Але, глянувши,
побачили, що камінь був відва-
лений, був бо дуже великий. Увійшовши
до гробу, побачили юнака, що
сидів праворуч, одягнений у білу одя-
жу, і злякались. Він до них промовив:
Не бійтеся! Ви шукаєте Ісуса Наза-
рянина, розп'ятого. Він воскрес, його
нема́ тут. Ось місце, де його були
поклали. Та ви йдіть, скажіть його уч-
ням та Петрові, що він випередить вас

у Галилєї: там його побачите, як він сказав вам. І вони, вийшовши, побігли геть від гробу, бо страх і трепет огорнув їх, і нікому нічого не казали, бо боялися.

Кінець 2-му воскресному, і мироносицям.

Зач.
71

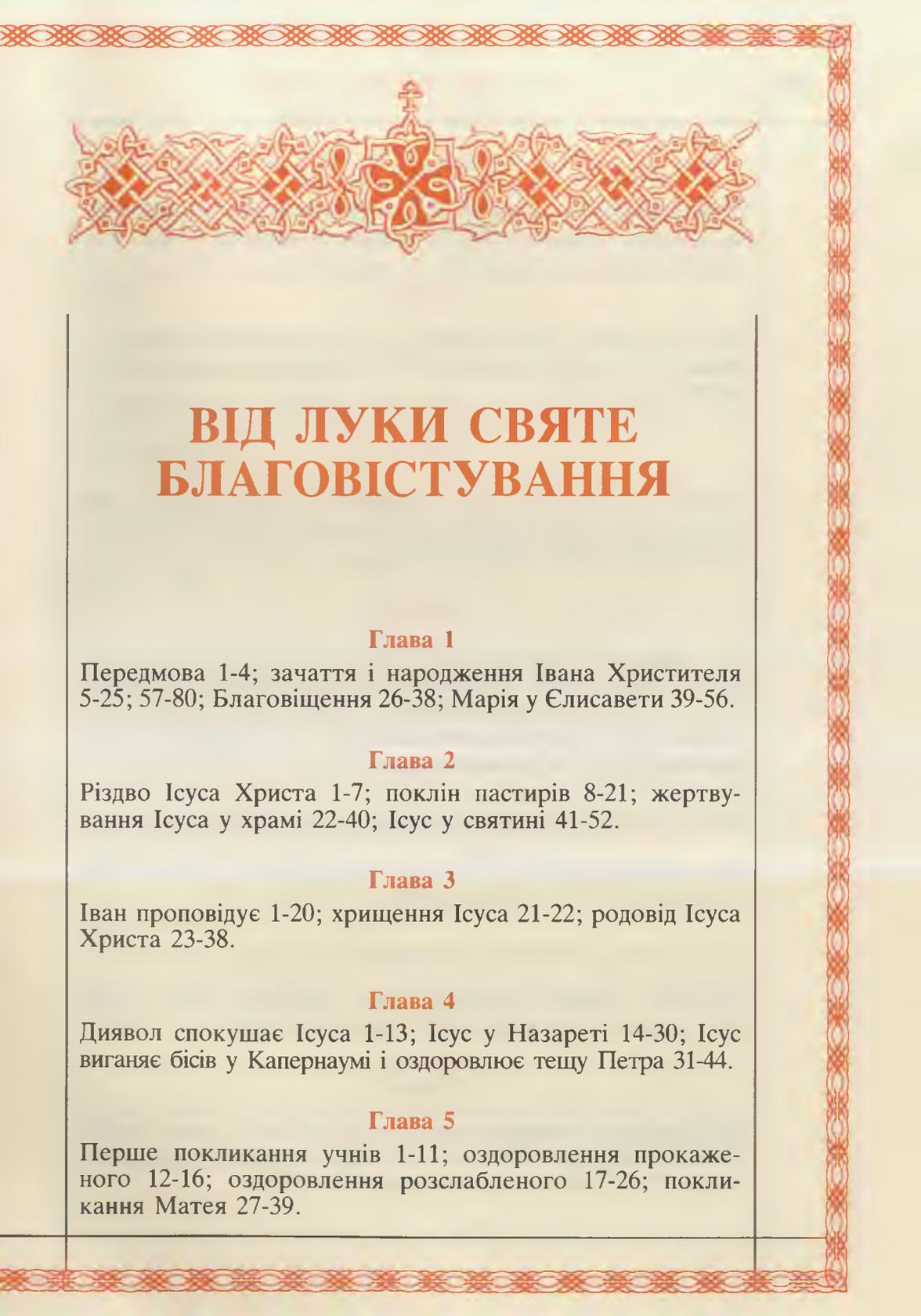
Коли Ісус воскрес * уранці першого дня тижня, найперше з'явився Марії Магдаліні, з якої вигнав був сім бісів. Вона пішла і повідомила тих, що були з ним і що сумували і плакали. Вони, почувши, що він живий та що вона його бачила, не йняли віри. Після цього з'явився в іншому вигляді двом з них, що були в дорозі і йшли на село. І ці, вернувшись, сповістили інших, але їм не йняли віри. Нарешті, з'явився він також і одинадцятьом, коли вони були за столом, і докоряв їм за їх не-

Євангеліє 3-тє воскресне: В той час, коли воскрес Ісус
Це і на Утрєні Вознесення Христового.

15 вірство та заскору́злість се́рця, що не
повірили тим, які ба́чили його́ воскресе́-
лого з ме́ртвих. І сказа́в їм: Ідіть по
16 всьому́ світу і пропові́дуйте Єва́нгеліє
всякому́ сотворі́нню. Хто уві́рує і охри-
сті́ється, той бу́де спасе́нний; а хто
17 не уві́рує, той бу́де осудже́ний. І ось
зна́ки, що бу́дуть супроводи́ти тих,
які уві́рують: ім'я́м мої́м виганя́ти-
муть бісі́в, говорі́тимуть нові́ми мо́-
вами; бра́тимуть гадю́к рука́ми і, хоч
18 би віпи́ли що сме́ртельне, не пошко́-
дить ї́м; на хво́рих кла́стимуть ру́ки,
і ї́м ста́не до́бре. Госпо́дь же Ісу́с,
19 промови́вши до них так, возні́сся на
не́бо і возсі́в правору́ч Бо́га. А вони́
20 пішли́ і пропові́дували всю́ди, і Гос-
по́дь помага́в ї́м та стве́рджува́в сло́-
во чуде́сами, які його́ супроводи́ли.
Амі́нь.

Кінець 3-му воскресному Євангелію і Вознесенню.
Кінець святого Євангелія від Марка. Має в собі 16 глав
і 71 церковне зачало.

ВІД ЛУКИ СВЯТЕ БЛАГОВІСТУВАННЯ

Глава 1

Передмова 1-4; зачаття і народження Івана Христителя 5-25; 57-80; Благовіщення 26-38; Марія у Єлисавети 39-56.

Глава 2

Різдво Ісуса Христа 1-7; поклін пастирів 8-21; жертвування Ісуса у храмі 22-40; Ісус у святині 41-52.

Глава 3

Іван проповідує 1-20; хрищення Ісуса 21-22; родовід Ісуса Христа 23-38.

Глава 4

Диявол спокушає Ісуса 1-13; Ісус у Назареті 14-30; Ісус виганяє бісів у Капернаумі і оздоровлює тещу Петра 31-44.

Глава 5

Перше покликання учнів 1-11; оздоровлення прокаженого 12-16; оздоровлення розслабленого 17-26; покликання Матея 27-39.

Глава 6

Учні зривають колосся 1-5; оздоровлення сухорукого 6-11; вибір апостолів 12-16; нагірна проповідь 17-49.

Глава 7

Оздоровлення слуги сотника 1-10; воскресіння юнака з Наїну 11-23; Ісус про Івана 24-35; грішниця помазує Ісуса 36-50.

Глава 8

Притча про сіяча 1-21; утихомирення бурі 22-25; біси входять у безроги 26-39; оздоровлення кровоточивої та воскресіння дочки Яіра 40-56.

Глава 9

Ісус висилає апостолів 1-6; Ірод хоче бачити Ісуса 7-9; помноження хлібів 10-17; Петро визнає, що Ісус – це Христос 18-22; про самозречення та хрест 23-27; Переображення 28-36; оздоровлення сновиди 37-45; суперечка між апостолами 46-50; самаряни не приймають Христа 51-62.

Глава 10

Ісус висилає учнів 1-16; учні повертаються 17-24; добрий самарянин 25-37; Марта й Марія 38-42.

Глава 11

Христос навчає молитися 1-13; вигнання бісів 14-28; засуд розпусного роду 29-36; картання фарисеїв 37-54.

Глава 12

Пересторога супроти навчання фарисеїв 1-3; кого треба боятися 4-12; про дочасні блага 13-34; притча про вірного слугу 35-48; Ісус приносить розподіл 49-59.

Глава 13

Ісус закликає до покаяння 1-5; притча про смоковницю 6-9; Ісус оздоровляє в суботу 10-17; зерно гірчичне і закваска 18-21; вузька брама 22-30; Ірод хоче вбити Христа 31-35.

Глава 14

Оздоровлення хворого на водянку 1-6; про покору 7-14; притча про запрошених на весілля 15-24; потреба самозречення 25-35.

Глава 15

Заблукана вівця 1-7; загублена драхма 8-10; про блудного сина 11-32.

Глава 16

Несправедливий управитель 1-8; про неможливість служити двом панам 9-18; багач та Лазар 19-31.

Глава 17

Чотири попередження 1-10; оздоровлення десятиох прокажених 11-19; прихід Божого Царства 20-37.

Глава 18

Притча про суддю та вдовицю 1-8; фарисей та митар 9-14; благословення дітей 15-17; багатий юнак 18-30; Ісус прорікає свої муки 31-34; оздоровлення сліпого 35-43.

Глава 19

Ісус у Закхея 1-10; притча про міни 11-28; в'їзд у Єрусалим 29-40; Ісус плаче над Єрусалимом 41-44; вигнання торгівців із храму 45-48.

Глава 20

Ісус не бажає відповідати книжникам 1-8; притча про виноградник 9-19; про данину кесареві 20-26; садукеї та воскресіння 27-40; Христос – син Давида 41-47.

Глава 21

Дві вдовині лепти 1-4; про зруйнування храму 5-19; про знищення Єрусалиму 20-38.

Глава 22

Тайна Вечеря 1-23; суперечка між апостолами 24-38; на Оливній горі 39-46; схоплення Ісуса 47-53; відречення Петра 54-62; Христос відкриває себе як Сина Божого 63-71.

Глава 23

Ісус перед Пилатом 1-7; перед Іродом 8-12; Ісус чи Варавва? 13-19; засуд Ісусові 20-25; Симон Киреней 26-32; розп'яття 33-43; смерть та похорони 44-56.

Глава 24

Жінки та Петро при гробі 1-12; по дорозі до Емаусу 13-35; Ісус з'являється апостолам 36-49; Вознесіння 50-53.

ВІД ЛУКИ СВЯТЕ БЛАГОВІСТУВАННЯ

ГЛАВА 1.

1 **Т**ому що * багато-хто брався скла-
2 сти оповідання про речі, які ста-
3 були від початку наочними свідками і
4 слугами слова, рішив і я, розвідавшись
про все докладно від початку, написати
тобі за порядком, високодостойний
Теофіле, щоб ти мав точне знання
науки, яку ти прийняв.

Зач.
1

Різдво святого пророка предтечі і Христителя Івана,
на Літургії: Тому що *

Зач.
2

Був за часів * Ірода, царя юдейсько- 5
 го, один священик, на ім'я Захарія, з 6
 черги Авії, та його жінка з дочок Аа- 7
 рона, на ім'я Єлисавета. Були вони 8
 обоє праведні перед Богом і викону- 9
 вали всі заповіді та накази Господні 10
 бездоганно. Але вони були бездітні, бо 11
 Єлисавета була неплодна, і обоє були 12
 похили віком. Ось одного разу, коли 13
 Захарія за порядком своєї черги слу-
 жив перед Богом, згідно з звичаєм
 священичої служби, випав на нього
 жереб увійти у храм Господній і кадити.
 А вся сила народу під час кадиння мо-
 лилася надворі. Тоді з'явився йому
 ангел Господній, стоячи праворуч ка-
 дильного жертівника. Захарія, побачивши його, стривожився, і страх на-
 пав на нього. Ангел сказав до нього:
 Не бійся, Захаріє, бо твоя молитва

23 вересня, на зачаття Івана Хрестителя:
 В той час був за часів *

14 вйслухана; жінка твоя Єлисавета по-
родить тобі сїна, і ти дасї йому ім'я
15 Іван. Він буде тобі на радість і веселість,
і багато радітимуть з його народжен-
16 ня, бо він буде великий в очах Господ-
ніх; не пїтиме він вина, ні напою
17 п'янокого, і наповниться Духом Святим
уже з лона матері своєї, і багато синів
Ізраїля наверне до Господа, їхнього
18 Бога. Сам він ітиме перед ним з духом
та силою Іллі, щоб навернути серця
батьків до дітей і неслухняних – до му-
19 дрости праведних, щоб приготувати
Господеві народ достойний. Захарія
сказав до ангела: По чому знатиму
20 це? Я бо старий і жінка моя на схїлі
віку свого. Ангел озвався до нього:
Я Гавриїл, що стою перед Богом; ме-
не послано говорити з тобою та при-
нести тобі цю благовість. Ось замовк-
неш і не зможеш говорити аж до
дня, коли це здійсниться, за те, що ти

не повірив слова́м мої́м, які збу́дуться
свого́ ча́су. Лю́ди чека́ли Заха́рії і ди- 21
вувáлись, що він так забари́вся у хра́мі.
Коли́ він вийшов, не міг до них гово- 22
рйти, і вони́ зрозумі́ли, що він ба́чив
виді́ння у хра́мі. Він же дава́в їм знакі́,
і зоста́всь німі́й. І як скінчи́лися дні 23
його́ служби, він верну́вся до свого́ до́му.

Зач.
3

Пі́сля тих днів зачала́ Єлисаветá, його́ 24
жі́нка, * і таї́лася п'ять міся́ців, ка́-
жучи: Так учини́в мені́ Господь у ці 25
дні, коли́ згля́нувся, щоб зня́ти мою́
ганьбу́ між людьмі́.

Кі́нець зачаттю́ Івана.
Переступи́ рідву́ Івана.

Шо́стого міся́ця а́нгел Гаври́їл був 26
по́сланий Бо́гом у мі́сто в Галиле́ї,
яко́му ім'я́ Назаре́т, до ді́ви, заруче́ної 27
чолові́кові, на ім'я́ Йо́сиф, з Даві́до-

Благові́щення Пресвято́ї Богороди́ці, на Літургі́ї:
В ті дні зачала́ Єлисаветá, жі́нка Заха́рії,
Це й на рідво́ Івана Предте́чі, на Утрени́.

28 вого до́му; ім'я́ ж діви було́ Марія.
Ввійшо́вши до неї́, а́нгел сказа́в їй:
Ра́дуйся, благодáтна, Госпо́дь з тобо́ю!
29 Благослове́нна ти між жі́нками. Вона́ ж
стриво́жилась цим сло́вом і почала́
розду́мувати в собі́, що могло́ значити
30 те привіта́ння. А́нгел сказа́в їй: Не
бійся, Марі́є! Ти бо знайшла́ ла́ску в
31 Бо́га. Ось ти зачне́ш у лоні́, і поро́диш
32 си́на, і дасі́ йому́ ім'я́ Ісу́с. Він бу́де ве-
лі́кий і Си́ном Всеви́шнього назве́ться.
Госпо́дь Бог дасть йому́ престо́л Даві́-
33 да, його́ ба́тька, і він царюва́тиме над
до́мом Якова́ повіки, і царюва́нню його́
34 го́ не бу́де кінця́. Марія́ сказа́ла до
а́нгела: Як воно́ ста́неться, коли́ я
35 му́жа не зна́ю? А́нгел у відпові́дь ска-
за́в їй: Ду́х Святі́й зійде на те́бе і
си́ла Всеви́шнього осі́нить тебе́, тому́
і святе́, що наро́диться, назве́ться Син
36 Бо́жий. Ось тво́я ро́дичка Є́лисавета́,
вона́ тако́ж у свої́й ста́рості́ зачала́
си́на, і оце́ шостий міся́ць тій, що її́

звуть непло́дною; нічо́го бо нема́є не-
 можли́вого в Бо́га. Тоді Ма́рія сказа́-
 ла: Ось я Госпо́дня слугі́ня: неха́й
 зо мно́ю ста́неться по тво́єму сло́ву.
 І віді́шов від не́ї а́нгел.

Кінець Благовіщенню на Літургії.

Зач
4

Ті́ми дня́ми Ма́рія зібра́лася і * пу-
 сти́лася шві́дко в доро́гу в гірську
 око́лицю, в місто Ю́ди. Уві́йшла вона́
 в дім Заха́рії і привіта́ла Єлиса́вету.
 Як почу́ла Єлиса́вета приві́т Ма́рії,
 здригну́лося дитя́ в її ло́ні, і Єлиса́вета
 сповни́лася Свя́тим Ду́хом, і склі́кнула
 сільним го́лосом, і сказа́ла: Бла-
 гослове́нна ти між жі́нками і благосло-
 ве́н плід ло́на тво́го! Зві́дкіля мені́ це, що
 прийшла́ до мене́ ма́ти Го́спода мо́го?
 Ось бо, як го́лос тво́го привіта́ння за-
 луна́в у мо́їх ву́хах, дитя́ з ра́дости здри-
 гну́лось у мо́їм ло́ні. Щасли́ва та, що

Благовіщення, на Утрени: В ті дні, вставши, Ма́рія
 Це й на інші свята Пресвятої Богородиці.

46 повірила, бо здійсниться сказане їй від
47 Гóспода. І мовила Марія: Величає душа
48 моя Гóспода, і дух мій радіє в Бóзі,
49 Спасі моїм, бо він зглянувся на покó-
ру рабі своєї; ось бо віднині ублажа-
тимуть мене всі роди. Велике бо вчи-
нів мені Всемогутній, і святе його ім'я.

Переступи Богородиці.

50 Милосердя його з роду в рід на тих,
51 що його бояться. Він виявив потугу
рамена свого, розвіяв гордих у заду-
52 мах серцець їх. Могутніх він скінув з
престолів, підняв смиренних угору.
53 Наситив голодних благами, багатих
54 відіслав з порожніми руками. Він при-
йняв Ізраїля, слугу свого, згадавши
55 своє милосердя, як обіцяв був батькам
нашим – Авраамові і його потомству
повіки.

Читай Богородиці:

Марія пробула в Єлисаветі місяців зо три; потім вернула ся до дому свого.

56

Кінець Богородиці.

Читай різдву Івана:

Тим часом настав Єлисаветі час родити, і вона породила сина. Її сусідитя родина почули, що Господь виявив їй своє велике милосердя, і радували ся з нею. Восьмого дня прийшли обрізати хлоп'я, і хотіли назвати його ім'ям його батька – Захарія; але його мати заговорила, кажучи: Ні, він буде зватися Іван. Кажуть до неї: У твоїй родині нема нікого, хто звався б тим ім'ям. І спитали його батька знаками, як би хотів, щоб той назвався. Попросивши табличку, він написав: Іван – його ім'я. Всі дивувались тому. Тієї ж хвилини відкрились його уста і язик розв'язався, і він почав говорити та благословити Бога. І страх напав на всіх їхніх сусідів; по всіх гір-

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66 ських околицях Юдеї про все це го-
ворили. Усі, що чули, берегли те
в своїм серці і між собою казали: Що
67 з того хлоп'яти буде? І, справді, рука
Господня була з ним. Захарія, його
68 батько, сповнився Святим Духом і по-
чав пророкувати: Благословен Го-
сподь, Бог Ізраїля, що навідався і звіль-
нив народ свій.

Переступи різдву Івана.

69 Що підняв нам спасенну потугу в до-
мі Давіда, слуги свого; як то він спові-
70 стив був устами святих своїх від віку
пророків, що нас спасе від ворогів на-
71 ших та з рук усіх тих, що нас ненави-
дять, що вчинить милосердя з нашими
72 батьками і що згадає святий союз свій:
73 клятву, якою був поклявся Авраамові,
74 нашому батькові, що дасть нам,
звільненим з рук ворогів, служити йому
75 безстрашно у святості та справедливості,
перед ним увесь вік наш.

Читай різдву Івана:

А ти, дитино, пророком Вишнього назвешся, бо перед Господом будеш ходити, щоб приготувати йому дорогу.

Переступи різдву Івана.

Дати його народові знання спасіння через відпущення гріхів їх, завдяки сердечній милості нашого Бога, з якою зглянулось на нас Світло з висоті, щоб освітити тих, що сидять у темряві та в тіні смертній, щоб спрямувати наші ноги на дорогу миру.

Читай різдву Івана:

Дитя ж росло і скріплялося на дусі та пробувало в пустині аж до дня свого об'явлення Ізраїлеві.

Кінець різдву Івана, на Утрені й на Літургії.

76

77

78

79

80

ГЛАВА 2.

1 **Т**іми днями * вийшов наказ від ке-
2 саря А́вгуста переписати всю
3 вселенну. Це був перший перепис,
4 коли Сірією правив Киріній. І всі
5 йшли записатися – ко́жний у сво́є мі-
6 сто. Пішов також і Йо́сиф з Галилеї,
7 з міста Назарету, в Юдею, в місто Да-
8 віда, що зветься Вифлеєм, бо він по-
9 ходив з до́му й роду Давіда, щоб запи-
сатися з Марією, зарученою своєю,
що була вагітна. Коли вони були там,
настав їй час родити, і вона породила
свого сина первородного, спвила його
та поклала в ясла, бо не було їм
місця в заїзді. Були ж у тій стороні
пастухи, що перебували в чистім полі
та вночі стояли на сторожі коло своїх
отар. Аж ось ангел Господній з'явився

В навечір'я Різдва Христового, і на 3-му Часі: У ті дні *

їм, сла́ва Госпо́дня їх осія́ла, і вели́кий страх огорну́в їх. А́нгел сказа́в їм: Не бійтеся, бо я звіща́ю вам вели́ку ра́дість, що бу́де ра́дістю всьогó наро́ду: Сьогóдни вам народи́вся у місті Да́відовім Спаси́тель – Хри́сто́с Госпо́дь. І ось вам знак: ви зна́йдете дитя́ спові́те, що лежа́тиме в я́слах. І вми́ть пристáла до а́нгела вели́ка си́ла небесно́го ви́йска, що хвали́ла Бо́га, ка́жучи: Сла́ва на висóтах Бо́гу, і на землі́ мир, лю́дям благово́ління. І коли́ а́нгели зняли́сь від них на не́бо, пастухи́ оди́н до одного заговори́ли: Ходи́м лишéнь до Вифле́му та подиви́мся на те, що Госпо́дь об'я́вив нам. Пішли́ вони́ поспі́шно і знайшли́ Марі́ю, Йо́сифа і дитя́тко, що лежа́ло в я́слах. Побáчивши його́, вони́ розпові́ли, що їм бу́ло ска́зано про це хлоп'я́тко; і всі, хто чув їх, дивувáлись тому́, що пастухи́ їм опові́дали. Марі́я ж пильно

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

зберігала все це, роздумуючи в своїм серці.

20 **А** * пастухи вернулися, прославляючи і хвалячи Бога за все, що чули й бачили, так як їм було сказано.

Зач.
6

Кінець навечір'ю Різдва Христового і 3-му Часові.

21 Як сповнилось вісім днів, коли мали обрізати хлоп'ятко, назвали його ім'ям Ісус – що дав був ангел, перше ніж воно зачалось в лоні.

Переступи Обрізанню.

22 **І** як сповнились дні очищення їхнього, вони, за законом Мойсея, привели його ** в Єрусалим поставити перед Господом, як написано в Господньому законі: Кожний хлопець первородний буде посвячений Господеві. І принесли жертву, як написано в Господньому законі: пару горлиць або двоє голубенят.

Зач.
7

Обрізання Господне, на Літургії: В той час
Стрітєння Господне, на Літургії:
В той час принесли батькі дитя Ісуса **

Зач.
8

А * був у Єрусалімі чоловік на ім'я Симеон; чоловік той, праведний та побожний, очікував утіхи Ізраїля, і Дух Святий був на ньому. Йому було відкрито Святим Духом, що не бачитиме смерти, перш ніж побачить Христа Господа. Він прийшов Духом у храм, і як батькі вносили дитя Ісуса, щоб над ним учинити за законним звичаєм, він узяв його на руки, благословив Бога і мовив: Нині можеш відпустити раба твого, Владико, за твоїм словом у мірі, бо бачили очі мої спасіння твоє, що ти приготував перед усіма народами; світло на просвіту поганам, і славу людей твоїх – Ізраїля.

Кінець Стрітенню на Утрени.

Батько його і мати дивувалися тому, що говорилося про нього. Симеон благословив їх і сказав до його матері

Стрітєння Господнє, на Утрени, і в день пам'яті Симеона богоприїмця: В той час *

35 Марії: Ось цей поставлений для па-
діння і підняття багатьох в Ізраїлі; він
36 буде знаком протиріччя, – та й тобі са-
мій меч пройде душу, – щоб відкрились
37 думки багатьох сердець. Була там та-
кож і Анна, пророчиця, дочка Фануїла
з покоління Асера; вона ж була вельми
похила віком, проживши сім років з
38 чоловіком від дівування свого і, зоста-
вшись вдовою аж до вісімдесят четвёр-
того року, не відходила від храму,
служачи Богові вночі і вдень по́стом
та молитвою. І надійшла вона тієї са-
мої години і почала прославляти Бога
та говорити про нього всім, що чека-
ли визволення Єрусалиму.

Кінець святому.

39 Як вони зробили все за законом Го-
споднім, вернулися в Галилею, до На-
зарету, свого міста.

Читай Обрізанню:

40 Хлоп'я ж росло й міцніло, повне
мудрости, і благодать Божя була на
ньому.

Кінець Стрітенню. на Літургії.

Батькі його ходили щоробку в Єрусалим на свято Пасхи. І як йому було дванадцять років, вони пішли за звичаєм на свято. Коли минули ті дні і вони верталися, хлопчина Ісус зостався в Єрусалимі; батькі ж його про те не знали. Гадаючи, що він у гурті, вони пройшли день дороги і тоді почали його шукати між родичами та знайомими, та, не найшовши, вернулися в Єрусалим, щоб там його шукати. Через три дні знайшли його у храмі, як він сидів серед учителів та слухав і питав їх. Усі ті, що його слухали, дивувалися його розумові й відповідям. Побачивши його, вони були здивовані, і його мати сказала йому: Дитино, чому ти так зробив нам? Ось батько твій і я, боліючи, тебе шукали. Він відповів їм: Чого ви мене шукали? Хіба не знали, що я маю бути при справах Отця мого? Але вони не зрозуміли слова, що він сказав їм. І він

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

пішов з ними, і вернувся у Назарет, і був їм слухняний. А мати його зберігала всі ці слова у серці своїм. Ісус же зростає мудрістю, літами і ласкою в Бога та в людей.

Кінець Обрізанню.

ГЛАВА 3.

1

П'ятнадцятого * року правління кесаря Тиверія, коли Понтій Пилат був правителем Юдеї, Ірод четверовласником Галилеї, а Филип, його брат, четверовласником краю Ітурей та Трахонітиди, Лісаній же четверовласником Авілені, за первосвященників Анни та Каяфи, слово Боже було до Івана, сина Захарії, в пустині. І він ходив по всій околиці йорданській, про-

Зач.
4

2

3

повідуючи хрищення покаяння на прощання гріхів, як написано в книзі пророцтв пророка Ісаї: Голос вопіючого в пустині: Готуйте путь Господню, рівняйте стежки його. Кожна долина заповниться, кожна гора й горб знизиться, нерівне вирівняється, дороги вибоїсті стануть гладкі, і кожна людина побачить спасіння Господнє. Іван говорив до людей, що приходили християтися до нього: Роді гадючий! Хто вам вказав утікати від грядучого гніву? Чиніть плоди, достойні покаяння, і не заходьтеся говорити собі: Маємо за батька Авраама. Кажу бо вам, що Бог з цього каміння може підняти дітей Авраамові. Бо вже сокіра при корені дерев: кожне бо дерево, що не приносить доброго плоду, зрубують та вкинуть у вогонь. Люди питали його: Що нам робити? Він відповів їм: Хто має дві одежі, нехай дасть тому,

4

5

6

7

8

9

10

11

12 що не має. А хто має харч, нехай так
само зробить. Прийшли також митарі
13 христітись і казали йому: Учителю,
що маємо робити? Він сказав їм:
14 Нічого не домагайтесь більше того,
що вам призначено. Вояки теж його
питали: А ми що маємо робити? Він
відповів їм: Нікому кривди не чиніть,
фальшиво не доносьте і вдовольняйтесь
15 вашою платнею. Тому що люди у своїм
серці вижидали і кожен міркував про
16 Івана, чи не він часом Месія, Іван звер-
нувся до всіх і сказав: Я вас хрищу
водою, але йде сильніший від мене,
якому я негідний розв'язати ремінь
взуття його. Той буде вас христити
17 Духом Святим і вогнем. Лопата в руці
в нього, щоб вічистити тік свій і зі-
брати пшеницю в свою клуню, а поло-
18 ву спалити вогнем незагасним. Навча-
ючи ще багато іншого, він звіщав на-
родові Добру Новину.

Кінець навечір'ю Богоявлення.

Зач.
10

Тим часом четверовласник Ірод, якому Іван докоряв * за Іродіяду, жінку його брата, і за все, що Ірод учинив, додав до того всього ще й те, що замкнув Івана до в'язниці. І сталося, як увесь народ христівся, і Ісус, охристівшись, молився, відкрилось небо, і Дух Святий у тілеснім віді, немов голуб, зійшов на нього, і з неба залунав голос: Ти Син мій улюблений, тебе я вполюбаю.

19

20

21

22

Кінець понеділкові.

Зач.
11

Ісус, коли ** почав проповідувати, мав яких тридцять років і, як гадали, був сином Йосифа, сина Елі, сина Маттата, сина Леві, сина Мелхі, сина Янна, сина Йосифа, сина Маттатії, сина Амоса, сина Наума, сина Еслі, сина Наггая, сина Маата, сина Маттатії,

23

24

25

26

Понеділок 18-го тижня:

В той час Ірод четверовласник, якому докоряв Іван *
Вівторок 18-го тижня: В той час, коли Ісус **

27 сїна Семеїна, сїна Йосєха, сїна Йода,
сїна Йоанна́на, сїна Рєси, сїна Зоровавела,
сїна Салатїїла, сїна Нєрі, сїна Мєлхі,
28 сїна Адді, сїна Коса́ма, сїна Елмада́ма,
29 сїна Ера́, сїна Ісуса́, сїна Елієзєра́,
сїна Йорїма́, 30 сїна Матта́та,
сїна Левї́, сїна Симео́на, сїна Юди́,
сїна Йосифа́, сїна Иона́ма, сїна Еліякі́ма,
31 сїна Мєлєа́, сїна Мєнни́, сїна Матта́та,
сїна Натана́, 32 сїна Давїда́,
сїна Єссея́, сїна Йовїда́, сїна Воо́за,
сїна Са́ли, сїна Наассо́на, сїна
33 Амінада́ва, сїна Адмі́на, сїна Арні́,
сїна Есро́ма, сїна Фарєса́, сїна Юди́,
34 сїна Якова́, сїна Ісаака́, сїна Авраа́ма,
сїна Та́ри, сїна Нахо́ра, 35 сїна Серу́ха,
сїна Рага́ви, сїна Фалє́ка, сїна
36 Евє́ра, сїна Са́ли, сїна Каїна́ма,
сїна Арфакса́да, сїна Сї́ма, сїна Но́я,
37 сїна Ламє́ха, сїна Матусали́,
сїна Ено́ха, сїна Ярє́та, сїна Малеле́ла,
38 сїна Каїна́ма, сїна Ено́са, сїна Сї́та,
сїна Ада́ма, сїна Бо́га.

ГЛАВА 4.

Зац.
12

І сус же, по́вен Ду́ха Свято́го, * вер-
ну́вся з-над Йо́рдáну, і Дух повів
йо́го в пусти́ню,

Кінець вітїркові.

де со́рок днів йо́го спокуша́в дія-
вол; і протя́гом тих днів Ісус не їв ні-
чо́го. Ко́ли ж вони́ кінчи́лись, він зго-
лоднів. Дия́вол йо́му ка́же: Якщо́ ти
Син Бо́жий, скажи́ цьо́му ка́меневі,
щоб став хлі́бом. Ісус озва́всь до ньо́-
го: Напи́сано, що не са́мим лише́
хлі́бом жи́тиме люди́на. То́ді дия́вол
вивів йо́го ви́соко, показав йо́му в од-
ну́ мить усі́ ца́рства сві́ту і сказа́в до
ньо́го: Я дам то́бі всю цю́ вла́ду і
сла́ву їхню, бо вона́ мені була́ пере́да-
на, і я даю́ її, ко́му захочу́. І ко́ли ти
покло́нишся пе́редо мно́ю, вся тво́я

Середа 18-го тижня: В той час Ісус, повний Ду́ха Свято́го, *

8 б́уде. Ісус у відповідь сказа́в до нього:
Напи́сано: Ти б́удеш поклоня́тись
9 Го́сподеві, Бо́гові твоє́му, і йому́ єди́-
ному служи́ти. По́тім він пові́в його́ в
Єрусали́м, поста́вив на крилі хра́му і
сказа́в до нього: Коли́ ти Син Бо́жий,
10 кинься звідсі́ль додо́лу; напи́сано бо:
Він а́нгелам свої́м велі́тима про тебе,
11 щоб тебе́ зберега́ли; і вони́ зніму́ть те-
бе́ на ру́ки, щоб ти не спіткнѹвсь но-
12 го́ю об ка́мінь. Ісус озва́всь до нього:
Ска́зано: Не спокуша́тимеш Го́спода,
13 Бо́га твого́. І, скінчи́вши всі споку́-
си, диявол віді́йшо́в від нього́ до яко́-
14 гось ча́су. Ісус у сі́лі Ду́ха верну́вся в
Галиле́ю, і чу́тка про нього́ рознесла́сь
15 по всій око́лишній краї́ні. Він навча́в
по всіх і́хніх синаго́гах, і всі його́ хва-
лили.

Кінець середі.

Зач.
13

Прибув він * у Назарет, де був вихований, увійшов своїм звичаєм суботнього дня в синагогу і встав, щоб читати. Йому подали книгу, і він, розгорнувши її, знайшов місце, де було написано: Дух Господній на мені, бо він помазав мене. Послав мене благовістити вбогим, звіщати полоненим вивольнення, сліпим прозріння, випустити пригноблених на волю, оповістити рік Господнього помилування. Згорнувши книгу, він віддав її слугі і сів. Очі всіх у синагозі були пильно звернені на нього. І він почав до них говорити: Сьогодні збулось це писання у вухах ваших. Всі свідчили про нього і дивувались словам ласки, які виходили з уст його.

16

17

18

19

20

21

22

Кінець четвергові і Новому рокові.

Четвер 18-го тижня: В той час прийшов Ісус
Це й 1 вересня, на Новий рік.

23 * І говоріли: Чи він не син Йосифа? Він сказав їм: Ви, певно, скажете мені цю пріновідку: Лікарю, віликуй себе самого. Про що ми чули, що сталося в Капернаумі, зроби те й тут у
24 твоїй батьківщині. І він додав: Істинно кажу вам: Ніякого пророка не приймають у його батьківщині. Та я вам
25 кажу по правді: Багато вдів було в Ізраїлі за днів Іллі, як зачинилось було небо на три роки й шість місяців, і великий голод лютував по всьому краю;
26 однак, ні до однієї з них не був посланий Ілля, тільки в Сарепту, що в Сидон-краю, до вдови жінки. Та і проказаних теж в Ізраїлі було чимало за пророка Єлисея; однак, ніхто з них не очистився, крім сирійця Наамана. Почувши це, всі в синагозі сповнилися
27 люттяю і, вставши, вигнали його геть
28
29

Зав.
14

П'ятниця 18-го тижня: Того часу дивувалися люди словам ласки, що виходили з уст Ісусових,
Це й пророкові Іллі.

за місто і вивели на край горі, на якій було збудоване їхнє місто, щоб скинути його додолу. Та він, пройшовши серед них, пішов далі.

30

Кінець п'ятниці і святому.

Зач.
15

Потім прийшов у Капернаум, у місто галилейське, і навчав їх у суботу.

31

* І дивувалися його науці, бо його слово було повне влади. А був там у синагозі чоловік, що мав нечистого духа; він закричав сильним голосом: Лиші, що нам і тобі, Ісусе Назарянине? Прийшов ти погубити нас? Я знаю, хто ти: ти – святій Божий. Ісус погрозив йому, кажучи: Мовчй і вийди з нього. І, кинувши ним об землю перед усіма, демон вийшов з нього, нічого не зробивши йому злого. Жах огорнув усіх, і вони один до одного казали:

32

33

34

35

36

Субота 18-го тижня: В той час прийшов Ісус у Капернаум, місто галилейське, і навчав людей у суботу.

Що це за мова, що він з владою й сілою велить нечистим духам, і вони виходять!

Кінець суботи.

37 **І** рознеслася про нього чутка скрізь
38 по всій тій країні. Війшовши з си-
нагоги, він пішов у дім Сімона. * Те-
ща Сімона була в тяжкій гарячці, і
39 його попросили за неї. Нахилившись
над нею, він погрозив гарячці, і гаряч-
ка відійшла від неї; зараз же підвів-
40 шись, теща почала їм usługовувати. А
як заходило сонце, всі, хто мав яких
недужих на різні хвороби, приводили
їх до нього, і він на кожного з них
41 клав руки, і оздоровляв їх. А з бага-
тьох з них виходили також і біси, що
кричали: Ти – Син Божий! Та він,
грозячі, не давав їм говорити, бо вони
42 знали, що він – Христос. Як настав

Зач.
16

Понеділок 19-го тижня: В той час прийшов Ісус до дому Сімона і рознеслася чутка про нього по всій тій країні. *

день, він вийшов і пішов на самотнє місце, і люди кинулись його шукати, і, найшовши, хотіли затримати його, не пустити від себе. Він сказав їм: Я маю й іншим містам звіщати Добру Новину про Царство Божє, бо на це я посланий. І проповідував по синагогах у Галилєї.

43

44

Кінець понеділкові.

ГЛАВА 5.

Зач.
17

Одного разу, коли народ товпився коло нього, щоб почути слово Божє, і він стояв * біля Генезаретського озера, побачив два човні, що стояли край озера; рибалки вийшли з них і полоскали сіті. Він увійшов в одін з човнів, що належав Сімонові,

1

2

3

Неділя 18-та: Одного разу, коли стояв Ісус *

і попросів його відплисти трохи від землі, а сам, сівши, з човна почав народ навчати. Коли він перестав говорити, сказав до Сімона: Відчали на глибінь і закиньте ваші сіті на ловитву. Озв'явся Сімон і каже: Наставнику, всю ніч ми трудилися, і нічого не піймали, але на твоє слово закину сіті. Так вони і зробили, і піймали велику силу риби, і їхні сіті почали рватися. Тоді вони кивнули до своїх товаришів, що були в другім човні, щоб ті прийшли і допомгли їм. Прийшли вони і наповнили обидва човні, аж почали потопати. Побачивши це, Сімон Петро припав до стіп Ісуса і каже: Іди від мене, Господи, бо я грішний чоловік. Жах бо великий огорнув його й усіх, що були з ним, від ловитви риб, що їх піймали, як також і Якова та Івана, синів Заведєя, які були спільниками Сімона. Ісус промовив до

Сїмона: Не бійся! Віднині будеш ловити людей. І, вітягши човна́ на бе́рег, кїнули все, і пішли́ слідо́м за ним.

Кінець неділі.

Зач.
18

І от, як він * був в однім з міст, з'явився чоловік, увесь у проказі. Побачивши Ісуса, упав він ниць і став його́ благати: Господи, якщо́ хочеш, можеш мене́ очїстити. Ісус простягнув ру́ку, доторкнүвсь до нього́ і ка́же: Хóчу, очїсться! І вми́ть покинула його́ проказа. І наказав йому́: Ні́кому не говори́, але́ йди та покажїсь священи́кові і принеси́ дар за твоє́ очїщення, як наказав Мойсе́й, їм на свідчення. Чутка про нього́ шїрилась дедалі́ бїльше, і сі́ла людей збігáлася, щоб його́ почу́ти і вїлікуватись від своїх недуг. Та він відхо́див у місця́ са́мітні і мо́лився.

Кінець вітїркові.

17 **І** ста́лось одно́го дня, коли́ Ісус * на-
вча́в, були́ при то́му фарисе́ї та зако-
новчи́тели, що прийшли́ були́ з усіх сіл
Галиле́ї та Юде́ї, і з Єрусали́му; і сі́ла
18 Госпо́дня була́ на ньо́му, щоб оздоро-
вля́ти. Аж ось лю́ди несúть на лі́жку
чолові́ка, що був розсла́блений; вони́
шука́ли, як би його́ внести́ і покла́сти
19 пе́ред ним. Не найшо́вши, кудо́ю б йо-
го́ внесе́ти че́рез на́товп, вілі́зли на по-
крі́влю і крі́зь черепа́ну стéлю спу-
сти́ли його́ з лі́жком на се́редину пе́ред
20 Ісу́са. Ба́чачи і́хню ві́ру, Ісус мо́вив:
Чолові́че, проща́ються то́бі грі́хи тво́ї!
21 Кні́жники та фарисе́ї поча́ли міркува́-
ти: Хто це, що гово́рить богоху́ль-
ства? Хто мо́же грі́хи відпусkáти, крім
22 одно́го Бога́? Ісус, зна́ючи думкі́ і́х-
ні, відпові́в їм: Чо́му так ду́маєте

Зач.
19

в серцях ваших? Що лєгше – сказа́ти: 23
 Відпускаються тобі гріхі твої; чи 24
 сказа́ти: Встань і ходи́? Та щоб ви
 зна́ли, що Син Чоловічий ма́є вла́ду 25
 на землі гріхі відпуска́ти, – мовив
 розсла́бленому, – кажу́ тобі: Встань,
 візьми́ твоє лі́жко і йди додо́му. І вмить 26
 він встав у них пе́ред очима, взяв те,
 на чо́му лежа́в, і пішо́в до свого́ до́му,
 сла́влячи Бо́га. Всі, диву́ючись, остов-
 піли і прославля́ли Бо́га, і, по́вні
 стра́ху, каза́ли: Сього́дні ба́чили ми
 дивні речі.

Кінець суботи.

Зач.
20

Після цього він вийшов, * побачив 27
 митника, Леві на ім'я, що сидів на
 митниці, і сказав до нього: Ходи́ за
 мною! Той, кинувши все, встав і пі- 28
 шов за ним. Потім Леві справив для 29
 нього великий бенкет у своїй хаті;

Субота 20-го тижня: В тому часі, коли проходив Ісус, *

30 була там велика сила мітарів та інших
з ними за століом. Фарисеї та їхні
кніжники нарікали і, звертаючись до
його учнів, говорили: Чого ви з мі-
тарями і грішниками їсте й п'єте?
31 Ісус у відповідь сказав їм: Не здорові
32 потребують лікаря, але хворі. Я при-
йшов клікати не праведників, але
грішників до покаєння.

Кінець суботі.

33 Вони йому казали: * Учні Івана
постять часто і моляться, так само й
учні фарисеїв, твої ж їдять та п'ють!
34 Ісус до них промовив: Чи можете
примусити весільних гостей постити,
35 поки молодий з ними? Прийдуть дні,
колі візьмуть від них молодого, тоді
36 будуть постити в ті дні. Він їм сказав
також цю прітчу: Ніхто не відриває

Зач
21

Середа 19-го тижня:

В той час приступили фарисеї до Ісуса, кажучи:

кускá від нової одéжі і не пришивáє його́ до старої, а то й нову́ порвé, і лáтка від нової не підійде до старої. Ніхтó такóж не вливáє молодóго вина́ до старі́х бурдюкíв, а то новé вино́ прорвé бурдюкі́, і вино́ розіллéться, і бурдюкі́ пропадуть. Алé молодé вино́ слід вливáти до нові́х бурдюкíв. І ніхтó, що п'є старé вино́, новóго не захóче, бо кáже: Старé ліпше.

37

38

39

Кінець середі.

ГЛАВА 6.

Зач.
22

Одного́ ра́зу в субóту, ко́лі Ісýс прохóдив * засіяними ланáми, учні́ його́ зривáли колоскі́ і, розтёрши їх рука́ми, їли. Деякі́ з фарисеї́в їм сказа́ли: Чому́ ви робите, чо́го не го-

1

2

Субота 21-го тижня:

Одного́ разу, ко́лі Ісýс у субóту прохóдив

3 дїться робїти в суботу? Ісус відповів
їм: Хїба ви не читали, що зробив
4 Давїд, як зголоднів, він сам і ті, що
були з ним? Як він увійшов у дім Бо-
жий, взяв жертівні хліби, їв їх і дав
5 тим, що були з ним, – хліби, якіх не
дозволено їсти, хїба що самим свяще-
6 никам? Далі сказав їм: Син Чоловічий
– владика і суботи. Раз якось, другої
7 суботи, ввійшов він у синагогу і почав
навчати. А був там чоловік з сухою
8 пра́вою рукою. Кніжники та фарисеї
ста́ли за ним назирати, чи він оздоро-
вить у суботу, щоб знайти яке оскар-
9 ження на нього. Ісус же знав думки
їхні і сказав до чоловіка, що мав суху
руку: Встань і вийди на середину!
10 Підвівся той і став. Тоді Ісус до них
промóвив: Питаю вас: Чи годїться в
суботу добро́ чинїти, чи зло робїти?
Спасти́ життя, чи погубїти? І, глянувши
кругом на всіх, сказав до нього: Про-

стягні руку! Той зробив так, і його рука стала здорова, як і друга.

Кінець суботі.

Вони ж наповнилися люттям і змовлялися між собою, що їм зробити з Ісусом.

Зач.
23

Тіми днями він вийшов * на гору молитись і провів усю ніч на молитві до Бога. А як настав день, покликав своїх учнів і вибрав з них дванадцятьох, яких назвав апостолами: Сімона, якого назвав Петром, Андрія, його брата, Якова, Івана, Філіпа, Вартоломія, Матія, Тому, Якова, сина Алфія, Сімона, на прізвище Зилота, Юду, сина Якова, та Юду Іскаріота, що став зрадником.

Зач.
24

Зійшовши з ними, він став ** на рівнім місці; була там велика сила

Четвер 19-го тижня: В той час вийшов Ісус *

П'ятниця 19-го тижня: В той час став Ісус **
Це ж і преподобним.

18 його́ учнів і люде́й вельми багáто з Юде́ї
та з Єрусали́му, і з побере́жжя Ті́ру та
Сидо́ну. Вони́ прийшли́ слухати його́ і
оздорові́тись від своїх недуг; і всі ті,
19 що їх мучили нечисти́ ду́хи, теж оздо-
ровля́лись. Увесь наро́д намага́вся
його́ торкнутися, бо си́ла вихо́дила з
нього́ і всіх оздоровля́ла.

Кінець четвергові.

20 Тоді він, звівши на своїх учнів о́чі,
мо́вив: Блаже́нні вбо́гі, бо ва́ше Ца́р-
ство Бо́же. Блаже́нні голо́дні ні́ні, бо
21 ви насити́теся. Блаже́нні, що пла́чете
ні́ні, бо бу́дете смія́тись. Блаже́нні
22 бу́дете, коли́ вас нена́видітимуть лю́ди,
коли́ вас вілучать, коли́ ганьби́тимуть
вас та коли́ викинуть як безче́сне ва́ше
23 ім'я́ Си́на Чолові́чого ра́ди. Раді́йте
того́ дня і веселі́ться, бо ва́ша наго-
ро́да вели́ка на не́бі.

Кінець п'ятниці і преподобним.

Так са́мо бо батькі́ їхні пово́дилися
з проро́ками.

Зач.
25

* **Г**о́ре вам, бага́тим, бо ви одер-
жали втіху ва́шу. Го́ре вам, що сїті
ніні, бо бу́дете голодува́ти. Го́ре вам,
що смієте́ся ніні, бо бу́дете ридати́ й
сумува́ти. Го́ре вам, коли́ про вас усі
люди́ бу́дуть добре́ говори́ти. Так са́мо
бо ба́тькі їхні́ пово́дилися з ло́жними
проро́ками. А вам, що слуха́єте, кажу́:
Люби́ть ворогів ва́ших, добро́ чиніть
тим, які вас нена́видять, благослов-
ляйте тих, які вас проклина́ють, мо-
літься за тих, що вас зневажа́ють. Тому́,
хто б'є тебе́ в одну́ щоку́, підста́в і дру́-
гу; хто ж бере́ в тебе́ світу, не боро-
ні й оде́жі. Дай ко́жному, хто тебе́ про-
сить; хто бере́ щось твоє́, не допоми-
найся.

24

25

26

27

28

29

30

Кінець понеділкові.

Зач.
26

І як ** бажа́єте, щоб вам чині́ли лю́-
ди, чині́ть їм і ви так са́мо. Коли́ ви

31

32

Понеділок 20-го тижня:

Сказав Господь юдеям, які до нього прийшли:

Неділя 19-та: Сказав Господь: Як **

любіте тих, що вас люблять, якá вáша
заслúга? Таж бо і грішники люблять
33 тих, що їх люблять. І колі чíните до-
брó тим, що вам чíнять, якá вам за-
34 заслúга? І грішники те сáме чíнять. І
колі ви позичáєте тим, від кóго máєте
надію назáд узýти, якá вáша заслúга?
Аджé і грішники грішникам позичá-
35 ють, щоб відібрати від них рівне. Ви ж
любíть ворогів вáших, добрó чинíte
їм, і позичáйте, не чекаючи назáд ні-
чóго, і велика бúде вáша нагорода, і
бúдете синáми Всеvíшнього, бо він
36 добрий для невдячних і злих. Бúдьте
милосéрдні, як і Отець ваш милосéрд-
ний.

Кінець неділі.

37 **Не** судíte, * і не бúдете сýджені; не
засýджуйте, і не бúдете засýджені;
38 простíte, і вам простíteся. Дáйте,

Злч.
27

Вівторок 20-го тижня: Сказав Господь: Не судíte, *

і вам дасться: міру добру, натоптану, потрясену, переповнену дадуть вам. Якою бо мірою ви міряєте, такою й вам відміряють. Він їм сказав також і притчу: Чи може сліпий водити сліпого? Хіба вони обидва не впадуть у яму? Учень не більший за вчителя, але, навчившись, ко́жний буде, як його вчитель. Чому́ дивишся на ска́лку в о́ці брата тво́го, коло́ди ж у власні́м о́ці не чуєш? І як можеш сказа́ти б́ратові тво́єму: Дай, б́рате, вийму ска́лку, що в твої́м о́ці, ти, що не ба́чиш коло́ди, яка́ у твої́м о́ці? Лице́міре, вийми пере́дше коло́ду з о́ка сво́го, і тоді побачиш, як вийняти ска́лку з о́ка б́рата тво́го. Нема́є до́брого де́рева, що родило б плід пога́ний, ані де́рева пога́ного, що родило б плід до́брий. Ко́жне бо де́рево по сво́єму пло́ді пізнається; не зрива́ють бо смо́кви з терні́ни, ані з ожі́ни не збира́ють виногра́ду. До-

39

40

41

42

43

44

45

бра людина з доброго скарбу серця свого виносить добре; лиха ж з лихого лихе виносить, бо з повноти серця уста говорять.

Кінець вітківки.

46 **Чому** * ви мене звете: Господи, Го-
47 споди, а не робите, що я кажу? Кож-
ний, хто приходить до мене, слухає
мої слова і виконує їх – скажу вам, на
48 кого він схожий: він схожий на чо-
ловіка, що, будуючи дім, викопав глі-
боко і поклав підвалину на камінь. І
як настала злива, води натиснули на
дім той, але не могли його захитати,
49 бо він збудований був добре. Той же,
хто слухає і не чинить, схожий на
чоловіка, який збудував дім свій на
землі, без підвалин. Води натиснули
на нього, і він відразу завалився, і ру-
їна того дому була велика.

Зач
28

ГЛАВА 7.

Зач
29

Коли Ісус скінчив усі свої слова до народу, що слухав його, ввійшов * у Капернаум.

1

Кінець середі.

А був там в одного сотника слуга хворий, що мав умирати; він був дорогий для нього. Почувши про Ісуса, він послав до нього старших юдейських, благаяючи його, щоб прийшов і врятував слугу його. Пришли ті до Ісуса і почали наполегливо його просити, кажучи: Він достойний, щоб ти йому зробив це: любить бо народ наш і збудував нам синагогу. І пішов Ісус з ними. Та як він уже був недалєко від дому, сотник вйслав друзів, щоб йому сказати: Господи, не трудися, бо я

2

3

4

5

6

7 недостойний, щоб ти увійшов під мою
покрівлю. Тому я не насмілився йти
8 до тебе, але скажи лиш слово, і слуга
мій відужає. Бо і я чоловік, що стою
під владою, маю вояків під собою, і
кажу одному: Іди, і той іде; іншому:
9 Ходи, і той приходить; і слугі моєму:
Зроби це, і той робить. Почувши це,
Ісус здивувався і, обернувшись, сказав
до народу, що йшов за ним: Кажу
10 вам, що й в Ізраїлі я не найшов такої
віри. І коли посланці вернулися додому,
знайшли слугу здоровим.

Кінець суботи.

11 **П**отім * пішов Ісус у місто, що зве-
ся Наїн, і з ним ішли його учні й
12 сила народу. Коли вони наблизились
до міської брами, аж ось винесли мер-
твого сина, єдиного в матері своєї, що
була вдовою. І було з нею чимало лю-
13 дей з міста. Побачивши її, Господь

зглянувся над нею і сказав до неї: Не плач. І, приступивши, доторкнувсь до мар, а ті, що несли, зупинились. Тоді Ісус сказав: Юначе, кажу тобі, встань! І мертвий підвівся, і почав говорити. Він віддав його матері. Страх огорнув усіх, і вони прославляли Бога, кажучи: Великий пророк встав між нами, і Бог навідався до народу свого.

Кінець неділі.

Зач.
31

Чутка про Ісуса розійшлася * по всій Юдеї і по всій країні. Учні Івана сповістили його про те все. Тоді Іван покликав двох із своїх учнів і послав їх до Господа сказати: Ти той, що має прийти, чи іншого нам ждати? Прийшовши до нього, ті мужі кажуть: Іван Христитель послав нас до тебе спитати: Ти той, що має прийти, чи іншого нам ждати? Саме того часу Ісус

Четвер 20-го тижня: В той час розійшлася чутка про Ісуса *
Це ж і на знайдення голови Івана Предтечі, на Утрени.

оздоровів багатьох від недуг, немочей та від злих духів і багатьом сліпим дав зір. У відповідь Ісус сказав їм: Ідіть сповістіть Івана, що ви бачили й чули: сліпі прозрівають, криві ходять, прокажені очищуються, глухі чують, мертві воскресают, бідним звіщається Добра Новина. І блаженний той, хто не спіткнеться через мене. А коли посланці Івана відійшли, Ісус почав говорити до народу про Івана: На що ви вийшли дивитися в пустиню? На тростину, що її вітер колише? На що вийшли ви глядіти? На чоловіка, одягненого в м'які одяжі? Таж ті, що в пішних одяжах і в розкошах, сидять у царських палатах. На що ви вийшли дивитись? На пророка? Так, кажу вам, і більше, ніж на пророка. Це той, про кого написано: Ось я посилаю посланця мого перед лицем твоїм, що приготує путь твою перед тобою. Кажу

вам: Між народженими з жінок нема нікого більшого понад Івана; але найменший у Царстві Божім – більший від нього. Ввесь народ, що його слухав, і митарі визнали справедливість Божу і христїлися хрищенням Івана. А фарисїї та законовчителі відкинули Божий про них намір і не христїлись від нього.

29

30

Кінець четвергові й Іванові.

Зач.
32

До ко́го, о́тже, * мені порівняти люде́й цього́ ро́ду? До ко́го вони́ поді́бні? Вони́ поді́бні до діте́й, що сидя́ть на ма́йдані і клічу́ть одні́ до одних: Ми гра́ли вам на сопи́лці, та ви не танцюва́ли; ми вам співа́ли жалобно́ї, та ви не пла́кали. Прийшо́в бо Іва́н Хри́ститель, що не їсть хлі́ба і не п'є ви́на, і ви ка́жете: Він бі́са ма́є! Прийшо́в Син Чолові́чий, що їсть і п'є, і ви ка́жете: Ось чолові́к, що лю́бить їсти

31

32

33

34

35 та вино пїти, приятель мїтарїв та
грїшникїв. І всї дїти мїдрости вїправ-
дали її.

Кїнець п'ятниці.

36 **Я**кїйсь із фарисїїв просїв його, *
щоб їв з ним. І ввїйшов Ісус до фари-
37 сїя в хату і сїв за столїм. Аж тут жїн-
ка, що була грїшниця у мїстї, довїдав-
шись, що він був за столїм у хатї фа-
рисїя, принесла алябастрову плящїнку
38 пахощїв, і, ставши, вся у сльозах, коло
нїг Ісуса ззаду, почала обмивати слїзьми
його нїги, волїссям своєї голови обти-
рати й цїлувати нїги і мастїти їх па-
39 хощами. Побачивши те, фарисїй, що за-
просїв його, мїркував собі, кажучи:
Якби це був пророк, він знав би, хто і
40 яка це жїнка, що доторкається його: це
грїшниця! Тодї Ісус заговорїв до нього:
Сїмоне, маю тобі щось сказати. Той
41 вїдповїв: Кажї, учїтелю. – Двоє борж-

Змч.
33

Понедїлок 21-го тижня: В той час просїв Ісуса одїн
з фарисїїв, *

Це ж і преподобним жїнкам.

ників було в одного позикодавця; одін був вінен п'ятсот динаріїв, а другий п'ятдесят. А що вони не мали звідки віддати, він подарував обом. Котрій, отже, з них більше буде його любити? Озвався Сімон і каже: Гадаю, той, якому подарував більше. Ісус сказав до нього: Судив ти добре. І, обернувшись до жінки, промовив до Сімона: Бачиш цю жінку? Прибув я у дім твій, і ти не дав мені водї на ноги; вона ж слізьми обмила мені ноги і витерла своїм волоссям. Поцілунку ти мені не дав; вона ж, відколи я ввійшов, не перестала цілувати мені ноги. Оливою не намастив ти голови моєї; вона ж миром пахучим намастила мені ноги. Тому кажу тобі, прощаються їй численні її гріхи, бо вона полюбила багато. Кому ж мало прощається, той мало любить. Потім сказав до жінки: Прощаються тобі гріхи твої. І почали

42

43

44

45

46

47

48

49

ті, що з ним сиділи за столóm, гово-
 рíти між собою: Хто це такій, що і
 50 грíхí відпускає? До жінки ж промóвив:
 Віра тво́я спасла тебе; іди́ в мі́рі.

Кінець понеділкові й жінкам.

ГЛАВА 8.

1 **П**о то́му Ісус прохóдив * чéрез
 міста́ та сéла, пропові́дуючи і
 звіща́ючи Добру́ Новіну́ про Ца́рство
 2 Бо́же. З ним бу́ли двана́дцять і де́які
 жінкі́, що бу́ли оздорóвлені ним від
 злих дýхів і недóг: Марі́я, зва́на Маг-
 3 далі́на, з яко́ї вийшло́ сім бісі́в, Іва́н-
 на, жінка́ Ху́зи, Іродового́ урядóвця,
 Суса́нна та ба́гато інших, що їм пома-
 га́ли зо сво́їх має́тків.

Зач.
34

Кінець вівтіркові.

Коли зібралася сіла народу і ті, що з усіх міст прийшли до нього, Ісус сказав їм у притчі:

Зач.
35

* Війшов сіяч сіяти своє зерно. І як він сіяв, одне впало край дороги і було потоптане, і птіці небесні його відзьобали. Друге впало на камінь і, зійшовши, вислохло, бо вогкості не мало. Інше впало між терніну, і терніна, вигнавшись з ним укूपі, його заглушила. Нарешті, інше впало на добру землю і, зійшовши, вродило сторіцею. Кажучи це, Ісус голосно мовив: Хто має вуха слухати, хай слухає. Учні його спитали, що значить ця притча. Він сказав їм: Вам дано розуміти тайни Царства Божого, іншим же у притчах, щоб вони, дивлячись, не бачили і, слухаючи, не розуміли. Ось що означає ця притча. Зерно – це слово Боже. Тії, що край дороги, це

ті, що слухають, та потім приходить диявол і бере геть з їх серця слово, щоб вони не увірували і не спаслися.

13 Ті ж, що на камені, це тії, що слухають і з радістю приймають слово, але, не маючи коріння, вірують до

14 часу і під час спокуси відпадають. А те, що впало між тернину, це ті, що, вйслуховавши, ідуть, та клопоти, багатства й життєві розкоші їх заглушають, і вони не дають плоду. Нарешті,

15 те, що на добрій землі, це ті, що, чуючи добрим і щирим серцем слово, держать його і дають плід у терпінні.

Кінець неділі.

16 **Ніхто** * не засвічує світила, щоб його вкрити посудиною або поставити під ліжку, а, навпаки, його ставлять на свічнику, щоб ті, що входять, бачили

Чит.
36

Субота 23-го тижня: Сказав Господь: Ніхто
Це і святій Анні.

світло. Нічого бо нема схованого, що не стало б явним, нічого тайного, що не стало б знаним і не вийшло на яв. Вважайте, отже, як слухаєте: бо хто має, тому дасться; а хто не має, візьмуть і те, що йому здається, ніби має. Мати його і брати прийшли до нього, та через народ не могли до нього доступитись. Йому сказали: Мати твоя і брати стоять надворі, хочуть побачитись з тобою. Він у відповідь сказав їм: Мати моя і брати мої – це ті, що слухають слово Боже і виконують його.

Кінець суботі і святій.

Зач.
37

Одного дня Ісус увійшов * до човна зо своїми учнями і сказав їм: Переплиньмо на той бік озера. І відплили. Як вони плили, він заснув. Тим часом зірвалася буря з вітром над озером; їх почало заливати, і вони були в небез-

Середа 21-го тижня: Одного разу увійшов Ісус *

24 пеці. Приступівши до нього, вони збу-
діли його і кажуть: Наставнику, на-
ставнику, ми гинемо! Він встав, по-
грозив вітрові й розбурханим хвілям,
25 і вони ущухли, і настала тиша. Тоді
сказав їм: Де ваша віра? Вони, на-
лякані і здивовані, один до одного ка-
зали: Хто це, що велить вітрам і во-
ді, і вони слухають його?

Кінець середі.

26 Вони пристали в Герасин-краю, *
27 що проти Галилеї. Як Ісус вийшов на
берег, попався йому назустріч один
чоловік з міста, що мав бісів. Він з
давнього часу не носив одяжі і мешкав
28 не в хаті, а в гробах. Побачивши Ісу-
са, він закричав, припав йому до ніг і
сказав сильним голосом: Що мені і
тобі, Ісусе, сину Бога Всевишнього?
29 Благаю тебе, не муч мене! Він бо

Зач.
38

Неділя 23-тя: В той час прийшов Ісус
у Герасин-окілицю,

велів нечистому духові вийти з чоловіка. Дух той часто хапав чоловіка, і його тоді в'язали кайданами та ланцюгами і стерегли, та він трощив окоби, і демон гонив його по пустинях. Ісус спитав його: Як тобі на ім'я? – Леґіон, відповів той, багато бо бісів увійшло в нього. І вони благали його, щоб він не велів їм іти в безодню. Було ж там велике стадо свиней, що паслося на горі, і демони просили його, щоб він дозволив їм увійти в них. Він дозволив їм. Вийшли демони з чоловіка, увійшли в свиней, і кинулося стадо з кручі в озеро і потонуло. Побачивши, що сталося, пастухи кинулись урзтич і розповіли про це в місті та по селах. І вийшли люди подивитися, що сталося. Прибули вони до Ісуса і найшли, що чоловік, з якого вийшли біси, сидів при ногах Ісуса,

30

31

32

33

34

35

одягнений та при умі – і злякались.
36 Наочні свідки їм розповіли, як вілі-
37 кувався біснுவатий. Тоді все населення
герасінської округи почало його про-
сити, щоб відійшов від них, бо вели-
кий страх огорнув їх. І він увійшов до
38 човна і вернувся. А чоловік, з якого
вийшли біси, просів Ісуса, щоб бути
з ним, але він відпустив його, кажучи:
39 Вернися додому і розкажи все, що
Бог зробив тобі. Пішов той, сповіща-
ючи по всьому місті, що Ісус зробив
йому.

Кінець неділі.

40 Сталось, як вернувся Ісус, народ
41 прийняв його, бо всі його чекали. Аж
ось прийшов чоловік, * Яір на ім'я,
що був головою синагоги. Припавши
до ніг Ісуса, він став просити зайти до

Зач.
39

Неділя 24-та: В той час один чоловік
приступив до Ісуса, *

нього в хату, бо була в нього дочка
одиначка, яких дванадцять років, і
вона вмирала. І як він ішов туди, люди
тиснулися до нього. Аж тут якась жінка,
що була хвора дванадцять років
на кровотечу і витратила на лікарів
увесь свій прожиток, і ніхто з них не
міг її оздоровити, підійшовши ззаду, до-
торкнулась краю його одяжі, і вмить
стала здоровою – спинилась її крово-
теча. Ісус спитав: Хто доторкнувся
мене? А що всі відпекувались, Петро
мовив: Наставнику, люди коло тебе
товпляться і тиснуться! Ісус сказав:
Хтось доторкнувся до мене, бо я чув,
як сила вийшла з мене. Побачивши
жінка, що не втаїться, тремтячі під-
ійшла і, упавши йому до ніг, призна-
лася перед усіма людьми, чому до
нього доторкнулась і як негайно оду-
жала. Сказав їй Ісус: Дочко, віра
твоя спасла тебе, іди в мирі! Він гово-
рив іще, як ось приходить хтось від

42

43

44

45

46

47

48

49

голови синагоги і каже: Твоя дочка померла, не турбуй більше учителя.

50 Ісус, почувши це, озвався до нього: Не бійся, тільки віруй, і вона спасеться.

51 Прийшовши до хати, він не пустив нікого з собою всередину, крім Петра, Івана та Якова з батьком та матір'ю дитини. Всі плакали за нею й голосили.

52 Він мовив: Не плачте, вона не вмерла, вона спить. Ті сміялися з нього,

53 бо знали, що вмерла. Тоді він узяв її за руку і голосно промовив: Дівчино, встань! І дух її вернувся до неї, і вона вмить встала. Він велів

54 дати їй їсти. Батькі ж її були здивовані вельми, та наказав їм нікому не говорити, що сталося.

56

Кінець неділі.

ГЛАВА 9.

Зач.
40

Склікавши дванадцятьох, Ісус *
 дав їм сілу і владу над усіма бі-
 сами, і оздоровляти недуги; тоді послав
 їх проповідувати Царство Боже і ліку-
 вати недужих. Він до них промовив:
 Нічого не беріть у дорóгу: ні палиці,
 ні торби, ні хліба, ні грошей, ані дві
 одéжі не ма́йте. В яку хату ви не уві-
 йшли б, там пробува́йте, поки не вй-
 йдете. А як хто вас не прийме, вихо-
 дячі з того́ міста, обтрусіть поро́х з
 ніг ва́ших на свідчення прóти них. І
 вийшли вони́ та, ходячи по сéлах, зві-
 щали Добру Новіну і оздоровляли
 всюди.

1

2

3

4

5

6

Кінець суботі.

Зач.
41

Ірод четверовласник довідався про

7

Субота 24-го тижня: В той час Ісус, склікавши
 дванадцятьох учнів своїх, *

8 все, що діялось, і * збентежився, бо
деякі казали, що то Іван воскрес із
мертвих, інші ж – що Ілля явився, а
9 ще інші, – що якийсь пророк із давніх
встав з мертвих. І сказав Ірод: Іванові я
відтяв голову. Хто ж це такий, що я про
нього оце чую? І намагався побачити
10 його. Апостоли ж, вернувшись,
розповіли йому про те, що зробили.
Тоді він узяв їх і пішов осторонь у
напрямі міста, що зветься Витсаїда.
11 Люди, довідавшись про те, пішли
слідом за ним. Він їх прийняв і говорив
їм про Царство Боже та оздоровляв
тих, що потребували того.

Кінець четвергові.

12 А день почав хилитись до вечора.
І дванадцяттеро підійшли до нього і
кажуть: ** Відпусти людей: хай

Зач.
42

Четвер 21-го тижня: В той час Ірод четверовласник
почув про Ісуса і *

П'ятниця 21-го тижня: Одного разу приступили до
Ісуса дванадцять учнів його та й кажуть: **

іду́ть по хутора́х та се́лах, що навко́-
ло, і зна́йдуть собі приту́лок та пожі́-
ву, бо тут ми в пустому́ місці. А він 13
їм ка́же: Да́йте ви їм їсти. Вони́ від-
повіли: Є у нас тільки п'ять хлібів
і дві ри́би. Хи́ба що підемо та купимо
пожіви для всього́ цього́ наро́ду. Бу-
ло бо їх якіх п'ять тис́яч чолові́ків.
Ісус сказа́в до своїх учнів: Розсади́ть 14
їх гурта́ми по якіх п'ятдеся́т чолові́ка.
Вони́ так зробили і всіх розсади́ли. 15
Тоді він узя́в п'ять хлібів і дві ри́би і,
звівши о́чі вгору́, благословив їх, по- 16
лама́в і дав учням, щоб вони́ кла́ли
пе́ред наро́дом. Усі їли до насі́ту і 17
збра́ли ку́снів, що зоста́лися, двана́д-
цять кошів.

Кінець п'ятниці.

Зач.
43

Одно́го ра́зу, коли́ він * моли́вся на 18
самоті, і були́ з ним його́ учні, він

Понеділок 22-го тижня: В той час, коли́ Ісус *

19 спита́в їх: За ко́го мене́ ма́ють
люди? Вони́ у відповідь сказа́ли: За
Іва́на Христі́теля, інші – за Ілля́, ще
20 інші – за яко́гось із старови́нних про-
ро́ків, що воскрє́с із ме́ртвих. – А
ви, спита́в їх, що ка́жете про мене́?
Хто я? Тоді Петро́, озва́вшись, мо́вив:
21 Ти – Христос́ Бо́жий. Він звелі́в їм
го́стро про це ніко́му не говори́ти.
22 Да́лі дода́в: Син Чолові́чий ма́є ба-
га́то стражда́ти; ста́рші, первосвяще́-
ники та кни́жники його́ відкі́нуть
і уб'ю́ть, та він на тре́тій день во-
скрє́сне.

Кінець понеділкові.

23 **З**верта́ючись до всіх, він промо́вив:
* Коли́ хто хо́че йти за мно́ю, нехай
зрече́ться себе́, візьме щодня́ на се́бе
24 хрест свій і йде за мно́ю. Бо хто хо́че
спастй свою́ ду́шу, той її́ погу́бить; а
хто погу́бить свою́ ду́шу за́для мене́,

Зач.
44

той її врятує. Якá бо кóристь людині, коли ввесь світ здобуде, себе ж саму погубить або занастить? Хто буде соромитися мене та моєї науки, того й Син Чоловічий буде соромитися, коли прийде у славі своїй, і Отця, і ангелів святих. Істинно кажу вам, що деякі із тут присутніх не зазнають смерти, аж поки не побачать Царства Божого.

Кінець вітківки.

Зм.
45

Через яких вісім днів по цих словах Ісус узяв з собою * Петра, Івана та Якова і вийшов на гору молитись. Коли він молився, вигляд його обличчя став інший, а одяга – біла та блискуча. І ось два мужі з ним розмовляли: були то Мойсей та Ілля, що з'явилися у славі і говорили про його смерть, якою він мав умерти в Єрусалімі. Пе-

Переображення, на Утрени: В той час узяв Ісус *

33 трó й ті, що були́ з ним, були́ змóрені
сном. Та як пробуді́лися, побáчили
його́ сла́ву і двох мужі́в, що з ним сто-
яли. А коли́ ці розстава́лись з ним,
Петро́ промовив до Ісу́са: Настáв-
нику, добре нам тут бу́ти! Зрóbимо три
наме́ти: оди́н тобі́, оди́н Мойсе́єві і
оди́н Іллі́. Не знав бо, що говóрить.
34 Коли́ він говорі́в це, насóнулася хма́ра
і огорну́ла їх; у́чні наляка́лись, як на-
35 дійшла́ на них хма́ра. І го́лос залуна́в
і́з хма́ри: Це Син мій улю́блений;
36 його́ слухайте! І коли́ почу́вся цей го́-
лос, Ісу́с зоста́вся оди́н. У́чні мовча́ли,
і́ нічо́го з то́го, що ба́чили, ніко́му в ті
дні́ не опові́дали.

Кінець Переображенню.

37 **На** дру́гий день, коли́ вони́ зійшли́ *
38 з горі́, сі́ла люде́й його́ зустрі́ла. І ось
якийсь чолові́к з наро́ду поча́в крича́-

Зач.
40

Субота 25-го тижня: В той час, як зійшов Ісус

ти: Учїтелю, благаю тебе, зглянься над моїм сином, бо він єдиний у мене. Дух його хапає, і він кричить раптом, 39
 трясє ним, і він пускає піну; той його, вїмучивши, залишає цілком знесїленим. Просїв я твоїх учнів, щоб його 40
 вигнали, та вони не змогли. Ісус відповів: О, рїде невірний та розпусний! 41
 Доки маю бути з вами та терпіти вас? Приведї сюдї твого сїна! Коли хлопець 42
 наближався, дїмон кїнув ним об зємлю і сїльно потряс ним; але Ісус погрозїв нечїстому дїховї, оздоровїв юнака і віддав його батьковї. Всї були 43
 захопленї велїччю Божою.

Кїнець суботї.

Зач.
47

І як усї дивувалися всьому, що Ісус чинїв, він сказав до своїх учнів:
 * Затямте собї добре ці слова: Син Чоловічий має бути віданий у руки 44

Середа 22-го тижня: Сказав Господь своїм учням: *

45 лю́дам. Одна́к, вони́ не розумі́ли цьо́го
сло́ва; воно́ бу́ло від них скри́те, так що
46 вони́ його́ не мо́гли збагну́ти, і боя́-
лися його́ пита́ти про це сло́во. І та-
47 ке́ впало їм на думку: хто з них най-
більший? Ісу́с, зна́ючи думки́ їхніх
серде́ць, узяв ма́лу дити́ну, поста́вив
48 її́ біля́ се́бе і сказа́в їм: Хто прийма́є
цю ма́лу дити́ну в мо́є ім'я́, той мене́
прийма́є; а хто мене́ прийма́є, той
прийма́є того́, хто мене́ посла́в: бо
хто найме́нший по́між усіма́ ва́ми, той
– вели́кий.

49 **Озв́ався** Іва́н і ка́же: * Наста́внику,
ми ба́чили одно́го, що тво́ім ім'я́м
виганя́в бісів, і ми його́ заборони́ли,
50 бо він не ходи́ть з на́ми. А Ісу́с сказа́в
до нього́: Не борони́ть, бо хто не
про́ти вас, той з ва́ми.

Кі́нець се́реді.

Четвер 22-го тижня: Одного́ ра́зу присту́пів до Ісу́са
о́дин з його́ учнів і сказа́в йому́: *

Зач.
Обр.

Як наблізився час, коли Ісус мав відійти * з цього світу, він твердо постановив пуститися в дорогу до Єрусалиму. І вислав посланців перед собою; пішли вони і увійшли в якесь самарянське село, щоб йому приготувати місце. Та самаряни його не прийняли, бо він подорожував до Єрусалиму. Бачивши те, учні Яків та Іван сказали: Господи, хочеш – ми скажемо, щоб вогонь зійшов з неба і знищив їх (як і Ілля вчинив). Ісус, обернувшись, став докоряти їм: Не знаєте, якого ви духа. Бо Син Чоловічий не прийшов губити людські душі, а спасти. І вони пішли в інше село.

51

52

53

54

55

56

Кінець четвергові.

Переступи Обрусові до зачала 52.

Зач.
49

А як вони подорожували, ** сказав хтось до нього: Я піду за тобою,

57

Святому Обрусові: Одного разу сталося, коли наближалися дні відходу Ісуса *
Субота 26-го тижня: В той час, як Ісус був у дорозі, *

58 куді́ б ти не пішо́в. Ісу́с озва́вся до
нього́: Лиси́ці ма́ють но́ри і пті́ці
небе́сні гні́зда, Син же Чолові́чий
59 не ма́є де голо́ві прикло́нити. До дру́-
гого сказа́в: Іди́ за мно́ю. Та той від-
пові́в: Го́споди, дозво́ль мені́ перéдше
60 пі́ти та поховáти мого́ ба́тька. – Лиши́
ме́ртвам хова́ти свої́х ме́ртвах, ска-
за́в Ісу́с до нього́. Ти ж іди́, пропові́-
61 дуй Ца́рство Бо́же. Інши́й сказа́в:
Я піду́ за тобо́ю, Го́споди, але́ перéд-
ше дозво́ль мені́ з мої́ми дома́шніми
62 попрощáтися. Ісу́с сказа́в до нього́:
Ніхто́, покла́вши ру́ку на плуг і ози-
ра́ючись, не здáтний до Ца́рства Бо́-
жого.

Кінець суботи.

ГЛАВА 10.

Зач.
50

Після цього Господь призначив сім-
 десят двох інших * і послав їх
 по двох перед собою в кожне місто й
 місце, куді сам мав прибути. Він до них
 промовив: Жнивâ великі, а робітників
 ма́ло. Просіть, отже, Гóспода жнив,
 щоб послав робітників на свої жнивâ.
 Ідіть, ось я вас посилаю, як ягнят між
 вовків. Не беріть із собою ні калітки,
 ні торби, ні взуття, і нікого в дорозі
 не вітайте. В якій би дім ви не вві-
 йшли, скажіть спершу: Мир до́мові
 цьому! І коли там буде син міру, мир
 ваш спочине на ньому; а коли ні, до
 вас повернеться. І зоставайтесь у тім
 до́мі, їжте й пійте, що в них є: досто́їн
 бо робітник своєї нагоро́ди. Не пере-

П'ятниця 22-го тижня: В той час Господь призначив сімдесят двох інших учнів своїх

Це й апостолам.

8 ходьте з хати до хати. І в яке місто ви
не ввійшли б, і вас приймуть, їжте що
9 поставлять перед вами; оздоровляйте в
ньому хворих і кажіть їм: Наблізи-
10 лося до вас Царство Боже. Коли ж ви
ввійдете в яке місто, і вас не приймуть,
11 вийшовши на їхні вулиці, скажіть: Ми
вам обтрушуємо й порошок з вашого мі-
ста, що пристав до наших ніг; та знай-
12 те, що Царство Боже близько. Кажу
вам: Того дня Содомі буде легше, ніж
13 місту тому. Горе тобі, Хоразіне! Горе
тобі, Витсаїдо! Бо якби в Тірі та Си-
доні сталися ті чуда, що зроблені у вас,
вони б давно покаялися, сідючи у ве-
14 ретищі й попелі! Та Тірові й Сидонові
легше буде під час суду, ніж вам. І ти,
15 Капернауме, чи, може, піднімешся аж
до неба? Аж до аду провалишся!

Кінець п'ятниці і апостолам.

Зоч.
51

* **Хто** слухає вас, мене слухає; хто відрікається вас, мене відрікається; а хто відрікається мене, відрікається того, хто послав мене. Вернулись сімдесят два з радістю, кажучи: Господи, і біси коряться нам з-за твого імені. Він сказав їм: Я бачив сатану, що, наче блискавка, падав з неба.

Зач.
Суб.
27
тижн.

** **Ось** я даю вам владу наступати на зміїв, скорпіонів і на всю силу ворожу – і ніщо вам не пошкодить. Одначе, не радійте тому, що духи вам коряться, але радійте тому, що імена ваші записані на небі. В той час Ісус зрадів Духом Святим і сказав: Прославляю тебе, Отче, Господи неба і землі, що ти втаїв це від мудрих та розумних і відкрив немовлятам. Так, Отче, бо так тобі подобалося.

Кінець апостолам, ангелам і суботі.
Читай Обрусові:

Це загальне апостолам і ангелам: Сказав Господь своїм учням: *
Субота 27-го тижня: Сказав Господь своїм учням: **

22 * **В**се дав мені Отець мій, і ніхто не
знає, хто Син, крім Отця, і хто Отець,
крім Сіна, та комусь Син схоче відкри-
23 ти. Потім, звернувшись до учнів, ок-
ремо промовив: Щасливі очі, які ба-
24 чать, що ви бачите. Кажу бо вам, що
багато пророків і царів хотіли бачити,
що ви бачите, і не бачили, і чути, що
ви чуєте, і не чули.

Кінець понеділкові й Обрусові.

25 **І** ось якийсь законовчитель встав,
** щоб його випробувати, і каже:
Учителю, що мені робити, щоб вічне
26 життя досягнути? Ісус мовив до нього:
В законі що написано? Як читаєш?
27 Озвався той і каже: Люби Господа,
Бога твого, всім серцем твоїм, усією
душею твоєю, і всією силою твоєю, і
всією думкою твоєю; а ближнього тво-
28 го, як себе самого. Сказав йому: Ти

Понеділок 23-то тижня: Сказав Господь своїм учням:

*Неділя 25-та: Одного разу законник якийсь
приступив до Ісуса, ***

добрé відповів. Робі це і будеш жити. Та той, бажаючи себе са́мого ви́правдати, ка́же до Ісуса: А хто є мій бли́жній? Ісус мо́вив, ка́жучи: Оди́н чоловік сходив з Єрусали́му до Єрихо́ну і попав розби́йникам у ру́ки, що його́ обде́рли й побі́ли тя́жко, і пішли геть, зоста́вивши його́ напівме́ртого. Випадко́во ішо́в якийсь свяще́ник тією доро́гою; побачив він його́, мину́в і пішо́в да́лі. Так са́мо й леві́т прийшо́в на те місце, глянув на нього́ і пройшо́в ми́мо. Але оди́н самаряни́н, що був у доро́зі, надійшо́в на нього́ і, побачивши його́, зми́лосе́рдився. Приступі́в він до нього́, перев'язав йому́ ра́ни, полив їх оли́вою і вино́м; по́тім поса́див його́ на свою́ скоти́ну, приві́в до заї́зду і догля́нув його́. На дру́гий день він ви́йняв два дина́рії, дав їх госпо́дареві і мо́вив: Догляда́й його́, і те, що ви́тратиш на нього́ бі́льше, я заплачу́ тобі, коли́ верну́ся. Хто з оци́х трьох,

29

30

31

32

33

34

35

36

37 на твою думку, був ближнім тому, що
попався розбійникам? Він відповів:
Той, хто вчинів над ним милосердя.
Тоді Ісус сказав до нього: Іди, і роби
ти так само.

Кінець неділі.

38 **Коли** вони були в дорозі, він уві-
йшов * в одне село, і якась жінка,
на ім'я Марта, прийняла його в свій
39 дім. Була у неї сестра, що звалася
Марія; ця, сівши в ногах Господа,
40 слухала його слова. Марта ж клопо-
талася усякою послугою. Підійшла
вона і каже: Господи, чи тобі бай-
41 мені допомогла. Озв'явся Господь до
неї і промовив: Марто, Марто,
ти побиваєшся і клопочешся про
багато, одного ж потрібно. Марія

На всі празники Богородиці: В той час увійшов Ісус *

вїбрала кращу частку, що не відніметься від неї.

Переступи Богородиці, до зачала 58.

ГЛАВА 11.

Зач.
55

Раз якось він * молився в одному місці і, як кінчив, сказав до нього один з його учнів: Господи, навчи нас молитись, як Іван навчив своїх учнів. Він до них промовив: Коли ви молитесь, кажіть: Отче, нехай святиться ім'я твоє, нехай прийде Царство твоє. Дай нам кожного дня наш хліб насущний. І прости нам гріхи наші, як і ми прощаємо винуватцеві нашому; і не введи нас у спокусу. Далі до них промовив: Якби хто з вас мав приятеля, і той прийшов до нього опівночі і сказав до нього: Друже, позич

1

2

3

4

5

6 мені три хлібі, бо приятель мій при-
був до мене з дороги, і я не маю що
7 йому дати; а той зсерєдини відповів би
8 йому: Не докучай мені, двєрі вже зам-
кнені, і діти мої зо мною в ліжку; не
можу встати і дати тобі; кажу вам,
що коли й не встане та не дасть, тому
що він його приятель, однак, через йо-
го настірливість, підведеться і дасть,
скільки той потребує.

9 **Отож, кажу вам:** * Просіть, і дасться
вам; шукайте, і знайдете; стукайте, і
10 відчинять вам. Кожний бо, хто про-
сить, одержує, хто шукає, знаходить, і
тому, хто стукає, відчиниться.

Кінець вітїрковї.

11 Котрий із вас, батьків, коли син
проситиме в нього хліба, дасть йому
камінь? Або, коли попросить риби,
12 замість риби дасть йому гадюку? Або,
коли яйця попросить, дасть йому

скорпіона? Отак, коли ви, будши зліми, умієте давати дітям вашим добрі дарі, оскільки більше Отець небесний дасть Святого Духа тим, що просять у нього.

Кінець середі.

Зач.
57

Ісус виганяв * біса, що був німій. І як біс вийшов, німій заговорів, і дивувались люди. Та деякі з них говорили: Він Велзевулом, князем бісівським, виганяє бісів. Інші ж, щоб його випробувати, домагались від нього знаку з неба. Він же, знаючи їх, сказав їм: Кожне царство, розділене саме в собі, запустіє, і дім на дім упаде. Коли, отже, і сатана розділений сам у собі, як устоїться його царство? Кажете бо, що Велзевулом виганяю бісів. Коли я Велзевулом виганяю бісів, ким виганяють сині ваші? Ось

20 чому вони будуть вашими суддями.
Коли ж я пальцем Божим виганяю
бісів – прийшло до вас Царство Боже.
21 Коли хто сильний та озброєний пиль-
нує свого двору, його майно в безпе-
22 ці. Коли ж надійде хто сильніший від
нього і його подолає, забере у нього
всю його зброю, на яку він покладався,
і розділить його здобич.

23 * **Хто не зо мною, той проти мене;**
і хто зо мною не збирає, той розсипає.

Кінець четвергові.

24 Коли дух нечистий вийде з чоловіка,
блукає по місцях безводних, шукаючи
спочинку, і, не найшовши, каже: Вер-
25 нуся в дім свій, звідкіль я вийшов. І,
прибувши, знаходить його заметеним,
26 прибраним. Тоді йде і бере з собою
інших сім духів, гірших від себе, і
вони входять і там оселяються, і

останнє того чоловіка стає гіршим, ніж перше.

Кінець п'ятниці.
Читай Богородиці:

Коли він говорив це, якась жінка підняла голос з-між народу і сказала до нього: Блаженне лоно, що тебе носило, і груди, що тебе кормили. Він же сказав: Блаженні ті, що слухають слово Бже і зберігають його.

Кінець Богородиці.

Зач.
59

Коли народу сходилось щораз більше, Ісус почав * промовляти: Рід цей – рід лукавий; він шукає знаку, але знаку йому не дасться, окрім знаку Йіони, бо як Йіона був знаком для ніневитян, так і Син Чоловічий буде знаком для цього роду. Царіця півдня встане на суд з людьми цього роду і його засудить, бо прийшла з кін-

Понеділок 24-го тижня: Одного разу, коли народ сходився, почав Ісус *

ців світу слухати мудрости Соломона, а ось тут більше від Соломона.
32 Ніневитяни встануть з цим родом під час суду і його засудять, бо вони покаялись на проповідь Йіони, а ось тут
33 більше від Йіони. Ніхто не світить світла і не ставить його у сховок, ані під посудину, але на свічник, щоб ті, що входять, бачили світло.

Кінець понеділкові.

34 * Світло твого тіла – око твоє. Коли око твоє здорове, все тіло твоє
35 світле; коли ж воно недуже, все тіло твоє темне. Гляди, отже, щоб світло,
36 що в тобі, не стало темрявою. Коли, отже, все тіло твоє світле і нічого темного не має, воно буде все в світлі так, неначе б освічувало тебе світло
37 своїм сяйвом. Коли він говорив іще, якийсь фарисей запросив його на обід

Зач.
60

до себе. Ісус увійшов і сів за столом. Побачивши це, фарисей здивувався, що він перш не обмився перед обідом. Господь сказав до нього: От ви, фарисеї, чистите лиш зверху чашу й полумисок, самі ж ви всередині повні здирства й лукавства. Безумні! Чи той, що зробив верх, не зробив і середини? Краще дайте милостиню з того, що всередині, і все у вас буде чисте.

Кінець вітківці.

Зач.
61

Та * горе вам, фарисеям, бо ви даєте десятину з м'яти, рути та всякої горобини, але занедбуєте правосуддя і любов Божу! І це треба було робити, і того не лишати. Горе вам, фарисеям, що любите перші місця в синагогах та привітання на майданах. Горе вам, бо ви – немов гроби непомітні, по яких

Середа 24-го тижня: Сказав Господь до юдеїв, які до нього прийшли: *

люди зверху ходять, і не знають того.
45 Озв'явсь тоді один із законовчителів:
Учителю, кажучи це, ти й нас обра-
46 жаєш. Він відповів: Горе й вам, за-
коновчителям, бо ви накладаете на
людей тягарі, які важко носити, самі
ж до тих тягарів і пальцем не дотор-
каєтеся.

Кінець середі.

47 Горе вам, * що будете гробій про-
48 рокам, а ваші батькі їх убили! Ви так
стаєте свідками і даєте згоду вчинкам
батьків ваших: вони їх убивали, а ви
49 будете їм гробі! Тому й каже муд-
рість Божя: Я їм пошлю пророків і
апостолів; вони деяких з них уб'ють, а
50 деяких будуть гонити, щоб цей рід
відповів за кров усіх пророків, проліту
51 від сотворення світу, від крові Авеля
до крові Захарії, вбитого між вівта-

Зач.
62

Четвер 24-го тижня: Сказав Господь до юдеїв, які до нього прийшли: Горе вам, книжники й фарисеї,

рем і храмом. Так, я кажу вам: Рід цей відповідатиме за все те. Горе вам, законовчителям, бо ви взяли ключ знання. Самі ви не ввійшли, і тим, що хотіли ввійти, заборонили. Як він ввійшов звідти, книжники та фарисеї стали сильно на нього нападати і ставити йому різні питання, чигаючи, щоб несподівано піймати якесь слово з уст його.

52

53

54

ГЛАВА 12.

Тим часом, як народ зібрався тисячами, так що одне одного топтало, він почав говорити, перш до своїх учнів: Остерігайтесь фарисейської закваски, тобто лицемерства.

1

Кінець четвергові.

2 **Нічого** бо * нема схованого, що б
 не відкрилось, і скритого, що б не вия-
 3 вилось. Ось чому те, що ви сказали
 по́темки, почується при світлі; і те, що
 ви говорйли на вухо по сховках, ого-
 4 лоситься на покрівлях. Кажу вам, мо-
 їм друзям: Не бійтесь тих, що убива-
 ють тіло, і потім більш нічого зробити
 5 не можуть. Покажу вам, кого треба
 боятись: бійтесь того, що, вбивши,
 має владу вкинути у пекло. Так, кажу
 6 вам, того бійтесь. Хіба п'ять гороб-
 ців не продаються за два шагї? Та ні
 7 одін з них не забутий у Бога. Ба, на-
 віть і волосся на голові у вас усє пора-
 ховане. Не бійтесь: ви вартніші за ба-
 гатьох горобців.

Кінець святому.

8 **Кажу** вам: ** Кожен, хто візнає ме-
 не перед людьмі, і Син Чоловічий вй-

П'ятниця 24-го тижня: Сказав Господь: Нічого *
 Це ж і святому Юрієві, на Утрени.
 6 листопада, святому ісповідникові Павлові:
 Сказав Господь: **

Зач.
63Зач.
64

знає його перед ангелами Божими. Хто ж мене відречеться перед людьми, того і я відречуся перед ангелами Божими. І всякому, хто скаже слово проти Сіна Чоловічого, проститься йому; а тому, хто хулитиме Святого Духа, не проститься. Коли вас приведуть у синагоги, до урядів та до влади, не клопочіться тим, як або що маєте відповідати, або що маєте казати, бо Дух Святий навчить вас тієї години, що треба говорити.

Кінець п'ятниці і святому.

Зач.
65

Відізвався * до нього хтось із народу: Скажи братові моєму, щоб поділився зо мною спадщиною. Ісус промовив до нього: Чоловіче, хто настановив мене суддею або розподільвачем над вами? Далі промовив до них: Глядіть і бережіться всякої зажерливості, бо

Понеділок 25-го тижня: Одного разу, коли Ісус учив, сказав: *

не від надміру того, що хто має, залежить його життя.

Переступи понеділкові.

16 Він розповів їм цю притчу: * В
одного багача земля вродила гарно.
17 Почав він міркувати, кажучи сам до
себе: Що мені робити? Не маю де
18 звезти урожай мій. І каже: Ось що я
зроблю: розберу мої стодоби, більші
побудую і зберу туди все збіжжя і
19 весь мій достаток, і скажу душі моїй:
Душе моя, маєш добра багато в запасі
на багато років! Спочивай, їж, пий
20 і веселіся! А Бог сказав до нього:
Безумний, цієї ж ночі душу візьмуть у
тебе, і те, що ти зібрав, кому воно бу-
21 де? Отак воно з тим, хто збирає для
себе, замість багатіти у Бога.

Кінець неділі.

22 Далі сказав до своїх учнів:

Читай понеділкові:

Зач.
66

Тому кажучи вам: Не журіться про життя ваше, що їстимете, ані про тіло, в що одягнетесь; бо життя більше від їжі і тіло – від одяжі. Гляньте на круків, що не сіють, ні жнуть; нема в них ні комори, ні стодоли, а протє Бог їх годує. Оскільки більше варті ви від птахів. Хто з вас, трудившись, може додати до віку свого хоча б одін лікоть? Коли, отже, і це найменше понад вашу силу, чому клопочетесь про інше? Гляньте на лілеї, як ростуть: не працюють і не прядуть, а кажучи вам, що навіть Соломон у своїй славі не одягався так, як одна з них. Коли, отже, траву, що сьогодні на полі, а завтра кидують до печі, Бог так одягає, то скільки більше вас, мало-віри. І не побивайтесь, що вам їсти та що пити, і не клопочіться. Бо того всього шукають люди віку цього; Отець же ваш знає, що воно потрібне.

31 Отóж, шукайте його Царства, і це вам
додасться.

Кінець понеділкові.

32 ✨ **Не** бійся, малé стадо, бо вашому
Отцéві подобалося дати вам Царство.
33 Продайте ваше майно і дайте мило-
стиню; зробіть собі гамані, що не
старіються, невичерпний скарб на не-
34 бі, де злодій пріступу не має, ні міль
не точить. Бо де скарб ваш, там буде
35 і сэрце ваше. Глядіть, щоб ваш стан
був підперезаний, і свічникй засвічені.
36 І будьте, як люди, що чекають пана
свого, колий він вернеться з весілля,
щоб йому негайно відчиніти, як прій-
37 йде і застукає. Щасливі ті слуги, яких
він, прійшовши, застане невсипущи-
ми! Істинно кажу вам: Він підперезе-
38 півши, почне їм служити. І як прійде
о другій або о третій сторожі, і так

Зач.
67

усе знайде, щасливі ті слуги. Збагніть це добре: коли б господар знав, о котрій годині прийде злодій, пильнував би і не дав би проламати стіни у своїм домі. І ви також будьте готові, бо не знаєте, о котрій годині Син Чоловічий прийде.

Кінець суботи.

Тут Петро озвався: Господи, чи ти до нас кажеш цю притчу, чи також до всіх? Господь відповів:

* **Хто** той вірний і розважний управитель, якого пан настановить над челяддю своєю, щоб дати їй у визначену пору мірку пшениці? Щасливий той слуга, пан якого, прийшовши, знайде, що він так робить. Істинно кажу вам, що він його поставить над своїм маєтком. Коли ж слуга той скаже в своїм серці: Мій пан бариться, не приходить; і почне бити слуг та служниць,

Зач.
68

46 їсти, піти й упиватись, пан того слуги
прійде того дня, якого він не сподіва-
ється, і тієї години, якої він не знає, і
відлучить його, і між невірними при-
47 значить йому долю. Той, що, знаючи
волю свого пана, не приготувався, і не
зробив по його волі, буде тяжко бі-
48 тий; а той, що її не знав і зробив карі-
гідне, буде мало бітій.

Від кожного, * кому дано багато, ви-
магатимуть багато; і кому повірено
багато, від того будуть більше жа-
дати.

Зач.
(v)

Кінець вітківки.

49 Вогонь прийшов я кинути на землю
– і як я прагну, щоб він уже розгорів-
ся! Хрищення маю я прийняти – і як
50 мені на душі важко, доки воно не здій-
сниться! Гадаєте, що я прийшов мир
дати на землі? Ні бо, кажуть вам, але
51 розділ. Відніні бо п'ятеро в одній хаті
52

б́удуть розділені: трое пр́оти двох і двоє пр́оти трьох. Б́удуть розділені 53
ба́тько пр́оти с́ина і син пр́оти ба́тька,
ма́ти пр́оти дочкі́ і дочка́ пр́оти ма́тері,
свекру́ха пр́оти неві́стки і неві́стка
пр́оти свекру́хи. Він промовив іще́ до 54
наро́ду: Ко́ли ба́чите хма́ру, що насу-
ва́ється зі за́ходу, за́раз ка́жете: Дош-
б́уде; і так воно́ бува́є. І ко́ли дме пів- 55
де́нний ві́тер, ка́жете: Спе́ка б́уде; і так
бува́є. Лице́мири, лице́ землі́ і не́ба 56
вмі́єте розпізнава́ти; ча́су ж цьо́го як
не розпізнае́те? Чо́му самі́ собо́ю не 57
су́дите, що справедлі́ве? Ко́ли йдеш з 58
проти́вником сво́ім до су́ду, намага́й-
ся ви́зволитися від ньо́го в дорозі́,
щоб він не потя́г тебе́ до судді́, і суд-
дя не ві́дав тебе́ во́зному, і во́зний щоб
не кі́нув тебе́ до в'язни́ці. Кажу́ тобі́: 59
Не вийдеш звідти́, аж по́ки не віддаси́
оста́ннього шага́.

Кінець середі.

ГЛАВА 13.

1 **Т**ого ж часу прибулі деякі * і роз-
повіли йому про галилеян, яких
кров Пилат змішав був з їхніми жер-
твами. Озвавшись, він сказав їм:
2 Гадаєте, що ті галилеяни, тому що
такі постраждали, були більші гріш-
ники, ніж усі галилеяни? Ні, кажуть
3 вам, але, як не покаєтесь, усі загинете
так само. Або ті вісімнадцять, на яких
4 упала силоамська башта і їх забіла,
гадаєте, що були більш винні від усіх
5 мешканців Єрусалиму? Ні, кажуть вам,
але, як не покаєтесь, усі загинете так
6 само. І він розповів їм цю притчу:
Одін чоловік мав смоковницю, поса-
джену в його винограднику. Прийшов
він і став шукати на ній плоду, та не
7 знайшов. Тоді він сказав до виногра-

Зач.
70

даря: Оце́ три ро́ки, як я прихо́джу, шука́ючи пло́ду на цій смоко́вниці, і не нахо́джу. Зруба́й її: навіщо займа́є зе́млю? Той озва́вся до ньо́го: Па́не, лиші́ її ще цей рік: я обкопа́ю навкру́г неї́ і обкладу́ гно́єм. Мо́же що вродить насту́пного ро́ку, а як ні, зруба́єш її.

Кінець четвергові.

Зач.
71

Ісу́с навча́в * в одній з синаго́г у субо́ту. Була́ ж там одна́ жінка, яку́ трима́в дух у неду́зі вісімна́дцять ро́ків: вона́ була́ ско́рчена і не могла́ ніяк ви́простатись. Побачивши її́, Ісу́с покли́кав її́ і промовив до неї́: Жінко, ти звільнена́ від недуги твоєї́. І покла́в на неї́ ру́ки, і вона́ за́раз же ви́просталась, і почала́ прославля́ти Бо́га. Тоді нача́льник синаго́ги, обуре́ний, що Ісу́с оздорови́в у субо́ту, озва́вся і мовив до наро́ду: Шість де́нь є, коли́ ма́єте працюва́ти; тоді́ прихо́дьте оздоровля́тись, а не в

15 день суботній. Господь у відповідь
сказав до нього: Лицеміри! Хіба ко́ж-
ний з вас не відв'язує в суботу свого
вола́ чи осла́ від ясел і не веде́ поїти?
16 Цю ж жінку, дочку́ Авраа́ма, яку са-
танá зв'язав ось вісімна́дцять ро́ків, не
тре́ба було́ від цього́ вузла́ звільнити
17 в день суботній? І як він говорив це,
усі протівники його́ засоромились, а
ввесь народ радів усім сла́вним учін-
кам, які він робив.

Кінець неділі.

18 Дáлі промовив: * На що схóже Цáр-
ство Бóже? До чо́го б мені його́ при-
19 рівняти? Воно́ схóже на гірчічне зéрно,
що чоловік взяв і кинув у горóд свій, і
воно́ ви́гналось, і ста́ло вели́ким куце́м,
і пта́ство небéсне гніздíться у його́
20 гілля́ках. І зно́ву промовив: До чо́го
21 мені прирівняти Цáрство Бóже? Во-

304
72

Субота 29-го тижня: Сказав Господь притчу оцю: *
Це й перед Різдом Христовим у суботу.

но схоче на закваску, яку жінка взяла і поклала в три мірки борошна, аж поки все не скісне. Ісус проходив через міста та через села, навчаючи і простуючи до Єрусалиму. Хтось сказав до нього: Господи, чи мало буде тих, що спасуться? Він відповів їм: Намагайтеся ввійти через тісні двері, багато бо, кажу вам, будуть намагатися ввійти, але не зможуть. І як господар устане і замкне двері, ви ж зостанете надворі і почнете стукати у двері та казати: Господи, відчини нам! – він відповість вам: Не знаю вас, звідкіля ви. Тоді ви почнете казати: Ми їли й пили перед тобою, і ти навчав нас на майданах наших. Та він відповість: Кажу вам – не знаю вас, звідки ви; геть від мене всі ви, що чините неправду! Там буде плач і скрегіт зубів, коли побачите Авраама, Ісаака та Якова й усіх пророків у Царстві Божім, самих же себе вигнаних геть. При-

22

23

24

25

26

27

28

29

йдуть тоді зі сходу і зі заходу, з півночі і з півдня, і засядуть (на бенкеті) в Царстві Божім.

Кінець суботи.

30 І тоді деякі останні будуть першими, а перші – останніми.

31 **Якраз** тоді підійшли * деякі фарисеї і сказали йому: Вийди і йди звідси, бо
32 Ірод хоче тебе вбити. Він сказав їм: Ідіть і скажіть тому лісові: Ось виганяю бісів і зціляю сьогодні і завтра,
33 третього ж дня скінчуся. Однак, сьогодні, завтра і ще наступного дня я мушу простувати далі, бо не годиться, щоб пророк загинув поза Єрусалимом.
34 Єрусалиме, Єрусалиме, що вбиваєш пророків і каменуєш посланих до тебе! Скільки разів я хотів зібрати твоїх дітей, мов квочка своїх курчат під
35 крила, та ви не хотіли! Ось лишається вам ваш дім пустий. Кажу вам: Не по-

бачите мене, аж поки не настане день, коли скажете: Благословен, хто йде в ім'я Господнє!

Кінець п'ятниці.

ГЛАВА 14.

Зач.
74

Одного разу в суботу Ісус пішов їсти * в дім одного визначного фарисея, і вони за ним назирали. Аж ось перед ним якийсь чоловік, хворий на водянку. Звертаючись до законвчителів і фарисеїв, Ісус спитав: Чи годиться оздоровляти в суботу, чи ні? Вони мовчали. Тоді він, діткнувшись його, оздоровив і відпустив його. І промовив до них: Хто з вас, коли в нього син чи віл упаде в колодязь, не вітягне його негайно в день суботній?

1

2

3

4

5

Субота 30-го тижня: В той час прийшов Ісус у суботу *

6 І вонї не могли нічого йому на це від-
7 повісти. Потім, зауваживши, як вони
8 вибирали собі перші місця, Ісус сказав
9 до запрошених притчу: Як хто покличе
10 тебе на весілля, не сідай на першим
11 місці, щоб, бува, не був хто, запрошений
ним, поважніший від тебе, і той,
хто запросив тебе і його, не підійшов
і не сказав до тебе: Поступіся цьому
місцем. І тоді довелось би тобі з
соромом зайняти останнє місце. А, нав-
паки, коли тебе запросять, іди і зай-
ми останнє місце, щоб, коли прийде
той, що тебе запросив, сказав до тебе:
Друже, сідай вище. Тоді буде тобі
честь перед усіма, що сидітимуть з
тобою. Бо кожний, хто несеться вгору,
буде принижений, а хто принижується,
буде вивищений.

Кінець суботі.

Зач.
75

Він сказа́в тако́ж то́му, * що його́ за́проси́в: Ко́ли спра́вляєш о́бід або́ ве́чєрю, не клич твої́х дру́зів, ні твої́х бра́тів, ні твої́х ро́дичів, ні бага́тих су-сі́дів, щоб ча́сом вони́ тебе́ тако́ж не за́проси́ли і не бу́ло то́бі відпла́ти. Але́, як спра́вляєш бенке́т, за́клич убо́гих, калі́к, криві́х, сліпі́х, і бу́деш щаслі́вий, то́му що вони́ не ма́ють чим то́бі відпла́тити, і возда́ється то́бі в де́нь воскре́сіння пра́ведних. Почу́вши це, оди́н із тих, що сиді́ли за сто́лом, сказа́в до нього́: Блаже́н, хто їсти́ме хлі́б у Ца́рстві Бо́жім.

12

13

14

15

Кі́нець понеді́лкові.

Зач.
76

Ісу́с озва́вся до нього́: ** Оди́н чо-лові́к спра́вив вели́ку ве́чєрю і за́про-си́в багатьо́х. Як наста́в час ве́чєрі, посла́в він слугу́ свого́ сказа́ти за́про-шени́м: Ходи́ть, усе́ гото́ве. І за́раз

16

17

18

Понеділок 26-го тижня: В той час прийшов Ісус у дім одного визначного фарисея в суботу з'їсти хліба і промовив до того, *

Неділя 28-ма: Сказав Господь притчу оцю: **

Це і в неділю праотців.

же всі вони стали відмовлятися. Перший йому сказав: Я купив поле і мушу піти на нього подивитись; вибач мені, прошу. Другий сказав: Я купив п'ять пар волів і йду їх випробувати; прошу, вибач мені. А інший мовив: Я одружився, тому не можу прийти. Вернувся слуга і розповів це панові своєму. Розгнівався тоді господар і каже до слуги свого: Іди-но чимскоріш на майдани й вулиці міста і приведи сюди вбогих, калік, сліпих, кульгавих. Озвався слуга: Пане, сталося, як ти велів, і ще є місця. Сказав пан до слуги: Піді на шляхи та огоржі і сілуй їх увійти, щоб дім мій наповнився. Кажу бо вам: Ніхто з тих запрошених не покуштує моєї вечері. (Бо багато покликаних, та мало вибраних).

Кінець неділі.

Зач.
77

Якже йшла з ним * велика сила на-
 роду, він обернувся і до них мовив:
 Коли хто приходить до мене і не зне-
 навидить свого батька і матір, жінку,
 дітей, братів, сестер, та ще і своє
 життя, не може бути моїм учнем. Хто
 не несе хреста свого, і не йде слідом за
 мною, не може бути моїм учнем. Хто
 бо з вас, коли захоче будувати башту,
 не сяде перше і не обрахує видатків, чи
 має чим кінчити, щоб часом, як поста-
 вить підвалину, та не зможе скінчити,
 усі, що бачитимуть те, не почали смі-
 ятися з нього, кажучи: Цей чоловік
 узявся будувати, та не міг закінчити.
 Або який цар, ідучи війною на іншого
 царя, не сяде перш та не обміркує, чи
 може з десятьма тисячами стати проти
 того, хто йде з двадцятьма тисячами на
 нього? Коли ж не може, як той ще да-
 леко, шле посольство і просить миру.

25

26

27

28

29

30

31

32

33 Так і ко́жний з вас, хто не зречéться
всього́, що ма́є, не мо́же бу́ти моїм
34 учнем. Сіль – річ добра, але́ коли́ сіль
35 звітріє, чим її припра́вити? Ні в зéмлю,
ні на гній вона́ бі́льш не прида́тна: її
геть викида́ють. Хто ма́є в́уха сл́ухати,
хай сл́ухає.

Кінець вітїрковї.

ГЛАВА 15.

1 **У**сі мїтарї і грїшники прихóдили
2 до ньóго, * щоб його́ почу́ти. Фа-
рисеї з кни́жниками нарі́кали: Цей
грїшників прийма́є і їсть ра́зом з ними.
3 Тодї Исус сказа́в до них цю прїтчу:
4 Хто з вас, ма́ючи со́тню ове́ць і загу-
бївши одну́ з них, не зоста́вить дев'ят-

Лук.
78

Середа 26-го тижня: Одного́ разу горну́лись до Исуса всі
мїтарї і грїшники, *

деся́т дев'ять у пустині та не піде шука́ти загубленої, по́ки її не зна́йде? І, знайшо́вши, він, радіючи, кладé її собі на плéчі, і, верну́вшись додо́му, склика́є друзів та сусі́дів, і до них ка́же: Раді́йте зо мно́ю, бо я знайшо́в вівцю, що була́ загуби́лась. Ота́к, кажу́ вам, що на не́бі бу́де бі́льша ра́дість над одні́м грішником, що ка́ється, ніж над дев'ятдеся́т дев'ятьма́ пра́ведниками, які́м не тре́ба пока́ння. Або́ яка́ жінка, ма́ючи де́сять драхм і загуби́вши одну́, не засві́тить сві́тла, не заміта́тиме своєї́ ха́ти і не шука́тиме її́ дбайли́во, по́ки не зна́йде? І, знайшо́вши, вона́ склика́є по́друг і сусі́док, і ї́м ка́же: Раді́йте зо мно́ю, бо я найшла́ дра́хму, яку́ була́ загуби́ла. Ота́к, кажу́ вам, бува́є між а́нгелами Бо́жими ра́дість над одні́м грішником, що ка́ється.

Кі́нець се́реді.

11 **Він** сказа́в да́лі: * В одно́го чо́ло-
12 ві́ка бу́ли два си́ні. Моло́дший з них
сказа́в ба́тькові: О́тче, дай мені ча́сти-
ну ма́тку, що мені припа́дає. І (ба́ть-
ко) розді́лив між ні́ми сві́й ма́ток.
13 Кі́лька днів по́тім, мо́лодший зібра́в усє
і пу́стився у да́лекий кра́й, і там роз-
тра́тив сві́й ма́ток, живучи́ розпу́сно.
14 І як він усє розтра́тив, наста́в вели́кий
го́лод у ті́м кра́ю, і він став бі́дува́ти.
15 Пішо́в він і найня́вся в одно́го з ме́ш-
канці́в то́го кра́ю, і той посла́в його́
16 на своє́ по́ле па́сти сві́ні. І він бажа́в
би бу́в напов́нити живі́т сві́й стручка́-
ми, що їли сві́ні, але́ й тих ніхто́ не да-
ва́в йому́. Опа́м'ята́вшись, він сказа́в
17 до се́бе: Скільки наймиті́в у мо́го ба́ть-
ка ма́ють подоста́тком хлі́ба, а я тут
18 з го́лоду гі́ну. Вста́ну, піду́ до ба́тька
мо́го і скажу́ йому́: О́тче, я со́грішив

Лук.
79

Неділя 34-та, про блудного сина:
Сказа́в Госпо́дь притчу о́цю: *

прóти не́ба і пе́ред тобо́ю. Я недосто́й- 19
ний бі́льше зва́тись твої́м си́ном. При-
ймі́ мене́ за одно́го з твої́х наймиті́в.
Встав він і пішо́в до ба́тька свого́. І як 20
він був іще́ далéко, побáчив його́ ба́ть-
ко, і, зми́лосе́рдившись, побі́г, кінувся
йому́ на шйю́, і поці́лува́в його́. Син 21
сказа́в до ньо́го: О́тче, я согріши́в
прóти не́ба і пе́ред тобо́ю. Я недосто́й-
ний бі́льше зва́тись твої́м си́ном. Ба́ть- 22
ко ж клі́кнув до сво́їх слуг: Прине-
сіть швй́дко найкра́щу о́діж, одягніть
його́, да́йте йому́ на ру́ку пе́рстень і
взуття́ на но́ги. Приведіть годо́ване те- 23
ля́ і зарі́жте його́; і ї́жмо, веселі́мся,
бо цей мій син був ме́ртвий, і ожй́в, 24
пропа́в був, і знайшо́вся. І вони́ ста́ли
веселі́тись. А ста́рший його́ син був у 25
по́лі; і як він, верта́ючись, наблі́зився
до до́му, почу́в му́зику й та́нці. Поклі́- 26
кав він одно́го зі слуг і спита́в, що то
такé. Той сказа́в йому́: Брат твій вер- 27

28 нувся, і твій батько заріза́в годо́ване
теля́, бо найшо́в його́ живи́м-здро́-
вим. Розгні́вавсь той і не хоті́в уві́йти.
29 Вийшо́в тоді́ батько́ і став його́ проси́-
ти. Той же озва́вся до ба́тька: Ось
ста́льки ро́ків служу́ тобі́ і ніко́ли не
30 пору́шив прика́зу тво́го, і ти не дав ме-
ні ніко́ли козе́няти, щоб з дру́зями
мої́ми повеселі́тись. А коли́ верну́в-
ся оце́й син твій, що проі́в твій ма́є-
31 ток з блудни́цями, ти заріза́в для ньо́-
го годо́ване теля́. Ба́тько ж сказа́в до
ньо́го: Ти за́вжди зі мно́ю, дити́но, і
32 все мо́є – тво́є. Одна́к, слід бу́ло весе-
лі́тись і раді́ти, бо цей брат твій бу́в
ме́ртвий, і о́жив, пропа́в бу́в, і знай-
шо́вся.

Кінець неділі.

ГЛАВА 16.

Зач
80

С казав він до учнів: * Був один 1
багатий чоловік і мав управителя, якого обвинувачували, що марнує його добра. 2
Покликав він його і каже: Що я про тебе чую? Дай звіт про твоє управління, бо ти не можеш більше управляти. 3
І почав управитель міркувати: Що мені робити? Пан мій відбирає в мене управління. Копати землю – сил не маю; просити – соромлюся. 4
Знаю, що зроблю, щоб, коли скіне мене з управління, прийняли мене до себе. 5
Покликав він одного з одніми боржників свого пана і мовив до першого: Скільки ти винен панові моєму? – Сто мір оливи, відповів той. 6
Сказав до нього: Візьми твою розписку, сядь і напиши швидко: п'ятдесят. 7
Потім до другого промовив: Ти скіль-

Четвер 26-го тижня: Сказав Господь притчу оцю: *

ки вінен? – Сто корців пшениці, відповів той. – Візьмі твою розписку, напиши: вісімдесят. І похвалив пан нечесного управителя, що той учинив мудро, бо діти цього світу мудріші, в їхньому роді, від дітей світла. І я кажу вам: Робіть собі друзів неправою мамоною, щоб, коли її не стане, вас прийняли в намети вічні.

Кінець четвергові.

* Хто вірний у найменшому, той і в великому вірний; а хто нечесний у найменшому, той і в великому нечесний. Коли ви, отже, з нечесно набутим багатством не були вірні, то хто довірить вам чесне? І коли ви в чужім добрі не були вірні, хто вам дасть ваше? Ніякий слуга не може двом панам служити, бо, або одного зненавидить, і другого полюбить, або буде триматися одного, а другого занедбає. Не

Зап.
81

можете служити Божові і мамоні. Чули все це фарисеї, які любіли грощі, і насміхалися з нього. Він же до них промовив:

Зач.
82

* **Ви** видаєте себе за праведних перед людьми, але Бог знає серця ваші; бо що в людей високе – Божові огідне.

Кінець суботи.

Закон і пророки були до Івана; з того часу благовіститься Царство Боже, і кожен з трудом увіходить до нього. Легше, щоб небо і земля минулися, ніж щоб з закону одна риска пропала. Кожний, хто розводиться з власною жінкою і одружується з іншою, чинить перелюб; і той, хто одружується з розведеною, чинить перелюб.

Переступи п'ятниці.

П'ятниця 26-го тижня: Сказав Господь юдеям, які до нього прийшли: *

19 * Був одін багáтий чоловік, що
одягáвсь у кармазйн та вісѓн і бен-
20 кетува́в щодня́ розкішно. Убо́гий же
якийісь, на ім'я Ла́зар, лежа́в у нього
21 при ворѓтах, увѓсь у струпа́х; він
бажа́в наситі́тися тим, що па́дало в
багáтого зо сто́лу, і пси прихо́дили і
22 лизáли його́ ра́ни. Та ста́лося: поме́р
убѓгий, і а́нгели понесли́ його́ на ло́но
Авраáма. Поме́р тако́ж багáтий, і йо-
23 го́ поховáли. В а́ді, терплячі́ тяжкі
му́ки, він підвів ѓчі і побáчив зда́лека
24 Авраáма та Ла́заря на його́ ло́ні, і
закрича́в угѓлос: О́тче Авраáме, зми́-
луйся на́до мно́ю, пошли́ Ла́заря, неха́й
умѓчить у во́ду кіне́ць па́льця і прохѓ-
25 ло́дить язýк мій, бо я му́чусь у цім
пѓлум'ї! Авраáм же промѓвив: Згада́й,
мій сїну, що ти одѓржав твої́ блага́ за
життя́ свого́, так са́мо, як і Ла́зар свої́
ліха. О́тже, тепѓ́р він ті́шиться тут, а

ти мучишся. А крім того всього, між нами і вами вірита велика пропасть, і ті, що хотіли б перейти звідси до вас, не можуть, ані звідти до нас не переходять. Сказав багатий: Отче, благаяю тебе, пошли його в дім батька мого; я маю п'ять братів, нехай він їм скаже, щоб і вони не прийшли на це місце муки. Авраам мовив: Мають	26
Мойсея і пророків; нехай їх слухають. Той відповів: Ні, отче Аврааме, але,	27
коли до них прийде хто з мертвих, вони покаються. Авраам відізвався до нього: Як вони не слухають Мойсея і пророків, то хоча б хто і з мертвих	28
воскрес, – не повірять.	29
	30
	31

Кінець неділі.
Читай п'ятницю:

ГЛАВА 17.

1 **С**казав Ісус до своїх учнів: Немо-
жливо, щоб не приходили спо-
кўси. Однак, горе тому, через кого
2 вони приходять. Лїпше такому було б,
колі б млинове жорно було прив'язане
йому до шиї і він був кінутий у море,
ніж щоб він спокўсив одне з цих малїх.

3 * **У**важайте на самих себе! Коли
згрішить твій брат, докорї йому, і як
4 він покається, прости йому. Коли сім
раз на день він згрішить проти тебе і
сім раз вернеться до тебе та скаже:
Каюсь – прости йому.

Кінець п'ятниці.

5 Апостоли ж сказали Господеві:
6 Збільши нашу віру. Господь сказав:
Якби ви мали віру, як гірчичне зерно,
сказали б цій шовковиці: Вірвися з

корінням і пересадься в море, і вона послухала б вас. Хто з вас, маючи слугу, орача або пастуха, скаже до нього, коли він прийде з поля: Ході мерщій та сідай до столу? Чи не скаже йому радше: Зготуй мені що на вечерю, підпережись і usługуй мені, поки я буду їсти й пити; потім ти будеш їсти й пити? Чи буде дякувати слугі за те, що той зробив все по наказу? Отак і ви, як зробите все, що вам наказано, кажіть: Ми слуги непотрібні, виконали те, що повинні були зробити.

7

8

9

10

Кінець суботи.

Одного разу, прямуючи до Єрусалиму, Ісус проходив між Самарією і Галилеєю.

11

Зач.
85

Коли він входив * в одне село, вишло йому назустріч десять прокажених, що стояли здалека. Вони зняли

12

13

Неділя 29-та: В той час, коли Ісус входив *

14 го́лос і каза́ли: Ісу́се, наста́внику,
зми́луйся над на́ми! Побачи́вши їх, він
промо́вив: Ідіть, покажі́ться свяще́ни-
15 кам. І ста́лось, як вони́ йшли, очи́сти-
лися. Оди́н з них, побачи́вши, що ві-
16 дужав, верну́вся, сла́влячи вели́ким
го́лосом Бо́га. І, припа́вши лицём до
ніг Ісу́са, став йо́му дякувати. Він був
17 самарянін. Озва́всь Ісу́с і ка́же: Хіба́
не де́сять очи́стилось? Де ж де́в'ять?
18 І не було́ між німи ніко́го, хто б,
верну́вшись, возда́в хвалу́ Бо́гові,
19 крім чужі́нца цьо́го? І сказа́в до
ньо́го: Встань, іди́: віра тво́я спасла́
тебе́.

Кінець неділі.

20 **Я**к спита́ли його́ фарисе́ї, * коли́
при́йде Ца́рство Бо́же, він відпові́в їм:
Ца́рство Бо́же при́йде непомі́тно;
21 ані не ска́жуть: Ось воно́ тут – або́:

Зач.
86

Понеділок 27-го тижня:
В той час, як пита́ли фарисе́ї Ісу́са,

Он там – бо Царство Бóже є між ва́ми. Дáлі сказа́в він до ўчнів: Прийдуть дні, коли бажа́тимете побáчити бода́й оди́н день Си́на Чолові́чого, та не побáчите. Ска́жуть вам: Ось тут він – абó: Он там. Не йди́ть і не шука́йте! Бо як бли́скавка бли́скає і освiчує від кра́ю і до кра́ю не́ба, так бу́де свого́ дня Син Чолові́чий. Та пе́рше він му́сить бага́то стражда́ти, і його́ відки́не рiд цей.

22

23

24

25

Кiнець понедiлковi.

Зач.
87

* Як бу́ло за днiв Но́я, так бу́де i за днiв Си́на Чолові́чого: íли, пилí, же́ни́лися, вихо́дили за́миж, аж до дня, коли Но́й увiйшо́в у ковче́г; надiйшо́в пото́п i ви́губив усiх íх. Так са́мо ста́лось i за днiв Ло́та; íли, пилí, купува́ли, продава́ли, сади́ли, будува́ли; та то́го дня, коли Лот ви́йшов з Содо́му,

26

27

28

29

Вiвторок 27-го тижня! Сказа́в Госпо́дь: *

30 вогонь і сірка линули з неба і всіх ві-
31 губили. Так само буде й того дня, як
32-33 об'явиться Син Чоловічий. Хто буде
того дня на покрівлі, речі ж його в
хаті, нехай не злізає за ними. А хто на
34 полі, нехай так само не вертається
назад. Пригадайте жінку Лота. Хто
буде намагатися спасти своє життя,
той його погубить; а хто його погубить,
той оживить його. Кажу вам,
35 тієї ночі двоє буде на одному ліжку:
36 одного візьмуть, другого зоставлять.
37 Дві жінки молотимуть разом: одну з
них візьмуть, другу зоставлять. Двоє
буде на полі: одного візьмуть, другого
лішать. Тоді вони його спитали: Де,
Господи? Він відповів їм: Де труп,
там зберуться і орлі.

Кінець вітківки.

ГЛАВА 18.

Зач.
88

Він розповів їм прїтчу про те, що
 їм треба молитись завжди і не
 падати дїхом. І казав: * В одному мї-
 сті був одїн суддя, що не боявся Бґга,
 ні людїй не соромився. Була ж одна
 вдова в тїм мїсті, яка приходила до
 ньґго і говорила: Оборонї мене від
 могґ супротївника. Довго не хотїв він,
 але згґдом мґвив сам до сґбе: Хоч я
 Бґга не боюся, і людїй не соромлюся,
 але томґ, що ця вдова менї докучає, я
 її обороню, щоб вона не приходила
 безперестанку та не морочила менї
 головї. Тут Госпґдь додав: Слґхайте,
 що несправедливий суддя каже. А хї-
 ба Бог не оборонить своїх вибраних,
 якї до ньґго день і нїч голґсять, і чи

1
2
3
4
5
6
7

8 барітиметься до них? Кажу́ вам: Обо-
ро́нить їх нега́йно.

Кінець суботи.

Тільки ж Син Чоловічий, коли при-
йде, чи знайде на землі віру?

9 Для деяких, що пишались своєю
праведністю і ні за що мали інших,
він сказа́в цю прітчу:

10 * Два чоловіки увійшли в храм
молітись: одін був фарисей, а другий
11 – митар. Фарисей, стоячи, молився так
у собі: Боже, дякую тобі, що я не
такій, як інші люди: грабіжники, не-
праведні, перелюбці, або як оцей ми-
12 тар. Пощу́ двічі на тиждень, з усіх
13 моїх прибутків даю десятину. А митар,
ста́вши зда́лека, не смів і очей звести́
до не́ба, тільки бив себе́ в груди, ка-
жучи: Боже, милостивий будь мені,
14 грішному! Кажу́ вам: Цей верну́вся до

Неділя 33-тя, про митаря і фарисея:
Сказа́в Господь прітчу оцю: *

свогo дoмy вйпpавданий, алe не той; бо кoжний, хто несeтьcя вгoрy, бyдe пpи-
нйжений, а хто пpинйжуeтьcя, бyдe
вйвищений.

Кiнець недiлi.

Зач.
90

Пpинoсили до ньoгo й * малix дiтeй,
щoб до них дoтopкнyвcя. Пoбачивши
це, yчнi їм дoкopяли. Icyc пoклiкaв їх,
кaжyчи: Дoзвoльте дiтям, нехaй iдyть
до мeнe; не бopонiть їм: тaкix бo
Цapствo Бoжe. Ѐстинно кaжy вaм: Хто
Цapствa Бoжoгo не пpиймe, як дитi-
нa, той не ввiйдe до ньoгo.

15

16

17

Пepестyпи сepедi.

Зач.
91

Одiн знaтний спитaв Icyca: ** Учiте-
лю дoбрий, щo мeнi рoбити, щoб
yспaдкyвaти життя вiчнe? Icyc озвaвсь
до ньoгo: Чoмy мeнe звeш дoбpим?
Нiхтo не дoбрий, хiбa одiн Бoг. Ти зa-

18

19

20

Сepедa 27-гo тижня: В той чaс пpинoсили до Icyca *
Недiля 30-тa: В той чaс одiн чoлoвiк пpистyпiв до Icyca,
cпoкyшaючи йoгo i кaжyчи: **

повіді знаєш: не чужоло́ж, не вбива́й,
не кради́, не свідку́й ло́жно, шану́й
21 ба́тька і ма́тир. Той відпові́в: Все це я
22 збері́г зма́лку. Почу́вши це, Ісус сказа́в
до ньо́го: Одно́го ще то́бі браку́є:
прода́й усé, що ма́єш, і розда́й бі́дним,
і будеш ма́ти скарб на не́бі; тоді при-
23 хо́дь і йди слідо́м за мно́ю. Почу́вши
це, той засму́тівся вельми, бо був ду́-
24 же бага́тий. Гляну́в Ісус на ньо́го і мо́-
вив: Як тяжко тим, що ма́ють бага́т-
25 ства, увійти́ в Ца́рство Бо́же! Ле́гше
пройти́ верблю́дові крізь ву́шко в го́л-
ці, ніж бага́тому ввійти́ в Ца́рство
Бо́же.

Читай середі:

26 Ти, що слухали, сказа́ли: Хто ж
27 тоді мо́же спасті́ся? Він відпові́в:
Неможли́ве в люде́й – можли́ве в Бо́га.

Кінець неділі.

28 Тоді Петро́ промови́в: Ось ми по-
ки́нули все, що ма́ли, і пішли́ за тобо́ю.

Ісус сказа́в їм: Істинно кажу́ вам: Нема́ тако́го, що кинув би дім, чи жінку, чи братів, чи дітей за́для Ца́рства Бо́жого, і не отримав би ба́гато бі́льше за цьо́го віку, а в наступні́м віці життя́ вічне.

Кінець середі.

Зач.
92

* **Взя́вши дванадцятьо́х, Ісус до них промовив:** Ось ми йдемо́ в Єрусали́м, і все на́писане проро́ками про Сі́на Чолові́чого збудеться. Він бу́де віданий пога́нам, і насміха́тимуться з ньо́го, і зневажа́тимуть його́, і плюва́тимуть на ньо́го, і, бичува́вши, уб'ю́ть його́, та тре́тього дня він воскресе́не. Вони́ ж нічо́го з цьо́го не зрозуміли; це сло́во було́ для них закрито́, і вони́ не зна́ли, про що він говорі́в.

Кінець четвергові.

Зач.
93

Як він наближа́вся ** до Єрихо́ну, оди́н сліпий сиді́в край доро́ги і просі́в

Четвер 27-го тижня: В той час, *
Неділя 31-ша: В той час, як наближа́вся Ісус **

36 мiлостинi. Почу́вши, що наро́д iде
37 мiмо, вiн спита́вся, що б воно́ могло́
38 бу́ти. Йому́ сказа́ли, що це Исус Наза-
рянiн прохóдить. Вiн став гóлосно кри-
чáти: Исусе, сiну Давiдiв, зми́луйся
39 на́до мно́ю! А тi, що iшли попере́ду,
зупиня́ли його́, щоб замовчáв, та вiн
ще дужче кричáв: Сiну Давiдiв, зми́-
40 луйсь на́до мно́ю! Исус зупинiвся i ве-
лiв привестi його́ до себе. Коли́ той
41 наблiзився до нього́, спита́в: Що хо-
чеш, щоб я зробiв тобi? – Гóсподи,
42 сказа́в той, щоб я прозрiв! Исус ска-
зав до нього́: Прозрi! Вiра твоя́ спа-
43 сла́ тебе. I вми́ть прозрiв той i пiшов
за Исусом, сла́влячи Бóга. Ввесь на-
ро́д, бáчачи це, вiддав хвалу́ Бóговi.

Кiнець недiлi.

ГЛАВА 19.

Зач.
94

Увійшовши в Єрихон, Ісус проходив через нього. * А був там чоловік, Закхей на ім'я; він був головою над митарями і був багатий. Бажав він бачити Ісуса, хто він, але не міг задля народу, бо був малого зросту. Побіг він наперед, виліз на шовковицю, щоб подивитися на нього, бо Ісус мав проходити туді. Прийшовши на те місце, Ісус глянув угору і сказав до нього: Закхею, злізай швидко, бо я сьогодні маю бути в твоїм домі. І зліз той швидко, і прийняв його радо. Бачачи те, всі стали нарікати і казали: До чоловіка грішника зайшов у гостину. Закхей встав і промовив до Господа: Господи, ось половину майна мого даю вбогим, і коли я кого покривдив,

Неділя 32-га: В тому часі проходив Ісус через Єрихон. *

9 віддам учётверо. А Ісус сказа́в до ньо́-
10 го: Сього́дні на цей дім зійшло́ спасіння,
бо й він син Авраа́ма. Син бо Чолові́-
чий прийшо́в шука́ти і спасти́ те, що
загінуло.

Кінець неділі.

11 **Як** лю́ди слухали це, Ісус розпо́вів
ще одну́ прітчу, бо він був блізько
Єрусали́му, і вони́ думали, що Ца́рство
12 Бо́же нега́йно ма́є об'яві́тись. Він, о́тже,
промо́вив: * Оди́н чолові́к, знáтного
ро́ду, пішо́в у далéку зéмлю при́няти
13 ца́рство і по́тім верну́тися. Поклі́кав
він де́сятьо́х своі́х слуг, дав їм де́сять
мін і мо́вив до них: Промишля́йте ні́-
14 ми, по́ки я верну́ся. Співгрома́дяни ж
йо́го нена́виділи йо́го і віслали слідо́м
за ним посóльство сказа́ти: Не хо́чемо,
15 щоб той царюва́в над на́ми. І коли́ він,
при́нявши ца́рство, верну́вся наза́д,
звелі́в при́кликати до се́бе тих слуг,

Зм.
95

яким дав гроші, щоб довідатися, хто що придбав. Перший прийшов і каже: Пáne, міна твоя придбала інших десять. Сказав пан: Добре, слуго́ благий! Тому́ що ти був вірний у малому, візьмі́ упра́ву над десяти́ма́ містами. Прийшов другий і каже: Пáne, міна твоя принесла́ п'ять мін. Він сказав і цьому́: Ти теж будь над п'ятьма́ містами. Прийшов ще інший і каже: Ось твоя́ міна, пáne, що я трима́в, схова́вши у хустині; бо я боя́вся тебе́, тому́ що ти чоловік жорсто́кий: береш, чо́го не клав, і жнеш, чо́го не сіяв. Пан до нього́ каже: З уст твої́х я тебе́ суджу́, лука́вий слуго́. Ти знав, що я чоловік жорсто́кий: беру́, чо́го не клав, і жну, чо́го не сіяв. Чому́, отже, не дав мої́х гроше́й в о́біг, і я, верну́вшись, відібра́в би їх з відсо́тками. І він сказав тим, що там стоя́ли: Візьмі́ть від нього́ міну і да́йте тому́, що ма́є десять. – Пáne, сказа́ли йому́, він ма́є

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26 десьять мін. – Кажу́ вам: Ко́жному, хто
має, да́сться, а в то́го, хто не має, від-
27 беру́ть і те, що має. А ворогі́в мої́х,
тих, що не хоті́ли, щоб я царюва́в над
німи, приве́діть сю́ді і уби́йте на оча́х
28 у ме́не. Сказа́вши це, Ісу́с пішо́в попе-
ре́ду, зді́ймаючись до Єрусали́му.

Кі́нець п'ятниці.

29 **І** ось, як він наблі́зився * до Вит-
фа́гії та Витані́ї, до горі́, що зве́ться
Оливною, посла́в дво́х із свої́х учні́в,
30 ка́жучи: Іді́ть у село́, що пе́ред ва́ми;
ввійшо́вши до ньо́го, ви зна́йдете
прив'язане осля́, на яко́го ніхто́ з лю-
де́й ще не сіда́в ніко́ли; відв'яжі́ть його́
31 і приве́діть. Ко́ли ж вас хто спита́є:
Наві́що відв'язу́єте? – ви ска́жете: Го-
спо́дь його́ потребу́є. Пішо́вши, по-
32 сланці́ знайшли́, як він сказа́в їм. Ко́ли
33 воні́ відв'язували осля́, господа́рі його́
спита́ли їх: Наві́що відв'язу́єте осля́?

Поне́ділок сирного́ тижня́: В той час, як наблі́зився Ісу́с †

Ті відповіли: Господь його потребує. 34
 Привівши його до Ісуса, вони накиннули 35
 на осяя свою одягу і посадили Ісуса.
 І як він їхав, стелили свою одягу по 36
 дорозі.

Зач.
97

Як він був близько * до спуску з 37
 Оливної гори, вся громада його учнів,
 радіючи, почала сильним голосом
 хвалити Бога за всі чуда, що бачили, 38
 кажучи: Благословен цар, що йде в
 ім'я Господнє! Мир на небі і слава на
 висотах! Деякі з фарисеїв, що були в 39
 юрбі, сказали йому: Учителю, заборони
 твоїм учням. Він відповів: Кажу 40
 вам: Коли ці замовчать, каміння
 кричатиме.

Переступи сирному понеділкові, до зачала 108:
 Настав день Опрісноків...

І як наблизився і побачив місто, він 41
 над ним заплакав, кажучи: Якби ти 42
 й цього дня зрозуміло те, що веде до

Понеділок 28-го тижня: В той час, коли наблизився Ісус *

43 твого міру! Але тепер воно закрийте
перед твоїми очима. Прийдуть бо дні
на тебе, і ворогй твої валом тебе ото-
чать, і тебе обляжуть, і стиснуть тебе
44 звідусіль; вони розчавлять тебе і твоїх
дітей, які будуть у тобі, і не зоставлять
у тебе каменя на камені за те, що ти
не зрозуміло часу твоїх відвідин.

Кінець 28-му понеділкові.

45 **У**війшовши Ісус * у храм, став ви-
ганяти продавців і покупців, кажучи до
46 них: Написано: Дім мій – дім молитви,
а ви з нього зробили печеру розбій-
47 ників. І він щодня навчав їх у храмі.
Первосвященники ж і книжники та
старшина народу шукали його вбити,
48 та не знаходили, що б йому зробити,
бо весь народ, слухаючи його, гор-
нувся до нього.

Кінець вівторкові.

Вівторок 28-го тижня: Одного разу Ісус, увійшовши *

ГЛАВА 20.

Зач.
99

Одного дня, як він навчав * народ у храмі і звіщав Добру Новину, приступили первосвященники і книжники з старшинами і сказали так до нього: Скажи нам, якою владою ти це робиш, або хто тобі дав цю владу? Він у відповідь сказав: Я теж спитаю вас одне. Скажіть мені: Іванове хрищення було з неба, чи від людей? Вони так міркували між собою: Як скажемо: З неба, він спитає: Чому ж ви йому не повірили? А як скажемо: Від людей, увесь народ нас поб'є камінням, бо певний, що Іван був пророком. І відповіли: Не знаємо звідки. Ісус сказав їм: І я вам не скажу, якою владою чиню це.

Кінець середі.

Середа 28-го тижня: В той час, як Ісус навчав *

9 **П**óти́м сказа́в наро́дові оцю́ прі́тчу:
* Оди́н чолові́к насади́в був виногра́д-
ник, найня́в його́ виногра́дарям і віді-
10 йшо́в на до́вший час. Та своєча́сно по-
сла́в він до виногра́дарі́в слугу́, щоб ті
дали́ йому́ ча́стку з пло́дів виногра́д-
них; а виногра́дарі́, побі́вши його́, ві-
11 дісла́ли ні з чим. Зно́ву посла́в він дру́-
гого слугу́, та вони́ й того́, побі́вши
й обезче́стивши, відпусти́ли з поро́ж-
12 німи рука́ми. Посла́в ще і тре́тього,
та вони́ й цьо́го, тя́жко рані́вши, про-
13 гна́ли. Сказа́в тоді́ вля́сник виногра́д-
ника: Що мені́ робі́ти? Хіба́ посла́ти
мого́ улю́бленого си́на? Мо́же, його́
14 пошану́ють. Виногра́дарі́ ж, побачи́вши
його́, так почали́ міркува́ти між
собо́ю: Це спадко́ємець, уби́ймо його́,
15 і так спа́дщина бу́де на́ша. І вівели́
його́ за виногра́дник, і вбі́ли. Що, о́т-
же, зроби́ть їм вля́сник виногра́дника?

Лук.
100

Прійде, і вйгубить тих виноградарів, а виноградник дасть іншим. Почувши це, вони сказали: Нехай так не буде! Ісус же глянув на них пильно і мовив: Що, отже, значить це Писання: Камінь, який відкинули будівничі, став наріжним каменем? Кожний, хто упаде на той камінь, розіб'ється; на кого ж він упаде, роздавить його.

16

17

18

Кінець четвергові.

Зач.
101

Первосвященники та книжники шукали зразу ж покласти на нього руки, * але боялися народу, бо зрозуміли, що проти них сказав цю притчу. І, назираючи за ним, вони послали підглядачів, що удавали з себе праведних, щоб його піймати на слові і відати начальству та владі намісника. Ті спитали його: Учителю, ми знаємо, що ти говориш і навчаєш правильно, і не

19

20

21

П'ятниця 28-го тижня: В той час хотіли первосвященники і книжники накласти руки на Ісуса,

дйвишся на лицé, алé навчáеш Бó-
22 жої путі по правді. Чи годітьсѧ нам
23 давáти кéсареві подáток, чи ні? Бáча-
чи їх лукавство, він промóвив до них:
24 Покажіть мені дина́рій. Чий на ньóму
óбраз і нáпис? Ті відповіли: Кéсарів.
25 І він сказа́в їм: Відда́йте, óтже, що
кéсареве – кéсареві, а що Бóже – Бó-
26 гові. І не могли́ пійма́ти його́ пéред
людьми́ на слóві, і, диву́ючись його́
відповіді, замóвкли.

Кінець п'ятниці.

27 Де́які з садукéїв, що ка́жуть, ніби
нема́ воскресіння, приступіли і * спи-
28 та́ли його́: Учíteлю, Мойсе́й приписáв
нам: Ко́лі у ко́го жонáтий брат умре́
бездітний, неха́й його́ брат візьме за
се́бе його́ жінку і дасть потóмство
29 бра́тові сво́му. Сім братів бу́ло. Пéр-
ший узяв жінку і поме́р бездітний.

Лук
102

Понеділок 29-го тижня: Одного́ разу приступіли до Ісуса
де́які з садукéїв, що ка́жуть,
ніби нема́ воскресіння, і *

Пóтим дру́гий, і трéтій, і так се́меро	30-31
умéрли, не зоста́вивши дitéй по собі.	
Наре́шті поме́рла й жінка. Óтже, та,	32-33
у воскресі́нні, чи́єю бу́де жінкою, бож	
се́меро ма́ли її за жінку? Ісу́с від-	34
пові́в їм: Сині́ цьогó світу же́няться	
і вихо́дять за́між. Ті ж, що удосто́яться	35
осягну́ти тогó віку́ й воскресі́ння з	
ме́ртвих, не же́няться і не вихо́дять	
за́між; та й умéрти вже не мо́жуть,	36
тому́ що до а́нгелів поді́бні, вони́ –	
сині́ Бо́жі, бу́вши сина́ми воскресі́ння.	
А що ме́ртві воскресáють, це й Мой-	37
се́й при ку́щі дав був зрозумі́ти, де він	
назва́в Го́спода – Бо́гом Авра́ама,	
Бо́гом Іса́ака й Бо́гом Я́кова. Ото́ж	38
Бог – не Бог ме́ртвих, а живі́х, усі́ бо	
живу́ть для ньогó. Де́які з кнйжників,	39
озва́вшись, заговорі́ли: Учи́телю, ти	
сказа́в добре. І не насмі́лювались ні	40
про що бі́льше його́ пита́ти. Тоді́ він	
до них промо́вив: Як то вони́ ка́жуть,	41
що Христóс – син Даві́да? Таж сам	42

43 Давід у книзі Псалмів мовить: Сказав
44 Господь Господеві моєму: Сиди праворуч
мене, поки я не покладу твоїх во-
рогів підніжком ніг твоїх. Давід,
отже, зве його Господом. Як же він
може бути його сином?

Кінець понеділкові.

45 **І** коли весь народ слухав, він ска-
46 зав своїм учням: * Остерігайтеся
книжників, що ходять залюбки в дов-
гих шатах, люблять вітання на майда-
нах, перші сидження в синагогах та
47 перші місця на бенкетах; що поїдають
домой вдовіць і довго моляться на показ
– вони приймуть суворіше осудження.

Зач.
103

ГЛАВА 21.

Підвівши очі, Ісус побачив, як за- 1
 можні кїдали свої дарї до скар- 2
 бонї. Побачив він також убогу вдову, 3
 що кїдала тудї двї лєпти, і сказав: 4
 Їстинно кажў вам, що ця бїдна вдова 5
 кїнула бїльш від усїх. Усї бо вони вкї- 6
 нули як дар Божий зі свого достатку, 7
 вона ж з убо́зтва свого вкїнула весь 8
 свій прожиток, якій мала.

Кінець суботі.

Зач.
104

І коли деякі говорїли * про храм, 5
 що він прикрашений дорогоцінним 6
 камінням та обїтними дарами, він ска- 7
 зав: Надїдуть дні, коли з усього, що 8
 ви бачите, не лїшиться камінь на ка- 9
 мені, що не був би перевернений. То-

Середа 29-го тижня: В той час, коли деякі говорїли
 Ісусові *

ді вони його спитали: Учителю, коли це буде? І який буде знак, що це має настати?

Переступи середі.

8 **Він** відповів: * Глядіть, щоб вас не
звели: бо багато-хто прийдуть у моє
ім'я і будуть казати: Це я, і – Час на-
9 блізився. Не йдіть слідом за ними. Ко-
лі почувете про війни та розрухи, не
бійтеся, бо треба, щоб перш це ста-
лося, але кінець ще не зараз.

Переступи суботі.

Читай середі:

10 Тоді сказав їм: Повстане народ на
11 народ і царство на царство. Будуть ве-
лікі землетруси, по різних місцях бу-
дуть пошесті й голод, жахливі явища,
і з неба великі знаки будуть.

Переступи середі.

Субота м'ясопсна: Сказав Господь: *

Зач.
106

Але перед усім цим * на вас накла-
дуть руки, і переслідувати будуть, і
волочитимуть по синагогах та по тюр-
мах, водитимуть перед царів і праві-
телів задля імени мого. І це дасть
вам нагоду свідчити про мене. Візьміть
собі до серця, що вам не треба готу-
ватися наперед, що маєте відповідати,
я бо дам вам слово й мудрість, якій
ніхто з ваших противників не зможе
протиставитись і перечити. Вас віда-
дуть батьки, брати, рідні і друзі, і де-
кому з вас смерть заподіють. Вас бу-
дуть ненавидіти всі за моє ім'я. Але й
волос з голови у вас не пропаде. Ва-
шою терпелівістю спасете душі ваші.

Кінець вітківки.

Читай середі:

Коли ж побачите Єрусалім, оточе-
ний військами, знайте, що його спу-
стошення наблизилось. Тоді ті, що в

Вівторок 29-го тижня: Сказав Господь своїм учням:
Стережіться людей, що *

Юдеї, нехай тікають у гóри, а ті, що
бúдуть у середині міста, нехай вийдуть
з ньóго, ті ж, що бúдуть на полях, не-
22 хай до ньóго не входять. Це бо дні
ка́ри, коли́ все, що нанісане, збúдеться.
23 Го́ре вагітним і тим, що у ті дні грудь-
ми́ годують. Бо на землі бúде нуж-
да́ велика і гнів прóти наро́ду цьогó.
24 Вони́ поляжуть від вістря мечá і пі-
дуть у неволю поміж усі наро́ди. Єру-
салім топтáтимуть погáни, по́ки не
скінчíться час погáн.

Кінець середі.
Читай суботі:

25 І бúдуть знакі на со́нці, місяці й на
зо́рях, а на землі пере́полох наро́дів,
стриво́ження від ре́ву мо́ря та його́
26 хвиль. Лю́ди омертвіють від стра́ху,
очікуючи тогó, що на світ наді́йде, бо
27 захита́ються небесні сі́ли. Тоді побá-
чать Сі́на Чолові́чого, що йтíме на
хма́рах зі сі́лою і сла́вою вели́кою.

Переступи суботі.

Зач.
107

Як це почне збуватись, * випростайтесь і підніміть ва́ші го́лови вго́ру, бо ва́ше візволення близько. І він сказа́в їм прі́тчу: Гля́ньте на смоко́вницю й на всякі дере́ва. Ко́лі вони́ розпука́ються, ви, гля́нувши, розумі́єте, що вже близько лі́то. Ота́к і ви, ко́ли побачите, що це збува́ється, зна́йте, що Ца́рство Бо́же блі́зько. Істи́нно кажу́ вам: Рід цей не про́йде, аж по́ки все не ста́нетсья.

28

29

30

31

32

Читай суботі:

Не́бо і земля́ про́йдуть, слова́ ж мо́ї не про́йдуть.

33

Кінець четвергові.

Вважа́йте на се́бе, щоб ча́сом серця́ ва́ші не обважні́ли від обжи́рства, пия́цтва та життє́вих кло́потів, і щоб той де́нь не впав на вас зне́нацька, немов сі́тка, бо він прі́йде на всіх, які

34

35

Четвер 29-го тижня: Сказав Господь своїм учням: *

36 живуть на лиці всієї землі. Чувайте,
 37 отже, і весь час моліться, щоб ви
 могли уникнути всього того, що має
 збутися, і стати перед Сїном Чоловічим.

Кінець суботі.

37 **З**а дня Ісус * навчав у храмі, а но-
 чами виходив і перебував на горі, що
 38 зветься Олівною. Зранку ж увесь на-
 рід приходив до нього в храм, щоб
 слухати його.

Зач.
108

ГЛАВА 22.

1 **Н**аближалося ** свято Опрісноків,
 2 що зветься Пасха. І первосвя-
 щеники та книжники шукали, як би його
 3 вбити, та боялись народу. Ввійшов же
 сатана в Юду, на прізвище Іскаріот,

Зач.
109

П'ятниця 29-го тижня: В той час Ісус *
 В святий і великий четвер на Утрени до зачала 109,
 не переступаючи: В той час наближалося **

що був з числа дванадцятьох, і він пішов умовитися з первосвящениками та начальниками, як би його відати. Зраділи ті і згодилися дати йому гроші. Він пристав на те і шукав нагоди, щоб відати його тайком.

Читай понеділкові сирного тижня:

Настав день Опрісноків, коли треба було жертувати Пасху. Ісус послав Петра та Івана і сказав: Ідіть та приготуйте нам їсти Пасху.

Кінець п'ятниці.

Вони його спитали: Де хочеш, щоб ми приготували? Він відповів їм: Ось коли ввійдете в місто, стріне вас чоловік, що буде нести глечик води. Ідіть слідом за ним у господу, куді він увійде, і скажіть господареві дому: Учитель тобі каже: Де світлиця, в якій я з учнями моїми міг би їсти Пасху? Він покаже вам велику горницю, вистелену килимами; там приготуйте.

13 Пішли вони і найшли так, як він ска-
14 зав їм, і приготували Пасху. І як при-
йшла година, сів він до столу і апо-
15 столи з ним. Він до них промовив: Я
вельми бажав їсти цю Пасху з вами,
16 перш ніж мені страждати, бо кажу вам,
я її більш не буду їсти, аж поки вона
17 не завершиться в Царстві Божім. І,
взявши чашу, віддав хвалу, і мовив:
Візьміть її і поділіться нею між со-
18 бою, бо кажу вам: Віднині я не буду
більше пити з плоду винограду, доки
19 не прийде Царство Боже. І, взявши
хліб, віддав хвалу, переломив, дав їм, і
мовив: Це – моє тіло, що за вас дається.
20 Чиніть це на мій спомин. Так само й
чашу по вечері, кажучи: Ця чаша –
новий завіт у моїй крові, що за вас
21 проливається. Та ось рука того, що
22 мене видасть, на столі зо мною. Бо
Син Чоловічий іде, як призначено,
але горе тому чоловікові, що його ви-
23 дає. І вони стали один одного питати,

хто б то з них міг бу́ти, що мав те зро-
біти. Зняла́сь між німи й суперечка,
хто з них ма́є вважа́тися за бі́льшого.
Ісу́с сказа́в їм: Царі наро́дів пану́ють
над німи, і ті, що вла́ду над німи ма́-
ють, доброчі́нцями зvúться. Не так
хай бу́де між ва́ми. Але́ найбільши́й
між ва́ми хай бу́де, як найме́нший, а
наста́вник, як слуга́. Хто бо бі́льший:
той, що за столо́м, чи той, що услу́го-
вує? Хіба́ не той, що за столо́м? А про-
те́ я між ва́ми, як той, що услу́говує.
Ви – ті, що зоста́лись при мені́ у мої́х
спокуса́х, і я даю́ вам Ца́рство, як ме-
ні дав Оте́ць мій, щоб ви їли й пили́ за
столо́м у мої́м Ца́рстві, і сиді́ли на
престо́лах, су́дячи двана́дцять поколі́нь
Ізраї́ля. Сі́моне, Сі́моне! Ось сатана́
хоті́в просі́яти вас, як пше́ніцю, та я
моли́вся за те́бе, щоб ві́ра тво́я не осла́-
бла, і ти, коли́ наве́рнешся, утве́р-
джу́й браті́в твої́х. Сказа́в Петро́ до
ньо́го: Го́споди, з тобо́ю я гото́вий

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34 піті і в тюрму, і на смерть. Ісус мовив: Кажу тобі, Пётре, не запиє ніні півень, як ти трічі відречешся, що не
35 знаєш мене. Далі сказав їм: Як я вас посилав без калітки, без торби, без
36 взуття, хіба вам чого бракувало? – Нічого, відповіли. І він до них промовив: Тепер же, хто має калітку, нехай візьме її, так само й торбу; хто ж не має, хай продасть свою одіжу і
37 купить меч. Кажу вам: Має збутись на мені, що написано: Його зараховано до злочинців. Так бо те, що сказане
38 про мене, до кінця доходить. Вони сказали: Господи! Ось два мечі тут. Він відповів їм: Досить!

39 Тоді він вийшов і * пішов, як звичайно, на Олівну гору. Слідом за ним пішли і його учні.

Кінець понеділкові сирного тижня й великому четвергові на Утрени.

Вівторок сирного тижня: Одного разу Ісус, вийшовши,

Якже́ прибу́в на місце, сказа́в їм: 40
Молі́ться, щоб не ввійти́ в споку́су.
І сам відійшо́в від них так далéко, як 41
кйнути ка́менем, та, впавши на колі-
на, поча́в молі́тися: О́тче, якщо́ хо- 42
чеш, віддали́ від мене́ цю ча́шу, одна́к,
хай не моя́, а твоя́ бу́де во́ля!

Переступи вітїркові.
Читай великому четвергові (на Літургії):

Тоді з'яві́вся йому́ а́нгел з не́ба, що 43
підкріплюва́в його́. Пóвний скорбо́ти 44
та триво́ги, він ще ре́вніше молі́вся,
і піт його́ став, мов ка́плі кро́ви, що
па́дали на зе́млю. Підві́вшись від мо- 45
літви,

Перейди великому четвергові до Матея, зач. 108:

Прийшо́в до учні́в...

Читай вітїркові:

Він підійшо́в до учні́в і заста́в їх спля- 46
чими від сму́тку. І сказа́в їм: Чого́
спите́? Встава́йте і молі́ться, щоб не 47
ввійти́ в споку́су. Він говори́в ще, аж
тут надхо́дить юрба́, і на її́ чолі́ йде

одін з дванадцятьох, на ім'я Юда; він підійшов до Ісуса, щоб його поцілувати. А Ісус сказав до нього: Юдо, поцілуноком видаєш Сіна Чоловічого? Побачивши, до чого доходить, сказали ті, що були з Ісусом: Господи, чи не вдарити нам мечем? І вдарив одін із них слугу первосвященника і відтяв йому праве вухо. Ісус озвався: Лишіте! І, доторкнувшись до вуха, зцілів його. Тоді Ісус сказав до первосвященників, начальників сторожі храму і старших, що були вийшли проти нього: Неначе на розбійника ви вийшли з мечами та киями! Коли я щодня був з вами в храмі, ви не наклали рук на мене; та це ваша година і влада темряви. Схопивши Ісуса, вони повели його і привели в дім первосвященника. Петро ішов слідом за ним здалека. І коли вони розклали вогонь посеред двору та сиділи вкупі, сів і Петро між ними. Побачила його одна слугиня, як

він сидів біля вогню і, приглянувшись до нього пильно, каже: І цей із ним був! Він відрікся, кажучи: Не знаю його, жінко! Та трохи згодом другий, побачивши його, каже: І ти з них. Але Петро відповів: Ні, чоловіче! По якійсь годині хтось інший почав настоювати, кажучи: Справді, і цей з ним був! Таж він із Галилеї! Петро озвався: Не знаю, чоловіче, що кажеш! І зараз же, як він говорив ще, запіяв півень. І тут Господь, обернувшись, глянув на Петра, і згадав Петро слово, яке Господь йому сказав був: Пётре, перше ніж запіє півень, ти тричі мене відречешся. І, вийшовши звідти, заплакав гірко. Тим часом люди, що держали його, над ним знущалися і били його. І, закривши йому очі, питали: Пророкуй, хто той, що тебе вдарив! І багато іншого, глузуючи, говорили на нього. Якже настав день, зібралася рада старших народу, перво-

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67 священики та книжники. І привели
 його на суд свій і казали: Якщо ти
 Христос, скажи нам. Він відповів їм:
 68 Коли скажу вам, не повірите, і якщо
 69 вас спитаю, не відповісте. Віднині Син
 Чоловічий сидітиме праворуч Божої
 70 Сили. Усі казали: То ти – Син Бо-
 жий? Він сказав до них: Ви кажете,
 71 що це я. Казали ті: Навіщо нам ще
 свідків? Самі ми чули з уст його.

ГЛАВА 23.

1 **Т**оді вся їхня громада встала, і по-
 вели його до Пилата.

Кінець вітків сирному.

2 **І** почали * його обвинувачувати,
 кажучи: Ми знайшли, що цей підбу-
 рює народ наш, забороняє давати ке-

Звч
110

Четвер сирного тижня: В той час повели Ісуса
 первосвященики, книжники і старші народу до Пилата,
 і почали *

сареві подáток, і кáже, що він – Хри-
стóс-цар. Пилáт спитáв його́: Ти – цар
юдéйський? Ісýс у відповідь сказáв до
нього́: Ти кáжеш. Тоді Пилáт промó-
вив до первосвящéників і юрбї: Я не
знаходжу ніякої винї в цьóму чолові-
кові. Вони́ ж настóювали і кричáли:
Він нарóд бунтує, навчáючи по всій
Юдеї, почáвши з Галилeї аж сюді.
Почúвши це, Пилáт спитáв, чи цей чо-
ловік – галилeянин; і, довідавшись, що
він з-під влáди Íрода, відіслáв його́ до
Íрода, який тїми днями був такóж у
Єрусалїмі. Íрод дýже зрадїв, побáчив-
ши Ісýса, бажáв бо здавна бáчити
його́, тому́ що чув про нього́ і сподї-
вáвсь побáчити від нього́ якeсь чýдо.
Багáто питáнь він йому́ стáвив, алe
Ісýс не відповїдáв йому́ нїчого́. Пер-
восвящéники ж та кнїжники стояли
там і сїльно його́ обвинувáчували.
Тоді Íрод з воякáми своїми, зневáживши
його́ і насміявшись з нього́, надїв на

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12 нього білу одіж і відіслав його назад
до Пилата. І того ж самого дня Ірод і
13 Пилат стали приятелями між собою,
раніш бо ворогували. А Пилат, склі-
кавши первосвященників, старшин і
14 народ, промовив до них: Ви привели
до мене цього чоловіка як бунтаря
народу. Ось я, розсудивши справу пе-
ред вами, не знайшов у цьому чоло-
вікові ніякої вини в тому, в чому ви
15 оскаржуєте його. Та й Ірод не знай-
шов, бо ж відіслав його до нас. Отже,
видно, що він не вчинив нічого гідного
16 смерті. Тому я його покараю і відпущу.
17 Треба ж було йому на свято випустити
їм одного. Та вони всі разом закричали:
18 Геть із цим, відпусти нам Варавву!
19 Цього останнього за якийсь заклот у
місті та за вбивство кинули були у
20 в'язницю. Пилат, бажаючи відпустити
Ісуса, промовив до них знову. Та вони
21 закричали: Розпні, розпні його!
22 Тоді промовив до них утрете: Якé

зло вчинів він? Я не знайшов у ньому нічого гідного смерті. Покараю його і відпущу. Але вони наполягали, кричачі сильно, і вимагали, щоб його розп'ясти. І крик їхній переміг. Тоді Пилат присудив, щоб сталося, як вони просили. І він відпустив того, що за повстання й убійство був вкінутий у темницю і якого вони просили; Ісуса ж видав їм напризволяще. І, як вони його велі, заставили якогось Симона Киринія, що вертався з поля, і поклали хрест на нього, щоб ніс за Ісусом. Ішов за ним великий натовп людей, і жінки, що плакали за ним та голосили. Ісус обернувся до них і сказав: Дочки ерусалімські, не плачте надо мною, а плачте над собою й над дітьми вашими! Бо ось настануть дні, коли скажуть: Щасливі неплодні, і лона, що не родили, та груди, що не годували. Тоді почнуть казати горам: Впадьте на нас! – і горбам: Покрийте нас! Бо

23

24

25

26

27

28

29

30

31

колі так обходяться з дэревом зеленим, що тоді з сухим буде?

32 **З** ним велі * також двох інших, злочинців, щоб їх скарати на смерть.
33 І як прийшли на місце, що звється Череп, там розняли його і злочинців, одного по правіці, і другого по лівіці.
34 Ісус сказав: Отче, відпусти їм, не знають бо, що роблять.

Переступи сирному четвергові.

35 Коли ділили його одіж, кидали жереб. Люди стояли й дивились. Навіть князі їхні насміхалися, кажучи: Інших спасав, нехай спасе себе самого, коли він Христос, Божий вибраний! Воякі також глузували з нього; підходячи до нього і подаючи йому оцет, примовляли: Коли ти цар юдейський, спаси себе самого! Був над ним і напис письмом грецьким, латин-

Євангеліє 8-ме святих страстей: В той час велі з Ісусом
Це ж і на 6-му Часі в велику п'ятницю.

ським і єврейським: Це є цар юдейський.

Читай великій п'ятниці на Вечірні:

Одін із злочинців, що вісів, зневажав його, кажучи: Хіба ти не Христос? Спаси себе і нас! А другий, озвавшись, скартав його і мовив: Чи не боїшся Бога ти, що покутуєш ту саму кару? Ми бо несемо кару, гідну наших учинків, цей же не зробив нічого злого. І сказав Ісусові: Пом'яни мене, Господи, коли прийдеш, у твоїм Царстві. Ісус сказав до нього: Істинно кажу тобі: Сьогодні будеш зо мною в раю.

Перейди у велику п'ятницю на Вечірні до Матея, зачало 113: **Ті, що проходили...**

Читай сирному четвергові:

Було вже близько шостої години, і темрява по всій землі настала аж до дев'ятої години; бо затьмарилося сонце, і завіса храму роздерлася посередині. А Ісус закликав сильним голосом:

47 О́тче, у твої ру́ки віддаю дух мій! Ска-
завши це, він відда́в ду́ха. Побачивши,
що ста́лося, со́тник поча́в прославля́-
48 ти Бо́га, ка́жучи: Спра́вді цей чоло-
ві́к був пра́ведний. Всі лю́ди, що були́
збі́глися на те видо́вище, побачивши,
що ста́лось, верта́лися додо́му, б'ю́чі
49 себе́ у гру́ди. Усі його́ знайо́мі стояли
опода́лік, і жі́нкі, що були́ прийшли́
слідо́м за ним з Галиле́ї, диві́лися на
все те.

Кінець 8-му страсному, і 6-му Часові.

50 І ось був чолові́к, на ім'я Йо́сиф,
51 ра́дник, лю́дина до́бра і пра́ведна, що
не приста́в був до їхньо́ї ра́ди ні вчінків.
Поході́в він з Аримате́ї, юде́йського
52 мі́ста, і очі́кував Бо́жого Ца́рства. Він
прийшо́в до Пила́та і просі́в ті́ла Ісу́-
53 са. Зняв він його́ з хреста́ і, обгорну́в-
ши його́ в полотно́, покла́в у гробі́,
вісі́ченим у скелі́, де ще ніхто́ не ле-
54 жа́в. То був день приготува́ння і вже

заходила субота. Жінки, які були прийшли з Ісусом з Галилеї, ідучи слідом за Йосифом, бачили гріб і як поклали тіло Ісуса. Вернувшись, вони приготували пахощів та міра, але в суботу, за приписом, відпочивали.

55

56

Кінець сирному четвергові.

ГЛАВА 24.

Зач.
112

Першого дня тижня, рано-вранці, вони прийшли до гробу, * несучи пахощі, які вони приготували, і застали камінь відкочений від гробу. Ввійшовши, не найшли тіла Господа Ісуса. Коли вони не знали, що їм про це думати, два чоловіки з'явилися їм у блискучих одягах. Вони налякалися і схилили лице додолу, а ті до них сказали: Чому шукаєте живого між мерт-

1

2

3

4

5

Євангеліє 4-те воскресне: В той час, першого дня по суботі, рано-вранці, прийшли жінки до гробу,

6 вими? Його нема тут: він воскрес.
7 Згадайте, як він промовляв до вас, ко-
8 лі ще був у Галилеї, кажучи: Син Чо-
9 ловічий має бути виданий грішникам
10 у руки, має бути розп'ятий і третього
11 дня воскреснути. І вони пригадали со-
12 бі його слова та, вернувшись від гробу,
13 оповіли все те одинадцятьом і всім
іншим. То були: Марія Магдаліна, Іван-
на і Марія, матері Якова, і інші з ними,
що розповідали це апостолам; але їм
слова ці здавалися пустою вигадкою, і
вони не повірили їм.

12 **Та** Петро * встав, побіг до гробу і,
нахилвшись, побачив лиш пов'язки; і
вернувся назад додому, дивуючись
тому, що сталося.

Кінець 4-му воскресному.

13 Аж ось того самого дня двоє з них
ішли в село, що звалось Емаус, шість-

Вівторок світлого тижня, це й 5-те воскресне:
В той час Петро *

деся́т ста́дій від Єрусали́му, і розмовля́ли між собо́ю про те, що ста́лось. Як вони́ розмовля́ли та спереча́лися між собо́ю, Ісу́с наблі́зився і йшов ра́зом з німи, але́ о́чі їм заступі́ло, і вони́ його́ не пізна́ли. Він їх спита́в: Що то за розмо́ва, що ви, ідучи́, ведете́ між собо́ю, по́вні смутку? Озва́всь тоді́ оди́н з них, на ім'я́ Клео́па, і йому́ ка́же: Ти оди́н, хіба́, чужинець у Єрусали́мі, і не зна́єш, що ці́ми дня́ми в ньо́му ста́лося? І він спита́в їх: Що? Вони́ йому́ сказа́ли: Те, що ста́лося з Ісу́сом Назаряни́ном, му́жем, що був проро́к, могу́тній ділом та сло́вом пе́ред Бо́гом і всі́м наро́дом, та як на́ші первосвяще́ники і князі́ відали його́ на за́суд сме́ртний і розп'ялі́. А ми сподіва́лись, що він той, хто ма́є візволити Ізраї́ля. До то́го ж усьо́го, ось тре́тій день сьогодні́, як це ста́лось. Де́які з на́ших жіно́к, щопра́вда, нас здивува́ли: вони́ пішли́ були́ ране́-

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23 сенько до гробу, та, не найшовши його
тіла, вернулись і нам оповіли, що
24 бачили ангелів, які їм з'явилися і ска-
зали, що він живий. Деякі ж із наших
пішли до гробу і знайшли так, як жін-
кі сказали; але його вони не бачили.
25 Тоді він до них промовив: О, неро-
зумні й повільні серцем, щоб повірити
всьому, що пророки були сповістили!
26 Хіба не треба було Христові таке
27 страждати і так увійти у свою славу? І,
почавши від Мойсея та від усіх проро-
ків, він вияснював їм те, що в усім
28 Писанні написано про нього. Коли
вони наблизилися до села, кудй йшли,
Ісус удав, що хоче простувати далі.
29 Вони ж наполягали, кажучи: Зостань-
ся з нами, бо вже вечоріє і день уже
похилився. Він увійшов, щоб зостатись.
30 І от, як він був за столом з ними, взяв
хліб, благословив і, переломивши його-
го, дав їм. Тоді відкрилися в них очі і
31 вони його пізнали. Та він зник від них.

І ка́зали вони́ оди́н до́дного: Чи не
горі́ло на́ше се́рце в нас у гру́дях, ко- 32
ли́ він промовля́в до нас у дорóзі та ви-
ясню́вав нам Писа́ння? І нега́йно вони́ 33
ру́шили і верну́лися в Єрусали́м, де
найшли́ зібраних одинадцятьо́х і тих,
що були́ з німи, які́ їм сказа́ли: Хри- 34
сто́с спра́вді воскрeс і з'яв́ився Си́-
монові. А ці́ розпові́ли те, що ста́- 35
лося в дорóзі і як вони́ його́ пізна́ли
при лама́нні хлі́ба.

Кінець вітїркові і 5-му воскресному.

Зач.
114

Коли́ вони́ так говори́ли, сам він 36
став посéред них * і до них ка́же:
Мир вам! Вони́, наля́кані й у вели́кім 37
стра́сі, думали, що ду́ха ба́чать. Та він 38
сказа́в їм: Чого́ стриво́жились? Чого́
сумні́ви постаю́ть у серця́х ва́ших?
Гля́ньте на мо́ї ру́ки і но́ги: та це ж 39

Євангеліє 6-те воскресне: В той час, коли́ Ісус воскрeс
із ме́ртвих, став посéред своїх учнів *
Це й на Літургії Вознесення.

я! Доторкніть ся до мене та збагніть, що дух тіла й костей не має, як бачите, 40 що я маю. Сказавши це, він показав їм руки й ноги. А як вони з радощів 41 іще не йняли йому віри і дивувались, він сказав: Чи не маєте тут чого їсти? 42 Вони подали йому кусень печеної риби і крижку меду. Він узяв їх і їв перед ними. 43 Пóтім до них промовив: 44 Це слова, що я, бóвши ще з вами, сказав вам: Трєба, щоб спóвнилось усє написане про мене в закóні Мойсєя, у 45 прорóків та у псалма́х. Тоді він відкрів їм рóзум, щоб розуміли Писання, і до них мóвив: Так написано, що 46 трєба було, щоб Христóс страждав і трєтього дня воскрес із мёртвих, і щоб 47 у його́ ім'я проповідувалось пока́ння на відпущення гріхів усім наро́дам, почавши від Єрусали́му. Ви – свідки тогó. 48 Я вам зішлю те, що мій Отець обіцяв був. Ви ж позостаньтеся у місті, 49 по́ки не одягнетесь сілою з висоті.

Тоді вівів їх до Витанії і, знявши свої
руки, благословів їх. А як він благо-
словів їх, віддалився від них і став
возно́ситися на не́бо. Вони ж, покло-
нівшись йому́, верну́лися з вели́кою
радістю в Єрусали́м і перебува́ли весь
час у хра́мі, сла́влячи та хва́лячи Бо́га.
Амінь.

50

51

52

53

Кінець святого Євангелія від Луки.
Має в собі 24 глав і 114 церковних зачал.

ВІД ІВАНА СВЯТЕ БЛАГОВІСТУВАННЯ

Глава 1

Вічне Слово – Син Божий 1-18; свідчення Івана Христітеля про Ісуса 19-34; перші Христові апостоли 35-51.

Глава 2

Перше чудо Ісуса в Кані Галилейській 1-12; Ісус виганяє торговців з Єрусалимського храму 13-25.

Глава 3

Розмова Ісуса з Никодимом 1-21; останнє свідчення Івана Христітеля про Христа 22-36.

Глава 4

Ісус у Самарії 1-42; оздоровлення сина цісарського урядовця 43-54.

Глава 5

Оздоровлення недужого при Витесді 1-15; Ісус виявляє себе Сином Божим 16-47.

Глава 6

Ісус помножує хліби 1-15; ходить по воді 16-21; обітниця святої Євхаристії 22-71.

Глава 7

Свято Кучок у Єрусалимі 1-13; Ісус навчає у храмі 14-31; намагання старшини ув'язнити Ісуса 32-53.

Глава 8

Ісус прощає чужоложниці 1-11; Ісус – світло світу 12-20; Ісус – предвічний Син Божий 21-59.

Глава 9

Чудесне оздоровлення сліповродженого 1-41.

Глава 10

Ісус – добрий пастир 1-21; на святі Обновлення Ісус об'являє себе Сином Божим 22-30; юдеї хочуть Ісуса каменувати 31-42.

Глава 11

Воскресіння Лазаря 1-44; юдейська рада вирішує вбити Ісуса 45-57.

Глава 12

Ісус у Витанії 1-11; урочистий в'їзд до Єрусалиму 12-19; Ісус у храмі 20-36; невірство юдеїв 37-50.

Глава 13

Ісус обмиває ноги апостолам 1-20; Ісус виявляє зраду Юди 21-30; Ісус прорікає про Петрове відречення 31-38.

Глава 14

Ісус утішає апостолів 1-14; обітниця про Святого Духа 15-31.

Глава 15

Ісус – правдива виноградина 1-11; заповідь любови 12-17; ненависть світу до Ісуса та його учнів 18-27.

Глава 16

Святий Дух та його діяння 1-15; після смутку розлуки – тривала радість 16-24; заключні слова Ісуса 25-33.

Глава 17

Архиерейська молитва Ісуса Христа 1-26.

Глава 18

Ув'язнення Ісуса 1-11; Ісус перед Анною та Каяфою 12-24; Петрове відречення 25-27; Ісус перед Пилатом 28-40.

Глава 19

Бичування і увінчання терниною 1-3; засуд та розп'яття Ісуса 4-24; Скорбна Мати під хрестом 25-27; смерть і похорон Ісуса 28-42.

Глава 20

Марія Магдалина та Петро з Іваном при гробниці 1-10; з'явлення Ісуса Марії Магдалині 11-18; Ісус з'являється апостолам 19-23; Ісус з'являється Томі 24-31.

Глава 21

Поява Ісуса над Тиверіядським озером 1-14; Петро – пастир Христового стада 15-23; закінчення 24-25.

ВІД ІВАНА СВЯТЕ БЛАГОВІСТУВАННЯ

ГЛАВА 1.

1 **В** началі * було Слово, і Слово було
2 в Бóга, і Слово було Бóг. З Бóгом
3 воно було споконвіку. Ним поста́ло все,
4 і ніщо́, що поста́ло, не поста́ло без ньó-
5 го. У ньóму було життя, і життя було
6 світло люде́й. І Світло світить у те́мряві,
7 і те́мрява його́ не пойняла́. Був чоловік,
пóсланий Бóгом, якому́ ім'я Іва́н. При-

Зап.
1

В святу й велику неділю Пасхи на Літургії: В началі *

йшов він свідком, щоб свідчити про Світло, щоб усі через нього увірували. Не був він Світло, був лише, щоб свідчити про Світло. Справжнє Світло було те, що просвічує кожную людину. Воно прийшло у цей світ. Було у світі, і світ постав через нього, і світ не пізнав його. Прийшло до своїх, і свої його не прийняли. Котрі ж його прийняли, тим далі змогу дітьми Божими стати – тим, що вірують в ім'я його, які не з крові, ні з тілесного бажання, ні з похоти чоловічої, але від Бога народилися. І Слово стало тілом, і оселилося між нами, і ми бачили його славу – славу Єдинородного від Отця, повного благодаті та істини. Іван свідчить про нього і проголошує, кажучи: Ось той, про кого я говорив: Той, що йде за мною, існував передо мною, був раніш за мене. З його повноти ми всі прийняли –

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17 благодать за благодать. Закон був
даний Мойсеем, благодать же та исти-
на прийшла через Ісуса Христа.

Кінець Пасці.

18 **Бога** * ніхто не бачив ніколи: Єди-
нородний Син, що в лоні Отця, той
19 об'явив. Ось свідчення Івана, коли
юдеї з Єрусалиму були до нього по-
слали священиків і левітів спитати йо-
20 го: Хто ти? І він признався, не запереч-
21 чив, признався: Я не Христос. Вони
спитали його: Що ж, Ілля ти? – Ні,
22 мовив він. Пророк ти? – Ні, відповів
він. Тоді вони сказали йому: Хто,
23 отже, ти? – щоб відповісти тим, які
нас вислали. Що про себе кажеш? Він
промовив: Я – голос вопіючого в
24 пустині: Вірівняйте путь Господню,
як сказав пророк Ісаїя. Були ж послан-
25 ці з фарисеїв. І спитали його, кажучи

Понеділок світлого тижня: Бога *

до нього: Чого ж ти христїш, коли ти ні Христос, ні Ілля, ні пророк? Іван їм відповів: Я хрищу водою, але серед вас стоїть той, якого ви не знаєте; він – той, що йде після мене, і був передо мною; і я не гідний розв'язати йому ремінь взуття його. Сталося те у Витанії, по той бік Йордану, де Іван христїв.

Кінець понеділкові.

Зач.
3

На другий день бачить він * Ісуса, що йде до нього, і каже: Ось Агнец Божий, який берє гріх світу. Це той, про якого казав я: За мною йде муж, сущий передо мною, бо він був раніш за мене. Я його не знав. Та я на те прийшов, хрестячі водою, щоб він був об'явлений Ізраїлеві. І свідчив Іван, кажучи: Я бачив Духа, що, мов голуб, сховався з неба і перебував на

Другого дня Богоявлення на Літургії:
В той час бачить Іван *

33 ньому. І я не знав його, але той, хто
послав мене христити водою, сказав
мені: Над ким побачиш Духа, який
34 сходить і над ним перебуває, той хри-
стить Духом Святим. І я бачив і за-
свідчив, що він – Син Божий.

Кінець Іванові Предтечі.

35 На другий день знову * стояв Іван,
36 і двоє з його учнів. Побачивши Ісуса,
що надходив, мовив: Ось Агнець
37 Божий. Почули двоє учнів, як він
38 сказав те, і пішли за Ісусом. Обер-
нувшись і побачивши, що вони йдуть,
Ісус сказав до них: Чого шукаєте?
Вони сказали до нього: Равві, що
означає: Учителю, де перебуваєш?
39 Він відповів їм: Ходіть і подивіться.
Пішли, отже, і побачили, де пере-
буває, і того дня лишілися в нього.
Було ж близько десятої години.

Змч.
д

Середа світлого тижня: В той час *
Це і святому апостолові Андрієві.

Андрій, брат Сімона Петра, був однім із двох, що, почувши Івана, пішли за ним. Зустрів він спершу брата свого Сімона і сказав до нього: Ми знайшли Месію, що у перекладі означає: Христос. І привів його до Ісуса. Ісус же, глянувши на нього, сказав: Ти – Симон, син Йіони, ти зватимешся Кіфа, тобто Петро, що означає: Скеля.

Зач.
5

Другого дня вирішив * піти в Галілею. І, найшовши Філіпа, мовив до нього: Іди за мною. А був Філіп з Витсаїди, з міста Андрія та Петра. Зустрів Філіп Натанаїла і сказав до нього: Ми знайшли того, про якого писав Мойсей у законі і пророки – Ісуса, сина Йосифа, з Назарету. Натанаїл сказав йому: Що доброго може бути з Назарету? Мовив до нього Філіп: Прийди і подивися. Ісус, побачивши

Неділя 1-ша посту: В той час вирішив Ісус *
Це ж і святому апостолові Филипові.

чивши, що до нього надходить Натанаїл, сказав про нього: Ось справжній ізраїльтянин, в якому нема лукавства.

48 Натанаїл сказав: Звідкіль ти мене знаєш? У відповідь Ісус сказав йому: Перше, ніж Филип тебе покликав, я тебе бачив, як ти був під смоковницею.

49 Натанаїл відповів йому: Учителю, ти – Син Божий, ти – цар Ізраїля.

50 Ісус у відповідь сказав йому: Тому що я мовив до тебе: Я бачив тебе під смоковницею – віруєш; побачиш більше, ніж те. І сказав до нього:

51 Істинно, істинно кажу вам: Побачите небеса відкриті і ангелів Божих, як вони возходять та сходять на Сіна Чоловічого.

Кінець середі й неділі, Андрієві й Филипові.

ГЛАВА 2

Зач.
6

Третього дня * було весілля в Кані Галилейській, і була там мати Ісуса. Запросили на весілля також Ісуса та його учнів. Коли ж забракло вина, мати Ісуса каже до нього: Вина не мають. Ісус відповів їй: Що мені і тобі, жінко? Ще не прийшла моя година. Але мати його мовила до слуг: Що тільки скаже вам, робіть. Було ж там шість кам'яних посудин на воду, що були для юдейських очіщень; кожна вміщала дві або три міри. Сказав їм Ісус: Наповніть посудини водою. Вони наповнили їх доверху. Далі каже: Зачерпніть тепер і несіть до весільного старости. І понесли. Коли староста покуштував воду, що стала вином (а не знаючи, звідки воно

1

2

3

4

5

6

7

8

9

взяло́ся; зна́ли ті́льки слуги, які за-
черпну́ли во́ду), закли́кав він моло-
10 до́го і ка́же до ньо́го: Ко́жен чолові́к
дає спє́ршу вино́ добре, а як уп'ю́ться
– гірше. Ти ж добре вино́ збері́г до́сі.
11 Ось та́кий поча́ток чудє́с учині́в Ісус у
Ка́ні Галиле́йській, і тим об'я́вив сво́ю
сла́ву, і учні́ його́ уві́рували в ньо́го.

Кі́нець поне́ділкові.

12 По то́му пішо́в він * у Каперна́ум,
сам він і його́ ма́ти, і браті́ та його́ уч-
13 ні, і перебу́ли там кі́лька днів. Блі́зь-
ко бу́ла юде́йська Па́сха, і Ісус віру-
14 шив до Єрусали́му. Знайшо́в він у хра́-
мі прода́вців волі́в, ове́ць і голубі́в; си-
15 ді́ли там і міня́йли. І, зробі́вши бич із
моту́ззя, ви́гнав із хра́му всіх, і ове́ць,
і волі́в; гро́ші міня́йлів розсі́пав, і сто-
16 лі́ переверну́в. А прода́вця́м голубі́в
сказа́в: Візьмі́ть геть оце́ звідси, і не
робі́ть до́му Отця́ мого́ торгове́льним

Зач.
7

дóмом! Пригада́ли тоді його́ учні, що
напи́сано було́: Ревні́сть до́му тво́го
мене́ з'їда́є. Юде́ї ж озва́лись і мо́вили
до ньо́го: Який знак да́єш нам, що
таке́ чи́ниш? Ісу́с у відпові́дь сказа́в
їм: Зруйну́йте храм цей, і я за три
дні його́ поста́влю. Юде́ї відпові́ли:
Храм цей будо́вано со́рок і шість ро́ків,
а ти його́ за три дні поста́виш? Та він
говорі́в про храм сво́го ті́ла. Аж коли́
воскрес із ме́ртвих, згада́ли його́ учні,
що він те говорі́в їм, і уві́рували
Писа́нню та сло́ву, яке́ Ісу́с сказа́в був.

17

18

19

20

21

22

Кінець п'ятниці.

Колі́ він був на свя́то Па́схи в Єру-
сали́мі, численні, ба́чачи чуде́, що він
твори́в, уві́рували в його́ ім'я́. Але́
Ісу́с не звіря́всь їм, бо знав усі́х; і не
мав потре́би, щоб хто йому́ свідчив
про люди́ну, зна́в бо сам, що було́ в
люди́ні.

23

24

25

ГЛАВА 3.

1 **Б**ув чоловік * з фарисеїв, Нико-
дїм на ім'я, одїн із визначних се-
2 ред юдеїв. Прийшов він до Ісуса вночі і
каже до нього: Равві, ми знаємо, що
ти прийшов як учитель від Бога: ніхто
3 бо, як Бог не з ним, не може таких чу-
дес творити, які ти твориш. Озвався
Ісус і мовив до нього: Істинно, істин-
но кажу тобі: Коли хто не народиться
з висот, не побачить Царства Божого.
4 Никодїм сказав йому: Як може чо-
ловік родитись, коли вже старий? Чи
може він увійти знову в утробу ма-
5 тері своєї і народитись? Ісус відповів:
Істинно, істинно, кажу тобі: Коли
хто не народиться з води та Духа, не
6 може увійти в Царство Боже. Що ро-
диться від тіла – тіло; що родиться

Зав.
8

від Духа – дух. Не дивуйся, що я сказав тобі: Вам треба родитися з висот. Вітер віє, кудь хоче, і шум його чуєш, але не знаєш, звідкіль приходить і кудь йде. Так воно з кожним, хто родиться від Духа. Відповів Никодім і мовив до нього: Як воно може статись? Ісус у відповідь сказав йому: Ти – вчитель Ізраїля і не знаєш того? Істинно, істинно кажу тобі: Ми говоримо про те, що знаємо, і свідчимо про те, що бачили, та ви нашого свідчення не приймаєте. Коли я говорив вам про земне і ви не віруєте, як увіруєте, коли вам про небесне говоритиму?

Зач.
9

* Ніхто не зійшов на небо, крім того, хто зійшов з неба: Син Чоловічий, що на небі. І як Мойсей підняв змія в пустині, так Син Чоловічий має бути піднесений, щоб кожен, хто вірує у нього, мав життя вічне.

Кінець четвергові.

Неділя перед Воздвиженням: Сказав Господь:

16 **Бо** * так Бог полюбив світ, що дав
Сіна свого єдинородного, щоб кожен,
17 хто вірує в нього, не загинув, але мав
життя вічне. Бо Бог не послав у світ
Сіна, щоб світ засудити, але щоб ним
спасті світ.

Кінець неділі перед Воздвиженням.

18 Хто вірує в нього, не буде засудже-
ний; хто ж не вірує, той уже засудже-
ний, бо не увірував в ім'я єдинород-
ного Сіна Божого. Суд же такий: сві-
19 тло прийшло у світ, та люди більше
полюбили темряву, ніж світло, бо ді-
20 ла їхні були лихі. Кожен бо, хто чі-
нить зло, ненавидить світло і не йде до
світла, щоб не виявились діла його (бо
21 вони лукаві). А хто правду чинить, іде
до світла, щоб виявились діла його,
бо вони зроблені у Бозі.

Кінець вітківки.

Зач.
11

Після то́го * вірушив Ісус зі своїми
 учнями у Юде́йський край і перебува́в
 там із нїми та христів. Іва́н теж хри-
 стів в Ено́ні, біля Сали́му, бо там бу-
 ло багáто води́. І приходили туді́, і
 христі́лися. Ще бо не вкї́нули булі́
 Іва́на у темні́цю. І от зняла́ся супе-
 ре́чка між учнями Іва́на та юде́ями
 про очі́щення. Прийшли́ вони́ до Іва́-
 на і ка́жуть йому́: Учи́телю, той, що
 був із тобою́ по той бік Йо́рдáну і
 про яко́го ти свідчив – он він христі́ть,
 і всі йдуть до ньо́го. Іва́н у відпові́дь
 промовив: Не мо́же люди́на нічо́го
 прийня́ти, якщо́ їй не да́но з не́ба. Са-
 мі ви свідчите мені́, що я сказа́в: Я не
 Христос, але́ мене́ по́слано поперед ньо́-
 го. У ко́го неві́ста, той – жени́х. Дру́жба
 жениха́, що стої́ть і слуха́є, раді́є вель-
 ми го́лосом жениха́. Така́ й моя́ раді́сть,

22

23

24

25

26

27

28

29

30 яка тепер сповнилася. Йому тре-
31 ба рости, мені ж – маліти. Хто з висот
приходить, той – над усіма. Хто з
землі, той земний, і говорить по-земно-
му. Та хто з неба приходить, той над
32 усіма. Що бачив і що чув, про те він
свідчить, та свідчення його ніхто не
33 приймає. Хто прийняв його свідчення,
той ствердив, що Бог правдивий.

Кінець суботи.

34 Кого Бог послав, той говорить сло-
ва Божі, бо без міри дає йому Бог
35 Духа. Отець любить Сина і все дав йо-
му в руки. Хто вірує в Сина, має жит-
36 ття вічне. А хто не вірує в Сина, той
життя не побачить; гнів Божий над
таким перебуває.

ГЛАВА 4.

Коли Господь дізнався, що фарисеї зачули, що Ісус збирає більше учнів і христить, ніж Іван, – хоч сам Ісус не христив, але його учні, – лишів він Юдею і пішов знову в Галилею. А треба було йому переходити через Самарію.

Зач
12

І він * прибув до одного міста в Самарії, яке називається Сихар, близько поля, яке дав був Яків своєму сину Іосифові. Була ж там криниця Якова. Ісус, утомившись з дороги, сів біля криниці. Було ж близько шостої години. Аж ось надходить жінка з Самарії води набрати. Ісус каже до неї: Дай мені напиться. Учні ж його пішли були до міста купити харчів. Каже до нього жінка самарянка: Ти – юдей, і про-

сиш піти в мене, жінки-самарянки? Бо юдеї не пристають із самарянами. Ісус у відповідь сказав до неї: Якби ти знала дар Божий і хто той, що тобі каже: Дай мені напиться – ти попросила б у нього, і він дав би тобі води живої. Мовить до нього жінка: І зачерпнути не маєш чим, пане, і криниця глибока; звідкіль, отже, у тебе вода жива? Хіба ти більший від батька нашого Якова, що дав нам цю криницю, і сам пив з неї, і сини його, і худоба його? Ісус у відповідь сказав їй: Кожен, хто п'є цю воду, знову захоче піти. Той же, хто питиме воду, якої я дам йому, не матиме спраги повіки. Вода бо, що я дам йому, стане в ньому джерелом води, яка тече в життя вічне. Каже до нього жінка: Дай мені, пане, тієї води, щоб я не мала більше спраги і не приходила сюди черпати. Він каже до неї: Іди, поклич твого

чоловіка і вернйся сюді. Озв́алася	17
ж́інка і ка́же: Нема́ в мене чоловіка.	
Ісус відповів їй: Дóбре ти сказа́ла:	
Нема́ в мене чоловіка. П'ятьо́х бо ма́-	18
ла ти чоловіків, і той, що тепе́р у тебе,	
не чоловік тобі. Пра́вду ти сказа́ла.	
Ж́інка до ньо́го ка́же: Ба́чу, па́не,	19
що ти проро́к. Батькі на́ші на цій го-	20
рі поклоня́лися, ви ж гово́рите, що в	
Єрусали́мі місце, де тре́ба поклоня́ти-	
ся. Ісус ка́же до не́ї: Пові́р мені,	21
ж́інко: надхо́дить час, коли́ ні на цій	
горі, ні в Єрусали́мі не бу́дете покло-	
ня́тись Отце́ві. Ви поклоня́єтесь тому́,	22
чогó не зна́єте; ми ж поклоня́ємося то-	
му́, що зна́ємо, бо від юде́їв прихо́дить	
спасі́ння. Але́ надхо́дить час, – ба вже	23
й тепе́р він, – що справжні поклóн-	
ники Отце́ві кла́нятимуться в ду́сі і	
пра́вді. І такі́х поклóнників Оте́ць	
собі шука́є. Бог є́ Дух; і ті, що йому́	24
поклоня́ються, повинні в ду́сі і пра́вді	
поклоня́тися. Ж́інка до ньо́го ка́же:	25

Знаю, що має прийти Месія, тобто Христос, і як прийде, все звістить нам. Каже їй Ісус: Це я, що розмовляю з тобою. Тут надійшли його учні, і дивувалися, що він розмовляє з жінкою. Однак, ні один не спитав: Чого хочеш від неї? – або: Чому розмовляєш з нею? Жінка покинула свій глечик, побігла в місто і каже людям: Ходіть, подивіться на чоловіка, який сказав мені все, що я робила. Чи не Христос він? І вийшли з міста і пішли до нього. Учні тим часом стали просити його, кажучи: Їж, учителю. Він сказав їм: Я маю їсти їжу, якої ви не знаєте. Учні заговорили один до одного: Чи не приніс хто йому їсти? Каже до них Ісус: Їжа моя – чинити волю того, хто послав мене, і завершити його діло. Хіба ви не кажете: Ще чотири місяці, і жнивва настануть? А я кажу вам: Підведіть очі ваші і гляньте на ниви – вони вже для жнив спілі. Хто жне, бе-

ре свою нагороду і збирає плоди для життя вічного, щоб сіяч із женцем раділи укупі. В цьому справджується прислів'я: Хто інший сіє, а хто інший жне. Я послав вас жати те, кóло чо́го ви не труди́лися. Інші труди́лися, ви ж у їхню пра́цю вступіли. Численні самаряни з того́ міста увірували в нього́ че́рез слова́ жінки, що посвідчила: Він сказа́в мені́ все, що я робила. І коли́ прийшли́ до нього́ самаряни, просіли, щоб лиши́вся в них, і він лиши́вся там два дні. Та й ба́гато інших увірували че́рез його́ сло́во. І вони́ сказа́ли жінці: Тепе́р уже́ віруємо не че́рез твоє́ сло́во, але́ тому́ що самі́ чу́ли, і зна́ємо, що він справді Спасі́тель світу, Хри́стос.

Кінець неділі.

По двох днях він вийшов звідти в Галилею. Сам бо Ісус посвідчив: Не ма́ пошани́ для проро́ка у свої́й бать-

37

38

39

40

41

42

43

44

45 ківщині. Коли він прибўв у Галилею,
прийняли його галилеяни; бачили бо
все, що він учинив був на святі в Єру-
46 салімі, бо й вони ходили на те свято.
Отже, він знову прийшов у Кану Гали-
лейську, де з води зробив був вино.

І * був один царський урядовець,
47 якого син нездужав у Капернаумі. За-
чувши, що Ісус прибўв з Юдеї в Гали-
лею, він прийшов до нього і став про-
сїти, щоб він прийшов і зцілів його
48 сїна, бо той мав уже вмирати. Ісус
каже до нього: Ви не вірите, якщо
49 не побачите знаків і чудес! Царський
урядовець сказав йому: Господи,
прийди, поки не вмерла моя дитина!
50 Ісус мовив до нього: Іди, твій син
живе. Повірив чоловік слову, що
51 сказав Ісус, і пішов. Коли він був уже
в дорозі, слуги, що вийшли йому
назустріч, сказали йому, що син його
52 живий-здоровий. Він спитав їх, о котрій

Зап.
12

годині ста́ло йому́ легше. – Учора
ввечорі о сьомій годині гарячка поки-
нула його́, вони́ йому́ сказа́ли. І зрозу- 53
мів ба́тько, що те ста́лося о тій са́мій
годині, коли́ Ісус сказа́в йому́: Син
твій живе́. І увірував сам він і увесь
дім його́. Це дру́ге чу́до, що зробив 54
Ісус, верну́вшись з Юде́ї у Галиле́ю.

Кінець понеділкові.

ГЛАВА 5.

Зач.
14

По то́му було́ юде́йське свято, і * 1
Ісус прибу́в до Єрусали́му. А є в 2
Єрусали́мі Овеча́ купіль, що зве́ться
по-евре́йському Витесда́ і ма́є п'ять
притво́рів. У них лежа́ла си́ла недуж- 3
жих, сліпих, кривих і сухих, які чека́-
ли, коли́ зрушиться вода́: бо а́нгел Го- 4
сподній сходив час від ча́су в купіль і

Неділя 4-та, про розслабленого: В той час *
Це ж і на освячення води.

зрушував воду, і хто перший по зрушенні воді спускався у купіль, видужував, хоч би яка була його недуга.

Кінець освяченню.

5 Був там один чоловік, що нездужав
6 тридцять вісім років. Побачив Ісус, що
він лежить, і, довідавшись, що він вже
дуже довго нездужає, каже до нього:
7 Бажаєш відужати? Відповідає йому
недужий: Не маю нікого, пане, хто б
мене спустив у купіль, коли зрушиться
вода; бо, коли я туди приходжу, інший
8 передо мною сходить. Ісус мовить до
нього: Встань, візьми ложе твоє і ходи!
9 І відразу відужав той чоловік, і взяв
своє ложе, і почав ходити. А був то
10 день суботній. Юдеї кажуть тому, що
відужав: Таж то субота. Не лічить то-
11 бі носити ложе. Той їм відповів: Той,
хто мене оздоровив, сказав мені: Візьми
12 твоє ложе і ходи. Спитали його: Хто
той, що сказав тобі: Візьми твоє ложе

і ході? Але той, що відужав, не знав, 13
 хто він, бо Ісус зник у натовпі, що був 14
 на тому місці. Потім Ісус найшов його
 у храмі і мовив до нього: Оце ти відужав, 15
 не гріши ж більше, щоб що гірше
 тобі не сталося. Чоловік пішов і оповів
 юдеям, що то Ісус оздоровив його.

Кінець неділі.

Тому юдеї і переслідували Ісуса, 16
 що він учинив те в суботу. Ісус відпо- 17
 вів їм:

* Отець мій діє понині, і я дію. За 18
 те юдеї ще більше намагались його
 вбити, та не тільки за те, що суботу
 порушував, а й за те, що називав Бога
 своїм Отцем, видаючи себе за рівного
 Богові. Ісус відповів їм, кажучи: Іс- 19
 тинно, істинно кажу вам: Не може Син
 від себе діяти нічого, як тільки те, що
 бачить, як Отець діє. Бо що Отець

Зач.
15

Середа 2-го тижня: Сказав Господь юдеям, які до
 нього прийшли: *

Це ж і мертвим у понеділок.

20 діє, те саме також і Син діє. Отець бо
любить Сіна і все йому показує, що сам
21 діє. І більші від цих діла йому покаже,
щоб ви дивувалися. Бо як Отець во-
скрешає помёрлих і оживляє, так і
22 Син, когó хоче, оживляє. Отець бо не
судить нікого, але дав Сінові увесь
23 суд, щоб усі почитали Сіна, як почи-
тають Отця. Хто не почитає Сіна,
той не почитає Отця, якій послав
його.

24 * Істинно, істинно кажú вам: Хто
слухає моє слово і вірує в того, хто
послав мене, має життя вічне, і на суд
не приходить, бо від смерти перейшов
у життя.

Кінець середі і мертвим у понеділок.

25 Істинно, істинно кажú вам: Надхо-
дить час, ба вже й тепер він, коли по-
мерлі почують гóлос Сіна Божого і,

Четвер 2-го тижня: Сказав Господь юдеям, які до нього
прийшли: *

Це ж і мертвим у вівторок і в суботу.

почу́вши, оживу́ть. Бо як Оте́ць ма́є життя́ у собі, так і Си́нові дав, щоб мав життя́ у собі, і дав йому́ вла́ду суд чини́ти, бо він – Син Чолові́чий. Не диву́йтеся цьому́, бо надхо́дить час, коли́ всі, що у гроба́х, почу́ють його́ го́лос, і вийду́ть ті, що чини́ли добро́, на воскресі́ння життя́, а ті, що чини́ли зло́, на воскресі́ння сү́ду. Не мо́жу я нічо́го діяти від се́бе само́го.

26

27

28

29

30

Зач.
17

* **Я** суджу́ так, як чу́ю, і суд мій справедли́вий, бо я шука́ю не моєї́ во́лі, але во́лі того́, хто посла́в мене́.

Кінець четвергові, і мертвим.

Коли́ б я сві́дчив сам за се́бе, сві́дчення моє́ було́ б неправди́ве. Але за мене́ сві́дчить і́нший, і я зна́ю, що сві́дчення, яки́м він за мене́ сві́дчить, ві́рне. Посла́ли ви були́ до Іва́на, і він сві́д-

31

32

33

П'ятниця 2-го тижня: Сказав Господь юдеям,
які до нього прийшли:

34 чив правді. Та я не потребу́ю від люде́й
сві́дчення, але́ кажу́ вам це, щоб ви
35 спаслі́ся. Той був світич, що горіть
і світи́ть, і ви бажа́ли деякий час ті-
36 шитись його́ світлом. Та в мене́ свід-
чення́ бі́льше, ніж Іва́на: діла́, що Оте́ць
дав мені́, щоб я зробі́в, – ці са́мі ді-
ла́, що я роблю́, сві́дчать про мене́,
37 що Оте́ць мене́ посла́в. І Оте́ць, який
посла́в мене́, сві́дчить за мене́, та ви
ні го́лосу його́ не чу́ли, ні віду́ його́
38 не ба́чили ніко́ли. І не ма́єте сло́ва його́,
яке́ б у вас перебува́ло; ви бо не
39 віру́єте в то́го, кого́ він посла́в. До-
сліджу́йте Писа́ння, в які́х, як гада́є-
те, ма́єте життя́ ві́чне. І вони́ сві́дчать
40 за мене́. Але́ ви не бажа́єте прийт́и до
41 мене́, щоб ма́ти життя́. Я не прийма́ю
42 сла́ви від люде́й. Та я пізна́в вас, що не
43 ма́єте в собі́ любóви до Бо́га. Я при-
йшо́в в ім'я́ Отця́ мого́, і ви мене́ не при-
йма́єте; якби́ хто інший пришо́в у
власно́му імені́, ви б його́ прийняли́.

Як ви можете вірувати, коли ви славу одін від одного приймаєте, а слави, яка від єдиного Бога, не шукаєте? Не гадайте, що я винуватиму вас перед Отцем; ось той, що вас винуватить: Мойсей, на якого ви надієтесь. Бо якби ви вірили Мойсееві, то й мені повірили б, про мене бо писав він. Коли ж не вірите його писанням, як моїм словам повірите?

44

45

46

47

ГЛАВА 6.

По тому Ісус пішов на той бік Галилейського, тобто Тиверіядського, моря. Ішла за ним сила народу; бачили бо чудя, які він учинив над недужими.

1

2

Кінець п'ятниці.

Ісус зійшов на гору і сів там з учнями своїми. А було вже недалєко до Пасхи, свята юдейського.

3

4

5 Підвівши очі * і побачивши, що
сіла людей іде до нього, каже до Фи-
6 ліпа: Де нам купити хліба, щоб ці
7 їли? Казав він так, щоб випробувати
його, знав бо сам, що має робити. Фи-
ліп озвався до нього: Та й за двісті
динаріїв хліба не вистачило б, щоб
8 кожному хоч трохи дісталось. Каже
до нього один з учнів, – Андрій, брат
9 Сімона Петра: Є тут один хлончі-
на, що має п'ять ячмінних хлібів і дві
риби; але що це на таку силу людей!
10 Сказав Ісус: Веліть людям сісти.
Був ж багато траві на тому місці, і
сіли вони – числом яких п'ять тисяч чо-
11 ловіків. Узяв Ісус хліби і, воздавши
хвалу, роздав тим, що сиділи; так са-
12 мо й риби, скільки хотіли. Коли ж
вони наситилися, мовив до своїх уч-
нів: Зберіть шматки, що zostалися,
13 щоб ніщо не пропало. І збрали та
наповнили дванадцять кошів куснями

Зач.
18

ячмінного хліба, які були залишилися в тих, що їли.

Зач
19

Побачивши * чудо, яке зробив Ісус, люди заговорили: Це справді пророк, що має прийти у світ.

14

Кінець середі.

Ісус же, довідавшись, що вони хочуть прийти і взяти його силоміць, щоб зробити царем, відійшов сам-один знову на гору. Коли ж настав вечір, учні його зійшли до моря і, ввійшовши в човен, попливли на той бік моря, до Капернауму. Уже смеркалося, а Ісус ще не був прийшов до них. І море схвилювалося, бо був сильний вітер. Пропливли вони яких двадцять п'ять-тридцять стадій, аж бачать – Ісус іде по морю і наближається до човна – і налякалися. Він до них каже: Це я, не бійтесь! І хотіли його взяти у човен, але човен зразу же причалив до

15

16

17

18

19

20

21

22 землі, до якої прямували. На другий
день народ, що стояв по той бік моря,
бачив, що не було там іншого човна,
тільки один, до якого Ісус не ввійшов
разом зі своїми учнями і яким його учні
23 відпливли самі. Інші ж човни прибули
з Тиверіяди близько до того місця, де
їли хліб, коли Господь воздав хвалу.
24 Отож, коли народ побачив, що нема
там ні Ісуса, ні його учнів, сіли в човни
і прибули до Капернауму, шукаючи
25 Ісуса. А знайшовши його по тім боці
моря, мовили до нього: Учителю, ко-
26 ли ти прибув сюди? Ісус відповів їм:
Істинно, істинно кажучи вам: Ви шу-
каєте мене не тому, що чудачили, а
тому що їли хліб і наситились.

27 * Дбайте не про їжу, що минає, а
про їжу, що лишається на життя віч-
не, яку вам дасть Син Чоловічий, бо
його Бог Отець назнаменував.

Кінець суботи.

Вівторок 3-го тижня: Сказав Господь юдеям,
які до нього прийшли: *

Зач
20

Воні ж мовили до нього: Що нам робити, щоб діла Божі чинити? Ісус у відповідь сказав їм: Діло Боже – вірувати в того, кого він послав. Вони сказали: Який знак робиш, щоб ми побачили і увірували в тебе? Що чиниш? Батькі наші їли в пустині манну, як написано: Дав їм їсти хліб з неба. Ісус сказав їм: Істинно, істинно кажу вам: Не Мойсей дав вам хліб з неба, але Отець мій дає вам правдивий хліб з неба. Бо хліб Божий – той, що з неба сходить і дає життя світові.

Кінець вітнірковї.

Мовили тоді до нього: Господи, давай нам завжди такого хліба! Ісус сказав їм:

* **Я** – хліб життя. Хто приходить до мене, не голодуватиме; хто в мене вірує, не матиме спраги ніколи. Та я

314
21

Середа 3-го тижня: Сказав Господь юдеям,
які до нього прийшли: *
Це і мертвим у середу.

37 сказа́в вам: Ви ба́чили мене́, і не віру-
ете. Усе́, що мені дає Оте́ць, прийде
38 до мене́, і того́, хто до мене́ приходить,
я не відкіну; бо я зійшо́в з не́ба не для
39 того́, щоб мою́ во́лю чиніти, а во́лю
того́, хто мене́ послав. Ось така́ во́ля
того́, хто мене́ послав: щоб з усьо́го,
що він мені дав, я нічо́го не погубив,
але воскресів його́ в оста́нній день.

Кінець середі і мертвим.

40 Така́ бо * во́ля мого́ Отця́: щоб ко́-
жен, хто ба́чить Сїна і вірує в нього́,
мав життя́ вічне, і я воскресу́ його́
41 го́ в оста́нній день. Обу́рились юдеї́ на
нього́ за те, що сказа́в був: Я хліб,
42 що зійшо́в з не́ба, і говорїли: Хіба́ то
не Ісус, син Йо́сифа, яко́го ба́тька-
ма́тір ми знаємо? Як же він тепе́р
43 тве́рдить: Я зійшо́в з не́ба? Озва́вся
Ісус і сказа́в їм: Не ре́мствуйте між

Зач.
22

Четвер 3-го тижня: Сказа́в Госпо́дь юде́ям,
які до нього́ прийшли: Така́ *

собою. Ніхто́ не мо́же прийти́ до мене́, коли́ Отець, який посла́в мене́, не приведе́ його́, і я воскресу́ його́ в останній день.

44

Кінець четвергові.

Написано в пророків: Усі будуть навчені Богом. Кожен, хто чув від Отця і навчився, приходить до мене. Не щоб хто бачив Отця, бо той тільки бачив Отця, хто від Бога. Істинно, істинно кажу вам: Хто вірує в мене, має життя вічне.

45

46

47

Зач.
23

* **Я** – хліб життя. Батьки ваші їли манну в пустині і померли. А це – хліб, що з неба сходить, щоб той, хто його їстиме, не вмер. Я – хліб живий, що зійшов з неба. Коли хто їстиме цей хліб, житиме повіки. І хліб, що я дам, то моє тіло за життя світу. Тут юдеї стали сперечатися між собою, кажу-

48-49

50

51

52

П'ятниця 3-го тижня: Сказав Господь юдеям, які до нього прийшли: *

53 чи: Як отой мо́же нам да́ти сво́є ті́ло
ї́сти? Ісу́с сказа́в їм: Істи́нно, іс-
тинно кажу́ вам: Як не ї́стимете ті́ла
54 Сїна Чолові́чого і не пї́тимете його́
кро́ви, не ма́тимете житт́я в собі́. Хто
ї́сть мо́є ті́ло і п'є мою́ кров, ма́є жит-
т́я ві́чне, і я воскрешу́ його́ в оста́нній
день.

Кі́нець п'ятни́ці.

55 Бо ті́ло мо́є – правді́ва ї́жа, і кров
моя́ – правді́ве питво́.

56 * **Хто** ї́сть мо́є ті́ло і п'є мою́ кров, у
57 мені́ перебува́є, і я – в ньо́му. Як мене́
посла́в живий Оте́ць і я живу́ Отце́м, так
58 і той, хто ї́сть мене́, жи́тиме мно́ю. Це
– хлі́б, що зійшо́в з не́ба. Не як батькі́
ва́ші ї́ли ма́нну і поме́рли: хто ї́стиме
59 цей хлі́б, жи́тиме пові́ки. Так говорі́в
ві́н, коли́ навча́в у синаго́зі, в Капер-
60 нау́мі. Почу́вши це, бага́то-хто з йо-

Зав.
24

Понеділок 4-го тижня: Сказав Господь юдеям,
які до нього прийшли: *

гó учнів говоріли: Жорсто́ка ця мо́-
ва! Хто мо́же її слу́хати? Ісу́с, зна́ючи 61
в собі, що учні його́ ре́мствують, мо́-
вив до них: Чи вас це споку́шує? А що, 62
ко́лі побачите, як Син Чолові́чий во-
зхо́дить туди́, де був пе́рше? Дух ожив- 63
ля́є, тіло ж нічо́го не помага́є. Слова́,
що я сказа́в вам – дух і життя́. Та де́- 64
хто з вас не вірує. Ісу́с бо знав від са́-
мого поча́тку, хто ті, що не вірують,
і хто той, що його́ зра́дить. І дода́в: 65
Ось чо́му я сказа́в вам, що ніхто́ не
мо́же прийти́ до ме́не, ко́лі йому́ не
бу́де да́но мої́м Отце́м. З то́го ча́су 66
бага́то-хто з його́ учнів відійшли́ від
нього́ і бі́льше з ним не ході́ли. Тому́ 67
Ісу́с сказа́в до дванадця́тьо́х: Невже́ й
ви хо́чете відійти́? Озва́вся до нього́ 68
Сі́мон Петро́: Го́споди, до ко́го нам
іти́? У те́бе – слова́ життя́ ві́чного. Ми 69
уві́рували і пізна́ли, що ти – Хри́сто́с,
Син Бо́га живо́го.

Кінець понеділкові.

70 Ісус відповів їм: Хіба я не вибрав
вас дванадцятьох? Та одін з вас –
71 диявол! Він говорив про Юду, сина
Симона Іскаріота; той бо, одін з два-
надцятьох, мав його зрадити.

ГЛАВА 7.

1 **П**о тому * ходив Ісус по Галилеї; він
не хотів більше ходити по Юдеї,
2 бо юдеї бажали убити його. Наближа-
лося ж юдейське свято Кучок. І мовили
3 до нього брати його: Іди звідси в
Юдею; нехай учні твої побачать діла,
4 що ти робиш. Ніхто бо не чинить ні-
чого тайно, коли бажає бути явним.
Якщо ти такє робиш, яви себе світові.
5 Бо і брати його не вірували в нього.
6 Тоді Ісус відповів їм: Не надійшов іще
час мій; ваш час – готовий завжди.
7 Світ не може вас ненавидіти; мене він

Зан.
25

ненавидить, бо я свідчу проти нього, що діла його лихі. Ідіть, отже, ви на свято; я не піду на те свято, мій час ще не настав. Сказавши це до них, він лишився у Галилеї. Та коли брати його пішли на свято, він так само пішов, однак не явно, а наче по тай. Юдеї шукали його на святі і питалися: Де він? І люди говорили багато про нього між собою; одні твердили: Він добрий; а інші відповідали: Ні, він лише народ туманить. Однак, ніхто не говорив про нього явно, зо страху перед юдеями.

Кінець вітківки.

Зач.
26

В половині свята * Ісус увійшов у храм і почав навчати. І дивувались юдеї, кажучи: Як він знає Писання, не вчившись? Ісус озвався і мовив до них: Моя наука не моя, а того, хто послав мене. Якщо хто хоче чинити його волю, знатиме, чи ця наука від

18 Бóга, чи я говорю від себе. Хто гово-
рить від себе, той шукає власної слави.
Хто ж шукає слави того, який його
19 посла́в, той правдівий, і неправди
немає в ньому. Хіба́ Мойсе́й не дав вам
зако́ну? Та ніхто́ з вас зако́ну не вико́-
20 нує. Чому́ хочете мене́ вбіти? Озва́вся
наро́д: Чи не навіжений ти? Хто тебе́
21 хоче вбіти? Ісус у відповідь сказа́в їм:
Одне́ діло зробив я, і ви всі дивуєтесь.
22 Мойсе́й дав вам обрі́зання – не щоб
воно́ було від Мойсе́я, але́ від батьків,
23 і ви обрі́зуєте чоловіка в субо́ту. Чо-
ловік приймає обрі́зання в субо́ту,
щоб не був пору́шений зако́н Мойсе́я;
24 ви ж наріка́єте на мене́, що я в субо́ту
оздорови́в цілу люди́ну. Не судіть по
25 зовнішньому віду; судіте судом спра-
ведлівим. Каза́ли, о́тже, деякі з еру-
сали́млян: Чи це не той, якого́ хочуть
26 убіти? Ось він говорить́ я́вно, і не
ка́жуть йому́ нічо́го. Невже́ і старші́-
на спра́вді визна́ла, що він – Христос?

Та про цього ми знаємо, звідкіля він; а Христос, коли прийде, ніхто не знаєме, звідкіля він. Ісус промовив голосно, навчаючи у храмі: І мене знаєте, і знаєте, звідкіля я. Однак, я прийшов не від себе самого; але правдивий той, хто послав мене, і його ви не знаєте. Я ж його знаю, бо я від нього, і він мене послав. Тому й хотіли вони його схопити. Та ніхто не наклав рук на нього, бо ще не настала його година.

27

28

29

30

Кінець середі.

Численні з народу увірували в нього і казали: Невже Христос, як прийде, більше чудес чинитиме, ніж учинив цей? Зачули фарисеї, що народ так гомонів про нього, і первосвященники й фарисеї вислали слуг, щоб його схопити. Тоді Ісус промовив: Ще трохи часу я з вами, і піду до того, хто мене послав. Шукатимете мене, і не знайдете. І де я буду, не зможете прийти.

31

32

33

34

35 Юдеї ж говоріли між собою: Кудй
він хоче йти, що ми його не знайдемо?
Чи не до розсіяних між греками хоче
36 йти і греків навчати? Що означає це
слово, якє він сказав: Шукатимете
мене, і не знайдете; і, де я буду, не
зможете прийти?

37 Останнього * великого дня свята
стояв Ісус і клікав на весь голос:
Коли хто спраглий, нехай прийде до
38 мене і п'є! Хто вірує в мене, як каже
Писання: Ріки водй живої потечуть із
39 нутра його. Так він говорив про Духа,
що мали прийняти ті, які увірували в
нього. Бо не пришов був ще Дух Свя-
тий, тому що Ісус не був ще просла-
40 лений. Деякі з народу, чуючи ті слова,
41 казали: Він справді пророк. Інші го-
ворили: Він – Христос. Ще інші мо-
вили: Чи Христос прийде з Галилеї?
42 Хіба не сказано в Писанні, що Хри-
стос має прийти з роду Давіда, з се-

Зан.
27

ла Вифлеєму, звідки був Давід? І він- 43
ник роздór чéрез ньóго сэред наро́ду.
Деякі хотіли його́ схо́пити, та ніхто́ не 44
накла́в рук на ньóго. Верну́лись слуги 45
до первосвящéників та фарисе́їв, і ті
їх пита́ють: Чому́ ви його́ не привелі?
Слуги відповіли: Ніко́ли чоловік не 46
говорі́в так, як цей чоловік гово́рить.
Фарисе́ї каза́ли: Чи й ви дали́ себе́ 47
звесті́? Невже́ хто зі старші́ни або́ 48
фарисе́їв увірував у ньóго? Та прокля́- 49
тий той наро́д, що не зна́є зако́ну!
Озва́всь до них Никоді́м, що прихóдив 50
до ньóго вночі́, оді́н з них: Хіба́ зако́н 51
наш сүди́ть чолові́ка, не віслухавши
його́ спéршу і не дові́давшись, що він
ро́бить? Ті йому́ у відповідь сказа́ли: 52
Чи й ти з Галиле́ї? Розслі́ді і побáчиш:
з Галиле́ї проро́к не прихóдить.

Переступи неділі 8-й, П'ятдесятниці, наперед.

І розійшли́ся ко́жен до свого́ до́му. 53

ГЛАВА 8.

1 **І** сус же пішов на Олівну гору.
2 Вдосвіта знову прибів до храму,
і весь народ прийшов до нього; він
сів і став їх навчати.

3 **Привели** тоді книжники й фарисеї
до нього * жінку, пійману на чужолож-
4 стві; поставили її посередині і кажуть
до нього: Учителю, цю жінку піймано
5 саме тепер на перелюбстві. Мой-
сей у законі велів нам таких камену-
6 вати. А ти що кажеш? Це вони так го-
ворили, спокушаючи його, щоб мати в
чому його оскаржити. Ісус же нахи-
лівся додолу і писав пальцем по землі.
7 А що вони наполягали та допитува-
лися в нього, він підвівсь і каже до
них: Хто з вас без гріха, нехай пер-
8 ший кине на неї каменем! І знову, на-

Зін
28

Це святим жінкам: В той час книжники й фарисеї
привели до Ісуса *

хилівшись, писав по землі. Почувши те, вони стали виходити один по одному, почавши від старших аж до останніх; лишився тільки Ісус та жінка, що стояла посередині. Підвівсь Ісус і, не побачивши нікого, крім жінки, мовить до неї: Жінко, де ті, що тебе обвинувачували? Ніхто не осудив тебе? Та відповіла: Ніхто, Господи. Тоді Ісус сказав: І я тебе не осуджую; іди, та більше не гріши.

9

10

11

Кінець святим жінкам.
Читай 8-й неділі, П'ятдесятниці:

Зач.
29

І знову говорив до них Ісус, кажучи:
* Я – світло світу. Хто йде за мною, не буде ходити в темряві, а матиме світло життя.

12

Кінець 8-й неділі, П'ятдесятниці.

І мовили до нього фарисеї: Ти свідчиш сам про себе: твоє свідчення неправдиве. Ісус відповів їм: Хоч я і

13

14

Четвер 4-го тижня:
Сказав Господь юдеям, які до нього прийшли: *

свідчу сам про себе, свідчення моє прав-
дйве, бо я знаю, звідкіль я прийшов і
кудї йду; ви ж не знаєте, звідкіля при-
ходжу і кудї йду. Ви судите по тілу; я
15 не суджу нікого. І коли я суджу, суд мій
16 правдивий, бо я не сам, але я і Отець,
17 який послав мене. Таж і в законі вашім
написано, що свідчення двох людей
18 достовірне. Я свідчу про себе самого,
і Отець, який послав мене, свідчить
19 про мене. Тоді вони йому сказали: Де
твій Отець? Ісус відповів: Ні мене ви
не знаєте, ні Отця мого. Якби ви мене
20 знали, знали б і Отця мого. Він промов-
вив ті слова біля скарбони, коли навчав
у храмі. І ніхто його не схопив, бо не
прийшла іще його година.

Кінець четвергові.

21 **З**нову сказав їм: * Я відходжу, і
ви мене шукатимете, і в грісі вашім
помретє. Кудї я йду, ви не можете

Зач
30

П'ятниця 4-го тижня: Сказав Господь юдеям,
які до нього прийшли: *

Це ж і в суботу після Воздвиження.

прийти. Юдеї казали: Чи не вб'є він, 22
бува, себе самого, коли каже: Куді я 23
йду, ви не можете прийти? Далі додав: 24
Ви здолу, я – згорі. Ви – з цього світу,
я – не з цього світу. Тому я сказав 25
вам: Помретє у гріхах ваших; бо коли 26
не увіруєте, що я сущий, помретє у 27
ваших гріхах. Вони йому казали: Хто 28
ти? Ісус відповів їм: Я споконвічний, як
уже сказав вам. Багато маю я про вас 29
сказати і осудити. Та той, хто послав 30
мене, правдивий, і що я чув від нього,
те у світі говорю. Вони не збагнули,
що він їм про Отця говорив. Тоді Ісус
мовив до них: Коли ви Сіна Чоловічого
піднесете вгору, тоді визнаєте, що я
сущий і що від себе не чиню нічого,
але, як навчив мене Отець мій, говорю.
Той, хто послав мене – зо мною, і не
лишив мене самого, бо я завжди чиню
те, що йому до вподоби. Коли він гово-
рив так, численні увірували в нього.

Кінець п'ятниці, і суботі після Воздвиження.

31 **С**казав, отже, Ісус * до тих юдеїв,
які увірували в нього: Коли ви про-
32 буватимете в моім слові, справді бу-
33 дете моїми учнями; і ви пізнаєте прав-
ду, і правда визволить вас. Вони йому
відповіли: Ми потомки Авраама і не
були ніколи невільниками ні в кого.
Як же ти говориш: Будете визволені?
34 Ісус відповів їм: Істинно, істинно ка-
жучу вам: Кожен, хто чинить гріх – гріх
35 невільник! Невільник не перебуває в
дому повіки; син перебуває повіки.
36 Отже, як Син вас визволить, справді
37 будете вільні. Знаю, що ви потомки
Авраама, однак хочете мене вбити, бо
моє слово не має місця у вашому серці.
38 Я говорю те, що бачив в Отця мого, а
ви робите те, що чули від батька ва-
39 шого. Ті йому у відповідь сказали:
Авраам – наш батько. Каже їм Ісус:
Якби ви були дітьми Авраама, чинили
40 б діла Авраама. Та ось тепер хочете

Зм.
31

вбіти мене, – чоловіка, який вам сказав правду, яку він чув від Бога. Так Авраам не робив. Ви чините діла батька вашого. Ті йому кажуть: Ми не народились з чужоложства; один у нас Отець – Бог. Ісус сказав їм:

41

42

* Якби Бог був Отець ваш, ви б мене любили, бо я від Бога вийшов і прийшов.

Кінець суботі.

Не від себе самого прийшов я, але він послав мене. Чому ви не розумієте моєї мови? Бо ви не можете слухати мого слова. Диявол – ваш батько, і ви хочете чинити волю батька вашого. Він був душогубець від початку і не тримався правди, бо правди нема в ньому: коли говорить брехню, зі свого говорить, бо він брехун і брехні батько. Мені ж, що правду вам кажу, ви не ві-

43

44

45

Зач.
32

Понеділок 5-го тижня: Сказав Господь юдеям,
які до нього прийшли: *

46 рите. Хто з вас може обвинуватити
менє у грісі? Чого, отже, коли кажу
47 вам правду, ви мені не вірите? Хто від
Бога, слухає слова Божі. Ви тому не
48 слухаєте, що ви не від Бога. Озвались
юдеї і сказали йому: Хіба не добре
кажемо, що ти самарянин і біса
49 маєш? Відповів Ісус: Я не маю біса,
алє шаную Отця мого; ви ж знева-
50 жаєте менє. Я не шукаю слави для се-
бе; є, хто шукає, і судить.

51 * **Істинно, істинно кажу вам:** Хто
берегтїме моє слово, повіки не побачить
смерти.

Кінець понеділкові.

52 Юдеї йому сказали: Тепер ми зна-
ємо, що біса маєш. Авраам помір і
пророки, а ти кажеш: Хто берегтїме
моє слово, смерти повіки не зазнає.
53 Невже ти більший, ніж Авраам, наш

Вівторок 5-го тижня: Сказав Господь юдеям,
які до нього прийшли: *

ба́тько, який поме́р? І проро́ки поме́р-
ли. Кого́ ти з се́бе ро́биш? Ісу́с відпо- 54
вів: Якщо́ я само́го себе́ прославляю,
сла́ва моя́ – ніщо́. Оте́ць мій, про яко́-
го ка́жете: Він Бог наш – він мене́
прославля́є. Та ви його́ не зна́єте, я ж 55
його́ зна́ю. І якби́ я сказа́в, що його́
не зна́ю, я був би такий, як ви – неправ-
домове́ць. Та я його́ зна́ю і бережу́
його́ сло́во. Авра́ам, ваш ба́тько, був 56
ра́дий на думку, що побачить мій день;
і він ба́чив, і зрадів. Юде́ї йому́ сказа́- 57
ли: П'ятдеся́т ро́ків ще не ма́єш, і ти
ба́чив Авра́ама? Сказа́в їм Ісу́с: Їс- 58
тинно, істинно кажу́ вам: Пе́рше, ніж
був Авра́ам, я є. І сягну́ли по ка́міння,
щоб кинути на нього́; та Ісу́с, ухили́в- 59
шись, пройшо́в се́ред них і вийшов із
хра́му.

Кінець вітїркові.

ГЛАВА 9.

1 **П**роходячи, * Ісус побачив чолові-
2 ка, сліпого зроду. Спитали його
учні: Учителю, хто згрішйв: він, чи
батькі його, що він сліпим родився?
3 Відповів Ісус: Ні він не згрішйв, ні
батькі його, але щоб діла Божі вияви-
4 лись на ньому. Поки дня, я мушу робити
діла того, хто послав мене; бо ніч
надходить, за якої ніхто не зможе ді-
5 яти. Поки я у світі, я – світло світу.
6 Сказавши це, плюнув на землю, зро-
бів грязь із сліни і помастив гряззю
7 очі сліпому. І сказав до нього: Іди,
вмійся в Силоамській купелі (що у пе-
рекладі означає: Посланий). І пішов
8 той, умівся, і вернувся зрячим. Сусіди
ж і ті, що бачили його раніше сліпим,
заговорили: Чи то не той, що все

Неділя про сліпородженого: Одного разу, проходячи, *

сидів і жебрачив? Одні казали: То він. 9
Інші: Ні, але подібний до нього. Він 10
же каже: Це я! І спитали його: Як 11
прозріли твої очі? Він відповів: Чо- 12
ловік, що зветься Ісус, зробив грязь, 13
помастив мені очі і сказав: Підй до 14
Силоаму і умийся. Пішов я, умився, і 15
прозрів. Вони його спитали: Де він? 16
Каже той: Не знаю. І ведуть того, 17
що був сліпий, до фарисеїв. Була ж 18
субота, коли Ісус зробив грязь і від-
крив йому очі. Фарисеї спитали його,
як він прозрів. Він сказав їм: Він по-
клав мені на очі грязь, я вмився, і ба-
чу. Деякі з фарисеїв казали: Цей
чоловік не від Бога, бо не шанує субо-
ти. Інші мовили: Чи може грішний
чоловік такі чуда творити? І виникла
серед них незгода. І знову кажуть слі-
пому: Ти ж що кажеш про того, що
відкрив тобі очі? Той відповів: Він –
пророк. Однак, юдеї не вірили, що він
був сліпий і прозрів, аж поки не поклі-

19 кали батьків того прозрілого. І спитали їх: Чи то ваш син, про якого кажете, що він сліпим родився? Як же
20 воно, що він тепер бачить? Батьки його у відповідь сказали: Знаємо, що то наш син, і що сліпим родився. А
21 як він тепер бачить – не знаємо, і хто відкрив йому очі – не знаємо. Спитайте його: він дорослий і скаже сам про себе.
22 Так казали його батьки, бо боялися юдеїв: юдеї бо вже були змовилися, щоб виключити з синагоги кожного, хто його визнаватиме Христом.
23 Тому батьки його сказали: Він дорослий, його спитайте. І вони покликали вдруге чоловіка, що був сліпий, та кажуть йому: Віддай славу Богові! Ми знаємо, що той чоловік – грішник. Озвався той: Чи він грішник, не знаю. Знаю
24 одне: я був сліпий, і тепер бачу. Вони йому сказали: Що він тобі зробив? Як він відкрив тобі очі? Той відповів: Я вже
25 сказав вам, і ви чули; що іще хочете
26
27

чути? Чи не хочете й ви його учнями стати? Ті з лайкою накинулись на нього і сказали: Ти – його учень! Ми – учні Мойсея. Ми знаємо, що до Мойсея промовляв Бог. А цього не знаємо, звідкіля він. У відповідь чоловік сказав їм: Тож воно й дивно, що ви не знаєте, звідкіля він, а він відкрив мені очі. Знаємо, що Бог не слухає грішників; а хто богобоязливий і чинить його волю, того він вислухує. Одвіку нечувано, щоб хто відкрив очі сліпому зроду. Якби він не був від Бога, не міг би був зробити нічого. Ті у відповідь йому сказали: Ти весь у гріхах родився, і нас навчаєш? І прогнали його геть. Довідався Ісус, що вони геть його прогнали, і, зустрівши його, сказав до нього: Віруєш у Сіна Чоловічого? Той відповів: Хто він, Господи, щоб я увірував у нього? Сказав йому Ісус: І ти бачив його, і той, хто говорить з тобою – це він. Тоді той

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

сказав: Вірую, Господи! І поклонився йому.

Кінець неділі.

39 **І** мовив Ісус: * Я прийшов у цей світ на суд: щоб ті, що не бачать, бачили, і ті, що бачать, сліпими стали.
40 Почули це деякі з фарисеїв, що були при ньому, і кажуть йому: Невже й ми сліпі? Ісус їм сказав: Якби ви були сліпими, гріха б не мали; але, тому що кажете: Ми бачимо – гріх ваш застається.

Зач.
35

ГЛАВА 10.

1 ****І**стинно, істинно кажу вам: Хто
входить в овечу кошару не ворітьми, а влізає деінде, той – злодій і розбійник. Хто ж увіходить ворітьми,
2

Зач.
СВЯТИТ

Четвер 5-го тижня: Сказав Господь юдеям,
які до нього прийшли: *
Святителям на Утрени: Сказав Господь юдеям,
які до нього прийшли: **

той – па́стир ове́ць. Йому́ ворота́р відчиняє, і вівці́ слухаються його́ го́лосу, і він клі́че своїх ове́ць по імені, і виво́дить їх. Коли́ виведе свої́ вівці́, іде́ поперед́ них, і вівці́ йдуть слідо́м за ним, бо зна́ють його́ го́лос. За чужи́м вони́ не піду́ть, втечу́ть від нього́, бо не зна́ють го́лосу чужи́х. Сказа́в їм Ісу́с цю прі́тчу, та вони́ не зрозумі́ли, що він каза́в їм. Тому́ Ісу́с іще́ раз про́мовив до них: Істи́нно, істи́нно кажу́ вам: Я – для ове́ць воро́та. Усі́, скільки́ б їх не було́ прийшло́ пе́редо мно́ю, – злоді́ї і розбі́йники, і вівці́ не послу́хали їх.

* **Я** – воро́та. Хто вві́йде че́рез ме́не, спасе́ться. Він уві́йде, ві́йде, і зна́йде па́шу.

Кінець четвергові, і святителям на Утрени.

Святителям на Літургії: Сказав Господь юдеям,
які до нього прийшли: *

10 Злодій не приходить, хіба щоб красти, убивати, вигублювати. Я прийшов, щоб мали життя, і мали його вповні.
11 Я – добрий пастир. Добрий пастир життя своє дає за овець. Наймит, який
12 не пастир і якому вівці не належать, бачить вовка, що надходить, і кідає вівці та біжить геть; і вовк хапає їх і
13 розполохує. Наймит же втікає, бо він наймит і не дбає про вівці. Я – добрий
14 пастир, і знаю моїх, і мої мене знають. Отець мій знає мене, і я знаю Отця; я
15 життя моє кладу за мої вівці. Ще й інші вівці маю, що не з цієї кошари; і їх мушу привести: вони почують мій голос, і буде одне стадо й один пастир.

Кінець святителям.

17 * Тому Отець мене любить, бо я кладу моє життя, щоб знову його взяти.
18 Ніхто не бере його від мене, я сам

344
37

П'ятниця 5-го тижня: Сказав Господь юдеям,
які до нього прийшли: *

від себе кладу його. Владу маю його покласти і владу маю його назад узяти. Цю заповідь я прийняв від Отця мого. І знову постала суперечка між юдеями за ті слова. Численні з них казали: Він біса має; він не при умі. Чому його слухаєте? Інші ж казали: То не слова біснுவатого. Хіба біс може відкрити сліпим очі?

Зач.
посв.
церкви

Було тоді * Обновлення в Єрусалимі, і була зима. Ісус проходжувався у храмі Соломона, у притворі. Обступили його юдеї і йому кажуть: Доки триматимеш душу нашу? Коли ти Христос, скажи нам одверто! Ісус відповів їм: Казав я вам, та ви не віруєте. Діла, які я чиню в ім'я Отця мого – вони свідчать за мене. Та ви не віруєте, бо ви не з моїх овець.

** Вівці мої голосу мого слухаються, і я їх знаю: вони йдуть слідом

Заг.
38

На посвячення церкви: Того часу було
Субота 5-го тижня: Сказав Господь юдеям,
які до нього прийшли:

28 за мною, і я даю їм життя вічне.

Кінець п'ятниці і посвяченню церкви.

29 Не пропадуть вони повіки, і ніхто не
вірве їх із рук моїх. Отець мій, який
мені дав їх, більший від усіх, і ніхто не
30 зможе вірвати їх з рук Отця мого! Я
31 і Отець – одно. Юдеї знов сягнули по
32 каміння, щоб каменувати його. Ісус
мовив до них: Багато добрих діл я
показав вам від Отця мого. За котре з
33 тих діл каменувате мене? Юдеї відповіли
йому: За добре діло ми тебе не камен-
уємо, а за богохульство! За те, що, буй-
ши людиною, ти робиш з себе Бога!
34 Озвався до них Ісус: Хіба не написано
в законі вашім: Я сказав: Ви – боги?
35 Коли, отже, закон зве богами тих, до
яких було слово Боже, а Писання не
36 може бути порушеним, то як же до то-
го, кого Отець освятів і послав у світ,
ви говорите: Ти богохулиш, бо я ска-
37 зав, що я – Син Божий? Не вірте мені,

якщо я не роблю діл Отця мого! Коли ж роблю, і ви не хочете мені вірити, ділам вірте, щоб ви пізнали і увірували, що Отець у мені, і я в Отці.

Кінець суботі.

І знову вони бажали його схопити, та він ухилився від їхніх рук. І пішов знову на той бік Йордану, на місце, де Іван раніш христів, і перебував там. Багато людей зійшлося до нього і казали: Іван не зробив ні одного чуда, але все, що Іван говорив про нього, була правда. І численні увірували в нього.

ГЛАВА 11.

Був * одін недужий, Лазар, з Вітанії, села Марії та її сестри Марти. Марія, якої брат Лазар був хворий, була та, що міром була помазала Го-

3 спода і волóссям своїм обтёрла йому
но́ги. Посла́ли се́стри до нього сказа́ти
4 йому́: Го́споди, ось той, яко́го ти лю́-
биш, хвору́є. Почу́вши це, Ісу́с мо́-
вив: Неду́га ця не на смерть, але́ на
сла́ву Бо́жу: щоб Син Бо́жий не́ю про-
5 сла́вився. Люби́в же Ісу́с Ма́рту, і її
6 сестру́, і Ла́заря. І як почу́в, що цей
хворі́є, ще два дні лиші́вся на то́му
7 місці, де перебува́в. По то́му мо́вив до
8 учні́в: Ході́мо зно́ву в Юде́ю. Учні́
йому́ ка́зали: Учи́телю, оце́ неда́вно
юде́ї тебе́ хоті́ли каменувáти, і ти
9 зно́в туді́ йдеш? Відпові́в Ісу́с: Чи не
двана́дцять годі́н дне́ві? Коли́ хто хо́-
дить уде́нь, не спотика́ється, бо ба́-
10 чить сві́тло світу́ цьогó. Коли́ ж хто
хо́дить уночі́, спотика́ється, бо в ньó-
11 му нема́ сві́тла. Сказа́вши це, мо́-
вив до них: Ла́зар, наш прі́ятель,
12 засну́в; але́ я піду́ збуджу́ його́. Учні́ йо-
му́ ка́жуть: Го́споди, коли́ спить,
13 віду́жає. Ісу́с говорі́в про його́ смерть;

вонї ж гадали, що він говорів про спочинок у сні. Тоді Ісус каже їм одверто: Лазар помер, і я за вас радію, що мене там не було, щоб ви увірували. Та ходім до нього. Тоді Тома, на прізвище Близнюк, сказав до співучнів: Ходімо й ми з ним, щоб разом умерти. Прибувши, Ісус застав його вже чотириденним у гробі. Була ж Вітанія недалєко Єрусалиму, стадій з п'ятнадцять, і багато з юдеїв зійшлось до Марти та Марії, щоб їх розважити по братові. Марта, почувши, що Ісус наближається, побігла йому назустріч, тоді як Марія сиділа в хаті. Заговорила Марта до Ісуса: Господи, якби ти був тут, мій брат не вмер би! Та й тепер знаю, що все, що ти попросиш у Бога, Бог дасть тобі. Ісус їй каже: Твій брат воскресне. Каже до нього Марта: Знаю, що воскресне у воскресіння, в останній день. Ісус відповів їй: Я – воскресіння і життя. Хто

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26 в мене вірує, навіть коли помре – жи-
27 тиме. Кожен, хто живе і вірує в мене,
не помре повіки. Віриш тому? Каже
йому: Так, Господи, вірую, що ти
28 Христос, Син Божий, що приходиш у
цей світ. Сказавши це, пішла і покля-
кала свою сестру Марію, і каже пошеп-
ки: Прийшов Учитель і тебе кличе.
29 Як тільки вона це почула, встала хут-
30 ко і пішла до нього. Ісус ще не вві-
йшов був у село; він був на тому місці,
31 де його зустріла Марта. Юдеї, що були
з нею в хаті та її потішали, побачив-
ши, що Марія встала хутко і вийшла,
пішли за нею, бо думали, що вона
32 йде до гробу, щоб там плакати. Та
Марія, прийшовши туди, де був Ісус і,
побачивши його, впала йому до ніг і
сказала йому: Господи, якби ти був
33 тут, мій брат не вмер би! Побачивши
Ісус, що вона плаче і що юдеї, які
прийшли з нею, також плачуть, роз-
34 жалобивсь духом і, зворушений, спи-

тав: Де ви його покла́ли? Ка́жуть йому́: Іди́, Го́споди, і подиві́сь. Просльозі́вся Ісу́с. Тоді́ юде́ї ста́ли каза́ти: Диві́сь, як він його́ любі́в! А деякі́ з них мо́вили: Чи то́й, що зробі́в зря́чими сліпо́го о́чі, не міг так учині́ти, щоб і цей не поме́р? Ісу́с зно́ву розжа́-любивсь і пішо́в до гробу́. Була́ то пече́ра, і на вхо́ді був ка́мінь. Ісу́с сказа́в: Відкоти́ть ка́мінь! Ма́рта, сестра́ поме́рлого, ка́же йому́: Го́споди, вже вона́є, бо четве́ртий день уже́. Озва́вся Ісу́с: Хиба́ я не каза́в тобі́, що, як увіру́єш, побачи́ш сла́ву Бо́жу? І відкоти́ли ка́мінь. Ісу́с звів о́чі вго́ру і мо́вив: О́тче, дякую́ тобі́, що ти віслу́хав мене́. Я зна́ю, що ти за́вжди мене́ вислу́хуєш, але́ за́для люде́й, що сто́ять навко́ло, сказа́в я, щоб вони́ увірували́, що ти мене́ посла́в. Промо́вивши це, клі́кнув на весь го́лос: Ла́зарю, вийди́ сюди́! І ме́ртвий вй́йшов з обв'язани́ми кра́йкою рука́ми й

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45 ногами, та з лицём, обмотаним хусткою. І сказав їм Ісус: Розв'яжіть його і пустіть, нехай іде. Бачивши, що зробив Ісус, увірували в нього численні юдеї, які зійшлися були до Марії.

Кінець Лазаревій суботі.

46 Деякі з них, однак, пішли до фарисеїв і оповіли їм, що зробив Ісус.

47 Зібрали тоді первосвященники та фарисеї раду * і говорили: Що нам робити? Той чоловік робить силу чудес!
48 Якщо ми лишимо його так, усі увірують у нього, і прийдуть римляни, знищать місто наше й народ наш! Одн
49 же з них, Каяфа, що був первосвященником того року, мовив до них:
50 Ви не розумієте нічого і не знаєте, що ліпше буде вам, коли один чоловік помре за народ, а не весь люд загине.
51 Сказав він це не від себе самого, але

Зач.
40

Понеділок 6-го тижня: В той час зібрали фарисеї та первосвященники раду на Ісуса *

тому що був первосвященником того року і пророкував, що Ісус мав умерти за народ; і не тільки за народ, але і щоб зібрати в одні розсіяних дітей Божих. Від того, отже, дня вони радились між собою, як би його вбити. Тому Ісус не ходив уже більше явно серед юдеїв, але пішов звідти в околицю біля пустині, у місто, зване Ефраїм, і перебував там з учнями своїми. Наближалася юдейська Пасха, і багато людей з околиці прибуло перед Пасхою до Єрусалиму, щоб очіститися. Вони шукали Ісуса і, стоячі у храмі, говорили між собою: Як вам здається? Чи не прийде він на свято? Первосвященники ж і фарисеї дали були наказ, що, коли хто довідається, де він, має донести, щоб його схопити.

52

53

54

55

56

57

Кінець понеділкові.

ГЛАВА 12.

1 **З** а шість днів до Пасхи прибув Ісус
* у Вітанію, де був Лазар,
який був помер і якого воскресив Ісус.
2 Там, отже, справили йому вечерю,
і Марта usługувала. І Лазар був один
3 з тих, які сіли з ним до столу. Марія
взяла літру міра з щірого на́рду, вельми
дорогоцінного, помазала но́ги
Ісуса і обтерла їх своїм волоссям; і
4 наповнився дім па́хощами міра. Ка́же
тоді один з його́ учнів, Юда Іскаріот,
5 що мав його́ зрадити: Чому́ не про́-
дано це мйро за триста дина́ріїв і не
6 роздано бідним? Сказав він так не то-
му́, що піклува́вся про бідних, але́ то-
му́, що був злоді́й; він мав при собі ка-
7 літку і крав те, що туді кїдали. Ісус
промовив: Лишіть її. Вона́ зберегла

Лав.
41

В квітну неділю на Літургії:
Шість днів перед Пасхою прибув Ісус *

те міро на день мого похорону. Бідних маєте з собою завжди, мене ж не маєте завжди. Тим часом багато юдеїв дізналися, що він там, і зійшлися не тільки Ісуса ради, але також, щоб Лазаря побачити, якого він воскресив з мертвих. Тоді первосвященники змовилися і Лазаря вбити, бо численні юдеї лишили їх через нього і увірували в Ісуса. На другий день сила людей, які прийшли на свято, почувши, що Ісус іде в Єрусалим, взяли пальмове гілля і вийшли йому назустріч з окликами: Осанна! Благословен, хто йде в ім'я Господнє, цар Ізраїлів! І, найшовши ослів, Ісус сів на нього, як написано: Не бійся, дочко Сіону, ось твій цар іде верхи на жереб'яті ослиці. Цього не збагнули його учні спершу, але, коли Ісус прославився, вони згадали, що це було написано про нього і що такé вчинено йому.

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17 Та й нарód, що був при ньóму, *
колі він був вікликав Лázаря з грóбу
і воскресів його з мёртвих, – свідчив
18 про це. Тому́ й нарód вийшов йому́ на-
зустріч, бо довідався, що він учинів
те чúдо.

Кінець квітній неділі.

19 Тоді фарисеї між собою говоріли:
** Бачите, що нічóго не вдієте, бо весь
20 світ іде́ за ним. Булі́ ж серед тих,
які прийшли́ поклоні́тися на свято,
21 деякі греки. Вони́ приступіли до Фи-
ліпа, що був з Витсаїди Галиле́йської,
і ста́ли його́ просіти, ка́жучи: Па́не,
22 хочемо побачити Ісúса. Прихóдить Фи-
ліп і говóрить Андрієві, а Андрій з
Філіпом зно́ву прихóдять і ка́жуть Ісú-
23 сові. А Ісúс відповів їм: Прийшла́ го-
ді́на, щоб просла́вився Син Чоловічий.
24 Їстинно, істинно кажу́ вам: Пшенічне

В святу й велику середу на Утрені, до зачала 44,
не пропускаючи: В той час нарód, що був з Ісúсом, *
Вівторок 6-го тижня: В той час зібрали фарисеї раду на
Ісúса, і говоріли: **

Зач.
нел.
сер.

Зач.
42

зёрно, коли не впаде́ в зёмлю і не
 вмере, ли́шиться самé-одне́; коли ж
 умере́, багáто плóду принóсить. Хто
 лю́бить життя́ сво́є, той його́ погубить;
 хто нена́видить життя́ сво́є на цьо́му
 світі, той його́ збереже́ на життя́ вічне.
 Хто мені́ служить, хай іде́ слідом за
 мною: і де я, там і слуга́ мій бу́де. Хто
 мені́ служитиме, тогó шанувáтиме
 Отець. Тепе́р стриво́жилась душа́ моя́,
 і що мені́ казáти: Отче, спасй́ мене́
 від цієї́ годі́ни? Таж то́му я і прийшо́в
 – на цю́ годі́ну!

25

26

27

Зач.
 Воздв.
 ч. хр.

* Отче, просла́в ім'я́ сво́є! І злі́нув
 го́лос із не́ба: І просла́вив, і зно́ву
 просла́влю! Нарóд, що стоя́в там і
 чув це, говорі́в: То був грі́м. Інші́ ж
 казáли: А́нгел промови́в до нього́!
 Ісу́с у відпові́дь сказа́в: Не ра́ди ме́-
 не ізлі́нув той го́лос, але́ ра́ди вас.
 Тепе́р цьо́му світо́ві суд; тепе́р бу́де
 ви́гнаний геть князь цьо́го світу. І я,

28

29

30

31

32

На Воздвиження Хреста, на Утрени: Сказав Господь:

33 ко́лий б́уду підне́сений з землі, притягну́
всі́х до се́бе. Це він ка́зав, що́б зазна́-
34 чити, я́кою сме́ртю мав уме́рти. На-
ро́д озва́вся до ньо́го: Ми чу́ли в за-
ко́ні, що Христо́с перебува́тиме повіки.
Як, о́тже, ти ка́жеш, що́ Син Чоло-
ві́чий ма́є бу́ти підне́сений? Хто він –
35 той Син Чолові́чий? Ісу́с відпові́в їм:
Ще тро́хи ча́су сві́тло з ва́ми. Ході́ть,
по́ки сві́тло у вас, що́б не обгорну́ла
вас те́мрява. Хто хо́дить у те́мряві, не
зна́є, куди́ йде.

36 * **По́ки ма́єте сві́тло, віру́йте у сві́-**
тло, що́б ста́ти сина́ми сві́тла.

Кінець вівтіркові і Хресту.

37 Сказа́вши це, Ісу́с відійшо́в і скрив-
ся від них. Та хоч і як ба́гато чудес
він зробі́в пе́ред нїми, вони́ не віру-
38 вали в ньо́го, що́б збуло́ся сло́во про-
ро́ка Ісаї, я́кий сказа́в був: Го́споди,

Середа 6-го тижня: Сказа́в Госпо́дь юде́ям,
які до ньо́го прийшли́: *

хто повірив тому, що ми чу́ли, і раме́но
Госпо́дне кому́ об'яві́лось? Вони́ не
могли́ увірувати, тому́ що Іса́я ще й так
сказа́в був: Він заслі́пів їм о́чі і зака-
мені́лим учини́в їхне се́рце, щоб очі́ма
не ба́чили, щоб се́рцем не розумі́ли і не
наверну́лись, та щоб я їх не ви́гоїв. Це
сказа́в Іса́я, коли́ ба́чив сла́ву його́ і го-
ворі́в про нього́. Одна́к, чима́ло з вель-
мо́ж увірувало в нього́, але́ че́рез фари-
сеї́в не призна́валися, щоб їх не ви́-
ключили з синаго́ги; бо вони́ люби́ли
лю́дську сла́ву бі́льше, ніж сла́ву Бо́жу.
Тоді́ Ісу́с скри́кнув на ввесь го́лос: Хто
вірує в ме́не, вірує не в ме́не, а в то́го,
хто посла́в мене́! І хто мене́ ба́чить,
той ба́чить того́, хто посла́в мене́. Я –
сві́тло, і я при́йшо́в у сві́т, щоб ко́жен,
хто вірує в ме́не, не перебува́в у те́м-
ряві. Коли́ хто слу́хає мої́ слова́ і не бе-
реже́ їх, я його́ не суджу́; бо я при́йшо́в
не суди́ти сві́т, а спасти́ сві́т.

Кі́нець се́реді.

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48 Хто відкидає мене і слів моїх не
 приймає, той має суддю свого: слово,
 49 яке я сказав – воно його судитиме в
 останній день. Бо не від себе говорив
 я; Отець, який послав мене, дав мені
 50 заповідь, що маю казати і що промов-
 ляти. І я знаю, що заповідь його –
 життя вічне. Те, отже, що я кажу, ка-
 жу так, як мені казав Отець.

Кінець великій середі на Утрени.

ГЛАВА 13.

1 **П**еред * святом Пасхи, Ісус, знаючи,
 що прийшла його година перейти з
 цього світу до Отця, полюбивши своїх,
 що були в світі, полюбив їх до кінця.
 2 Під час вечери, коли диявол уже вклав
 у серце Юди Іскаріота, сина Симона,
 щоб його зрадив,

Читай у великий четвер на Літургії:

У великий четвер, Євангеліє 1-ше на умиванні ніг:
 В той час, перед *

Ісус, знаючи, що Отець дав йому все в руки і що він вийшов від Бога і вертається до Бога, – встав від вечери, скіннув одіжу, узяв рушник і підперезався. Тоді налив води до умивальниці і почав умивати учням ноги і обтирати рушником, яким був підперезаний. Підходить, отже, до Сімона Петра, і той йому каже: Ти, Господи, вмиватимеш мені ноги? Ісус у відповідь каже йому: Те, що роблю, ти тепер не знаєш; зрозумієш потім. Петро йому каже: Ні, не митимеш мені ніг повіки! Ісус йому відповідає: Коли я тебе не обмію, не матимеш зі мною частки. Каже до нього Сімон Петро: Господи, не тільки ноги, але й руки, і голову! Ісус каже йому: Тому, хто обмитий, нічого не треба вмивати, крім самих ніг; увесь бо він чистий. І ви чисті, але не всі. Знав бо, хто мав його зрадити, тому й мовив: Не всі ви чисті.

Кінець 1-му Євангелію на вмиванні.

12 **Обмівши їм нѳги, * надів зно́ву одѳ-**
жу, сів до стѳлу і ка́же до них: Чи
13 зна́єте, що я зробів вам? Ви зветѳ ме-
не́: Учи́тель, Госпо́дь, і добре ка́жете,
14 бо я є. Коли́, ѳтже, я, Госпо́дь і учи́тель,
умів вам нѳги, і ви повинні мѳти
15 нѳги оди́н ѳдному. Я дав вам, при́клад,
щоб, як я зробів вам, так і ви робѳли.
16 Їсти́нно, їсти́нно кажу́ вам: Слуга́ не
бѳльший від па́на свого́, і по́сланий не
бѳльший від то́го, хто посла́в його́.
17 Зна́ючи те, щасли́ві бу́дете, коли́ так
чинѳтимете.

Зан
45

Кінець 2-му Євангелію, після умивання.
Перейди великому четвергові до Матея, зачало 108,
від половини: **І коли́ вони́ їли...**

18 **Говорю́ я не про всіх вас, зна́ю бо,**
кого́ я ви́брав, але́ щоб збуло́ся Пи-
са́ння: Хто їсть зі мно́ю хліб, п'яту́
19 свою́ підніс на мене. Ось нѳні говорю́
вам, пе́ред тим, як воно́ наста́не,

Євангеліє 2-ге, після умивання ніг:
В той час, коли́ Ісус умів нѳги у́чням,

щоб, коли настане, ви увірували, що я – Сущий. Істинно, істинно кажу вам: 20
Хто приймає того, кого я пошлю – мене приймає, і хто мене приймає – приймає того, який послав мене. Ска- 21
завши так, Ісус стривожився духом і посвідчив: Істинно, істинно кажу вам: Одн 22
дин з вас мене зрадить! Учні, збентежені, дивилися один на одного, не знаючи, про ко- 23
го він говорив. Був же за столом, при його грудях, той з його учнів, якого Ісус любив. До нього й 24
кинув Симон Петро та сказав йому: Спита́й, хто той, про якого він гово- 25
рить. І він, нахилившись до грудей Ісуса, каже йому: Господи, хто це? Ісус відповів: Той, ко- 26
му я, вмочивши у тарілку, дам кусень хліба. І вмочив кусень, і подав Юді Іскаріотові, синові Симона. І за куснем увійшов у нього 27
сатана. Сказав йому Ісус: Що робиш, роби швидко! Але ніхто з тих, що були при столі, не зрозумів, про що він 28

29 йому́ говорів. А що Юда мав калітку,
дехто гадав, що Ісус сказав йому́: Купи́
30 чого́ нам треба на свято; або́ щоб дав
31 дещо́ бідним. Узявши кусень, той за́-
раз же вийшов. Була́ ж ніч. Коли́ він
вийшов, Ісус промовив:

Тепер * просла́вився Син Чоло-
32 вічий і Бог просла́вився в ньому́. І ко-
ли́ Бог просла́вився в ньому́, Бог і йо-
го́ просла́вить у собі, і просла́вить йо-
го́ скоро. **

33 Дітоньки, ще тро́хи я з ва́ми. Шу-
ка́тимете мене́, та, як я сказа́в юде́ям:
Куди́ я йду, ви не мо́жете йти; так са́-
34 мо й вам кажу́ нині. Нову́ за́повідь даю́
вам, щоб ви любі́ли оди́н одного. Як
я полюбі́в вас, так любі́ть і ви оди́н
35 одного! По то́му всі зна́тимуть, що ви
мої́ учні, коли́ ма́тимете любо́в оди́н
36 до одного. Ка́же до нього́ Сймон Пе-
тро́: Госпо́ди, куди́ йдеш? Відповів

Євангеліє 1-ше святих страстей:
Сказав Господь своїм учням: Нині *

** Кінець у велику середу на Часах, коли перечитаються
всі чотири євангелисти.

	37
	38

йому Ісус: Куді я йду, не можеш тепер іти за мною; потім підеш за мною. Петро каже до нього: Господи, чому не можу тепер іти за тобою? Життя моє покладу за тебе! Відповів Ісус: Життя твоє покладеш за мене? Істинно, істинно кажу тобі: Заки запиє півень, ти трічі відречешся мене.

ГЛАВА 14.

Зач.
47

	1
	2
	3
	4-5

* **Х**ай не тривожиться серце ваше! Віруйте в Бога, і в мене віруйте. В домі Отця мого жител багато. Коли б не так, я б сказав вам, бо я йду приготувити вам місце. І коли відійду і приготую вам місце, вернуся і вас до себе візьму, щоб і ви були там, де я. Куді я йду, дорігу знаєте. Каже до нього Тома: Господи, не знаємо, куди ти йдеш, і як нам дорігу знати?

П'ятниця 6-го тижня: Сказав Господь своїм учням: *

6 Ісус йому сказав: Я – дорога, істина
і життя. Ніхто не приходить до Отця,
7 як тільки через мене. Якби ви мене
знали, і Отця мого знали б. Відніні
8 знаєте його і бачили його. Филип
каже йому: Господи, покажи нам
9 Отця, і доволі буде нам. Мовить Ісус
до нього: Стільки часу я з вами, і ти
мене не знаєш, Філіпе? Хто бачить
мене, той бачить Отця. Як же ти го-
10 ворюєш: Покажи нам Отця? Невже не
віруєш, що я в Отці і Отець у мені?

* Слова, які говорю до вас, не від
себе говорю. Отець, який у мені пе-
11 ребуває, він творить діла. Віруйте ме-
ні, що я в Отці і Отець у мені.

Кінець п'ятниці.

12 Коли ж ні, через самі діла віруйте.
Істинно, істинно кажу вам: Хто в ме-
не вірує, той діла, які я роблю, робитиме.
А й більші від них робитиме, бо

я йду до Отця. І все, що будете просити в моє ім'я, зроблю, щоб Отець прославився у Сїні. Зроблю все, чого б ви не просили в моє ім'я. Якщо ви мене любите, зберігайте мої заповіді. Я проситиму Отця, і він дасть вам іншого Утішителя, щоб з вами був повіки, Духа істини, якого світ не може прийняти, бо його не бачить і не знає. Ви ж його знаєте, бо він перебуває з вами і у вас буде. Я не лишу вас сиротами, я до вас прийду. Ще трохи, і світ мене уже не побачить більше. Ви ж мене будете бачити, бо я живу, і ви будете жити. І визнаєте того дня, що я в моєму Отці, і що ви в мені, і я у вас.

* **Х**то має мої заповіді і береже їх, той мене любить. Хто ж мене любить, того мій Отець любить, і я його любитиму, і сам об'явлюся йому.

Кінець суботи.

Зач. ап.
Юді

Святому апостолові Юді: Сказав Господь своїм учням: *

22 Юда ж, не Іскаріот, каже йому:
Господи, як воно, що ти не світові, а
23 нам об'явишся? Ісус озвався до нього і
мовив: Коли хто мене любить, сло-
во моє берегтиме, і Отець мій буде
його любити, і ми прийдемо до ньо-
24 го, і в ньому закладемо житло. Хто ж
мене не любить, слів моїх не береже.
Слово, що ви чуєте, не моє, але Отця,
який послав мене.

Кінець апостолові Юді.

25 Це я мовив до вас, коли перебував з
26 вами. Утішитель же, Дух Святий, яко-
го Отець зіслє в моє ім'я, той на-
вчить вас усього і все вам нагадає, що
27 я був сказав вам. Мир лишаяю вам, мій
мир даю вам; не так, як світ дає, даю
вам його.

* Хай не тривожиться серце ваше
28 і не лякається! Ви чули, що я вам ска-
зав: Відходжу і до вас вернусь. Якби

Зач.
49

ви мене любіли, зраділи б, що я йду до Отця; Отець бо більший, ніж я. Тепер я вам сказав, перед тим, як воно станеться, щоб, коли станеться, ви увірували. Небагато говоритиму більше з вами; надходить бо князь світу цього. Він, щоправда, у мені не має нічого. Але щоб світ знав, що я люблю Отця і, як Отець мені заповідав, так чиню. Вставайте, ходімо звідси!

29

30

31

ГЛАВА 15.

Зач.
50

Я – виноградина правдива, і Отець мій – виноградар. Кожну гілку в мені, що не приносить плоду, він відтинає. Кожну ж, що плід приносить, він очищає, щоб більше плоду приносила. Ви вже очіщені словом, яким я промовляв до вас. Перебувайте у мені, і я у вас! Як не може гілка сама з себе

1

2

3

4

5   прино́сити пло́ду, коли́ не перебува́-
тиме на виногра́дині, так і ви, коли́ не
перебува́тимете в мені́. Я – виногра́дина,
ви – гілкі́. Хто перебува́є в мені́, і я в
ньо́му, той бага́то пло́ду прино́сить.
6   Без ме́не нічо́го не мо́жете чині́ти.
Якщо́ хто не перебува́є в мені́, тогó,
як гілку, викинуть геть, і він усóхне;
зберу́ть їх і у вогóнь кінуть, і вони́
7   згоря́ть. Коли́ ж ви в мені́ перебува́-
тимете і коли́ мої́ слова́ у вас перебу-
ва́тимуть, чо́го б ви не хоті́ли, просі́-
те, і воно́ вам бу́де.

Кінець понеділкові і святому.

8   Оте́ць мій тим прославля́ється, що
ви прино́сите плід ще́дро і ста́нете мо-
їми уч́нями.

9   * **Я**к мене́ Оте́ць полюбі́в, так і я
полюбі́в вас. Перебува́йте у мої́й лю-
10   бо́ві! Ви в мої́й любóві бу́дете пере-
бува́ти, коли́ за́повіді мої́ бу́дете збе-

Зач.
51

рігати, як і я зберіг заповіді Отця мого і в його любові перебуваю. Я говорив вам це, щоб у вас була моя радість і щоб ваша радість була повна. Це моя заповідь, щоб ви любили один одного, як я вас полюбив. Більшої від цієї любові ніхто не має, як та, коли хто життя своє кладє за друзів. Ви – мої друзі, коли робите все, що я вам заповідаю. Я вас більше не називатиму слугами: слуга бо не відає, що його пан робить. Я вас зву друзями, бо я об'явив вам усє, що чув від Отця мого. Не ви мене вибрали, а я вибрав вас і настановив, щоб ви йшли і плід принесли, та щоб ваш плід тривав, і щоб усє, чого б ви не просили в Отця в моє ім'я, дав вам.

Кінець святому.

* Це вам заповідаю: щоб ви любили один одного. Якщо світ вас нена-

Зач.
52

Субота 3-го тижня після Пасхи:
Сказав Господь своїм учням: *
Це ж і мученикам.

19 19 20 21 22 23 24 25 26

видить – зна́йте, що він мене́ перше, ніж вас, знена́видів. Якби́ ви були́ від світу, світ своє́ любі́в би. А що ви не від світу, бо я ви́брав вас від світу, то́му світ вас нена́видить. Згада́йте сло́во, що я був сказа́в вам: Слуга́ не більший від па́на свого́. Якщо́ переслідували мене́, переслідуватимуть і вас; і якщо́ сло́во моє́ зберіга́ли, зберіга́тимуть і ва́ше. Та все те робі́тимуть вам за моє́ ім'я́, не зна́ють бо того́, хто посла́в мене́. Якби́ я не прийшо́в був і не говорі́в до них, гріха́ не ма́ли б. Але́ тепе́р вони́ ви́правдання за їхній гріх не ма́ють. Хто нена́видить мене́, і Отця́ того́ нена́видить. Якби́ я не чині́в був се́ред них діл, які́х ніхто́ інший не чині́в, гріха́ не ма́ли б. Тепе́р же і ба́чили, і знена́виділи – і мене́, і Отця́ того́. Але́ щоб здійсни́лося сло́во, що напи́сане в зако́ні їхньому́: Знена́виділи вони́ мене́ безпідста́вно. Як прійде Утіші́тель, яко́го зішлю́ вам від От-

ця, Дух істини, якій від Отця походить, він свідчитиме про мене. Та й ви свідчитимете, бо ви зі мною від початку.

27

ГЛАВА 16.

Сказав я вам те, щоб ви не зневірилися. Вас виключать із синагог.

1

2

Інастане година, * коли кожен, хто вас убиватиме, гадатиме, що службу приносить Богові.

Зач.
53

Кінець суботи і мученикам.

Вам чинитимуть те, бо ні Отця, ні мене вони не пізнали. Я ж сказав вам це, щоб, коли прийде та година, ви згадали те, що я говорив вам. Спочатку я не сказав вам того, бо я був з вами. Тепер же я йду до того, хто послав мене, і ніхто з вас мене не питає: Куди йдеш? Але тому, що я вам це сказав,

3

4

5

6

Вівторок 7-го тижня: Сказав Господь своїм учням:
Настане час, *

7 сѣрце вáше спóвнилося смúтком.
Одна́к, кажú вам пра́вду: Лíпше для
вас, щоб я відійшо́в, бо, коли́ я не
відійду́, Утіші́тель до вас не прійде.
Коли́ ж віді́йду, пошлю́ його́ до вас.
8 І коли́ він прійде, ві́ставить на яв
у сві́ті грі́х, справедли́вість і суд:
9 щóдо грі́ха – бо не ві́рують у мене́;
10 щóдо справедлй́вості – бо йду́ до
Отця́ мого́, і ви мене́ бíльше не по-
11 ба́чите; і щóдо сýду – бо князь цьо-
12 го́ сві́ту вже засу́джений. Багáто ще
ма́ю вам казáти, та не мóжете пе-
13 ренести́ тепѣр. А коли́ прійде той,
Дух і́стини, він наведе́ вас на всю
пра́вду.

Кiнець вiвтиркови.

14 Бо він не говорíтиме від сѣбе, а́лѣ
говорíтиме, що почу́є, і зві́стiть, що
ма́є настáти. Він мене́ прослáвить, бо
з мого́ ві́зьме і зві́стiть вам.

Зач.
54

* Усе, що Отець має – моє. Тому я сказав вам, що він з мого візьме і звістить вам. Ще трохи, і ви мене не будете бачити більше, і знову трохи, і мене побачите; бо я йду до Отця. Тоді деякі з його учнів заговорили один до одного: Що означає те, що він говорить: Ще трохи, і ви мене не будете бачити, і знову трохи, і мене побачите? І: Я йду до Отця? Казали, отже: Що означає те трохи, про яке він говорить? Не знаємо, що він хоче сказати. Ісус же, знаючи, що вони хочуть його спитати, мовив до них: Питаєте один одного, що я хотів сказати словами: Ще трохи, і ви мене не будете бачити, і знову трохи, і мене побачите? Істинно, істинно кажу вам: Ви голоситимете й ридатимете, а світ радітиме. Ви журитиметесь, але журба ваша в радість обернеться. Жінка у болях, коли родить, бо вибила її годь-

15

16

17

18

19

20

21

на; коли ж народиться дитя́тко, з ра-
дощів, що на світ людина народи́лась,
22 не пам'ятає більше своєї му́ки. Та й
ви тепе́р у журбі. Але я вас зно́ву
побачу, і ва́ше се́рце зрадіє, і ніхто́
23 ва́ших радо́щів від вас не віді́йме. То-
го́ дня ви не бу́дете мене́ пита́ти нічо́го.

* **Істинно, істинно** кажу́ вам: Чо-
го́ б ви не просі́ли в Отця́ в моє́ ім'я́,
він дасть вам.

Кінець середі.

24 До́сі ви нічо́го не просі́ли в моє́ ім'я́.
Просі́те – і одержите, щоб ра́дість
25 ва́ша була́ повна. Я говорі́в вам це у
прі́тчах. Надхо́дить годі́на, коли́
більше не бу́ду говорі́ти до вас у прі́т-
чах, але одве́рто звіщу́ вам про
26 Отця́. Того́ дня просі́тимете в моє́
ім'я́, і не кажу́, що бу́ду за вас Отця́
27 благати́: сам бо Оте́ць вас любить,
бо ви полюбі́ли мене́ і уві́рували, що

я від Бóга вийшов. Я вийшов від Отця і прийшов у світ, і знову світ лишаяю, і вертаюсь до Отця. Кажуть до нього учні: Ось тепер ти говориш одверто і не кажеш ніякої притчі. І тепер ми відаємо, що ти знаєш усє, і не потребуєш, щоб хто тебе пита́в; тому ми віруємо, що ти від Бóга вийшов. Відповів їм Ісус: Віруєте тепер? Ось надходить година, і тепер вона́, коли ви розсієтеся кожен у свій бік і мене́ лишите са́мого. Та я не сам, бо зі мною Отець. Сказав я вам це, щоб ви мали мир у мені.	28 29 30 31 32 33
--	----------------------------------

Кінець четвергові.

У світі страждатимете. Та бадьоріться! Я переміг світ.

ГЛАВА 17.

Зач
56

Т ак промовляв Ісус і, * підвівши очі до неба, сказав: Отче, прийшла година. Прослав свого Сина, щоб Син	1
---	---

Неділя 7-ма, святих отців, що в Нікеї: В той час Ісус, *

2 твій тебе прославив, згідно з владою,
яку ти дав йому над усяким тілом: да-
ти життя вічне тим, яких ти дав йому.
3 Це – вічне життя, щоб пізнали тебе,
єдиного істинного Бога, та Ісуса Хри-
4 ста, якого ти послав. Я прославив
тебе на землі: виконав діло, яке ти дав
5 мені виконати. Тепер, отже, прослав
мене, Отче, у себе, тією славою, яку
6 я мав у тебе, перше ніж постав світ. Я
об'явив твоє ім'я людям, яких ти дав
мені зо світу. Вони були твої, і ти дав
7 їх мені, і вони зберегли твоє слово. Те-
пер вони зрозуміли, що все, що ти дав
8 мені, від тебе походить; слова бо,
що ти дав мені, я дав їм, і вони при-
9 няли і справді зрозуміли, що я від тебе
війшов, і вірували, що ти мене по-
10 слав. Я молюся за них, не за світ мо-
люся, а за тих, яких ти дав мені, бо
11 вони твої. І все моє – твоє, а твоє –
моє, і я прославився в них. Я більше
не у світі, але вони у світі, і йду до

тєбе. Отче святій, ради імени твого бережі їх, тих, якіх ти дав мені, щоб вони були одно, як і ми. Коли я був з ними у світі, я беріг їх у твоє ім'я; я стеріг тих, якіх ти дав мені, і ніхто з них не погіб, крім сина погібелі, щоб збулося Писання. Тепер же йду до тебе і говорю це у світі, щоб вони мали у собі радість мою повну.

Кінець неділі.

Я дав їм твоє слово, і світ їх зненавидів, бо вони не від світу, як і я не від світу. Не молю, щоб ти узяв їх від світу, але щоб зберіг їх від лукавого. Вони не від світу, як і я не від світу. Освяті їх у твоїй істині. Слово твоє – істина.

Як ти послав * мене у світ, так і я послав їх у світ. Даю себе за них у посвяту, щоб і вони були освячені в істи-

Зач.
57

П'ятниця 7-го тижня: В той час Ісус звів очі свої до неба і сказав: Як ти, Отче, послав *

20 ні. Та не лишє за цих молю, алє й за
тих, які чєрез їх слóво увірують в мє-
21 не, щоб усі були одно́, як ти, Отче, в
мені, і я в тобі, щоб і вони́ були в нас
одно́, щоб світ увірував, що ти менє
22 послав. І славу, що ти дав мені, я дав
їм, щоб були вони́ одно́, як і ми – од-
23 но́. Я – в них, і ти – в мені, щоб во-
ни́ були звєршені в єдності, щоб світ
зрозумів, що ти послав менє, і що ти
24 полюбив їх, як ти полюбив менє. Отче!
Хочу, щоб ті, якіх ти дав мені, були
там, де я, щоб і вони́ були зі мною і
бачили мою славу, яку́ ти дав мені, бо
ти полюбив менє пєред заснуванням
25 світу. Отче праведний, світ не пізнав
тебє, алє я пізнав тебє, і ці пізнали,
26 що ти послав менє. І я їм об'явив твоє
ім'я, і буду об'являти, щоб любов,
якою ти полюбив менє, в них була, і
я в них.

Кінець п'ятниці.

ГЛАВА 18.

Зач.
58

Сказавши це, * Ісус вийшов зі своїми учнями на той бік Кедрон-потоку, де був сад, куді увійшли він та його учні.

Кінець 1-му страстному Євангелію.

Юда ж, що його зрадив, знав також те місце, бо Ісус та його учні часто там збиралися. Юда, отже, узявши відділ війська і слуг первосвященників та фарисеїв, прибів туді з ліхтарями, смолоскіпами та зброєю. Ісус, знаючи все, що мало з ним статися, вийшов і мовив до них: Кого шукаєте? Ті відповіли: Ісуса Назарянина. Каже їм Ісус: Це я. Стояв же з ними Юда, що його зрадив. Коли він їм сказав: Це я, вони подаліся назад і впали на землю. Тоді він спитав їх удруге: Кого шукаєте? Вони сказали: Ісуса

8 Назаряніна. Озва́вся Ісус: Я вам ска-
за́в, що це я. Ко́лі, о́тже, шука́єте ме-
9 не́, пустіть цих, хай іду́ть. Так збуло́ся
сло́во, яке він сказа́в був: Із тих, які́х
10 ти дав мені, я не погубі́в ніко́го. То-
ді Сі́мон Петро́, який мав меч при
собі, добу́в його́ і, вда́ривши слугу́
первосвяще́ника, відтя́в йому́ пра́ве
11 ву́хо. Слуга́ той зва́вся Ма́лхом. Ісус
озва́вся до Петра́: Схова́й меч у піх-
ву! Ча́шу, яку дав мені Оте́ць, не мав
12 би я піти? Тоді військо́вий відді́л, ти-
сяцький та юде́йські слуги́ схопи́ли Ісу́-
13 са і, зв'язавши його́, повели́ спершу
до А́нни, який був те́стем Кая́фі, що
14 був первосвяще́ником того́ ро́ку. А
цей Кая́фа пора́див був юде́ям: Ліп-
ше, щоб за наро́д поме́р оди́н чоло-
15 вік. Слідо́м за Ісусом ішо́в Сі́мон
Петро́ з і́ншим учнем. А що учень
той був знаний первосвяще́никові,
він увійшо́в у двір первосвяще́ника
16 з Ісусом. Петро́ стоя́в надво́рі біля

дверей. Вийшов той інший, знаний
первосвященникові учень, промовив до
воротарки і увів Петра. Воротарка ж
каже до Петра: Чи й ти не з учнів
того чоловіка? Він відповів: Ні. Слуги
і сторожа, розклавши вогонь,
стояли і грілися, бо було холодно.
Петро теж стояв там з ними і грівся.
Спитав, отже, первосвященник Ісуса
про його учнів і про його науку. Ісус
відповів йому: Я говорив світові
одверто. Я завжди навчав у синагозі і
в храмі, куді сходяться всі юдеї, і
нічого не говорив я по тайки. Чому
мене питаєш? Спитай тих, які чули, що
я до них промовляв. Вони знають, що
я говорив. На ті слова один зі сторожів,
який стояв там, ударив Ісуса в лице,
кажучи: Так відповідаєш первосвященникові?
Озвався Ісус до нього: Як я зле сказав,
доведи, що воно зле; а як добре, чого мене б'єш? І відіслав
його Анна зв'язаного до первосвящен-

17

18

19

20

21

22

23

24

25 ника Каяфи. Стояв там Сімон Петро
і грівся. Мовили до нього: Чи й ти не
з його учнів? Він заперечив і відпо-
26 вів: Ні. Каже тоді один із слуг пер-
восвященика, родич того, якому Пе-
тро відтяв вуха: Чи не тебе я бачив
27 у саду з ним? Тоді Петро ще раз запе-
речив. І зараз же запіяв півень.

28 Повелі тоді Ісуса * від Каяфи у
преторію. Був же ранок. Та не увійшли
вони у преторію, щоб не оскверні-
тись, а щоб могли їсти Пасху.

Кінець 2-му страсному Євангелію.

29 Війшов тоді до них Пилат і промов-
вив: Яку вину принесли ви на цього
30 чоловіка? Ті йому у відповідь закрича-
ли: Якби він не був злочинець, ми
31 б його тобі не видали! Пилат їм ка-
же: Візьміть його і судіть за вашим
законом. Юдеї йому кажуть: Нам не

Євангеліє 4-те святих страстей: В той час повелі Ісуса *
Це і на 9-му Часі у велику п'ятницю, не переступаючи.

дозволено нікого вбивати! Так збу- 32
лося слово Ісуса, яке він сказав був,
вказуючи, якою смертю має вмерти.
Ввійшов Пилат знов у преторію, по- 33
кликав Ісуса і каже до нього: Ти – цар
юдейський? Ісус відповів: Кажеш те 34
від себе, чи інші так тобі про мене
оповіли? Озвався Пилат: Хіба я юдей? 35
Народ твій і первосвященники віддали
мені тебе. Що ти зробив? Відповів 36
Ісус: Царство моє не від цього світу.
Якби моє царство було від цього сві-
ту, слуги мої воювали б, щоб я не був
віданий юдеям. Та моє Царство не
звідсіля. Мовив до нього Пилат: То 37
ти – цар? Відповів Ісус: Ти кажеш.
Я – цар. Я на те родився і прийшов у
світ, щоб свідчити істині. Кожен, хто
від істини, слухає мій голос. Озвався 38
Пилат до нього: Що таке істина? І,
сказавши це, ввійшов знову до юдеїв, і
каже до них: Я не знаходжу в ньому
ніякої вини. Та є у вас звичай, щоб я 39

40 вам на Пáсху відпускав одного. Хó-
чете, óтже, щоб я вам відпустів царя
юдéйського? Ті зно́ву закрича́ли: Ні,
не його́, а Варáвву! Варáвва ж був
розбійник.

ГЛАВА 19.

1 **В**зяв тоді Пилáт Ісýса і велів йо-
2 го́ бичувáти. Вояки́, сплívши
віно́к із терніни, покла́ли йому́ на го́-
3 лову і одягли́ його́ у багряни́цю; і, під-
ступáючи до нього́, каза́ли: Ра́дуйся,
ца́рю юде́йський! І б́или його́ по лиці.
4 Пилáт же зно́ву вийшов надві́р і про-
мо́вив до них: Ось я вивóджу вам йо-
го́, щоб ви зна́ли, що я ніяко́ї вини́ не
5 нахо́джу в ньóму. І вийшов Ісýс у терно́-
вім вінку́ та в багряни́ці. А Пилáт ска-
6 за́в їм: Ось чолові́к! Як т́ільки побá-
чили́ його́ первосвящ́еники та слуги́,
закрича́ли:

Зач.

60

Розпні! Розпні його! * Каже їм Пилат: Візьміть його ви і розпніть, бо я ніякої вини не знаходжу в ньому. Юдеї йому відповіли: У нас є закон, і за законом він мусить умерти, бо він зробив себе Сйном Божим. Як Пилат почув те слово, налякався ще більше. Вернувся він ще раз у преторію і каже Ісусові: Звідкіля ти? Ісус не дав йому відповіді. Каже йому Пилат: До мене не говориш? Хіба не знаєш, що я маю владу відпустити тебе, і маю владу розп'ясти тебе? Відповів Ісус: Ти не мав би наді мною ніякої влади, якби тобі не було дано згорі.

7

8

9

10

11

Переступи Хресту.

Тому, хто мене тобі відав, має більший гріх. З тієї хвилини Пилат шукав, як би його відпустити. Та юдеї кричали: Як відпустиш його, не бу-

12

14 вересня, на Воздвиження Чесного Хреста, на Літургії:
В той час первосвященники і старші зібрали раду на Ісуса, щоб його вбити, і привели його до Пилата, кажучи:
Візьми і розпні його! *

деш дру́гом кеса́ря! Уся́к, хто з се́бе
ро́бить ца́ря, про́тivitýся кеса́реві!

Читай Хресту:

13 Пила́т, почу́вши те сло́во, ви́вів Ісу́са
і сів на су́дищі, на місці, що зве́ться
Літострото́н, по-євре́йському – Гавва́та.
14 А був то день, коли́ пригото́вляли
Па́сху, бі́зько шосто́ї годни́. І ка́же
15 до юде́їв: Ось цар ваш! Ті закрича́-
ли: Геть! Геть із ним! Розпни́ його́!
Пила́т ка́же їм: Ца́ря ва́шого ма́ю
розп'ясти́? Первосвяще́ники відпові́-
16 ли: Нема́ у нас ца́ря, крім кеса́ря! І
ви́дав його́ їм на розп'яття.

Кінець 4-му страсному Євангелію.

17 Взяли́ вони Ісу́са та й повелі́; і, несучи́
свій хрест, він ви́йшов на місце, зва́не
18 Че́реп, по-євре́йському Голго́та. Там його́
розп'яли́, і з ним двох інших, з одного́
і з дру́гого бо́ку, Ісу́са ж посере́дині.
19 Пила́т велі́в зроби́ти на́пис і приби́ти
на хресті́. Напи́сано було́: Ісу́с Наза-

рянін – цар юде́йський. Багато з юде́- 20
їв чита́ли той на́пис, бо місце, де був
розп'я́тий Ісус, було́ близько міста.
Напи́сано було́ по-євре́йському, по-
гре́цькому і по-ри́мському.

Переступи Хресту.

Тоді́ первосвяще́ники юде́йські мо́- 21
вили до Пила́та: Не пиші́: Цар юде́й-
ський; але́, що він сказа́в: Я – цар
юде́йський! Пила́т відпові́в: Що я напи- 22
са́в, – написав. Тоді́ воякі́, розп'я́вши 23
Ісуса, взяли́ його́ оді́ж і розді́лили на
чоти́ри часті́ни, по одній часті́ні ко́ж-
ному вояко́ві, і хіто́н. Хіто́н же не
був зши́тий, але́ весь згорі́ додо́лу
тка́ний. Тому́ сказа́ли оди́н до одно- 24
го: Не дере́мо його́, киньмо на нього́
же́реб, на ко́го впаде́. Так збуло́сь
Писа́ння: Розді́лили між собою́ оді́ж
мою́, і на оде́жу мою́ кину́ли же́реб.
Так і зроби́ли воякі́.

Читай Хресту:

25 * При хресті Ісуса стояли його
ма́ти, сестра́ його ма́тері, Марія Клео́-
26 пова та Марія Магдаліна. Коли Ісус
побачив ма́тір і учня, якого він любив,
що стояв біля неї, сказа́в до ма́тері:
27 Жінко, ось син твій. Пóтім ка́же до
учня: Ось ма́ти твоя. І від тієї хви-
лйни учень узяв її до себе.

Звч.
61

Перейди Богословові в кінець зачала 67: Це той учень...

28 По то́му Ісус, зна́ючи, що все звер-
ши́лось,

Переступи Хресту.

Щоб збуло́ся Писа́ння, промóвив:
29 Спра́глий я. Стоя́ла там посúдина, по́в-
на о́цту. Тож і подалі́ йому́ до уст на-
стро́млену на тростйну гúбку, прося́-
30 клу о́цтом. Скуштува́вши о́цту, Ісус
сказа́в: Зверши́лося.

Читай Хресту:

Євангеліє 9-те святих страстей: В той час *
Це ж і 26 вересня, і 8 травня, Іванові Богословові
на Літургії.

І, схилівши го́лову, відда́в ду́ха.

Тут читай великій п'ятниці увечорі:

Тому́ що то була́ п'ятниця та щоб
тіла́ не лиші́лися в субо́ту на хресті́, бо
був Вели́кдень тієї́ субо́ти, юде́ї про-
сі́ли Пила́та, щоб перелама́ли їм го-
лі́нкі і їх зняли́. Воякі́ прийшли́ і пе-
релама́ли голі́нкі пе́ршому і дру́гому,
що були́ з ним розп'я́ті. Та коли́ при-
ступі́ли до Ісу́са і побачили́, що він
уже́ поме́р, голіно́к йому́ не лама́ли,
але́ оди́н з воякі́в проколо́в йому́ спі-
сом бік і за́раз же потекла́ кров і во-
да́. І той, який ба́чив, сві́дчить те, і
сві́дчення його́ правди́ве.

Кі́нець Хресту́.

І він зна́є, що гово́рить пра́вду, щоб
ви теж уві́рували. Бо ста́лося те, щоб
збуло́ся Писа́ння: Кі́сть у нього́ не бу́де
пола́мана. І зно́ву інше Писа́ння ка́же:
Диві́тимуться на то́го, кого́ проколо́ли.

Кі́нець 9-му страсному Євангелію і 9-му Часові. А великій
п'ятниці верні́ся до Матея, за́чало 113: Було́ ж там
бага́то і жіно́к... Там і кі́нець.

38

Після того * Йосиф з Ариматєї, що був учнем Ісуса, але по́тай, зі стра́ху пе́ред юде́ями, просі́в Пилáта, щоб зняти ті́ло Ісуса. Пилáт дозвóлив. Прийшо́в він, óтже, і взяв ті́ло Ісуса.

39

Прийшо́в такóж і Никоді́м, якій рані́ше приходив уночі́ до Ісуса, і при́ніс смі́рни, змі́шаної з алóе, мі́рок зо

40

сто. І взяли́ вони́ ті́ло Ісуса і обв'язáли його́ полотно́м з па́хощами, як хо

41

ва́ють за юде́йським зві́чаєм. На то́му місці́, де його́ розп'яли́, був сад, і в саду́ – новий грі́б, в яко́му ніко́го ще

42

не кла́ли. Там, óтже, з ува́ги на день приготува́ння, то́му що грі́б був блі́зько, покла́ли Ісуса.

Кінець 11-му страсному Євангелію.

Змч.
62

ГЛАВА 20.

Зач.

63

Пёршого * дня тйжня Марія Магдаліна прийшла до грóбу вранці, як ще не розвйднілось; аж ось бачить, що кáмінь відкóчено від грóбу. Отóж побігла вона і прийшла до Сімона Петра і до іншого учня, яко́го Ісус любів, і ка́же їм: Взяти́ Гóспода з грóбу, і не зна́ємо, де його́ покла́ли. Пішо́в Петро́ і той інший учень, та приходять до грóбу. Бігли вони́ обідва разом, та той інший учень біг швидше за Петра́, тому́ і прибúв до грóбу пёрший. Нахилйвшись, бачить він – лежить плащаніця, одна́к він не ввійшо́в. Приходить тоді слідом за ним Сімон Петро́ і, ввійшо́вши до грóбу, бачить, що лежить плащаніця, і ху́стка, що була́ на голові́ в ньóго; лежала́ ж вона́ не з плащаніцею, а

1

2

3

4

5

6

7

8 згóрнена збо́ку, на іншому місці. Тоді
ввійшо́в і той інший учень, якій пер-
9 ший був прийшо́в до грóбу, і побá-
чив, і увірував. Вонй бо не зна́ли ще
Писáння, що він мав воскрэ́снути з
10 ме́ртвих. Тоді учні верну́лися зно́ву
до се́бе додо́му.

Кінець 7-му воскресному Євангелію.

11 **Марія ж** * стоя́ла назóвні при грóбі
і пла́кала. І, пла́чучи, вона́ нахили́лась
12 до грóбу, і ба́чить двох а́нгелів у
білій оде́жі, що сиді́ли – одін у голо-
ва́х, дру́гий у нога́х, де лежа́ло тіло
13 Ісу́са. І ка́жуть вони́ їй: Жінко, чо́го
пла́чеш? Вона́ їм ка́же: Узялі мо́го
Го́спода, і не зна́ю, де його́ покла́ли.
14 Сказа́вши це, оберну́лась і ба́чить –
стоїть Ісу́с. Та вона́ не зна́ла, що то
15 Ісу́с. Ка́же їй Ісу́с: Жінко, чо́го пла́-
чеш, ко́го шука́єш? Вона́, ду́маючи,
що то садівнік, ка́же йому́: Па́не, як

304
04

ти взяв його, скажи мені, де ти його поклав, і я його візьму. Мовить до неї Ісус: Маріє! Вона, обернувшись, каже до нього по-єврейському: Раввуні! (що у перекладі означає: Учителю!). Ісус їй каже: Не затримуй мене, бо я ще не зійшов до Отця мого, але йди до моїх братів і скажи їм: Я йду до Отця мого й Отця вашого, до Бога мого й Бога вашого. І пішла Марія Магдалина, щоб звістити учням, що вона бачила Господа і що він те сказав їй.

16

17

18

Кінець 8-му воскресному Євангелію.

Зач.
65

Якже звечоріло, * того самого дня, першого в тиждні, а двері були замкнені там, де були учні, зі страху перед юдеями, прийшов Ісус, став посередині і каже їм: Мир вам! Сказавши це, показав їм руки й бік. І зраділи учні,

19

20

Євангеліє воскресне 9-те: Коли настав вечір *
Це і святому апостолові Томі, і в світлу неділю ввечорі,
і в неділю антипасхи, і на Утрені в неділю 8-му
після Великодня.

21 побачивши Гóспода. І зно́ву Ісýс їм ка́-
же: Мир вам! Як мене́ посла́в Оте́ць,
22 так я посла́ю вас. Сказа́вши це, дихну́в
на них і ка́же: Прийміть Дýха Свято́-
23 го. Ко́му відпу́стите гріхі́ – відпу́стяться
їм, ко́му ж затрі́маєте – затрі́ма-
ються.

Кінець Євангелію на Утрені в неділю 8-му.

24 Тома́ ж, оді́н з дванадцятьо́х, на
прізвище Близню́к, не був з німи, коли́
25 прийшо́в Ісýс. Інші́ учні́ йому́ сказа́ли:
Ми ба́чили Гóспода. Він відпові́в: Як
не побачу́ на його́ рука́х ран від цвя́хів
і не вкладу́ мого́ па́льця у місце, де
були́ цвя́хи, і коли́ руки́ моє́ї не вкладу́
в його́ бік, не пові́рю!

Кінець світлій неділі увечорі.

26 По вісьмо́х днях учні́ його́ зно́ву бу-
ли́ в до́мі, і Тома́ був з німи. Увіхо́-
дить Ісýс – а двє́рі були́ за́мкнені – і
27 стає́ посере́дині, і ка́же: Мир вам! По́-
тім ка́же до То́мі: Вкладі́ твій па́лець

сюдї, і глянь на мої рўки. І простягни твою рўку, і вкладї її у мїй бїк. І не бїдь невіруючий, алє віруючий! Томá відповїв і сказáв до ньогó: Госпóдь мїй і Бог мїй! Кáже йомú Исус: Томú що ти бáчив менé, віруеш. Щаслїві ті, якї не бáчили, і увїрували! Багáто ще й їнших чудéс учинїв Исус на очáх своїх учнїв, що їх не записано в цїй кнїзі. А ці записано, щоб ви увїрували, що Исус є Христóс, Син Бóжий, та, увїрувавши, щоб мáли життjá в його ім'я.

28

29

30

31

Кїнець антипасці, і 9-му воскресному Євангелїю, і апостолові.

ГЛАВА 21.

Зач.
66

По томó Исус знову з'явївся своїм учням * при Тиверїядському мóрі. З'явївся ж так: Сїмон Петрó, Томá,

1

2

Євангелїе воскресне 10-те:
В той час з'явївся Исус учням своїм *

на прізвище Близнюк, Натанаїл з Ка́ни Галиле́йської, сині Заведе́я і двоє
3 інших його́ учнів були́ разом. Ка́же до них Сі́мон Петро́: Іду́ рйбу ловіти. Ті йому́ ка́жуть: Підемо й ми з тобою. Ото́ж пішли і сіли в чо́вен, але́ тієї
4 но́чі нічо́го не пійма́ли. Як на́ста́в ра́нок, стоя́в над бе́регом Ісу́с, але́ учні не зна́ли, що то Ісу́с. Ка́же до них Ісу́с: Діти, чи ма́єте що перекусіти? Ті йому́
5 відпові́ли: Ні. Тоді він ка́же до них: Заки́ньте лише́нь сі́ті правору́ч від човна́ і пійма́єте. Вони́ заки́нули, але́ не
6 могли́ їх ви́тягнути, така́ була́ сі́ла ри́би. Ка́же тоді той уче́нь, яко́го лю́бив Ісу́с, до Петро́: То Госпо́дь! Сі́мон Петро́, почувши, що то Госпо́дь, оде́жею
7 підпереза́вся, бо був на́гий, і ки́нувся в мо́ре. Інші́ учні припливлі човно́м, були́ бо недале́ко від землі, лі́ктів зо дві́сті, і притягну́ли сі́ті з
8 рйбою. Коли́, о́тже, вони́ вийшли на зе́млю, ба́чать – жар розкла́дено, а на
9

ньогому – риба та хліб. І мовить їм Ісус: Принесіть тієї риби, яку ви тепер піймали. Пішов Сімон Петро, витягнув на землю сіті, повні великої риби – сто п'ятдесят три. І хоч як багато її було, сіті не прорвалися. Мовить до них Ісус: Ходіть, снідайте! І ніхто з учнів не зважився його питати: Хто ти? – знаючи, що то Господь. Підходить тоді Ісус, бере хліб, роздає їм, і рибу теж. Це вже втретє з'явився Ісус учням по тому, як воскрес із мертвих.

Кінець 10-му воскресному Євангелію.

Зач.
67

Коли ж поснідали, каже Ісус до Сімона Петра: * Сімоне Йонин! Чи любиш ти мене більше, ніж оці? Той йому відповів: Так, Господи, ти знаєш, що я люблю тебе. Каже йому: Пасі мої ягнята! І знову, вдруге каже до нього: Сімоне Йонин! Чи

Євангеліє воскресне 11-те, і в суботу 7-му на Літургії, на празник Богослова на Утрені, і 17 січня:

В той час з'явився Ісус своїм учням, воскресши з мертвих, і каже Симонові Петрові:

любиш мене? Відповідає йому: Так, Господи, ти знаєш, що я люблю тебе.

17 І мовить йому: Паси мої вівці! Тоді він утрете йому каже: Симоне Йонин! Чи любиш мене? Засмутився Петро, що втрете його питає: Чи любиш мене? – і каже йому: Господи, ти все знаєш, ти знаєш, що я люблю тебе! Каже йому Ісус: Паси мої вівці!

18 Істинно, істинно кажу тобі: Коли ти був молодший, підперізувався сам і ходив, куди сам хотів. А як постарієшся, простягнеш твої руки, і інший підпереме тебе і поведе, куди ти не схочеш.

19 Сказав він це, вказуючи, якою смертю прославить Бога. І, промовивши це,

20 сказав йому Ісус: Іди за мною! Обернувшись, Петро бачить, що за ним іде учень, якого любив Ісус і який під час вечері схилився був йому на груди і спитав: Господи, хто той, що тебе зрадить? Побачивши його, Петро каже

21 Ісусові: Господи, а цей що? Каже до

22

нього Ісус: Якщо я хочу, щоб він лишився, поки прийду, що тобі до того? Ти йди за мною! І розійшлося це слово між братами, що той учень не вмере. Та не сказав йому Ісус, що не вмере, лише так: Якщо я хочу, щоб він лишився, поки прийду, що тобі до того?

23

Читай Богословові на Літургії:

Це той учень, який про це свідчить і який написав оце; і знаємо, що його свідчення – правдиве. Є ще й багато іншого, що зробив Ісус, та якби воно було записане кожне зокрема, гадаю, що й самий світ не вмістив би написаних книг. Амінь.

24

25

Кінець 11-му воскресному Євангелію, суботі, і Богословові.

Кінець святого Євангелія від Івана.

Має в собі 21 главу і 67 церковних зачал.

ЄВАНГЕЛІЯ,

що читаються

У СВЯТИЙ ВЕЛИКИЙ ЧЕТВЕР

на Літургії,
на вмиванні і по вмиванні ніг,

І В СВЯТУ ВЕЛИКУ П'ЯТНИЦЮ

на Утрені Святих Страстей
Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа
і на Вечірні

У СВЯТИЙ ВЕЛИКИЙ ЧЕТВЕР

На Літургії.

Євангеліє від Матея, зач. 107.

С казав Господь своїм учням: Ви знаєте, що через два дні буде Пасха і Син Чоловічий буде віданий на розп'яття.

Тоді зібралися первосвященники і старші народу в палаті первосвященника, що звався Каяфа, і радились, як би підступом схопити Ісуса і вбити. Тільки ж казали: Не в свято, щоб не було в народі заколоту.

Коли Ісус був у Витанії, в домі Сімона прокаженого, підійшла до нього одна жінка з алябастровою плящиною, повною вельми дорогого мйра, і вилляла йому на голову, як він сидів при столі. Побачивши це, учні нарікали й казали: Навіщо таке марнотратство? Це можна б було дорого

продати і дати бідним! Ісус зауважив це і сказав їм: Чому ви докучаєте цій жінці? Вона зробила добре діло для мене: завжди бо бідних маєте з собою; мене ж не завжди маєте. Виливши це миро на моє тіло, вона вчинила те на мій похорон. Істинно кажу вам: Де тільки буде проповідуватися це Євангеліє по всьому світі, оповідатиметься і про те, що вона зробила, їй на спомин. Тоді один із дванадцятьох, що звався Юда Іскаріотський, пішов до первосвящеників і каже: Що хочете мені дати, я вам його вдам? Ті відважили йому тридцять срібняків. І з того часу він шукав доброї нагоди, щоб його вдати.

Першого дня Опрісноків приступили учні до Ісуса і питають: Де хочеш, щоб ми приготували тобі їсти Пасху? Він відповів їм: Ідіть до такого й такого в місто і скажіть йому: Учитель каже: Час мій близько, у тебе я

справлю Пасху з учнями моїми. Учні зробили так, як їм велів Ісус, і приготували Пасху. Коли ж настав вечір, він сів до столу з дванадцятьма учнями.

* Ісус, знаючи, що Отець дав йому все в руки і що він вийшов від Бога і вертається до Бога, – встав від вечері, скіннув одягу, узяв рушник і підперезався. Тоді налив води до умивальниці і почав умивати учням ноги і обтирати рушником, яким був підперезаний. Підходить, отже, до Сімона Петра, і той йому каже: Ти, Господи, вмиватимеш мені ноги? Ісус у відповідь каже йому: Те, що роблю, ти тепер не знаєш; зрозумієш потім. Петро йому каже: Ні, не митимеш мені ніг повіки! Ісус йому відповідає: Коли я тебе не обмйю, не матимеш зі мною частки. Каже до нього Сімон Петро: Господи, не тільки ноги, але й руки, і голову! Ісус каже йому: Тому, хто

* Від Івана, зач. 44.

обмійтий, нічого не треба вмивати, крім самих ніг; увесь бо він чистий. І ви чисті, але не всі. Знав бо, хто мав його зрадити, тому й мовив: Не всі ви чисті.

Обмівши їм ноги, надів знову одягу, сів до столу і каже до них: Чи знаєте, що я зробив вам? Ви звете мене: Учитель, Господь, і добре кажете, бо я є. Коли, отже, я, Господь і учитель, умів вам ноги, і ви повинні мити ноги один одному. Я дав вам приклад, щоб, як я зробив вам, так і ви робили. Істинно, істинно кажу вам: Слуга не більший від пана свого, і посланий не більший від того, хто послав його. Знаючи те, щасливі будете, коли так чинитимете.

*І коли вони їли, він промовив: Істинно кажу вам: Один з вас мене зрадить. Засмучені глибоко, почали ко́жний з них питати його: Чи то часом не я, Господи? Він відповів:

* Від Матея, зач. 108.

Хто вмочів зо мною рúку в мíску, той мене́ зрадить. Син Чоловічий іде́, як напíсано про нього́, та горе́ тому́ чоловікові, що зрадить Сі́на Чоловічого. Лі́пше було́ б тому́ чоловікові не народі́тись! Ю́да, зра́дник його́, і собі́ озва́вся: Чи то ча́сом не я, учи́телю? Ка́же Ісýс до нього́: Ти мо́вив.

Якже́ вони́ їли, Ісýс узя́в хлі́б, поблагосло́вив, розлама́в і дав уч́ням, ка́жучи: Бері́ть, ї́жте: це моє́ ті́ло. По́тім узя́в ча́шу, возда́в хвалу́ і пода́в їм, ка́жучи: Пійте з не́ї всі, бо це моя́ кров Но́вого За́віту, яка́ за багатьо́х пролива́ється на відпу́щення грі́хів. Кажу́ вам: Не пі́тиму відні́ні з цьо́го виногра́дного пло́ду аж до то́го дня, коли́ пі́тиму його́ но́вим з ва́ми в Ца́рстві Отця́ мо́го.

І, відспі́вавши хвалу́, вони́ вийшли на Олі́вну гору́. Тоді́ Ісýс сказа́в їм: Усі́ ви зневі́ритесь у мене́ ціє́ї но́чі. Напíсано бо: Уда́рю па́стиря, і роз-

біжа́ться ві́вці ста́да. Але́ пі́сля мо́го воскресі́ння я ві́переджу вас у Га́лилеї́. Озва́вся тоді́ Петро́ і ка́же йому́: На́віть якби́ всі́ зневі́рили́сь у то́бі, я не зневі́рюся ніко́ли. Ісу́с мо́вив до ньо́го: Істи́нно кажу́ то́бі: Ціе́ї ж но́чі, пе́рше ніж за́співа́є пі́вень, ти три́чі ві́дрече́шся від ме́не. Ка́же йому́ Петро́: На́віть якби́ я ма́в з тобо́ю вме́рти, не ві́дречу́ся від те́бе! Так са́мо говори́ли всі́ учні́.

Тоді́ Ісу́с прихо́дить з ні́ми на місце́, зва́не Ге́тсиманія́, і ка́же до учні́в: Сиді́ть тут, по́ки я піду́ та помолю́ся там. І взя́в Петра́ з собо́ю і дво́х сині́в За́веде́я, і поча́в скорбі́ти та тужи́ти. І сказа́в їм: Душа́ мо́я смутна́ до сме́рти. Зоста́ньтесь тут і чува́йте зо мно́ю. І, прои́шовши тро́хи да́лі, упа́в лице́м до землі́, моля́чыся і промовля́ючи: О́тче мій, якщо́ можли́во, неха́й мине́ мене́ ця ча́ша. Одна́че, не як я бажа́ю, але́ — як ти.

*Годі з'явився йому́ а́нгел з не́ба, що підкріплював його́. Пóвний скорбо́ти та триво́ги, він ще ре́вніше мо́лився, і піт його́ став, мов ка́плі крóви, що па́дали на зе́млю.

Підві́вшись від мо́литви, ** верну́вся він до учні́в і, ба́чачи, що вони́ засну́ли, ка́же до Петра́: То так ви й одні́єї годі́ни не мо́гли чува́ти зо мно́ю? Чува́йте й мо́літься, щоб не ввійшли́ у споку́су, бо дух бадьо́рий, але́ тіло немі́чне. Зно́ву, вдру́ге відійшо́в він і поча́в мо́литись: О́тче мій, коли́ ця ча́ша не мо́же мину́ти, щоб я її́ не пив, хай бу́де тво́я во́ля! І, верну́вшись, зно́ву побáчив, що вони́ спа́ли, бо о́чі в них були́ отяжі́лі. Лиши́в він їх, пішо́в зно́ву і поча́в мо́литись утрéте, повто́рюючи ті са́мі слова́. По́тім верну́вся до учні́в і ка́же до них: Спи́ть і відпочива́йте! Наблі́зилась уже́ годі́на, і

*Від Луки, зач. 109.

**Від Матея, зач. 108.

Син Чоловічий буде віданий грішникам у руки. Уставайте, ходімо! Ось наблизився мій зрадник.

Він говорив ще, як надійшов Юда, один з дванадцятьох, і з ним сила народу з мечами та дрючками, від первосвящеників та старших народу. Зрадник його дав їм знак, кажучи: Кого я поцілую, то він, беріть його. І відразу він підійшов до Ісуса і каже: Радуйся, мій учителю! І поцілував його. Ісус його питає: Чого прийшов ти, друже? І зараз ті приступили, наклали на Ісуса руки і схопили його. Аж тут один із тих, що були з Ісусом, простягнув руку, вихопив меч і, вдаривши слугу первосвященика, відт'яв йому вуха. Ісус сказав до нього: Вкладй твій меч назад до піхви: всі бо, що за меч беруться, від меча загинуть. Чи гадаєш, що я не міг би попросити Отця мого, і він зараз же не дав би мені більш, як дванадцять легіонів ан-

гелів? Як же тоді збулося б Писання, що воно так мусить статись? Тоді Ісус промовив до народу: Немов на розбійника вийшли ви з мечами та дрючками, щоб мене схоніти! Щодня сидів я, навчаючи у храмі, і ви мене не взяли. Та все це сталося, щоб збулися Писання пророків. Тоді всі учні лишили його і втекли.

*Ті, що схопили Ісуса, повели його до первосвященника Каяфи, де зібралися книжники та старші. Петро ж ішов слідом за ним здалека, аж до палати первосвященника і, увійшовши до середини, сів із слугами, щоб побачити, чим воно скінчиться. Первосвященники та весь синедрион шукали ложного свідництва на Ісуса, щоб його вбити, і не знайшли, дарма що було з'явилось багато ложних свідків. Нарешті прийшло двоє і кажуть: Цей казав: Я можу зруйнувати храм Божий

* Від Матея, зач. 109.

і за три дні його відбудувати. Тут підвівся первосвященик і сказав до нього: Нічого не заперечуєш, що вони на тебе свідчать? Але Ісус мовчав. Первосвященик каже до нього: Заклинаю тебе живим Богом, щоб ти сказав нам, чи ти Христос, Син Божий. Тоді Ісус сказав до нього: Ти мовив. Тільки ж кажіть вам: Віднині побачите Сина Чоловічого, який сидітиме праворуч Всемогутнього і йтиме на небесних хмарах. Тоді первосвященик роздер свою одіжку, кажучи: Він сказав богохульство! Навщо нам іще свідків? Ось ви тепер чули богохульство! Як вам здається? Ті відповіли: Він винен смерті. Тоді вони почали плювати йому в лице та бити кулаками; інші ж били його в лице і промовляли: Проречі нам, Христе, хто тебе вдарив?

Петро ж сидів надворі. Аж тут одна слугиня підійшла до нього і каже: І ти

був з Ісусом Галилеєм. Але той перед усіма відрікся і заявив: Не знаю, що говориш. Коли ж він ввійшов до воріт, узріла його інша і каже до тих, що там були: Цей був з Ісусом з Назарету. Він знову, кленучись, відрікся: Не знаю я цього чоловіка. Трохи згодом приступили ті, що там стояли, і заговорили до Петра: Ти такі справді один з них, бо і твоя вимова тебе виявляє. Тоді Петро почав клястися та божитися: Я не знаю цього чоловіка. І враз заспівав півень. І Петро згадав слово, що Ісус сказав був: Раніше, ніж півень заспіває, ти тричі відречешся від мене. І, ввійшовши звідтіль, заплакав гірко.

Якже настав ранок, усі первосвященники і старші народу скликали раду на Ісуса, щоб його вбити. І, зв'язавши його, новели і видали правителеві Пилатові.

У СВЯТИЙ ВЕЛИКИЙ ЧЕТВЕР

Євангеліє 1-ше на вмиванні ніг.

Від Івана, зач. 44.

В той час, перед святом Пасхи, Ісус, знаючи, що прийшла його година перейти з цього світу до Отця, полюбивши своїх, що були в світі, полюбив їх до кінця. Під час вечєрі, коли диявол уже вклав у серце Юди Іскаріота, сина Сімона, щоб його зрадив, Ісус, знаючи, що Отець дав йому все в руки і що він вийшов від Бога і вертається до Бога, – встав від вечєрі, скіннув одєжу, узяв рушник і підперезався. Тоді налив води до умивальниці і почав умивати учням нѳги і обтира́ти рушником, яким був підперезаний. Підходить, отже, до Сімона Петра, і той йому каже: Ти, Господи, вмиватимеш мені нѳги? Ісус у відповідь каже йому: Те, що роблю, ти тепєр

не знаєш; зрозумієш по́тім. Петро́ йо-
му́ ка́же: Ні, не мі́тимеш мені́ ніг
пові́ки! Ісу́с йому́ відповідає: Коли́ я
тебе́ не обмію, не ма́тимеш зі мно́ю
ча́стки. Ка́же до ньо́го Сі́мон Петро́:
Го́споди, не тільки но́ги, але́ й ру́ки,
і го́лову! Ісу́с ка́же йому́: Тому́, хто
обмі́тий, нічо́го не тре́ба вмива́ти, крім
самі́х ніг; увесь бо він чі́стий. І ви чі́-
сті, але́ не всі. Знав бо, хто мав його́
зра́дити, тому́ й мо́вив: Не всі ви чі́сті.

Євангеліє 2-ге, по вмиванні ніг.
Від Івана, зач. 45.

В той час, коли Ісус умів нѳги учням, надів зно́ву одѳжу, сів до сто́лу і ка́же до них: Чи зна́єте, що я зробі́в вам? Ви зветѳ мене́: Учи́тель, Госпо́дь, і до́бре ка́жете, бо я є. Коли́, ѳтже, я, Госпо́дь і учи́тель, умі́в вам нѳги, і ви повинні мѳти нѳги оди́н ѳдному. Я дав вам при́клад, щоб, як я зробі́в вам, так і ви робі́ли. Їсти́нно, їсти́нно кажу́ вам: Слуга́ не би́льший від па́на свого́, і по́сланий не би́льший від то́го, хто посла́в його́. Зна́ючи те, ща́сливі бу́дете, коли́ так чини́тимете.

ДВАНАДЦЯТЬ ЄВАНГЕЛІЙ СВЯТИХ СТРАСТЕЙ

Євангеліє 1-ше.
Від Івана, зач. 46.

Сказав Господь своїм учням: Нині прославився Син Чоловічий і Бог прославився в ньому. І коли Бог прославився в ньому, Бог і його прославить у собі, і прославить його скоро.

Дітоньки, ще трохи я з вами. Шукатимете мене, та, як я сказав юдеям: Куди я йду, ви не можете йти; так само й вам кажу нині. Нову заповідь даю вам, щоб ви любили один одного. Як я полюбив вас, так любіть і ви один одного! По тому всі знатимуть, що ви мої учні, коли матимете любов один до одного. Каже до нього Сімон Петро: Господи, куди йдеш? Відповів йому Ісус: Куди я йду, не можеш тепер іти за мною; потім підеш за мною.

Петро́ ка́же до ньо́го: Го́споди, чо́му не мо́жу тепе́р іти́ за тобо́ю? Жи́ття моє́ покла́ду за те́бе! Відпові́в Ісу́с: Жи́ття твоє́ покла́деш за ме́не? Істи́нно, істи́нно кажу́ тобі: За́ки за́піє пі́вень, ти трі́чі відрече́шся мене́.

Хай не триво́житься се́рце ва́ше! Віру́йте в Бо́га, і в ме́не віру́йте. В до́мі Отця́ мо́го жи́тел бага́то. Ко́ли б не так, я б сказа́в вам, бо я йду́ при́гото́вити вам мі́сце. І ко́ли відійду́ і при́готу́ю вам мі́сце, верну́ся і вас до се́бе візьму́, щоб і ви бу́ли там, де я. Ку́ди я йду́, доро́гу зна́єте. Ка́же до ньо́го Тома́: Го́споди, не зна́ємо, ку́ди ти йдеш, і як нам доро́гу зна́ти? Ісу́с йому́ сказа́в: Я – доро́га, істи́на і жи́ття. Ніхто́ не при́ходить до Отця́, як ті́льки че́рез ме́не. Якби́ ви мене́ зна́ли, і Отця́ мо́го зна́ли б. Відни́ні зна́єте його́ і ба́чили його́. Филі́п ка́же йому́: Го́споди, покажі́ нам Отця́, і дово́лі бу́де нам. Мо́вить Ісу́с

до нього: Стільки часу я з вами, і ти мене не знаєш, Філіпе? Хто бачить мене, той бачить Отця. Як же ти говориш: Покажи нам Отця? Невже не віруєш, що я в Отці і Отець у мені?

Слова, які говорю до вас, не від себе говорю. Отець, який у мені перебуває, він творить діла. Віруйте мені, що я в Отці і Отець у мені. Коли ж ні, через самі діла віруйте. Істинно, істинно кажучи вам: Хто в мене вірує, той діла, які я роблю, робитиме. А й більші від них робитиме, бо я йду до Отця. І все, що будете просити в моє ім'я, зроблю, щоб Отець прославився у Сїні. Зроблю все, чого б ви не просили в моє ім'я.

Якщо ви мене любите, зберігайте мої заповіді. Я проситиму Отця, і він дасть вам іншого Утішителя, щоб з вами був повіки, Духа істини, якого світ не може прийняти, бо його не бачить і не знає. Ви ж його знаєте, бо

він перебуває з вами і у вас буде. Я не лишу вас сиротами, я до вас прийду. Ще трохи, і світ мене уже не побачить більше. Ви ж мене будете бачити, бо я живу, і ви будете жити. І визнаєте того дня, що я в моєму Отці, і що ви в мені, і я у вас.

Хто має мої заповіді і береже їх, той мене любить. Хто ж мене любить, того мій Отець любить, і я його любитиму, і сам об'явлюся йому.

Юда ж, не Іскаріот, каже йому: Господи, як воно, що ти не світові, а нам об'явись? Ісус озвався до нього і мовив: Коли хто мене любить, слово моє берегтиме, і Отець мій буде його любити, і ми прийдемо до нього, і в ньому закладемо житло. Хто ж мене не любить, слів моїх не береже. Слово, що ви чуєте, не моє, але Отця, який послав мене.

Це я мовив до вас, коли перебував з вами. Утішитель же, Дух Святий, яко-

го Отець зішлє в моє ім'я, той навчить вас усього і все вам нагадає, що я був сказав вам. Мир лишаяю вам, мій мир даю вам; не так, як світ дає, даю вам його.

Хай не тривожиться серце ваше і не лякається! Ви чули, що я вам сказав: Відходжу і до вас вернусь. Якби ви мене любили, зрадили б, що я йду до Отця; Отець бо більший, ніж я. Тепер я вам сказав, перед тим, як воно станеться, щоб, коли станеться, ви вірували. Небагато говоритиму більше з вами; надходить бо князь світу цього. Він, щоправда, у мені не має нічого. Але щоб світ знав, що я люблю Отця і, як Отець мені заповідав, так чиню. Вставайте, ходімо звідси!

Я – винограда правдива, і Отець мій – виноградар. Кожну гілку в мені, що не приносить плоду, він відтинає. Кожну ж, що плід приносить, він очищає, щоб більше плоду прино-

сила. Ви вже очйщені слóвом, якїм я промовляв до вас. Перебува́йте у мені, і я у вас! Як не може гілка сама́ з себе принóсити плóду, коли́ не перебува́тиме на виногра́дині, так і ви, коли́ не перебува́тимете в мені. Я – виногра́дина, ви – гілкі. Хто перебува́є в мені, і я в ньóму, той багáто плóду принóсить. Без мене́ нічо́го не мо́жете чиніти. Якщо́ хто не перебува́є в мені, тогó, як гілку, вікинуть геть, і він усóхне; зберуть їх і у вогóнь кінуть, і вони́ згоря́ть. Коли́ ж ви в мені перебува́тимете і коли́ мої́ слова́ у вас перебува́тимуть, чо́го б ви не хотіли, просіте, і воно́ вам бу́де. Оте́ць мій тим прославля́ється, що ви принóсите плід щéдро і ста́нете мої́ми учня́ми.

Як мене́ Оте́ць полюбі́в, так і я полюбі́в вас. Перебува́йте у мої́й любові́! Ви в мої́й любові́ бу́дете перебува́ти, коли́ запові́ді мої́ бу́дете збері́гати, як і я збері́г запові́ді Отця́ мо-

го і в його любові перебуваю. Я говорив вам це, щоб у вас була моя радість і щоб ваша радість була повна. Це моя заповідь, щоб ви любили один одного, як я вас полюбив. Більшої від цієї любові ніхто не має, як та, коли хто життя своє кладє за друзів. Ви – мої друзі, коли робите все, що я вам заповідаю. Я вас більше не називатиму слугами: слуга бо не відає, що його пан робить. Я вас зву друзями, бо я об'явив вам усє, що чув від Отця мого. Не ви мене вибрали, а я вибрав вас і настановив, щоб ви йшли і плід принесли, та щоб ваш плід тривав, і щоб усє, чого б ви не просили в Отця в моє ім'я, дав вам.

Це вам заповідаю: щоб ви любили один одного. Якщо світ вас ненавидить – знайте, що він мене перше, ніж вас, зненавидів. Якби ви були від світу, світ своє любив би. А що ви не від світу, бо я вибрав вас від світу, тому світ вас ненавидить. Згадайте сло-

во, що я був сказав вам: Слуга не більший від пана свого. Якщо переслідували мене, переслідуватимуть і вас; і якщо слово моє зберігали, зберігатимуть і ваше. Та все те робитимуть вам за моє ім'я, не знають бо того, хто послав мене. Якби я не прийшов був і не говорив до них, гріха не мали б. Але тепер вони виправдання за їхній гріх не мають. Хто ненавидить мене, і Отця мого ненавидить. Якби я не чинив був серед них діл, яких ніхто інший не чинив, гріха не мали б. Тепер же і бачили, і зненавиділи – і мене, і Отця мого. Але щоб здійснилося слово, що написано в законі їхньому: Зненавиділи вони мене безпідставно. Як прийде Утішитель, якого зішлю вам від Отця, Дух істини, який від Отця походить, він свідчитиме про мене. Та й ви свідчитимете, бо ви зі мною від початку.

Сказав я вам те, щоб ви не зневірилися. Вас виключать із синагог. І

настане година, коли кожен, хто вас убиватиме, гадатиме, що службу приносить Божові.

Вам чинитимуть те, бо ні Отця, ні мене вони не пізнали. Я ж сказав вам це, щоб, коли прийде та година, ви згадали те, що я говорив вам. Спочатку я не казав вам того, бо я був з вами. Тепер же я йду до того, хто послав мене, і ніхто з вас мене не питає: Куди йдеш? Але тому, що я вам це сказав, серце ваше сповнилося смутком. Однак, кажу вам правду: Ліпше для вас, щоб я відійшов, бо, коли я не відійду, Утішитель до вас не прийде. Коли ж відійду, пошлю його до вас. І коли він прийде, виставить на яв у світі гріх, справедливість і суд: щодо гріха – бо не вірують у мене; щодо справедливості – бо йду до Отця мого, і ви мене більше не побачите; і щодо суду – бо князь цього світу вже засуджений.

Багато ще маю вам казати, та не можете перенести тепер. А коли прийде той, Дух істини, він наведе вас на всю правду. Бо він не говоритиме від себе, але говоритиме, що почує, і звістить, що має настати. Він мене прославить, бо з мого візьме і звістить вам.

Усе, що Отець має – моє. Тому я сказав вам, що він з мого візьме і звістить вам. Ще трохи, і ви мене не будете бачити більше, і знову трохи, і мене побачите; бо я йду до Отця. Тоді деякі з його учнів заговорили один до одного: Що означає те, що він говорить: Ще трохи, і ви мене не будете бачити, і знову трохи, і мене побачите? І: Я йду до Отця? Казали, отже: Що означає те трохи, про яке він говорить? Не знаємо, що він хоче сказати. Ісус же, знаючи, що вони хочуть його спитати, мовив до них: Питаєте один одного, що я хотів сказати сло-

ва́ми: Ще трóхи, і ви менé не бóдете ба́чити, і зно́ву трóхи, і менé нобáчите? Їстинно, їстинно кажó вам: Ви голосїтимете й ридáтимете, а свїт радїтиме. Ви журїтиметесь, алé журба́ ва́ша в радїсть обернеться. Жїнка у бо́лях, ко́ли рóдить, бо вїбила її годїна; ко́ли ж нарóдиться дитя́тко, з радощів, що на свїт лю́дина нарóдилась, не пам'ята́є бїльше своєї мýки. Та й ви тепер у журбї. Алé я вас зно́ву побáчу, і ва́ше сє́рце зрадіє, і нїхтó ва́ших радощів від вас не відїйме. Тогó дня ви не бóдете менé питáти нїчóго.

Їстинно, їстинно кажó вам: Чогó б ви не просїли в Отця́ в моє ім'я, він дасть вам. Досї ви нїчóго не просїли в моє ім'я. Просїте – і одержите, щоб радїсть ва́ша була́ пóвна. Я говорїв вам це у прїтчах. Надхóдить годїна, ко́ли бїльше не бóду говорїти до вас у прїтчах, алé одвєрто звїщó вам про Отця́. Тогó дня просїтимете в моє

ім'я, і не кажучи, що буду за вас Отця благати: сам бо Отець вас любить, бо ви полюбили мене і увірували, що я від Бога вийшов. Я вийшов від Отця і прийшов у світ, і знову світ лишую, і вертаюся до Отця. Кажуть до нього учні: Ось тепер ти говориш одверто і не кажеш ніякої притчі. І тепер ми відаємо, що ти знаєш усе, і не потребуєш, щоб хто тебе питав; тому ми віруємо, що ти від Бога вийшов. Відповів їм Ісус: Віруєте тепер? Ось надходить година, і тепер вона, коли ви розсієтесь кожен у свій бік і мене лишите самого. Та я не сам, бо зі мною Отець. Сказав я вам це, щоб ви мали мир у мені. У світі страждатимете. Та бадьоріться! Я перемиг світ.

Так промовляв Ісус і, підвівши очі до неба, сказав: Отче, прийшла година. Прослав свого Сина, щоб Син твій тебе прославив, згідно з владою, яку ти дав йому над усяким тілом: да-

ти життя вічне тим, якіх ти дав йому. Це – вічне життя, щоб пізнали тебе, єдиного істинного Бога, та Ісуса Христа, якого ти послав. Я прославив тебе на землі: виконав діло, яке ти дав мені виконати. Тепер, отже, прослав мене, Отче, у себе, тією славою, яку я мав у тебе, перше ніж постав світ.

Я об'явив твоє ім'я людям, якіх ти дав мені зо світу. Вони були твої, і ти дав їх мені, і вони зберегли твоє слово. Тепер вони зрозуміли, що все, що ти дав мені, від тебе походить; слова бо, що ти дав мені, я дав їм, і вони прийняли і справді зрозуміли, що я від тебе вийшов, і увірували, що ти мене послав. Я молюся за них, не за світ молюся, а за тих, якіх ти дав мені, бо вони твої. І все моє – твоє, а твоє – моє, і я прославився в них. Я більше не у світі, але вони у світі, і йду до тебе. Отче святий, ради імени твого бережи їх, тих, якіх ти дав мені, щоб

вони́ були́ одно́, як і ми. Коли́ я був з ними́ у світі, я бері́г їх у твоє́ ім'я́; я стері́г тих, які́х ти дав мені́, і ніхто́ з них не погі́б, крім си́на но́гібелі, щоб збуло́ся Писа́ння. Тепе́р же йду́ до те́бе і говорю́ це у світі, щоб вони́ ма́ли у собі́ ра́дість мою́ по́вну.

Я дав їм твоє́ сло́во, і сві́т їх знена́видів, бо вони́ не від світу́, як і я не від світу́. Не мо́лю, щоб ти узя́в їх від світу́, але́ щоб збері́г їх від лука́вого. Вони́ не від світу́, як і я не від світу́. Освяти́ їх у твої́й істи́ні. Сло́во твоє́ – істи́на.

Як ти посла́в мене́ у сві́т, так і я посла́в їх у сві́т. Даю́ себе́ за них у по́святу, щоб і вони́ були́ освя́чені в істи́ні. Та не лише́ за цих мо́лю, але́ й за тих, які́ че́рез їх сло́во уві́рують в мене́, щоб усі́ були́ одно́, як ти, О́тче, в мені́, і я в то́бі, щоб і вони́ були́ в нас одно́, щоб сві́т уві́рував, що ти мене́ посла́в. І сла́ву, що ти дав мені́, я дав

їм, щоб були вони одно, як і ми – одно. Я – в них, і ти – в мені, щоб вони були звершені в єдності, щоб світ зрозумів, що ти послав мене, і що ти полюбив їх, як ти полюбив мене.

Отче! Хочу, щоб ті, яких ти дав мені, були там, де я, щоб і вони були зі мною і бачили мою славу, яку ти дав мені, бо ти полюбив мене перед заснуванням світу. Отче праведний, світ не пізнав тебе, але я пізнав тебе, і ці пізнали, що ти послав мене. І я їм об'явив твоє ім'я, і буду об'являти, щоб любов, якою ти полюбив мене, в них була, і я в них.

Сказавши це, Ісус вийшов зі своїми учнями на той бік Кедрон-потіку, де був сад, куди увійшли він та його учні.

Євангеліє 2-ге.
Від Івана, зач. 58.

В той час Ісус вийшов зі своїми учнями на той бік Кедрон-потоку, де був сад, куди увійшли він та його учні. Юда ж, що його зрадив, знав також те місце, бо Ісус та його учні часто там збиралися. Юда, отже, узявши відділ війська і слуг первосвященників та фарисеїв, прибав туді з ліхтарями, смолоскипами та зброєю. Ісус, знаючи все, що мало з ним статися, вийшов і мовив до них: Кого шукаєте? Ті відповіли: Ісуса Назарянина. Каже їм Ісус: Це я. Стояв же з ними Юда, що його зрадив. Коли він їм сказав: Це я, вони подалися назад і впали на землю. Тоді він спитав їх удруге: Кого шукаєте? Вони сказали: Ісуса Назарянина. Озався Ісус: Я вам сказав, що це я. Коли, отже, шукаєте

менé, пустіть цих, хай іду́ть. Так збуло́ся сло́во, яке він сказа́в був: Із тих, які́х ти дав мені́, я не погуби́в ніко́го. Тоді́ Сймон Петро́, який мав меч при собі́, добу́в його́ і, вда́ривши слугу́ первосвяще́ника, відтя́в йому́ пра́ве ву́хо. Слуга́ той зва́вся Ма́лхом. Ісу́с озва́вся до Петра́: Схова́й меч у пі́хву! Ча́шу, яку́ дав мені́ Оте́ць, не мав би я пи́ти?

Тоді́ військóвий відді́л, ти́сяцький та юде́йські слуги́ схопи́ли Ісу́са і, зв'язавши́ його́, повели́ спершу́ до А́нни, який́ був те́стем Кая́фі, що́ був первосвяще́ником то́го ро́ку. А цей Кая́фа пора́див був юде́ям: Лі́пше, щоб за наро́д поме́р оди́н чолові́к. Слідо́м за Ісу́сом ішо́в Сймон Петро́ з і́ншим учне́м. А що́ уче́нь той́ був зна́ний первосвяще́никові́, він увійшо́в у дві́р первосвяще́ника з Ісу́сом. Петро́ сто́яв надво́рі бі́ля двере́й. Вийшов той́ і́нший, зна́ний первосвяще́никові́

учень, промовив до воротарки і увів Петра. Воротарка ж каже до Петра: Чи й ти не з учнів того чоловіка? Він відповів: Ні. Слуги і сторожа, розклавши вогонь, стояли і грілися, бо було холодно. Петро теж стояв там з ними і грівся.

Спитав, отже, первосвященик Ісуса про його учнів і про його науку. Ісус відповів йому: Я говорив світові одверто. Я завжди навчав у синагозі і в храмі, куді сходяться всі юдеї, і нічого не говорив я по тайки. Чому мене питаєш? Спитай тих, які чули, що я до них промовляв. Вони знають, що я говорив. На ті слова один зі сторожів, який стояв там, ударив Ісуса в лице, кажучи: Так відповідаєш первосвященикові? Озвався Ісус до нього: Як я зле сказав, доведи, що воно зле; а як добре, чого мене б'єш? І відіслав його Анна зв'язаного до первосвященика Каяфи.

Стояв там Сімон Петро і грівся. Мовили до нього: Чи й ти не з його учнів? Він заперечив і відповів: Ні. Каже тоді один із слуг первосвященника, родич того, якому Петро відтяв вуха: Чи не тебе я бачив у саду з ним? Тоді Петро ще раз заперечив. І зараз же запіяв півень.

Повелі тоді Ісуса від Каяфи у преторію. Був же ранок. Та не увійшли вони у преторію, щоб не осквернитись, а щоб могті їсти Пасху.

Євангеліє 3-тє.
Від Матея, зач. 109.

В той час воякї, що схопіли Ісуса, повелі його до первосвященика Каяфи, де зібралися кнїжники та старші. Петро ж ішов слідом за ним зда́лека, аж до палати первосвященика і, увійшовши до середини, сів із слугами, щоб побачити, чим воно скінчиться. Первосвященики та весь синедрион шукали ложного свідoctва на Ісуса, щоб його вбити, і не знайшли, дарма́ що було з'яви́лось багáто ложних свідків. Нарешті прийшло двоє і ка́жуть: Цей казав: Я можу зруйнувати храм Божий і за три дні його відбудувати. Тут підвівся первосвященик і казав до нього: Нічо́го не заперечуеш, що вони́ на тебе свідчать? Але Ісус мовчав. Первосвященик ка́же до нього: Заклинаю тебе живім Богом, щоб

ти сказа́в нам, чи ти Христо́с, Син Бо́жий. Тоді Ісус сказа́в до нього: Ти мо́вив. Тільки ж кажу́ вам: Відні́ні побáчите Сі́на Чолові́чого, який сиді́тиме правору́ч Всемогу́тного і йти́ме на небесних хма́рах. Тоді первосвяще́ник розде́р свою́ оде́жу, ка́жучи: Він сказа́в богоху́льство! На́що нам іще́ свідків? Ось ви тепе́р чу́ли богоху́льство! Як вам зда́ється? Ті відпові́ли: Він ві́нен сме́рти. Тоді вони́ почали́ плюва́ти йому́ в лице́ та бі́ти кулака́ми; і́нші ж бі́ли його́ в лице́ і промовля́ли: Проречі́ нам, Хрй́сте, хто тебе́ вдáрив?

Петро́ ж сиді́в надво́рі. Аж тут одна́ слугі́ня підійшла́ до нього і ка́же: І ти був з Ісусом Галиле́ем. Але́ той пе́ред усіма́ відрі́кся і заяві́в: Не зна́ю, що гово́риш. Коли́ ж він вййшов до ворі́т, узрі́ла його́ і́нша і ка́же до тих, що там були́: Цей був з Ісусом з Назаре́ту. Він зно́ву, кленучи́сь, відрі́кся: Не

знаю я цього чоловіка. Трохи згодом приступили ті, що там стояли, і заговорили до Петра: Ти такі справді один з них, бо і твоя вимова тебе виявляє. Тоді Петро почав клястися та божитися: Я не знаю цього чоловіка. І враз заспівав півень. І Петро згадав слово, що Ісус сказав був: Раніше, ніж півень заспіває, ти тричі відречешся від мене. І, вийшовши звідтіль, заплакав гірко.

Євангеліє 4-те.
Від Івана, зач. 59.

В той час повелі Ісуса від Каяфи у преторію. Був же ранок. Та не увійшли вони у преторію, щоб не осквернитись, а щоб могли їсти Пасху.

Війшов тоді до них Пилат і промовив: Яку вину принесли ви на цього чоловіка? Ті йому у відповідь закричали: Якби він не був злочинець, ми б його тобі не видали! Пилат їм каже: Візьміть його і судіть за вашим законом. Юдеї йому кажуть: Нам не дозволено нікого вбивати! Так збулося слово Ісуса, яке він сказав був, вказуючи, якою смертю має вмерти.

Ввійшов Пилат знов у преторію, покликав Ісуса і каже до нього: Ти – цар юдейський? Ісус відповів: Кажеш те від себе, чи інші так тобі про мене оповіли? Озвався Пилат: Хіба я юдей?

Народ твій і первосвященники віддали мені тебе. Що ти зробив? Відповів Ісус: Царство моє не від цього світу. Якби моє царство було від цього світу, слуги мої воювали б, щоб я не був віданий юдеям. Та моє Царство не звідсіля. Мовив до нього Пилат: То ти – цар? Відповів Ісус: Ти кажеш. Я – цар. Я на те родився і прийшов у світ, щоб свідчити істині. Кожен, хто від істини, слухає мій голос. Озвався Пилат до нього: Що таке істина?

І, сказавши це, вийшов знову до юдеїв, і каже до них: Я не знаходжу в ньому ніякої вини. Та є у вас звичай, щоб я вам на Пасху відпускав одного. Хочете, отже, щоб я вам відпустив царя юдейського? Ті знову закричали: Ні, не його, а Варавву! Варавва ж був розбійник.

Узяв тоді Пилат Ісуса і велів його бичувати. Вояки, сплівши вінок із терніни, поклали йому на голову

і одягли його у багрянцю; і, підступаючи до нього, казали: Радуйся, царю юдейський! І били його по лиці. Пилат же знову вийшов надвір і промовив до них: Ось я виводжу вам його, щоб ви знали, що я ніякої вини не нахо́джу в ньому. І вийшов Ісус у терновім вінку та в багрянці. А Пилат сказав їм: Ось чоловік! Як тільки побачили його первосвященники та слуги, закричали: Розпий! Розпий його! Каже їм Пилат: Візьміть його ви і розпніть, бо я ніякої вини не знахо́джу в ньому. Юдеї йому́ відповіли: У нас є закон, і за законом він мусить умерти, бо він зробив себе Сином Божим. Як Пилат почув те слово, налякався ще більше.

Вернувся він ще раз у преторію і каже Ісусові: Звідкіля ти? Ісус не дав йому́ відповіді. Каже йому́ Пилат: До мене не говориш? Хіба не знаєш, що я маю владу відпустити тебе, і маю владу розп'ясти тебе? Відповів Ісус:

Ти не мав би на́ді мно́ю ніяко́ї вла́ди, якби́ то́бі не бу́ло да́но зго́ри. То́му, хто ме́не то́бі віда́в, ма́є бі́льший грі́х.

З тієї хви́лини Пилáт шука́в, як би його́ відпу́стити. Та юде́ї крича́ли: Як відпу́стиш його́, не бу́деш дру́гом ке́саря! Уся́к, хто з се́бе ро́бить ца́ря, проті́виться ке́сареві! Пилáт, почу́вши те сло́во, віві́в Ісу́са і сів на су́дищі, на місці́, що зве́ться Літостротон, по-єврейському – Гавва́та. А був то день, ко́лі пригото́вляли Па́сху, бі́льшо́ шосто́ї годі́ни. І ка́же до юде́їв: Ось ца́р ваш! Ті закрича́ли: Геть! Геть із ним! Розпни́ його́! Пилáт ка́же їм: Ца́ря ва́шого ма́ю розп'ясти́? Перво-свяще́ники відпові́ли: Нема́ у нас ца́ря, крім ке́саря! І віда́в його́ їм на розп'я́ття.

Євангеліє 5-те.
Від Матея, зач. 111.

В той час Юда, що зрадив Ісуса, побачивши, що його засудили, розкався і вернув назад тридцять срібняків первосвященникам і старшим. Згрішив я, сказав, видавши кров невинну. Ті ж відповіли: Що нам до того? Ти побачиш! Тоді він кинув гроші у святиню, пішов геть, і повісився. Первосвященники взяли ті гроші і кажуть: Їх не годиться класти до скарбони, бо це ціна крові. Порадившись, вони купили за них ганчарське поле, щоб ховати там чужинців. Тому це поле й досі зветься Полем Крові. Тоді здійснилося слово пророка Єремії, що каже: І взяли вони тридцять срібняків, ціну того, що був оцінений синами Ізраїля, і дали їх за ганчарське поле, як Господь мені велів був.

Привели вони Ісуса перед правителя, і правитель спитав його: Ти цар юдейський? Ісус відповів: Ти кажеш. Та коли первосвященники і старші його обвинувачували, він не відповідав нічого. Тоді Пилат каже до нього: Хіба не чуєш, скільки свідчать проти тебе? Він не відповів йому ані на одне слово, так що правитель вельми дивувався.

На свято правитель звик був відпустити народові одного в'язня, якого вони хотіли. Був же тоді визначний в'язень, що звався Варавва. І от, коли вони зібрались, Пилат каже до них: Кого бажаєте, щоб я відпустив вам: Варавву, чи Ісуса, що зветься Христос? Знав бо він добре, що вони з заздрости відали його. І коли він сидів на судищі, його жінка прислала йому сказати: Нічого не роби праведникові тому, бо я цієї ночі в сні багато витерпіла заради нього. Та

первосвященники і старші намовили народ просити, щоб пустив Варавву, а Ісуса видав на смерть. Заговорив правитель і сказав їм: Кого з двох бажаєте, щоб я відпустив вам? Ті відповіли: Варавву. Каже до них Пилат: А що маю робити з Ісусом, що зветься Христос? Усі відповіли: Нехай буде розп'ятий! Він спитав: Що злого вчинив він? Вони ж іще більше стали кричати: Нехай буде розп'ятий! Пилат, бачачи, що нічого не вдіє, а заколот дедалі більшає, взяв води і вмив перед народом руки та й каже: Я невинний крові праведника цього; ви побачите. Увесь же народ відповів, кажучи: Кров його на нас і на дітей наших! Тоді він відпустив їм Варавву, а Ісуса, бичувавши, видав на розп'яття.

Вояки правителя, взявши Ісуса у преторію, збрали на нього всю чоту і, роздягнувши його, накінули на нього

червоний плащ, і, сплївши вінєць з терніни, поклали йому на голову, і дали тростїну в праву руку. Потім, падаючи перед ним на колїна, глузували з нього, кажучи: Радуйся, царю юдейський! І плювали на нього, брали тростїну і бїли його по голові. Насміявшись з нього, скїнули з нього плащ, надягнули на нього його одїж і повелї на розп'яття. Виходячи ж, вони зустріли одного чоловіка з Киринїї, на ім'я Сїмон, і примусили його нести хрест його.

Євангеліє 6-те.
Від Марка, зач. 67.

В той час воякі повелі Ісуса в се-
редину двору, тобто у преторію,
і скликали всю чоту. Вони вдягли його
в багрянцю і, сплівши вінець із тер-
ніни, поклали на нього, і почали
його вітати: Радуйся, царю юдей-
ський! І били його тростиною по голо-
ві, плювали на нього і, падаючи на ко-
ліна, кланялись йому. Коли над ним
наглумилися, зняли з нього багрянцю
і одягнули його в його одягу. Опісля
ж повелі його на розп'яття. І заста-
вили одного з проходжих, Сїмона
Киринея, батька Олександра та Рұфа,
що вертався з поля, нести його хрест.

І привелі його на місце Голготи,
що значить Череп-місце, і дали йому
пити вина, змішаного з міррою, але
він не прийняв. Тоді розп'яли його і

поділились його одежею, кінувши на неї жереб, хто що візьме.

Була ж третя година, коли розп'яли його. Був також напис, за що його було засуджено, на якому стояло: Цар юдейський. І розп'яли з ним двох розбійників, одного праворуч, другого ліворуч нього. Тоді збулось Писання, що каже: До беззаконних зараховано його. Проходжі хулили його і, киваючи головами, промовляли: Ова! Ти, що руйнуєш храм і в три дні знов його будуєш, спасі себе, зійди з хреста! Так само й первосвященники разом з книжниками, глузуючи, говорили між собою: Інших спасав, себе ж спасти не може! Христос, цар Ізраїля, хай зійде тепер із хреста, щоб ми побачили і увірували.

Євангеліє 7-ме.
Від Матея, зач. 113.

В той час воякі, прийшовши на місце, що звється Голгота, тобто Чéреп-місце, дали Ісúсові пíti вина, змішаного з жóвчю, але він, покуштувавши, не хотів пíti. Ті ж, що розп'яли його, поділились його одéжею, ківнувши жéреб. А пóтім сіли, щоб його стерегти там. Над головою в нього прибили на́пис, за що його засúджено: Це Ісúс – цар юде́йський. Тоді розп'яли з ним двох розбійників: одного правóруч, а дрúгого лівóруч.

Ті ж, що проходили мýмо нього, лихослóвили його і кивали головою, ка́жучи: Ти, що руйну́єш храм і за три дні буду́єш зно́ву, спаси себе са́мого: якщо ти Син Бóжий, зйди́ з хреста́! Так са́мо і первосвящéники насміха́лися з кнйжниками та ста́ршими, ка́-

жучи: Інших спасав – себе спасти не може! Він цар Ізраїля: нехай тепер зійде з хреста, і ми увіруємо в нього. Він покладався на Бога, нехай же Бог визволить його ніні, якщо він його любить. Сам бо казав: Я – Син Божий. Так теж і розбійники, що були з ним розп'яті, ображали його.

Від шостої години темрява настала по всім краю аж до дев'ятої години. А коло дев'ятої години Ісус скрікнув сильним голосом, кажучи: Елі, Елі, лема, савахтані, тобто: Боже мій, Боже мій, чому ти мене покинув? Деякі з тих, що там стояли, почувши це, казали: Він Іллю кличе. І негайно один із них підбіг, узяв губку і, намочивши її оцтом, настромив на тростину і дав йому пити. Інші ж казали: Лиші, побачимо, чи прийде Ілля його рятувати. Ісус, скрікнувши сильним голосом, віддав духа.

Тоді завіса храму роздерлася надвоє,

від вѣрху аж до нѣзу, землѣ затряслася, скѣлі розпáлись; гробѣ відкрѣлися, багáто тѣл святѣх помѣрлих устáли і, вѣйшовши з гробѣв по його́ воскресѣннѣ, ввѣйшли у святѣ мѣсто і багатьом з'явѣлись. А сѣтник і тѣ, що стерегли з ним Ісуса, бачивши землетрус і те, що стáлось, вѣлыми налякáлись і мѣвили: Це справді був Син Бѣжий.

Євангеліє 8-ме.
Від Луки, зач. 111.

В той час велі з Ісусом також двох інших, злочинців, щоб їх скарати на смерть. І як прийшли на місце, що звється Чéреп, там розн'ялі його і злочинців, одного по правіці, і другого по лівіці. Ісус сказав: Отче, відпусти їм, не знають бо, що роблять.

Коли ділили його одіж, кйдали жéреб. Люди стояли й дивілись. Навіть князі їхні насміхались, кажучи: Інших спасав, нехай спасе себе самого, коли він Христос, Божий вибраний! Воякі також глузували з нього; підходячи до нього і подаючи йому оцет, примовляли: Коли ти цар юдейський, спасі себе самого! Був над ним і напис письмом грецьким, латинським і єврейським: Це є цар юдейський.

Одін із злочинців, що вісів, зневажав його, кажучи: Хіба ти не Христос? Спаси себе і нас! А другий, озвавшись, скартав його і мовив: Чи не боїшся Бога ти, що покутуєш ту саму кару? Ми бо несемо кару, гідну наших учинків, цей же не зробив нічого злого. І сказав Ісусові: Пом'яни мене, Господи, коли прийдеш, у твоїм Царстві. Ісус сказав до нього: Істинно кажу тобі: Сьогодні будеш зо мною в раю.

Було вже близько шостої години, і темрява по всій землі настала аж до дев'ятої години; бо затьмарилося сонце, і завіса храму роздерлася посередині. А Ісус закликав сильним голосом: Отче, у твої руки віддаю дух мій! Сказавши це, він віддав духа. Побачивши, що сталося, сотник почав прославляти Бога, кажучи: Справді цей чоловік був праведний. Всі люди, що були збіглися на те видовище, побачивши,

що ста́лось, верта́лися до́дому, б'ючі себе́ у гру́ди. Усі́ його́ знайо́мі стоя́ли опода́лік, і жі́нкі, що бу́ли при́шли слідо́м за ним з Га́лилеї, диві́лися на все те.

Євангеліє 9-те.
Від Івана, зач. 61.

В той час при хресті Ісуса стояли його ма́ти, сестра́ його́ ма́тері, Марія Клео́пова та Марія Магдалі́на. Ко́ли Ісус побачив ма́тір і учня, яко́го він любі́в, що сто́яв бі́ля не́ї, сказа́в до ма́тері: Жі́нко, ось син твій. По́тім ка́же до учня: Ось ма́ти тво́я. І від ті́єї хви́лини уче́нь узя́в її до се́бе.

По то́му Ісус, зна́ючи, що все зве́рши́лось, щоб збу́лося Писа́ння, про́мовив: Спра́глий я. Сто́яла там по́судина, по́вна о́цту. Тож і пода́лі йому́ до уст настрóмлену на трості́ну губку, прося́клу о́цтом. Скуштува́вши о́цту, Ісус сказа́в: Зве́рши́лося. І, схи́ливши го́лову, відда́в ду́ха.

То́му що то бу́ла п'ятни́ця та щоб тіла́ не лиші́лися в субо́ту на хресті́, бо був Вели́кдень ті́єї субо́ти, юде́ї

просіли Пилата, щоб переламали їм голінки і їх зняли. Вояки прийшли і переламали голінки першому і другому, що були з ним розп'яті. Та коли приступили до Ісуса і побачили, що він уже помер, голінок йому не ламали, але один з вояків проколів йому списом бік і зразу же потекла кров і вода. І той, який бачив, свідчить те, і свідчення його правдиве. І він знає, що говорить правду, щоб ви теж увірували. Бо сталося те, щоб збулося Писання: Кість у нього не буде полamana. І знову інше Писання каже: Дивитимуться на того, кого прокололи.

Євангеліє 10-те.
Від Марка, зач. 69.

В той час Йосиф з Ариматейі, поважний радник, що й сам очікував Царства Божого, прибів і, сміливо ввійшовши до Пилата, попросів тіло Ісуса. Пилат здивувався, що вже вмер; і, прикликавши сотника, спитав його, чи вже помёр. Довідавшись від сотника, що так, він видав Йосифові тіло; тоді Йосиф, купівши полотно, зняв його, обгорнув полотном і поклав у гробі, що був вісічений у скелі. Потім прикотів камінь до входу гробу; Марія ж Магдалйна й Марія, мати Йосифа, дивілись, де його поклали.

Євангеліє 11-те.
Від Івана, зач. 62.

В той час Йосиф з Ариматєї, що був учнем Ісуса, але по́тай, зі стра́ху пе́ред юде́ями, проси́в Пила́та, щоб зняти ті́ло Ісуса. Пила́т дозво́лив. Прийшо́в він, о́тже, і взяв ті́ло Ісуса. Прийшо́в тако́ж і Никоді́м, який ра́ніше прихо́див уночі до Ісуса, і при́ніс сми́рни, зміша́ної з албе́, мірок зо сто. І взяли вони́ ті́ло Ісуса і обв'язáли його́ полотно́м з па́хощами, як хо́вають за юде́йським зви́чаєм. На то́му місці́, де його́ розп'яли́, був сад, і в саду́ – нови́й гри́б, в яко́му ніко́го ще не кла́ли. Там, о́тже, з ува́ги на день приготува́ння, то́му що гри́б був бלי́зько, покла́ли Ісуса.

Євангеліє 12-те.
Від Матея, зач. 114.

На другий день, що після п'ятниці, зібралися первосвященники й фарисеї до Пилата і кажуть: Ми пригадали собі, пане, що той обманник ще за життя сказав був: Я по трьох днях воскресну. Вели, отже, щоб гріб був добре забезпечений аж по третій день, щоб часом не прийшли його учні та не вкрали його і не сказали людям: Він воскрес із мертвих! І буде ця остання омана гірша за першу. Пилат каже до них: Маєте сторожу, ідіть і забезпечте, як знаєте. Вони пішли і забезпечили гріб, запечатавши камінь, і поставили сторожу.

У СВЯТУ ВЕЛИКУ П'ЯТНИЦЮ

На Вечірні.

Євангеліє від Матея, зач. 110.

В той час усі первосвященики і старші народу скликали раду на Ісуса, щоб його вбити. І, зв'язавши його, повелі і видали правителеві Пилатові.

Тоді Юда, що зрадив його, побачивши, що його засудили, розкався і вернув назад тридцять срібняків первосвященикам і старшим. Згрішив я, сказав, видавши кров невинну. Ти ж відповіли: Що нам до того? Ти побачиш! Тоді він кинув гроші у святиню, пішов геть, і повісився. Первосвященики взяли ті гроші і кажуть: Їх не годиться класти до скарбони, бо це ціна крові. Порадившись, вони купили за них ганчарське поле, щоб ховати там чужинців. Тому це поле й

досі зветься По́лем Кро́ви. Тоді здійснилося слово проро́ка Єремії, що ка́же: І взяли вони́ три́дцять срі́бняків, ціну́ то́го, що був оці́нений сина́ми Ізраї́ля, і дали́ їх за ганча́рське по́ле, як Го́сподь мені́ велі́в був.

Привели́ вони́ Ісу́са пе́ред праві́теля, і праві́тель спита́в його́: Ти цар юде́йський? Ісу́с відпові́в: Ти ка́жеш. Та коли́ первосвяще́ники і ста́рші його́ обвинува́чували, він не відпові́дав нічо́го. Тоді Пила́т ка́же до нього́: Хіба́ не чу́єш, скі́льки свідча́ть про́ти тебе́? Він не відпові́в йому́ ані́ на одне́ слово, так що праві́тель вельми́ дивува́вся.

На свя́то праві́тель звик був відпу́скати наро́дові одно́го в'язня́, яко́го вони́ хоті́ли. Був же тоді́ визначни́й в'язень, що звавсь Ва́равва. І от, коли́ вони́ зібра́лись, Пила́т ка́же до них: Кого́ бажа́єте, щоб я відпусти́в вам: Ва́равву, чи Ісу́са, що зветься Хри-

стос? Знав бо він добре, що вони з заздрости відали його. І коли він сидів на судищі, його жінка прислала йому сказати: Нічого не роби праведникові тому, бо я цієї ночі в сні багато витерпіла заради нього. Та первосвященники і старші намовили народ просити, щоб пустив Варавву, а Ісуса видав на смерть. Заговорив правитель і сказав їм: Кого з двох бажаєте, щоб я відпустив вам? Ті відповіли: Варавву. Каже до них Пилат: А що маю робити з Ісусом, що зветься Христос? Усі відповіли: Нехай буде розп'ятий! Він спитав: Що злого вчинив він? Вони ж ще більше стали кричати: Нехай буде розп'ятий! Пилат, бачачи, що нічого не вдіє, а заколот дедалі більшає, взяв води і вмив перед народом руки та й каже: Я невинний крові праведника цього; ви побачите. Увесь же народ відповів, кажучи: Кров його на нас і на дітей

наших! Тоді він відпустив їм Варавву, а Ісуса, бичувавши, видав на розп'яття.

Воякі правителя, взявши Ісуса у преторію, збрали на нього всю чоту і, роздягнувши його, накинули на нього червоний плащ, і, сплівши вінець з терніни, поклали йому на голову, і дали тростину в праву руку. Потім, падаючи перед ним на коліна, глузували з нього, кажучи: Радуйся, царю юдейський! І плювали на нього, брали тростину і били його по голові. Насміявшись з нього, скинули з нього плащ, надягнули на нього його одіж і повели на розп'яття. Виходячи ж, вони зустріли одного чоловіка з Кириної, на ім'я Сймон, і примусили його нести хрест його.

Прибувши на місце, що зветься Голгота, тобто Чіреп, дали йому пити вина, змішаного з жовчю, але він, покуштувавши, не хотів пити. Ті ж,

що розп'яли його, поділились його одежею, кинувши жереб. А потім сіли, щоб його стерегти там. Над головою в нього прибили напис, за що його засуджено: Це Ісус – цар юдейський. Тоді розп'яли з ним двох розбійників: одного праворуч, а другого ліворуч.

* Один із злочинців, що висів, зневажав його, кажучи: Хіба ти не Христос? Спаси себе і нас! А другий, озвавшись, скартав його і мовив: Чи не боїшся Бога ти, що покутуєш ту саму кару? Ми бо несемо кару, гідну наших учинків, цей же не зробив нічого злого. І сказав Ісусові: Пом'яни мене, Господи, коли прийдеш, у твоїм Царстві. Ісус сказав до нього: Істинно кажу тобі: Сьогодні будеш зо мною в раю.

** Ті ж, що проходили мимо нього, лихословили його і кивали головою, кажучи: Ти, що руйнуєш храм і за три

*Від Луки, зач. 111.

**Від Матея, зач. 113.

дні будуєш знову, спасі себе самого: якщо ти Син Божий, зійди з хреста! Так само і первосвященики насміхалися з книжниками та старшими, кажучи: Інших спасаєв – себе спасти не може! Він цар Ізраїля: нехай тепер зійде з хреста, і ми увіруємо в нього. Він покладався на Бога, нехай же Бог візволить його ніні, якщо він його любить. Сам бо казав: Я – Син Божий. Так теж і розбійники, що були з ним розп'яті, ображали його.

Від шостої години темрява настала по всім краю аж до дев'ятої години. А коло дев'ятої години Ісус скрікнув сильним голосом, кажучи: Елі, Елі, лема, савахтані, тобто: Боже мій, Боже мій, чому ти мене покинув? Деякі з тих, що там стояли, почувши це, казали: Він Іллю кличе. І негайно один із них підбіг, узяв губку і, намочивши її оцтом, настромив на тростину і дав йому пити. Інші ж казали: Лиші,

побачимо, чи прийде Ілля його рятувати. Ісус, скрікнувши сильним голосом, віддав духа.

Тоді завіса храму роздерлася надвоє, від верху аж до низу, земля затряслася, скелі розпались; гроби відкрилися, багато тіл святих померлих устали і, вийшовши з гробів по його воскресінні, ввійшли у святе місце і багатьом з'явилися. А сотник і ті, що стерегли з ним Ісуса, бачивши землетрус і те, що сталося, вельми налякались і мовили: Це справді був Син Божий.

* Тому що то була п'ятниця та щоб тіла не лишілися в суботу на хресті, бо був Великдень тієї суботи, юдеї просили Пилата, щоб переламали їм голінки і їх зняли. Вояки прийшли і переламали голінки першому і другому, що були з ним розп'яті. Та коли приступили до Ісуса і побачили, що він уже помер, голінок йому не ламали,

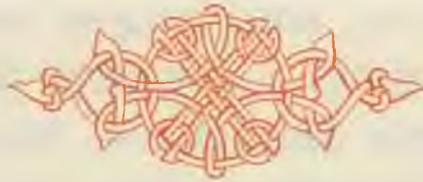
алє одін з вояків проколів йому спісом бік і зараз же потекла кров і вода. І той, який бачив, свідчить те, і свідчення його правдиве. І він знає, що говорить правду, щоб ви теж увірували. Бо сталося те, щоб збулося Писання: Кість у нього не буде полamana. І знову інше Писання каже: Дивітимуться на того, кого проколели.

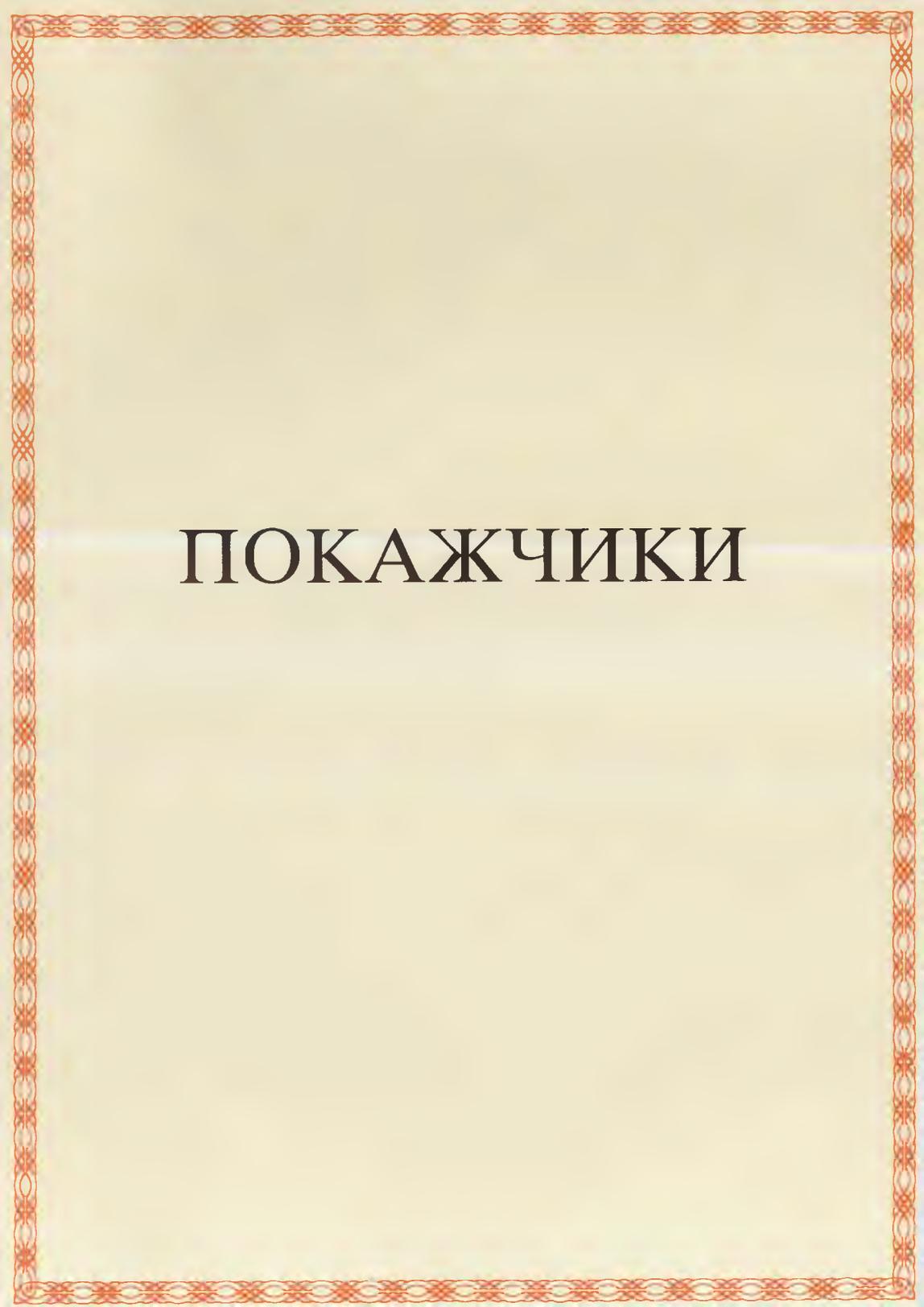
* Було ж там багато жінок, які дивилися здалека; вони слідом ішли за Ісусом з Галилеї і служили йому: між ними Марія Магдалина, Марія, мати Якова та Йосифа, і мати синів Заведєя.

Якже настав вечір, прийшов заможний чоловік з Ариматеї, на ім'я Йосиф, що й сам був учнем Ісуса. Він прийшов до Пилата і просив тіла Ісуса. Тоді Пилат велів відати тіло. Йосиф узяв тіло, загорнув його в чисте полотно і поклав у свій новий гріб,

* Від Матея, зач. 113.

що його вйсік був у скелі. І, прикотивши до входу гробу великий камінь, відійшов. Була там Марія Магдаліна й інша Марія, що сиділи проти гробу.

ПОКАЖЧИКИ

ПОКАЖЧИК ЧИТАНЬ ЄВАНГЕЛІЯ НА КОЖНИЙ ДЕНЬ ТИЖНІВ ЦІЛОГО РОКУ

Свята і велика неділя Пасхи

<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 1</i>	<i>Ів. 1,1-17</i>
<i>На вечірні</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 65</i>	<i>Ів. 20,19-25</i>

Світлий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 2</i>	<i>Ів. 1,18-28</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 113</i>	<i>Лк. 24,12-35</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 4</i>	<i>Ів. 1,35-51</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 8</i>	<i>Ів. 3,1-15</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 7</i>	<i>Ів. 2,12-22</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 11</i>	<i>Ів. 3,22-33</i>

Неділя 2, про Тому

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Маття, зач. 116</i>	<i>Мт. 28,16-20</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 65</i>	<i>Ів. 20,19-31</i>
<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 6</i>	<i>Ів. 2,1-11</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 10</i>	<i>Ів. 3,16-21</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 15</i>	<i>Ів. 5,17-24</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 16</i>	<i>Ів. 5,24-30</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 17</i>	<i>Ів. 5,30-6,2</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 19</i>	<i>Ів. 6,14-27</i>

Неділя 3, про мироносиць

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 71</i>	<i>Мр. 16,9-20</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 69</i>	<i>Мр. 15,43-16,8</i>
<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 13</i>	<i>Ів. 4,46-54</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 20</i>	<i>Ів. 6,27-33</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 21</i>	<i>Ів. 6,35-39</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 22</i>	<i>Ів. 6,40-44</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 23</i>	<i>Ів. 6,48-54</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 52</i>	<i>Ів. 15,17-16,2</i>

Неділя 4, про розслабленого

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 112</i>	<i>Лк. 24,1-12</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 14</i>	<i>Ів. 5,1-15</i>
<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 24</i>	<i>Ів. 6,56-69</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 25</i>	<i>Ів. 7,1-13</i>
<i>У середу пер.</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 26</i>	<i>Ів. 7,14-30</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 29</i>	<i>Ів. 8,12-20</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 30</i>	<i>Ів. 8,21-30</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 31</i>	<i>Ів. 8,31-42</i>

Неділя 5, про самарянку

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 63</i>	<i>Ів. 20,1-10</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 12</i>	<i>Ів. 4,5-42</i>
<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 32</i>	<i>Ів. 8,42-51</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 33</i>	<i>Ів. 8,51-59</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 18</i>	<i>Ів. 6,5-14</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 35</i>	<i>Ів. 9,39-10,9</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 37</i>	<i>Ів. 10,17-28</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 38</i>	<i>Ів. 10,27-38</i>

Неділя 6, про сліпородженого

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 64</i>	<i>Ів. 20,11-18</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 34</i>	<i>Ів. 9,1-38</i>
<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 40</i>	<i>Ів. 11,47-57</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 42</i>	<i>Ів. 12,19-36</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 43</i>	<i>Ів. 12,36-47</i>

Четвер Вознесення

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 71</i>	<i>Мр. 16,9-20</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 114</i>	<i>Лк. 24,36-53</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 47</i>	<i>Ів. 14,1-11</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 48</i>	<i>Ів. 14,10-21</i>

Неділя 7, святих Отців 1-го вселенського собору в Нікеї

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 66</i>	<i>Ів. 21,1-14</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 56</i>	<i>Ів. 17,1-13</i>

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 49</i>	<i>Ів. 14,27-15,7</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 53</i>	<i>Ів. 16,2-13</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 54</i>	<i>Ів. 16,15-23</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 55</i>	<i>Ів. 16,23-33</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 57</i>	<i>Ів. 17,18-26</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 67</i>	<i>Ів. 21,15-25</i>
<i>За померлих</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 16</i>	<i>Ів. 5,24-30</i>

Неділя 8, П'ятдесятниця

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 65</i>	<i>Ів. 20,19-23</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 27</i>	<i>Ів. 7,37-52; 8,12</i>

1-ий тиждень**Понеділок Святого Духа**

<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 75</i>	<i>Мт. 18,10-20</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 10</i>	<i>Мт. 4,25-5,13</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 12</i>	<i>Мт. 5,20-26</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 13</i>	<i>Мт. 5,27-32</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 14</i>	<i>Мт. 5,33-41</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 15</i>	<i>Мт. 5,42-48</i>

Неділя 1, всіх святих

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 116</i>	<i>Мт. 28,16-20</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 38</i>	<i>Мт. 10,32-33. 37-38; 19,27-30</i>

2-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 19</i>	<i>Мт. 6,31-34; 7,9-11</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 22</i>	<i>Мт. 7,15-21</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 23</i>	<i>Мт. 7,21-23</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 27</i>	<i>Мт. 8,23-27</i>

**Торжественне поклонення пречистим Тайнам
Тіла і Крови Господа нашого Ісуса Христа**

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 23</i>	<i>Ів. 6,55-58</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 23</i>	<i>Ів. 6,48-54</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 31</i>	<i>Мт. 9,14-17</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 20</i>	<i>Мт. 7,1-8</i>

Неділя 2 по П'ятдесятниці, глас 1

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 70</i>	<i>Мр. 16,1-8</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 9</i>	<i>Мт. 4,18-23</i>

3-ій тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 34</i>	<i>Мт. 9,36-10,8</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 35</i>	<i>Мт. 10,9-15</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 36</i>	<i>Мт. 10,16-22</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 37</i>	<i>Мт. 10,23-31</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 38</i>	<i>Мт. 10,32-36; 11,1</i>

**Празник найсолодшого Господа Бога
і Спаса Ісуса Христа – Чоловіколюбця**

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 36</i>	<i>Ів. 10,9-16</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 9</i>	<i>Ів. 3,13-17</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 24</i>	<i>Мт. 7,24-8,4</i>

Сострадання Пресвятої Богородиці

<i>На утр./Літ.</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 61</i>	<i>Ів. 19,25-27</i>
---------------------	---------------------------------	---------------------

Неділя 3, глас 2

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 71</i>	<i>Мр. 16,9-20</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 18</i>	<i>Мт. 6,22-33</i>

4-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 40</i>	<i>Мт. 11,2-15</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 41</i>	<i>Мт. 11,16-20</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 42</i>	<i>Мт. 11,20-26</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 43</i>	<i>Мт. 11,27-30</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 44</i>	<i>Мт. 12,1-8</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 26</i>	<i>Мт. 8,14-23</i>

Неділя 4, глас 3, всіх святих українського народу

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 112</i>	<i>Лк. 24,1-12</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 25</i>	<i>Мт. 8,5-13</i>
<i>І святим</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 10</i>	<i>Мт. 5,1-16</i>

5-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 45</i>	<i>Мт. 12,9-13</i>
--------------------	---------------------------------	--------------------

У вівторок	Євангеліє Матея, зач. 46	Мт. 12,14-16. 22-30
У середу	Євангеліє Матея, зач. 48	Мт. 12,38-45
У четвер	Євангеліє Матея, зач. 49	Мт. 12,46-13,3
У п'ятницю	Євангеліє Матея, зач. 50	Мт. 13,4-9
У суботу	Євангеліє Матея, зач. 30	Мт. 9,9-13

Неділя 5, глас 4

На утрени	Євангеліє Луки, зач. 113	Лк. 24,12-35
На Літургії	Євангеліє Матея, зач. 27	Мт. 8,28-9,1

6-ий тиждень

У понеділок	Євангеліє Матея, зач. 51	Мт. 13,10-23
У вівторок	Євангеліє Матея, зач. 52	Мт. 13,24-30
У середу	Євангеліє Матея, зач. 53	Мт. 13,31-36
У четвер	Євангеліє Матея, зач. 54	Мт. 13,36-43
У п'ятницю	Євангеліє Матея, зач. 55	Мт. 13,44-54
У суботу	Євангеліє Матея, зач. 32	Мт. 9,18-26

Неділя 6, глас 5

На утрени	Євангеліє Луки, зач. 114	Лк. 24,36-53
На Літургії	Євангеліє Матея, зач. 29	Мт. 9,1-8

7-ий тиждень

У понеділок	Євангеліє Матея, зач. 56	Мт. 13,54-58
У вівторок	Євангеліє Матея, зач. 57	Мт. 14,1-13
У середу	Євангеліє Матея, зач. 60	Мт. 14,35-15,11
У четвер	Євангеліє Матея, зач. 61	Мт. 15,12-21
У п'ятницю	Євангеліє Матея, зач. 63	Мт. 15,29-31
У суботу	Євангеліє Матея, зач. 39	Мт. 10,37-11,1

Неділя 7, глас 6

На утрени	Євангеліє Івана, зач. 63	Ів. 20,1-10
На Літургії	Євангеліє Матея, зач. 33	Мт. 9,27-35

8-ий тиждень

У понеділок	Євангеліє Матея, зач. 65	Мт. 16,1-6
У вівторок	Євангеліє Матея, зач. 66	Мт. 16,6-12
У середу	Євангеліє Матея, зач. 68	Мт. 16,20-24
У четвер	Євангеліє Матея, зач. 69	Мт. 16,24-28

У п'ятницю Євангеліє Матея, зач. 71 *Мт. 17,10-18*
У суботу Євангеліє Матея, зач. 47 *Мт. 12,30-37*

Неділя 8, глас 7

На утрени Євангеліє Івана, зач. 64 *Ів. 20,11-18*
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 58 *Мт. 14,14-22*

9-ий тиждень

У понеділок Євангеліє Матея, зач. 74 *Мт. 18,1-11*
У вівторок Євангеліє Матея, зач. 76 *Мт. 18,18-22;*
19,1-2.13-15
У середу Євангеліє Матея, зач. 80 *Мт. 20,1-16*
У четвер Євангеліє Матея, зач. 81 *Мт. 20,17-28*
У п'ятницю Євангеліє Матея, зач. 83 *Мт. 21,12-14.*
17-20
У суботу Євангеліє Матея, зач. 64 *Мт. 15,32-39*

Неділя 9, глас 8

На утрени Євангеліє Івана, зач. 65 *Ів. 20,19-31*
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 59 *Мт. 14,22-34*

10-ий тиждень

У понеділок Євангеліє Матея, зач. 84 *Мт. 21,18-22*
У вівторок Євангеліє Матея, зач. 85 *Мт. 21,23-27*
У середу Євангеліє Матея, зач. 86 *Мт. 21,28-32*
У четвер Євангеліє Матея, зач. 88 *Мт. 21,43-46*
У п'ятницю Євангеліє Матея, зач. 91 *Мт. 22,23-33*
У суботу Євангеліє Матея, зач. 73 *Мт. 17,24-18,4*

Неділя 10, глас 1

На утрени Євангеліє Івана, зач. 66 *Ів. 21,1-14*
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 72 *Мт. 17,14-23*

11-ий тиждень

У понеділок Євангеліє Матея, зач. 94 *Мт. 23,13-22*
У вівторок Євангеліє Матея, зач. 95 *Мт. 23,23-28*
У середу Євангеліє Матея, зач. 96 *Мт. 23,29-39*
У четвер Євангеліє Матея, зач. 99 *Мт. 24,13-28*
У п'ятницю Євангеліє Матея, зач. 100 *Мт. 24,27-33.*
42-51
У суботу Євангеліє Матея, зач. 78 *Мт. 19,3-12*

Неділя 11, глас 2

<i>На утрєні</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 67</i>	<i>Ів. 21,15-25</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 77</i>	<i>Мт. 18,23-35</i>

12-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 2</i>	<i>Мр. 1,9-15</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 3</i>	<i>Мр. 1,16-22</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 4</i>	<i>Мр. 1,23-28</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 5</i>	<i>Мр. 1,29-35</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 9</i>	<i>Мр. 2,18-22</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 82</i>	<i>Мт. 20,29-34</i>

Неділя 12, глас 3

<i>На утрєні</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 116</i>	<i>Мт. 28,16-20</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 79</i>	<i>Мт. 19,16-26</i>

13-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 11</i>	<i>Мр. 3,6-12</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 12</i>	<i>Мр. 3,13-19</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 13</i>	<i>Мр. 3,20-27</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 14</i>	<i>Мр. 3,28-35</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 15</i>	<i>Мр. 4,1-9</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 90</i>	<i>Мт. 22,15-22</i>

Неділя 13, глас 4

<i>На утрєні</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 70</i>	<i>Мр. 16,1-8</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 87</i>	<i>Мт. 21,33-42</i>

14-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 16</i>	<i>Мр. 4,10-23</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 17</i>	<i>Мр. 4,24-34</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 18</i>	<i>Мр. 4,35-41</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 19</i>	<i>Мр. 5,1-20</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 20</i>	<i>Мр. 5,22-24.</i> <i>35-6,1</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 93</i>	<i>Мт. 23,1-12</i>

Неділя 14, глас 5

<i>На утрєні</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 71</i>	<i>Мр. 16,9-20</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 89</i>	<i>Мт. 22,1-14</i>

15-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 21</i>	<i>Мр. 5,24-34</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 22</i>	<i>Мр. 6,1-7</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 23</i>	<i>Мр. 6,7-13</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 25</i>	<i>Мр. 6,30-45</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 26</i>	<i>Мр. 6,45-53</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 97</i>	<i>Мт. 24,1-13</i>

Неділя 15, глас 6

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 112</i>	<i>Лк. 24,1-12</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 92</i>	<i>Мт. 22,35-46</i>

16-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 27</i>	<i>Мр. 6,54-7,8</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 28</i>	<i>Мр. 7,5-16</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 29</i>	<i>Мр. 7,14-24</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 30</i>	<i>Мр. 7,24-30</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 32</i>	<i>Мр. 8,1-10</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 101</i>	<i>Мт. 24,34-44</i>

Неділя 16, глас 7

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 113</i>	<i>Лк. 24,12-35</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 105</i>	<i>Мт. 25,14-30</i>

17-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 48</i>	<i>Мр. 10,46-52</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 50</i>	<i>Мр. 11,11-23</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 51</i>	<i>Мр. 11,23-26</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 52</i>	<i>Мр. 11,27-33</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 53</i>	<i>Мр. 12,1-12</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 104</i>	<i>Мт. 25,1-13</i>

Неділя 17, глас 8

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 114</i>	<i>Лк. 24,36-53</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 62</i>	<i>Мт. 15,21-28</i>

18-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 10</i>	<i>Лк. 3,19-22</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 11</i>	<i>Лк. 3,23-4,1</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 12</i>	<i>Лк. 4,1-15</i>

<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 13</i>	<i>Лк. 4,16-22</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 14</i>	<i>Лк. 4,22-30</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 15</i>	<i>Лк. 4,31-36</i>

Неділя 18, глас 1

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 63</i>	<i>Ів. 20,1-10</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 17</i>	<i>Лк. 5,1-11</i>

19-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 16</i>	<i>Лк. 4,37-44</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 18</i>	<i>Лк. 5,12-16</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 21</i>	<i>Лк. 5,33-39</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 23</i>	<i>Лк. 6,12-19</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 24</i>	<i>Лк. 6,17-23</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 19</i>	<i>Лк. 5,17-26</i>

Неділя 19, глас 2

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 64</i>	<i>Ів. 20,11-18</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 26</i>	<i>Лк. 6,31-36</i>

20-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 25</i>	<i>Лк. 6,24-30</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 27</i>	<i>Лк. 6,37-45</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 28</i>	<i>Лк. 6,46-7,1</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 31</i>	<i>Лк. 7,17-30</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 32</i>	<i>Лк. 7,31-35</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 20</i>	<i>Лк. 5,27-32</i>

Неділя 20, глас 3

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 65</i>	<i>Ів. 20,19-31</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 30</i>	<i>Лк. 7,11-16</i>

21-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 33</i>	<i>Лк. 7,36-50</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 34</i>	<i>Лк. 8,1-3</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 37</i>	<i>Лк. 8,22-25</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 41</i>	<i>Лк. 9,7-11</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 42</i>	<i>Лк. 9,12-17</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 22</i>	<i>Лк. 6,1-10</i>

Неділя 21, глас 4

<i>На утрєні</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 66</i>	<i>Ів. 21,1-14</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 35</i>	<i>Лк. 8,5-15</i>

22-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 43</i>	<i>Лк. 9,18-22</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 44</i>	<i>Лк. 9,23-27</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 47</i>	<i>Лк. 9,44-50</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 48</i>	<i>Лк. 9,49-56</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 50</i>	<i>Лк. 10,1-15</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 29</i>	<i>Лк. 7,1-10</i>

Неділя 22, глас 5

<i>На утрєні</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 67</i>	<i>Ів. 21,15-25</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 83</i>	<i>Лк. 16,19-31</i>

23-ій тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 52</i>	<i>Лк. 10,22-24</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 55</i>	<i>Лк. 11,1-10</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 56</i>	<i>Лк. 11,9-13</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 57</i>	<i>Лк. 11,14-23</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 58</i>	<i>Лк. 11,23-26</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 36</i>	<i>Лк. 8,16-21</i>

Неділя 23, глас 6

<i>На утрєні</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 116</i>	<i>Мт. 28,16-20</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 38</i>	<i>Лк. 8,26-39</i>

24-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 59</i>	<i>Лк. 11,29-33</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 60</i>	<i>Лк. 11,34-41</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 61</i>	<i>Лк. 11,42-46</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 62</i>	<i>Лк. 11,47-12,1</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 63</i>	<i>Лк. 12,2-12</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 40</i>	<i>Лк. 9,1-6</i>

Неділя 24, глас 7

<i>На утрєні</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 70</i>	<i>Мр. 16,1-8</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 39</i>	<i>Лк. 8,41-56</i>

25-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 65</i>	<i>Лк. 12,13-15. 22-31</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 68</i>	<i>Лк. 12,42-48</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 69</i>	<i>Лк. 12,48-59</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 70</i>	<i>Лк. 13,1-9</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 73</i>	<i>Лк. 13,31-35</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 46</i>	<i>Лк. 9,37-43</i>

Неділя 25, глас 8

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 71</i>	<i>Мр. 16,9-20</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 53</i>	<i>Лк. 10,25-37</i>

26-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 75</i>	<i>Лк. 14,12-15</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 77</i>	<i>Лк. 14,25-35</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 78</i>	<i>Лк. 15,1-10</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 80</i>	<i>Лк. 16,1-9</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 82</i>	<i>Лк. 16,15-18. 17,1-4</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 49</i>	<i>Лк. 9,57-62</i>

Неділя 26, глас 1

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 112</i>	<i>Лк. 24,1-12</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 66</i>	<i>Лк. 12,16-21</i>

27-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 86</i>	<i>Лк. 17,20-25</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 87</i>	<i>Лк. 17,26-37</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 90</i>	<i>Лк. 18,15-17. 26-30</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 92</i>	<i>Лк. 18,31-34</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 95</i>	<i>Лк. 19,12-28</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 51</i>	<i>Лк. 10,19-21</i>

Неділя 27, глас 2

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 113</i>	<i>Лк. 24,12-35</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 71</i>	<i>Лк. 13,10-17</i>

28-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 97</i>	<i>Лк. 19,37-44</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 98</i>	<i>Лк. 19,45-48</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 99</i>	<i>Лк. 20,1-8</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 100</i>	<i>Лк. 20,9-18</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 101</i>	<i>Лк. 20,19-26</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 67</i>	<i>Лк. 12,32-40</i>

Неділя 28, глас 3

<i>На утрєні</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 114</i>	<i>Лк. 24,36-53</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 76</i>	<i>Лк. 14,16-24</i>

29-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 102</i>	<i>Лк. 20,27-44</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 106</i>	<i>Лк. 21,12-19</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 104</i>	<i>Лк. 21,5-7.</i> <i>10-11.20-24</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 107</i>	<i>Лк. 21,28-33</i>
<i>У п'ятниця</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 108</i>	<i>Лк. 21,37-22,8</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 72</i>	<i>Лк. 13,18-29</i>

Неділя 29, глас 4

<i>На утрєні</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 63</i>	<i>Ів. 20,1-10</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 85</i>	<i>Лк. 17,12-19</i>

30-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 33</i>	<i>Мр. 8,11-21</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 34</i>	<i>Мр. 8,22-26</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 36</i>	<i>Мр. 8,30-34</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 39</i>	<i>Мр. 9,10-16</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 41</i>	<i>Мр. 9,33-41</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 74</i>	<i>Лк. 14,1-11</i>

Неділя 30, глас 5

<i>На утрєні</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 64</i>	<i>Ів. 20,11-18</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 91</i>	<i>Лк. 18,18-27</i>

31-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 42</i>	<i>Мр. 9,42-10,1</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 43</i>	<i>Мр. 10,2-12</i>

<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 44</i>	<i>Мр. 10,11-16</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 45</i>	<i>Мр. 10,17-27</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 46</i>	<i>Мр. 10,23-32</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 81</i>	<i>Лк. 16,10-15</i>

Неділя 31, глас 6

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 65</i>	<i>Ів. 20,19-31</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 93</i>	<i>Лк. 18,35-43</i>

32-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 48</i>	<i>Мр. 10,46-52</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 50</i>	<i>Мр. 11,11-23</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 51</i>	<i>Мр. 11,23-26</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 52</i>	<i>Мр. 11,27-33</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 53</i>	<i>Мр. 12,1-12</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 84</i>	<i>Лк. 17,3-10</i>

Неділя 32, про Закхея

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє Івана, зач. 66</i>	<i>Ів. 21,1-14</i>
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 94</i>	<i>Лк. 19,1-10</i>

33-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 54</i>	<i>Мр. 12,13-17</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 55</i>	<i>Мр. 12,18-27</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 56</i>	<i>Мр. 12,28-37</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 57</i>	<i>Мр. 12,38-44</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 58</i>	<i>Мр. 13,1-8</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 88</i>	<i>Лк. 18,2-8</i>

Неділя 33, про митаря і фарисея

<i>На утрени</i>	<i>Євангеліє воскресне</i>	
<i>На Літургії</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 89</i>	<i>Лк. 18,10-14</i>

34-ий тиждень

<i>У понеділок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 59</i>	<i>Мр. 13,9-13</i>
<i>У вівторок</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 60</i>	<i>Мр. 13,14-23</i>
<i>У середу</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 61</i>	<i>Мр. 13,24-31</i>
<i>У четвер</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 62</i>	<i>Мр. 13,31-14,2</i>
<i>У п'ятницю</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 63</i>	<i>Мр. 14,3-9</i>
<i>У суботу</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 103</i>	<i>Лк. 20,45-21,4</i>

Неділя 34, про блудного сина

На утрени Євангеліє воскресне
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 79 Лк. 15,11-32

М'ясопусний тиждень

У понеділок Євангеліє Марка, зач. 49 Мр. 11,1-11
У вівторок Євангеліє Марка, зач. 64 Мр. 14,10-42
У середу Євангеліє Марка, зач. 65 Мр. 14,43-15,1
У четвер Євангеліє Марка, зач. 66 Мр. 15,1-15
У п'ятницю Євангеліє Марка, зач. 68 Мр. 15,22.25.
 33-41
У суботу Євангеліє Луки, зач. 105 Лк. 21,8-9.
 25-27.33-36
За померлих Євангеліє Івана, зач. 16 Ів. 5,24-30

Неділя 35, м'ясопусна

На утрени Євангеліє воскресне
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 106 Мт. 25,31-46

Сиропусний тиждень

У понеділок Євангеліє Луки, зач. 96 Лк. 19,29-40;
 22,7-39
У вівторок Євангеліє Луки, зач. 109 Лк. 22,39-42.
 45-23,1
У четвер Євангеліє Луки, зач. 110 Лк. 23,1-34.
 44-56
У суботу Євангеліє Матея, зач. 16 Мт. 6,1-13
І отцям Євангеліє Матея, зач. 43 Мт. 11,27-30

Неділя 36, сиропусна

На утрени Євангеліє воскресне
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 17 Мт. 6,14-21

Святий великий піст**Субота 1 посту**

На Літургії Євангеліє Марка, зач. 10 Мр. 2,23-3,5
І святому Євангеліє Івана, зач. 52 Ів. 15,17-16,2

Неділя 1 посту, православія

На утрені Євангеліє воскресне
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 5 Ів. 1,43-51

Субота 2 посту

На Літургії Євангеліє Марка, зач. 6 Мр. 1,35-44
За померлих Євангеліє Івана, зач. 16 Ів. 5,24-30

Неділя 2 посту

На утрені Євангеліє воскресне
На Літургії Євангеліє Марка, зач. 7 Мр. 2,1-12

Субота 3 посту

На Літургії Євангеліє Марка, зач. 8 Мр. 2,14-17
За померлих Євангеліє Івана, зач. 16 Ів. 5,24-30

Неділя 3 посту, Хрестопоклонна

На утрені Євангеліє воскресне
На Літургії Євангеліє Марка, зач. 37 Мр. 8,34-9,1

Субота 4 посту

На Літургії Євангеліє Марка, зач. 31 Мр. 7,31-37
За померлих Євангеліє Івана, зач. 16 Ів. 5,24-30

Неділя 4 посту

На утрені Євангеліє воскресне
На Літургії Євангеліє Марка, зач. 40 Мр. 9,17-31
І святому Євангеліє Матея, зач. 10 Мт. 4,25-5,12

Субота 5 посту, акафістова

На Літургії Євангеліє Марка, зач. 35 Мр. 8,27-31
І Богородиці Євангеліє Луки, зач. 54 Лк. 10,38-42;
 11,27-28

Неділя 5 посту

На утрені Євангеліє воскресне
На Літургії Євангеліє Марка, зач. 47 Мр. 10,32-45
І святій Євангеліє Луки, зач. 33 Лк. 7,36-50

Субота 6 посту, Лазарева

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 39 Ів. 11,1-45

Квітна неділя

На утрени Євангеліє Матея, зач. 83 Мт. 21,1-11.
15-17

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 41 Ів. 12,1-18

Страсний тиждень**Святий великий понеділок**

На утрени Євангеліє Матея, зач. 84 Мт. 21,18-43

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 98 Мт. 24,3-35

Святий великий вівторок

На утрени Євангеліє Матея, зач. 90 Мт. 22,15-23,39

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 102 Мт. 24,36-26,2

Свята велика середа

На утрени Євангеліє Івана, зач. 41 Ів. 12,17-50

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 108 Мт. 26,6-16

Святий великий четвер

На утрени Євангеліє Луки, зач. 108 Лк. 22,1-39

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 107 Мт. 26,1-20;
Ів. 13,3-17;
Мт. 26,21-39;
Лк. 22,43-45;
Мт. 26,40-27,2

На вмиванні Євангеліє Івана, зач. 44 Ів. 13,1-11

По вмиванні Євангеліє Івана, зач. 45 Ів. 13,12-17

Свята велика п'ятниця**ЄВАНГЕЛІЯ СВЯТИХ СТРАСТЕЙ
ГОСПОДА БОГА І СПАСА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА**

1. Євангеліє Івана, зач. 46 Ів. 13,31-18,1

2. Євангеліє Івана, зач. 58 Ів. 18,1-28

3. Євангеліє Матея, зач. 109		<i>Mt.</i> 26,57-75
4. Євангеліє Івана, зач. 59		<i>Ів.</i> 18,28-19,16
5. Євангеліє Матея, зач. 111		<i>Mt.</i> 27,3-32
6. Євангеліє Марка, зач. 67		<i>Мр.</i> 15,16-32
7. Євангеліє Матея, зач. 113		<i>Mt.</i> 27,33-54
8. Євангеліє Луки, зач. 111		<i>Лк.</i> 23,32-49
9. Євангеліє Івана, зач. 61		<i>Ів.</i> 19,25-37
10. Євангеліє Марка, зач. 69		<i>Мр.</i> 15,43-47
11. Євангеліє Івана, зач. 62		<i>Ів.</i> 19,38-42
12. Євангеліє Матея, зач. 114		<i>Mt.</i> 27,62-66
На 1 часі	Євангеліє Матея, зач. 110	<i>Mt.</i> 27,1-56
На 3 часі	Євангеліє Марка, зач. 67	<i>Мр.</i> 15,16-41
На 6 часі	Євангеліє Луки, зач. 111	<i>Лк.</i> 23,32-49
На 9 часі	Євангеліє Івана, зач. 59	<i>Ів.</i> 18,28-19,37
На вечірні	Євангеліє Матея, зач. 110	<i>Mt.</i> 27,1-38; <i>Лк.</i> 23,39-43; <i>Mt.</i> 27,39-54; <i>Ів.</i> 19,31-37; <i>Mt.</i> 27,55-61

Свята велика субота

На утрени	Євангеліє Матея, зач. 114	<i>Mt.</i> 27,62-66
На Літургії	Євангеліє Матея, зач. 115	<i>Mt.</i> 28,1-20

ВОСКРЕСНІ ЄВАНГЕЛІЯ

1. Євангеліє Матея, зач. 116		<i>Mt.</i> 28,16-20
2. Євангеліє Марка, зач. 70		<i>Мр.</i> 16,1-8
3. Євангеліє Марка, зач. 71		<i>Мр.</i> 16,9-20
4. Євангеліє Луки, зач. 112		<i>Лк.</i> 24,1-12
5. Євангеліє Луки, зач. 113		<i>Лк.</i> 24,12-35
6. Євангеліє Луки, зач. 114		<i>Лк.</i> 24,36-53
7. Євангеліє Івана, зач. 63		<i>Ів.</i> 20,1-10
8. Євангеліє Івана, зач. 64		<i>Ів.</i> 20,11-18
9. Євангеліє Івана, зач. 65		<i>Ів.</i> 20,19-31
10. Євангеліє Івана, зач. 66		<i>Ів.</i> 21, 1-14
11. Євангеліє Івана, зач. 67		<i>Ів.</i> 21,15-25

ЗБІРНИК ДВАНАДЦЯТИ МІСЯЦІВ

Покажчик читань Євангелія празників і вибраних святих

Пояснення знаків

- ⊕ *празник Господський, Богородичний, різдво Предтечі, верховних апостолів*
- ⊕ *святий бдінний*
- ⊕ *святий полиелейний*
- ⊕ *святий на шість стихир*
- ⊕ *святий на шість стихир*

МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ

- 1 **⊕** *Начало Індикта, тобто Нового року. І пам'ять преподобного отця нашого Симеона Стовпника. І матері його. І собор Пресвятої Богородиці, що в Міясінах.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 13 (Лк. 4,16-22).
І преподобному: Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11, 27-30).*
- 2 *Святого мученика Маманта. І преподобного отця нашого Івана Посника, патріярха Царгородського.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 50 (Ів. 15,1-7).*
- 3 *Святого священномученика Антима, єпископа Нікомидійського. І преподобного отця нашого Теоктиста, спосника великого Євтимія.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).*
- 4 *Святого священномученика Вавили, єпископа Антіохійського. І святого пророка й боговидця Мойсея.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 67 (Лк. 12,32-40).*

- 5 ⚡ Святого пророка Захарії, отця чесного Івана Предтечі.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 96 (Мт. 23,29-39).
- 6 ⚡ Спогад про чудо, яке було в Колосах, що в Хонах, від архистратига Михаїла.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,16-21).
- 7 ⚡ Передпразденство Різдва Пресвятої Богородиці. І святого мученика Созонта.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).
- 8 ⊕ **Різдво Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії.**
*На утрени Євангеліє Луки, зач. 4 (Лк. 1,39-49.56).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 54 (Лк. 10,38-42;
11,27-28).*
- 9 ⚡ Святих і праведних богоотців Йоакима й Анни. І святого мученика Северіяна.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 36 (Лк. 8,16-21).
- 10 Святих мучениць Минодори, Митродори й Нимфодори.
- 11 Преподобної матері нашої Теодори Олександрійської.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 28 (Ів. 8,3-11).
- 12 Святого священномученика Автонома.
У цей день віддається празник Різдва Пресвятої Богородиці.

Субота перед Воздвиженням

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 39 (Мт. 10,37-11,1).

Неділя перед Воздвиженням

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 9 (Ів. 3,13-17).

- 13 ⚡ Пам'ять оновлення храму святого Воскресення Христа і Бога нашого. І передпразденство Воздвиження чесного й животворящего Хреста.

І святого священномученика Корнилія сотника.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 67 (Мт. 16,13-19).

- 14 **⊕ Всемірне Воздвиження чесного й животворящего Хреста.**

На утрени Євангеліє Івана, зач. 42 (Ів. 12,28-36).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 60 (Ів. 19,6-11. 13-20.25-28.30-35).

- 15 **⊗ Святого великомученика Микити.**
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 36 (Мт. 10,16-22).

Субота по Воздвиженні

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 30 (Ів. 8,21-30).

Неділя по Воздвиженні

На Літургії Євангеліє Марка, зач. 37 (Мр. 8,34-9,1).

- 16 **⊗ Святої великомучениці Євфимії всехвальної.**
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 33 (Лк. 7,36-50).
- 17 **Святої мучениці Софії і трьох її дочок, Віри, Надії й Любови.**
- 18 **Преподобного отця нашого Євменія, єпископа Гортинського, чудотворця.**
- 19 **Святих мучеників Трофима, Савватія й Доримедонта.**
- 20 **⊗ Святого великомученика Євстратія і тих, що з ним.**
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
⊗ І святих мучеників і ісповідників – великого князя Михаїла і боярина його Теодора, чернігівських чудотворців.
На утрени Євангеліє Матея, зач. 36 (Мт. 10,16-22).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).
- 21 **Святого апостола Кодрата, що в Магнісії.**
У цей день віддається празник чесного Хреста.

- 22 Святого священномученика Фоки, єпископа Синопійського.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
- 23 ⚔ Зачаття чесного славного пророка, предтечі і хрестителя Івана.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 2 (Лк. 1,5-25).
- 24 ⚔ Святої первомучениці й рівноапостольної Теклі.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 104 (Мт. 25,1-13).
- 25 Преподобної матері нашої Євфросинії.
- 26 ✝ Переставлення святого апостола і євангелиста Івана Богослова.
*На утрєні Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
 На Літургії Євангеліє Івана, зач. 61 (Ів. 19,25-27; 21, 24-25).*
- 27 Святого мученика Калістрата і дружини його.
 І преподобного отця нашого Ніла, основника й ігумена монастиря Кристоферратського.
- 28 ✝ Преподобного отця нашого й ісповідника Харитона.
*На утрєні Євангеліє Матея, зач. 10 (Мт. 4,25-5,12).
 На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).*
 І святого В'ячеслава, князя чеського.
 У цей день празнуємо собор преподобних отців Печерських, що спочивають у ближніх печерах преподобного Антонія.
Служба преподобним – загальна.
- 29 ⚔ Преподобного отця нашого Киріяка самітника.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).
- 30 ⚔ Святого священномученика Григорія, єпископа Великої Вірменії.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 103 (Мт. 24,42-47).

МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ

1 ⊕ **Покров Пресвятої Богородиці.**

На утрені Євангеліє Луки, зач. 4 (Лк. 1,39-49.56).

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 54 (Лк. 10,38-42; 11, 27-28).

І святого апостола Ананії, одного з семидесятьох. І преподобного отця нашого Романа Сладкопівця.

Апостолові: На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,16-21).

2 ⚔ Святого священномученика Кипріяна. І святої мучениці Юстини. І святого Андрея, Христа ради юродивого.

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).

3 ⚔ Святого священномученика Діонісія Ареопагіта.

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 55 (Мт. 13,44-54).

4 Святого священномученика Єротея, єпископа Атенського. І преподобного отця Франціска Асизського.

5 Святої мучениці Харитини.

6 + **Святого і славного апостола Томи.**

На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 65 (Ів. 20,19-31).

7 ⚔ Святих мучеників Сергія і Вакха.

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).

8 Преподобної матері нашої Пелагії.

9 + **Святого апостола Якова Алфеевого.**

На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,16-21).

10 Святих мучеників Євлампія і Євламπίї.

11 Святого апостола Филипа, одного з сімох дияконів. І преподобного отця нашого Теофана Начертанного, єпископа Нікейського і творця канонів.

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 50 (Лк. 10,1-15).

У наступну неділю празнуємо пам'ять
святих Отців сьомого собору
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 56 (Ів. 17,1-13).

- 12 Святих мучеників Прова, Тараха й Андроніка. І преподобного отця нашого Косми Святоградця, єпископа Маюмського і творця канонів.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
І пам'ять святого отця нашого Мартина Милостивого, єпископа Туринського.
- 13 Святих мучеників Карпа, Папили й Агатоніка.
- 14 Святих мучеників Назарія, Гервасія, Протасія й Келсія.
⊗ І преподобної матері нашої Параскеви Терновської.
Служба преподобним жінкам – загальна.
- 15 Преподобного отця нашого Євтимія Нового. Святого преподобномученика Лукіяна, пресвітера Великої Антіохії.
- 16 Святого мученика Лонгина сотника.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 113 (Мт. 27,33-54).
- 17 Святого пророка Осії. І святого преподобномученика Андрея Критського.
- 18 **+** Святого апостола і євангелиста Луки.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,16-21).
- 19 Святого пророка Йоїла. І святого мученика Уара.
⊗ І преподобного отця нашого Івана Рильського.
Служба преподобному – загальна.
- 20 ⊗ Святого великомученика Артемія.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).

- 21 ⌘ Преподобного отця нашого Іларіона Великого.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).
- 22 Святого рівноапостольного Аверкія, єпископа Єрапольського, чудотворця. І святих сімох отроків, що в Ефесі.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
- 23 ⌘ Святого апостола Якова, по плоті брата Господнього.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 56 (Мт. 13,54-58).
- 24 Святого мученика Арети і тих, що з ним.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 38 (Мт. 10,32-33. 37-38; 19,27-30).
- 25 Святих мучеників і нотарів Маркіяна й Мартирія.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 34 (Мт. 10,1.5-8).
- 26 † Святого і славного великомученика Дмитрія Мироточця.
*На утрени Євангеліє Матея, зач. 36 (Мт. 10,16-22).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).*
- 27 Святого мученика Нестора. І святих мучениць Капеліни і рабині її Єротиїди.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
- 28 Святих мучеників Терентія й Неоніли. І преподобного отця нашого Стефана Савваїта, творця канонів.
⌘ І святої мучениці Параскеви, що в Іконії, названої П'ятниця.
*Мучениці: На утрени Євангеліє Матея, зач. 104 (Мт. 25,1-13).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 33 (Лк. 7,36-50).*
- 29 Святої преподобномучениці Анастасії Римлянки.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).

І переставлення преподобного отця нашого Аврамія архимандрита, Ростовського чудотворця.

На утрені Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 10 (Мт. 4,25-5,12).

- 30 Святих мучеників Зиновія й Зиновії, сестри його.
- 31 Святих апостолів Стахія, Амплія і тих, що з ними. І святого мученика Єпімаха.

МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД

- 1 Є. Святих чудотворців і безсребреників Косми й Дам'яна.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 34 (Мт. 10,1.5-8).
- 2 Святих мучеників Акиндина, Пигасія, Афтонія, Єлпидифора й Анемподиста.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 36 (Мт. 10,16-22).
- 3 Святих мучеників Акепсими, єпископа, Йосифа, пресвітера, і Аїтала, диякона. І оновлення храму святого великомученика Юрія, що в Лідді, де положене чесне тіло його.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
- 4 Преподобного отця нашого Йоаникія Великого. І святого мученика Никандра, єпископа Мирського. І Єрмея, пресвітера.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 10 (Мт. 4,25-5,12).
- 5 Святих мучеників Галактіона і Єпістими.
- 6 Є. Святого отця нашого Павла, архієпископа Царгородського, ісповідника.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 64 (Лк. 12,8-12).
- 7 Святих тридцять трьох мучеників, що в Мелітині. І преподобного отця нашого і чудотворця Лазаря, що постив на Галисійській горі.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 10 (Мт. 4,25-5,12).
- 8 † **Собор святого архистратига Михаїла і інших безплотних сил.**
*На утрєні Єванг. Матея, зач. 52 (Мт. 13,24-30.36-43).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,16-21).*
- 9 Святих мучеників Онисифора й Порфирія. І преподобної матері нашої Матрони. І преподобної Теоктисти, що з Лезви.
- 10 Святих апостолів Ераста, Олімпа, Родіона і тих, що з ними.

- 11 Святих мучеників Мيني, Віктора й Вінкентія. І святої мучениці Стефаніди. І преподобного отця нашого і ісповідника Теодора Студита.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 38 (Мт. 10,32-33. 37-38; 19,27-30).
І преподобному: Євангеліє Матея, зач. 10 (Мт. 4, 25-5,12).
- 12 ⚡ Святого отця нашого Івана Милостивого, патріярха Олександрійського. І преподобного отця нашого Ніла.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).
 ✚ І святого священномученика Йосафата, архієпископа Полоцького.
На утрени Євангеліє Івана, зач. 35 (Ів. 10,1-9).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
- 13 ✚ Святого отця нашого Івана Золотоустого, архієпископа Царгородського.
На утрени Євангеліє Івана, зач. 35 (Ів. 10,1-9).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
- 14 ✚ Святого і всехвального апостола Филипа.
На утрени Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 5 (Ів. 1,43-51).
- 15 Святих мучеників і ісповідників Гурія, Самона й Авіва.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 64 (Лк. 12,8-12).
- 16 ✚ Святого апостола і євангелиста Матея.
На утрени Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 30 (Мт. 9,9-13).
- 17 Святого отця нашого Григорія, єпископа Неокесарійського, чудотворця.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 34 (Мт. 10,1.5-8).
- 18 Святих мучеників Платона й Романа.
- 19 Святого пророка Авдія. І святого мученика Варлаама.
Служба мученикові – загальна.
- 20 Передпразденство Входу в храм Пресвятої Богородиці. І преподобного отця нашого Григорія Декаполіта.

І святого отця нашого Прокла, архієпископа Царгородського.

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).

- 21 ⊕ **Вхід у храм Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії.**

На утрені Євангеліє Луки, зач. 4 (Лк. 1,39-49.56).

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 54 (Лк. 10,38-42; 11,27-28).

- 22 Святого апостола Филимона і тих, що з ним.

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 50 (Лк. 10,1-15).

- 23 Святих отців наших Амфілохія, єпископа Іконійського, і Григорія, єпископа Акрагантійського.

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 103 (Мт. 24,42-47).

- 24 ⌘ Святої великомучениці Катерини. І святого великомученика Меркурія.

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).

- 25 Святих отців наших і священномучеників Климента, папи Римського, і Петра, єпископа Олександрійського. **У цей день віддається празник Входу Пресвятої Богородиці.**

Служба Богородиці.

Святим: На Літургії Євангеліє Матея, зач. 11 (Мт. 5,14-19).

- 26 Преподобного отця нашого Аліпія Стовпника. І пам'ять посвячення храму святого великомученика Юрія, що в Києві перед воротами Святої Софії.

На утрені Євангеліє Луки, зач. 63 (Лк. 12,2-7).

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).

- 27 Святого великомученика Якова Персянина. І преподобного отця нашого Палладія.

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 50 (Ів. 15,1-7).

- 28 ⌘ Преподобномученика Стефана Нового. І святого мученика Іринарха.

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 37 (Мт. 10,23-31).

29 Святого мученика Парамона. І святого мученика Філумена.

30 ✝ Святого всехвального апостола Андрея Первозванного.

На утрені Євангеліє Матея, зач. 9 (Мт. 4,18-23).

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 4 (Ів. 1,35-51).

МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ

- 1 Святого пророка Наума.
- 2 Святого пророка Аввакума.
- 3 Святого пророка Софонії.
- 4 ⚔ Святої великомучениці Варвари. І преподобного отця нашого Івана Дамаскина.
На Літургії Євангеліє Марка, зач. 21 (Мр. 5,24-34).
- 5 + Преподобного й богоносного отця нашого Сави Освященного.
*На утрени Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).*
- 6 † Святого отця нашого Миколая, архієпископа Мир Ликійських, чудотворця.
*На утрени Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).*
- 7 Святого отця нашого Амвросія, єпископа Медіолянського.
- 8 Преподобного отця нашого Патапія.
- 9 † Зачаття святої Анни, коли зачала Пресвяту Богородицю.
*На утрени Євангеліє Луки, зач. 4 (Лк. 1,39-49.56).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 36 (Лк. 8,16-21).*
- 10 Святих мучеників Мيني, Єрмогена і Євграфа.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
- 11 Преподобного отця нашого Даниїла Стовпника.

Неділя святих Праотців

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 76 (Лк. 14,16-24).

- 12 ⌘ Преподобного отця нашого Спиридона чудотворця, єпископа Трімитійського.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).
- 13 ✝ Святих мучеників Євстратія, Авксентія, Євгенія, Мардарія й Ореста. І святої мучениці Лукії, діви.
На утрєні Євангеліє Матея, зач. 36 (Мт. 10,16-22).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
- 14 Святих мучеників Тирса, Левкія, Филимона, Аполлонія, Аріяна й Каленика.
- 15 Святого священномученика Єлевтерія. І преподобного отця нашого Павла, що в Латрі.
⌘ І святого отця нашого Стефана ісповідника, архієпископа Сурожського.
Служба святителеві – загальна.
- 16 Святого пророка Аггея.
- 17 ⌘ Святого пророка Даниїла. І святих трьох отроків, Ананії, Азарії й Мисаїла.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 62 (Лк. 11,47-12,1).
- 18 Святого мученика Севастіяна і дружини його.

Субота перед Різдвом Христовим

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 72 (Лк. 13,18-29).

Неділя перед Різдвом Христовим, святих Отців

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 1 (Мт. 1,1-25).

- 19 Святого мученика Боніфатія.
- 20 ⌘ Передпразденство Різдва Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа.
І святого священномученика Ігнатія Богоносця.
На Літургії Євангеліє Марка, зач. 41 (Мр. 9,33-41).
- 21 Передпразденство Різдва Христового.
Святої мучениці Юліянії.

- 22 Передпразденство Різдва Христового.
Святої великомучениці Анастасії.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 33 (Лк. 7,36-50).
- 23 Передпразденство Різдва Христового.
Святих десятиох мучеників, що в Криті.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
- 24 Передпразденство Різдва Христового.
Святої преподобномучениці Євгенії.

Навечір'я Різдва Христового

<i>На 1 часі</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 2</i>	<i>Мт. 1,18-25</i>
<i>На 3 часі</i>	<i>Євангеліє Луки, зач. 5</i>	<i>Лк. 2,1-20</i>
<i>На 6 часі</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 3</i>	<i>Мт. 2,1-12</i>
<i>На 9 часі</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 4</i>	<i>Мт. 2,13-23</i>

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 5 Лк. 2,1-20

Якщо Навечір'я в суботу або неділю

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 53 Мт. 13,31-36

- 25 **⊕ Різдво Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.**
На утрени Євангеліє Матея, зач. 2 (Мт. 1,18-25).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 3 (Мт. 2,1-12).
- 26 **⊗ Собор Пресвятої Богородиці.**
І пам'ять святого священномученика Євтимія, єпископа Сардійського.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 4 (Мт. 2,13-23).

Субота по Різдві Христовім

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 46 (Мт. 12,15-21).

Неділя по Різдві Христовім

**Пам'ять святих і праведних Йосифа обручника,
Давида царя і Якова, брата Божого**

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 4 (Мт. 2,13-23).

- 27 **⊗ Святого апостола, первомученика й архидиякона Стефана.**

І преподобного отця нашого Теодора Начертанного, творця канонів.

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 87 (Мт. 21,33-42).

28 Святих мучеників двадцять тисяч, спалених у Нікомидії.

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,19-21).

29 Святих младенців, за Христа вбитих у Вифлеємі. І преподобного отця нашого Маркелла, ігумена обителі неусипаємих.

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 4 (Мт. 2,13-23).

30 Святої мучениці Анісії.

31 Преподобної матері нашої Меланії Римлянки.

У цей день віддається празник Різдва Христового.

МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ

- 1 **⊕ Обрізання Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.**

І святого отця нашого Василя Великого, архієпископа Кесарії Кападокійської.

На утрени Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 6 (Лк. 2,20-21.40-52).

І святому: Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).

Субота перед Просвіщенням

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 5 (Мт. 3,1-11).

Неділя перед Просвіщенням

На Літургії Євангеліє Марка, зач. 1 (Мр. 1,1-8)

- 2 **Передпразденство Просвіщення.**
І святого отця нашого Сильвестра, папи Римського.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 50 (Ів. 15,1-7).
- 3 **Передпразденство Просвіщення.**
Святого пророка Малахії. І святого мученика Гордія.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 36 (Мт. 10,16-22).
- 4 **Передпразденство Просвіщення.**
Собор святих семидесятьох апостолів. І преподобного отця нашого Теоктиста ігумена, що в Кукумі Сікелійській.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 50 (Лк. 10,1-15).
- 5 **Передпразденство Просвіщення.**
Святих мучеників Теопемпта й Теони. І преподобної Синклитікії.

Навечір'я Богоявлення

<i>На 1 часі</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 5</i>	<i>Мт. 3,1-11</i>
<i>На 3 часі</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 1</i>	<i>Мр. 1,1-8</i>
<i>На 6 часі</i>	<i>Євангеліє Марка, зач. 2</i>	<i>Мр. 1,9-15</i>
<i>На 9 часі</i>	<i>Євангеліє Матея, зач. 6</i>	<i>Мт. 3,13-17</i>

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 9 Лк. 3,1-18

На освячення
води Євангеліє Марка, зач. 2 Мр. 1,9-15

6 **⊕ Святе Богоявлення Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа.**

На утрени Євангеліє Марка, зач. 2 (Мр. 1,9-11).

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 6 (Мт. 3,13-17).

7 **⊗ Собор святого славного пророка, предтечі і хрестителя Господнього Івана.**

На Літургії Євангеліє Івана, зач. 3 (Ів. 1,29-34).

Субота по Просвіщенні

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 7 (Мт. 4,1-11)

Неділя по Просвіщенні

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 8 (Мт. 4,12-17).

---

8 Преподобного отця нашого Георгія Хозевіта. І преподобної матері нашої Домніки. І Еміліяна, ісповідника.

9 Святого мученика Полієвкта.

10 Святого отця нашого Григорія, єпископа Нісійського. І преподобного Дометіяна, єпископа Мелітинського. І преподобного отця нашого Маркіяна, пресвітера й економа Великої Церкви.

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 34 (Мт. 10,1-5-8).

11 **✝ Преподобного отця нашого Теодосія, спільного життя начальника.**

На утрени Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).

На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).

12 Святої мучениці Татіяни.

13 Святих мучеників Єрміла і Стратоніка.

- 14 Преподобних отців наших, у Синаї і Раїті повбиваних.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).
І пам'ять переставлення святої рівноапостольної Ніни, просвітительки Грузії.
У цей день віддається празник Святих Богоявлень.
- 15 ⚔ Преподобних отців наших Павла Тивейського і Івана Кущника.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).
- 16 ⚔ Поклін чесним оковам святого і всехвального апостола Петра.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
- 17 ✝ Преподобного й богоносного отця нашого Антонія Великого.
На утрени Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).
- 18 ⚔ Святих отців наших і архієпископів Олександрійських Атанасія й Кирила.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 11 (Мт. 5,14-19).
- 19 ⚔ Преподобного отця нашого Макарія Єгиптянина.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).
- 20 ✝ Преподобного й богоносного отця нашого Євтимія Великого.
На утрени Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).
- 21 Преподобного отця нашого Максима Ісповідника. І святого мученика Неофіта. І святих мучеників Євгенія, Кандида, Валеріяна й Акили.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 64 (Лк. 12,8-12).
- 22 Святого апостола Тимотея. І святого преподобномученика Анастасія Перського.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 50 (Лк. 10,1-15).

- 23 Святого священномученика Климента, єпископа Анкирського. І святого мученика Агатангела.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
- 24 Преподобної матері нашої Ксенії Римлянки.
- 25 ✚ Святого отця нашого Григорія Богослова, архієпископа Царгородського.
На утрєні Євангеліє Івана, зач. 35 (Ів. 10,1-9).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
- 26 Преподобного отця нашого Ксенофонта і дружини його Марії.
- 27 ✚ Перенесення чесних мощів святого отця нашого Івана Золотоустого.
На утрєні Євангеліє Івана, зач. 35 (Ів. 10,1-9).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
- 28 ⚡ Преподобного отця нашого Єфрема Сирина.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).
- 29 ⚡ Перенесення мощів святого священномученика Ігнатія Богоносця.
На Літургії Євангеліє Марка, зач. 41 (Мр. 9,33-41).
- 30 Святого священномученика Іполита.
✚ І святих трьох святителів, великих архиєреїв Василя Великого, Григорія Богослова і Івана Золотоустого.
На утрєні Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 11 (Мт. 5,14-19).
- 31 ⚡ Святих чудотворців і безсребреників Кира й Івана.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 34 (Мт. 10,1.5-8).

МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ

- 1 ⚡ Передпразденство Стрітєння Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.
І святого мученика Трифона.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,19-21).
- 2 ⊕ **Стрітєння Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа.**
На утрєні Євангеліє Луки, зач. 8 (Лк. 2,25-32).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 7 (Лк. 2,22-40).
- 3 ⚡ Святого і праведного Симєона Богоприємця і Анни, пророчиці.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 8 (Лк. 1,22-38).
- 4 Преподобного отця нашого Ісидора Пилусіотського.
- 5 Святої мучениці Агафії.
- 6 Преподобного отця нашого Вукола, єпископа Смирнського. І святого священномученика Сілвана, єпископа Ємеського, і тих, що з ним.
- 7 Преподобного отця нашого Партенія, єпископа Лампсакійського.
- 8 ⚡ Святого великомученика Теодора Тирона. І святого пророка Захарії Серповидця.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 36 (Мт. 10,16-22).
- 9 Святого мученика Никифора.
У цей день віддається празник Стрітєння.
- 10 Святого мученика Харалампія.
- 11 Святого священномученика Власія, єпископа Севастійського.
- 12 Святого отця нашого Мелетія, архієпископа Антіохійського.
- 13 Преподобного отця нашого Мартиніяна.

- 14 Преподобного отця нашого Авксентія.
✚ І переставлення преподобного отця нашого Константина Філософа, у монахах Кирила, учителя слов'янського.
Служба преподобному – загальна.
І преподобного Марона, пустинника, чудотворця.
- 15 Святого апостола Онисима.
- 16 Святих мучеників Памфила, ерея, Порфирія і дружини їх.
- 17 ☩ Святого великомученика Теодора Тирона.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).
- 18 Святого отця нашого Льва, папи Римського.
- 19 Святого апостола Архипа.
- 20 Преподобного отця нашого Льва, єпископа Катанського.
- 21 Преподобного отця нашого Тимотея, що в Символах. І святого отця нашого Євстатія, архієпископа Великої Антіохії.
- 22 Віднайдення чесних мощів святих мучеників, що в Євгенії.
- 23 Святого священномученика Полікарпа, єпископа Смирнського.
- 24 ✚ Перше і друге знайдення чесної голови святого славного пророка, предтечі і хрестителя Господнього Івана.
На утрени Євангеліє Луки, зач. 31 (Лк. 7,17-30).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 40 (Мт. 11,2-15).
- 25 Святого отця нашого Тарасія, архієпископа Царгородського.
- 26 Святого отця нашого Порфирія, єпископа Газського.

- 27 Преподобного отця нашого і ісповідника Прокопія Декаполіта.
- 28 Преподобного отця нашого і ісповідника Василя, спосника Прокопового.
- 29 Преподобного отця нашого Касіяна.
Пам'ять його творимо що чотири роки.

МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ

- 1 Святої преподобномучениці Євдокії.
- 2 Святого священномученика Теодота, єпископа Киринейського.
- 3 Святих мучеників Євтропія і дружини його, Клеоніка й Василица.
- 4 Преподобного отця нашого Герасима, що на Йордані.
- 5 Святого мученика Конона.
- 6 Святих сорок двох мучеників, що в Аморії.
- 7 Святих священномучеників, що в Херсоні були єпископами: Василя, Єфрема, Капитона, Євгенія, Етерія й інших.
- 8 Преподобного отця нашого і ісповідника Теофілакта, єпископа Нікомідійського.
- 9 **✝** Святих сорок мучеників, замучених у Севастійськiм озері.
*На утрєні Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 80 (Мт. 20,1-16).*
- 10 Святого мученика Кодрата і тих, що з ним.
- 11 Святого отця нашого Софронія, патріярха Єрусалимського.
- 12 Преподобного отця нашого і ісповідника Теофана Сигрійанського. І святого отця нашого Григорія Двоєслова, папи Римського.
- 13 Перенесення мощів святого отця нашого Никифора, патріярха Царгородського.
- 14 Преподобного отця нашого Венедикта.
- 15 Святого мученика Агапія і з ним шести мучеників.
- 16 Святих мучеників Савина й Папи.
- 17 Преподобного отця нашого Олексія, чоловіка Божого.

На утрени Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).

На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).

- 18 Святого отця нашого Кирила, архієпископа Єрусалимського.
- 19 Святих мучеників Хрисанта й Дарії.
- 20 Преподобних отців наших в обителі святого Сави, що їх убили сарацини.
- 21 Преподобного отця нашого і ісповідника Якова, єпископа Катанського.
- 22 Святого священномученика Василя, пресвітера Анкирського.
- 23 Святого преподобномученика Нікона і двох сот учнів його, з ним замучених.
- 24 ⚡ Передпразденство Благовіщення Пресвятої Богородиці.
І преподобного отця нашого Захарії. І святого отця нашого Артемона, єпископа Селевкії Пісідійської.
- 25 ⊕ **Благовіщення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії.**
На утрени Євангеліє Луки, зач. 4 (Лк. 1,39-49.56).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 3 (Лк. 1,24-38).
- 26 ⚡ **Собор архангела Гавриїла.**
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,16-21).
- 27 Святої матері нашої Матрони, що в Солуні.
- 28 Преподобного отця нашого Іларіона Нового. І святого Стефана, чудотворця.
- 29 Преподобного отця нашого Марка, єпископа Аретусійського, і Кирила, диякона, і інших, що з ним при Юліяні мучителєві пострадали.
- 30 Преподобного отця нашого Івана, що списав Ліствицю (Небесну драбину).
- 31 Преподобного отця нашого Іпатія, єпископа Гангрєнського.

МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ

- 1 Преподобної матері нашої Марії Єгипетської.
- 2 Преподобного отця нашого Тита, чудотворця.
- 3 Преподобного отця нашого і ісповідника Микити, ігумена обителі Мидикійської.
- 4 Преподобних отців наших Йосифа, піснопisca, і Юрія, що в Малей.
- 5 Святих мучеників Теодула і Агатопода, і тих, що з ними.
- 6 Святого отця нашого Євтихія, архієпископа Царгородського.
✚ І переставлення святого отця нашого **Методія, учителя слов'янського.**
Служба святихителеві – загальна.
- 7 Преподобного отця нашого Юрія, єпископа Митилінського.
- 8 Святих апостолів Іродіона, Агава, Руфа, Асинкріта, Флегонта і Єрма.
- 9 Святого мученика Євпсихія.
- 10 Святих мучеників Терентія, Помпія і тих, що з ними.
- 11 Святого священномученика Антипи, єпископа Пергами Азійської.
- 12 Преподобного отця нашого і ісповідника Василя, єпископа Парійського.
- 13 Святого священномученика Артемона і тих, що з ним.
- 14 Святого отця нашого Мартина Ісповідника, папи Римського.
- 15 Святих апостолів Аристарха, Пуда і Трофима.
- 16 Святих мучениць-дів Агапії, Ірини й Хіонії.

- 17 Преподобного отця нашого Симеона, що в Персиді.
І преподобного Акакія, єпископа Мелитинського.
- 18 Преподобного отця нашого Івана, учня святого Григорія Декаполіта.
- 19 Преподобного отця нашого Івана, ветхопечерника.
- 20 Преподобного отця нашого Теодора Трихіни.
- 21 Святого священномученика Януарія і тих, що з ним.
І святого мученика Теодора, що в Пергії.
- 22 Преподобного отця нашого Теодора Сикеота.
- 23 † Святого славного великомученика, побідоносця
й чудотворця Юрія.
*На утрени Євангеліє Луки, зач. 63 (Лк. 12,2-7).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).*
- 24 Святого мученика Сави Стратилата - воєводи.
- 25 † Святого апостола і євангелиста Марка.
*На утрени Євангеліє Луки, зач. 50 (Лк. 10,1-15).
На Літургії Євангеліє Марка, зач. 23 (Мр. 6,7-13).*
- 26 Святого священномученика Василія, єпископа Ама-
сійського.
- 27 ⚔ Святого священномученика Симеона, родича
Господнього.
*На Літургії Євангеліє Матея, зач. 56 (Мт. 13,54-58).
І преподобного отця нашого Стефана, єпископа
Володимира Волинського.*
- 28 Святих апостолів Ясона й Сосіпатра. І святих муче-
ників Дади, Максима й Кинтиліяна.
І святого отця нашого Кирила, єпископа Турівського.
- 29 Святих дев'ятох мучеників, що в Кизиці. І препо-
добного Мемнона, чудотворця.
- 30 † Святого апостола Якова, брата святого Івана
Богослова.
*На утрени Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 17 (Лк. 5,1-11).*

МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ

- 1 Святого пророка Єремії.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 14 (Лк. 4,22-30).
- 2 & Святого отця нашого Атанасія Великого, архієпископа Олександрійського.
На Літургії Євангеліє Маттея, зач. 11 (Мт. 5,14-19).
- 3 Святих мучеників Тимотея й Маври.
✚ І переставлення преподобного отця нашого Теодосія, ігумена монастиря Печерського і спільного життя начальника.
*На утрені Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).
На Літургії Євангеліє Маттея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).*
- 4 Святої мучениці Пелагії.
- 5 Святої і славної мучениці Ірини. І преподобного отця нашого Никифора, ігумена монастиря Мидікійського.
- 6 Святого і праведного, і многострадального Йова.
На Літургії Євангеліє Маттея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).
- 7 & Спогад про явління на небі, у святому місті Єрусалимі, знамени чесного Хреста. І святого мученика Акакія.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 60 (Ів. 19,6-11. 13-20.25-28.30-35).
- 8 ✚ Святого апостола і євангелиста Івана Богослова. І преподобного отця нашого Арсенія Великого.
*На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 61 (Ів. 19,25-27; 21,24-25).*
- 9 Святого пророка Ісаї. І святого мученика Христофора.
✚ І перенесення чесних мощів святого отця нашого Миколая Чудотворця з Мир до міста Барі.
*На утрені Євангеліє Івана, зач. 35 (Ів. 10,1-9).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).*

- 10 **✝** Святого апостола Симона Зилота.
На утрени Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 56 (Мт. 13,54-58).
- 11 Святого священномученика Мокія.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 51 (Ів. 15,9-16).
✝ І святих рівноапостольних Кирила й Methodія,
учителів слов'янських.
На утрени Євангеліє Івана, зач. 35 (Ів. 10,1-9).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
- 12 Святих отців наших Епіфанія, єпископа Кипрського,
і Германа, патріярха Царгородського.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 11 (Мт. 5,14-19).
- 13 Святої мучениці Гликерії.
- 14 Святого мученика Ісидора.
- 15 ⚔ Преподобного отця нашого Пахомія Великого.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 77 (Лк. 14,25-35).
- 16 Преподобного отця нашого Теодора Освященного,
учня святого Пахомія.
- 17 Святого апостола Андроніка і тих, що з ним.
- 18 Святого мученика Теодота, що в Анкірі. І святих мучеників Петра, Діонісія і тих, що з ними. І святих сімох дів.
- 19 Святого священномученика Патрікія, єпископа Пруського, і тих, що з ним.
- 20 Святого мученика Талалея.
- 21 **✝** Святих великих царів і рівноапостольних Константина й Олени.
На утрени Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 35 (Ів. 10,1-9).
- 22 Святого мученика Василика.

- 23 Преподобного отця нашого і ісповідника Михаїла, єпископа Синадського.
І преподобної Євфросинії Полоцької, ігумені монастиря Святого Спаса.
- 24 ☩ Преподобного отця нашого Симеона, що на Дивній горі.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).
☩ І преподобного отця нашого Микити стовпника, переяславського чудотворця.
Служба преподобному – загальна.
- 25 ✝ Третє віднайдення чесної голови святого і славного пророка, предтечі і хрестителя Господнього Івана.
На утрени Євангеліє Луки, зач. 31 (Лк. 7,17-30).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 40 (Мт. 11,2-15).
- 26 Святого апостола Карпа, одного з семидесятьох.
- 27 Святого священномученика Терапонта.
- 28 Преподобного отця нашого Микити, єпископа Халкидонського.
- 29 Святої преподобномучениці Теодосії, діви.
- 30 Преподобного отця нашого Ісаакія, ігумена обителі Далматської.
- 31 Святого апостола Єрмія. І святого мученика Єрмея.

МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ

- 1 Святого мученика Юстина, філософа, і тих, що з ним.
- 2 Святого отця нашого Никифора, ісповідника.
- 3 Святого мученика Лукиліяна і тих, що з ним.
- 4 Святого отця нашого Митрофана, патріярха Царгородського.
- 5 Святого священномученика Доротєя, єпископа Тирського. І святого мученика Косми, пресвітера вірменського.
- 6 Преподобного отця нашого Висаріона, чудотворця. І преподобного Іларіона Нового, ігумена Далматської обителі, ісповідника.
- 7 Святого священномученика Теодота, єпископа Анкирського.
- 8 ⌘ Перенесення мощів святого великомученика Теодора Тирона.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 37 (Мт. 10,23-31).
- 9 ⌘ Святого отця нашого Кирила, архієпископа Олександрійського.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 11 (Мт. 5,14-19).
- 10 Святого священномученика Тимотея, єпископа Пруського.
- 11 + **Святих апостолів Вартоломея й Варнави.**
На утрєні Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,16-21).
- 12 ⌘ Преподобного отця нашого Онуфрія Великого. І преподобного отця нашого Петра Атонського.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).
- 13 Святої мучениці Акилини. І святого Трифілія, єпископа Левкусії Кипрської.

- 14 Святого пророка Єлисея. І святого отця нашого Методія, патріярха Царгородського.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 14 (Лк. 4,22-30).
- 15 Святого пророка Амоса. І преподобного Єроніма, пресвітера стридонського.
- 16 Святого отця нашого і чудотворця Тихона Аматунтського.
- 17 Святих мучеників Мануїла, Савела й Ісмаїла.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
І преподобного отця нашого Іпатія, ігумена Рufenіянського.
- 18 Святого мученика Леонтія.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).
- 19 **+** Святого апостола Юди, брата Господнього по плоті.
На утрені Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 48 (Ів. 14,21-24).
- 20 Святого священномученика Методія, єпископа Патарського.
- 21 Святого мученика Юліяна Тарсійського.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
- 22 Святого священномученика Євсевія, єпископа Самосатського.
- 23 Святої мучениці Агрипіни.
- 24 **⊕** Різдво чесного і славного пророка, предтечі і хрестителя Господнього Івана.
На утрені Євангеліє Луки, зач. 3 (Лк. 1,24-25.57-68.76.80).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 1 (Лк. 1,1-25.57-68.76.80).
- 25 Святої преподобномучениці Февронії.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 33 (Лк. 7,36-50).

- 26 Преподобного отця нашого Давида, що в Солуні.
- 27 Преподобного отця нашого Самсона, странноприємця.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 67 (Лк. 12,32-40).
- 28 ☩ Перенесення мощів святих безсребреників Кира й Івана.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 34 (Мт. 10,1.5-8).
- 29 ✚ **Святих славних і всехвальних, і первоверховних апостолів Петра й Павла.**
На утрени Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 67 (Мт. 16,13-19).
- 30 ✚ **Собор святих славних і всехвальних дванадцяти апостолів.**
На Літургії Євангеліє Марка, зач. 12 (Мр. 3,13-19).

МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ

- 1 ☩ Святих безсребреників і чудотворців Косми й Дам'яна.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 34 (Мт. 10,1.5-8).
- 2 + Положення чесної ризи Пресвятої Владичиці нашої Богородиці у Влахерні.
*На утрени Євангеліє Луки, зач. 4 (Лк. 1,39-49.56).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 54 (Лк. 10,38-42; 11,27-28).*
- 3 Святого мученика Якинта.
- 4 Святого отця нашого Андрея, архієпископа Критського, Єрусалиміта. І преподобної Марти, матері святого Симеона Дивногорця.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 21 (Мт. 7,12-21).
- 5 + Преподобного отця нашого Атанасія Атонського.
*На утрени Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).*
- 6 Преподобного отця нашого Сісоя Великого.
- 7 Преподобних отців наших Томи, що в Малей, і Акакія, що в Лівтиці.
- 8 ☩ Святого великомученика Прокопія.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 39 (Мт. 10,37-11,1).
- 9 Святого священномученика Панкратія, єпископа Тавроменійського.
- 10 Святих сорок п'ятьох мучеників, що в Нікополі Вірменській.
+ І преподобного отця нашого Антонія Печерського, Київського.
Служба преподобному – загальна.
І святих братів-мучеників Франціска, Мутія і Рафаїла, і тих, що з ними, у Дамаску повбиваних.

- 11 ⚡ Святої мучениці і прехвальної Євфимії.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 33 (Лк. 7,36-50).
І переставлення блаженної Ольги, княгині Київської, у святому хрещенні названої Оленою.
- 12 Святих мучеників Прокла й Іларія. І преподобного отця нашого Михаїла Малєїна.
- 13 ⚡ Собор святого архангела Гавриїла.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,16-21).
І преподобного отця нашого Стефана Савваїта. І святого отця нашого Юліяна, єпископа Кеноманійського.
- 14 ⚡ Святого апостола Акили.
- 15 Святих мучеників Кирика і Юліти.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 51 (Лк. 10,19-21).
† І святого рівноапостола, великого князя Володимира, у святому хрещенні названого Василієм.
На утрєні Євангеліє Івана, зач. 36 (Ів. 10,9-16).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 35 (Ів. 10,1-9).
- 16 Святого священномученика Антиногена і десятиох учнів його.

У наступну неділю творимо пам'ять
святих Отців шести вселенських соборів
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 56 (Ів. 17,1-13).

- 17 ⚡ Святої великомучениці Марини.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 33 (Лк. 7,36-50).
- 18 Святого мученика Якинта, що в Амастріді. І святого мученика Еміліяна.
- 19 Преподобної матері нашої Макрини, сестри святого Василя Великого. І преподобного отця нашого Дія.

- 20 ✚ Святого славного пророка Іллі.
На утрені й на Літургії Євангеліє Луки, зач. 14 (Лк. 4,22-30).
- 21 Преподобних отців наших Симеона, Христа ради юродивого, і Івана, спосника його. І святого пророка Єзекиїла.
- 22 ⚡ Святої мирносиці й рівноапостольної Марії Магдалини.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 34 (Лк. 8,1-3).
І повернення мощів святого священномученика Фоки.
- 23 Святих мучеників Трофима, Теофіла і тих, що з ними.
- 24 ⚡ Святої великомучениці Христини.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 33 (Лк. 7,36-50).
✚ І святих мучеників Бориса і Гліба, у святому хрещенні названих Романом і Давидом.
На утрені Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).
- 25 ✚ Успення святої Анни, матері Пресвятої Богородиці.
На утрені Євангеліє Матея, зач. 56 (Мт. 13,54-58).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 36 (Лк. 8,16-21).
І пам'ять святих жінок Олімпіади і Євпраксії.
- 26 Святого священномученика Єрмолая і тих, що з ним. І святої преподобномучениці Параскеви.
- 27 ✚ Святого великомученика й цілителя Пантелеймона.
На утрені Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).
Святого отця нашого Климента, архієпископа Охридського, чудотворця.
- 28 Святих апостолів і дияконів Прохора, Никанора, Тимона й Пармена.

- 29 Святого мученика Каленика.
- 30 Святих апостолів Сили і Силуана, і тих, що з ними.
- 31 ⚡ Передпразденство походу з чесним і животворящим Хрестом Господнім.
І святого і праведного Євдокима.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).

МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ

- 1 ⚡ Похід із чесним Древом чесного і животворящего Хреста.
І святих сімох мучеників Макавеїв, і матері їх Соломії, і старця Єлезара.
*На освячення води Євангеліє Івана, зач. 14 (Ів. 5,1-4).
На утрени Євангеліє Івана, зач. 60 (Ів. 19,6-11.13-20.25-28.30-35).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 38 (Мт. 10,32-36).*
- 2 ⚡ Перенесення мощів святого первомученика й архидиякона Стефана.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 87 (Мт. 21,33-42).
- 3 Преподобних отців наших Ісаакія, Далмата й Фавста.
- 4 Святих сімох отроків, що в Ефесі. І святої преподобномучениці Євдокії.
- 5 ⚡ Передпразденство Переображення Господа нашого Ісуса Христа. І святого мученика Євсигнія.
- 6 ⚡ **Святе Переображення Господа Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа.**
*На утрени Євангеліє Луки, зач. 45 (Лк. 9,28-36).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 70 (Мт. 17,1-9).*
- 7 Святого преподобномученика Дометія.
На Літургії Євангеліє Івана, зач. 52 (Ів. 15,17-16,2).
- 8 Святого Еміліяна, ісповідника, єпископа Кизицького.
- 9 ⚡ **Святого апостола Матія.**
*На утрени Євангеліє Івана, зач. 67 (Ів. 21,15-25).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 40 (Лк. 9,1-6).*
- 10 Святого мученика й архидиякона Лаврентія.
- 11 Святого мученика й архидиякона Євпла.
- 12 Святих мучеників Фотія й Аникити.

- 13 Преподобного отця нашого Максима Ісповідника.
У цей день віддається празник Переображення.
- 14 ⚭ Передпразденство Успення Пресвятої Богородиці.
І святого пророка Міхея.
✝ І перенесення чесних мощів преподобного отця нашого Теодосія, ігумена Печерського.
*На утрени Євангеліє Луки, зач. 24 (Лк. 6,17-23).
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 43 (Мт. 11,27-30).*
- 15 ⚭ Успення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії.
*На утрени Євангеліє Луки, зач. 4 (Лк. 1,39-49.56).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 54 (Лк. 10,38-42; 11,27-28).*
- 16 ⚭ Перенесення з Едеси до Царгороду нерукотвореного образу Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, названого Святим Обрусом.
На утрени й на Літургії Євангеліє Луки, зач. 48 (Лк. 9,51-56; 10,22-24).
І святого мученика Діомида.
- 17 Святого мученика Мирона.
- 18 Святих мучеників Флора й Лавра.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 63 (Лк. 12,2-7).
- 19 Святого мученика Андрея Стратопедарха - сотника, і тих, що з ним.
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 106 (Лк. 21,12-19).
- 20 Святого пророка Самуїла.
- 21 Святого апостола Тадея. І святої мучениці Васси.
- 22 Святого мученика Агатоніка і тих, що з ним.
- 23 Святого мученика Луппа. І святого священно-мученика Іринея, єпископа Ліонського.
І віддається празник Успення Пресвятої Богородиці.
- 24 Святого священномученика Євтиха.

- 25 ☧ Повернення мощів святого апостола Вартоломея. І святого апостола Тита.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 11 (Мт. 5,14-19).
- 26 Святих мучеників Адріана й Наталії.
- 27 Преподобного отця нашого Пімена.
На Літургії Євангеліє Матея, зач. 10 (Мт. 4,25-5,12).
- 28 Преподобного отця нашого Мойсея Мурина. І святого отця нашого Августина, єпископа Іппонського. І святого мученика Гебре Михаїла, пресвітера етіопського.
У цей день святкуємо Собор преподобних отців Печерських, що спочивають у дальніх печерах.
- 29 ⊕ **Усікновення чесної голови чесного і славного пророка, предтечі і хрестителя Івана.**
*На утрени Євангеліє Матея, зач. 57 (Мт. 14,1-13).
На Літургії Євангеліє Марка, зач. 24 (Мр. 6,14-30).*
- 30 Святих отців наших, патріярхів Царгородських, Олександра, Івана і Павла Нового.
- 31 ✝ **Положення чесного пояса Пресвятої Владичиці нашої Богородиці.**
*На утрени Євангеліє Луки, зач. 4 (Лк. 1,39-49.56).
На Літургії Євангеліє Луки, зач. 54 (Лк. 10,38-42; 11,27-28).*

ЄВАНГЕЛІЯ РІЗНИХ СЛУЖБ

ЄВАНГЕЛІЯ НА ЦІЛИЙ ТИЖДЕНЬ

У понеділок – святим ангелам

Євангеліє Матея, зач. 52   Мт. 13,24-30.36-43

У вівторок – Предтечі

Євангеліє Івана, зач. 3   Ів. 1,29-34

У середу – Хресту і Пресвятій Богородиці

Євангеліє Луки, зач. 54   Лк. 10,38-42; 11,27-28

У четвер – апостолам і святому Миколаєві

Євангеліє Матея, зач. 34   Мт. 10,1.5-8

У п'ятницю – Хресту

Євангеліє Івана, зач. 9   Ів. 3,13-17

У суботу – всім святим і за померлих

Євангеліє Івана, зач. 16   Ів. 5,24-30

ЄВАНГЕЛІЯ ЗАГАЛЬНИХ СЛУЖБ СВЯТИМ

Служба Пресвятій Богородиці

На утрени Євангеліє Луки, зач. 4   Лк. 1,39-49.56

На Літ. Євангеліє Луки, зач. 54   Лк. 10,38-42; 11,27-28

Служба святим ангелам – безплотним силам

Євангеліє Луки, зач. 51   Лк. 10,16-21

або Євангеліє Матея, зач. 52   Мт. 13,24-30.36-43

Служба святим пророкам

Євангеліє Матея, зач. 96   Мт. 23,29-39

або Євангеліє Луки, зач. 62   Лк. 11,47-12,1

Служба апостолам

Євангеліє Матея, зач. 34   Мт. 9,36-10,8

Служба преподобним жінкам

Євангеліє Матей, зач. 104   Мт. 25,1-13
 або Євангеліє Луки, зач. 33   Лк. 7,36-50

Служба ісповідникам

Євангеліє Луки, зач. 64   Лк. 12,8-12

Служба безсребреникам і чудотворцям

Євангеліє Матей, зач. 34   Мт. 10,1.5-8

ЄВАНГЕЛІЯ ЗА ПОМЕРЛИХ

У понеділок	Євангеліє Івана, зач. 15	Ів. 5,17-24
У вівторок	Євангеліє Івана, зач. 16	Ів. 5,24-30
У середу	Євангеліє Івана, зач. 21	Ів. 6,35-39
У четвер	Євангеліє Івана, зач. 22	Ів. 6,40-44
У п'ятницю	Євангеліє Івана, зач. 23	Ів. 6,48-54
У суботу	Євангеліє Івана, зач. 16	Ів. 5,24-30

ЄВАНГЕЛІЯ НА РІЗНІ ПОТРЕБИ**На всяке прошення**

Євангеліє Матей, зач. 20   Мт. 7,7-11
 або Євангеліє Марка, зач. 51   Мр. 11,22-26
 або Євангеліє Луки, зач. 88   Лк. 18,2-8

Служба подяки

Євангеліє Луки, зач. 4   Лк. 1,46-55
 або Євангеліє Луки, зач. 85   Лк. 17,12-19

Служба про поміч Святого Духа

Євангеліє Матей, зач. 20   Мт. 7,7-11
 або Євангеліє Івана, зач. 48   Ів. 14,10-20

Служба за недужих

Євангеліє Матей, зач. 26   Мт. 8,14-23
 або Євангеліє Марка, зач. 21   Мр. 5,24-34
 або Євангеліє Івана, зач. 13   Ів. 4,46-54

Служба за подорожніх

Євангеліє Матея, зач. 34 Мт. 10,1.5-8

1 серпня, на освячення води

Євангеліє Івана, зач. 14 Ів. 5,1-4

На посвячення церкви

Євангеліє Івана, зач. 37 Ів. 10,22-28

На заснування і відновлення міста

Євангеліє Матея, зач. 67 Мт. 16,13-18

У час посухи

Євангеліє Матея, зач. 65 Мт. 16,1-6

У час непогоди

Євангеліє Матея, зач. 20 Мт. 7,7-11

У час землетрусу

Євангеліє Матея, зач. 27 Мт. 8,23-27

У час пошестей

Євангеліє Луки, зач. 16 Лк. 4,37-44

У час небезпеки

Євангеліє Марка, зач. 51 Мр. 11,22-26

За батьківщину і народ у час війни

Євангеліє Марка, зач. 51 Мр. 11,22-26

У час нападу ворогів

Євангеліє Луки, зач. 70 Лк. 13,1-9

За помиріння і з'єднання всіх християн

Євангеліє Матея, зач. 20 Мт. 7,7-11
або Євангеліє Марка, зач. 51 Мр. 11,22-26

У час пожежу

Євангеліє Луки, зач. 69 Лк. 12,48-59

За тих, що творять добро

Євангеліє Матея, зач. 20 Мт. 7,7-11

На постриг ченців

Євангеліє Матея, зач. 39   Мт. 10,37-42

Під час святої тайни Хрещення

Євангеліє Матея, зач. 116   Мт. 28,16-20

Під час святої тайни Подружжя

Євангеліє Івана, зач. 6   Ів. 2,1-11

Під час святої тайни Сповіді

Євангеліє Матея, зач. 30   Мт. 9,9-13
 або Євангеліє Луки, зач. 78   Лк. 15,1-10
 або Євангеліє Івана, зач. 28   Ів. 8,3-11

Під час святої тайни Єлеопомазання

1. Євангеліє Луки, зач. 53	Лк. 10,25-37
2. Євангеліє Луки, зач. 94	Лк. 19,1-10
3. Євангеліє Матея, зач. 34	Мт. 10,1.5-8
4. Євангеліє Матея, зач. 26	Мт. 8,14-23
5. Євангеліє Матея, зач. 104	Мт. 25,1-13
6. Євангеліє Матея, зач. 62	Мт. 15,21-28
7. Євангеліє Матея, зач. 30	Мт. 9,9-13

Над тими, що мають духа недуги

Євангеліє Матея, зач. 28   Мт. 8,28-34
 або Євангеліє Матея, зач. 72   Мт. 17,14-18
 або Євангеліє Марка, зач. 19   Мр. 5,1-20
 або Євангеліє Марка, зач. 40   Мр. 9,17-31
 або Євангеліє Луки, зач. 46   Лк. 9,37-43

На похороні ченців і мирян

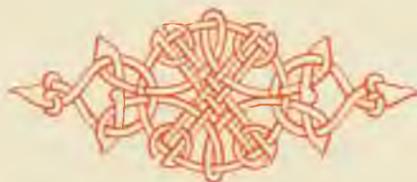
Євангеліє Івана, зач. 16   Ів. 5,24-30

На похороні священників

1. Євангеліє Івана, зач. 16	Ів. 5,24-30
2. Євангеліє Івана, зач. 15	Ів. 5,17-24
3. Євангеліє Івана, зач. 21	Ів. 6,35-39
4. Євангеліє Івана, зач. 22	Ів. 6,40-44
5. Євангеліє Івана, зач. 23	Ів. 6,48-54

*На похорні дітей**Євангеліє Івана, зач. 21**Ів. 6,35-39**Прохання про мир**Євангеліє Івана, зач. 48**Ів. 14,21-27*

**Кінець,
і Богу слава!**

Арук закінчено у травні 1990 р.
у друкарні Edigraf у Римі.

Finito di stampare
nel mese di Maggio 1990
presso lo stabilimento tipolitografico
Edigraf in Roma – via Giuseppe Chiarini, 10
Tel. 8894843